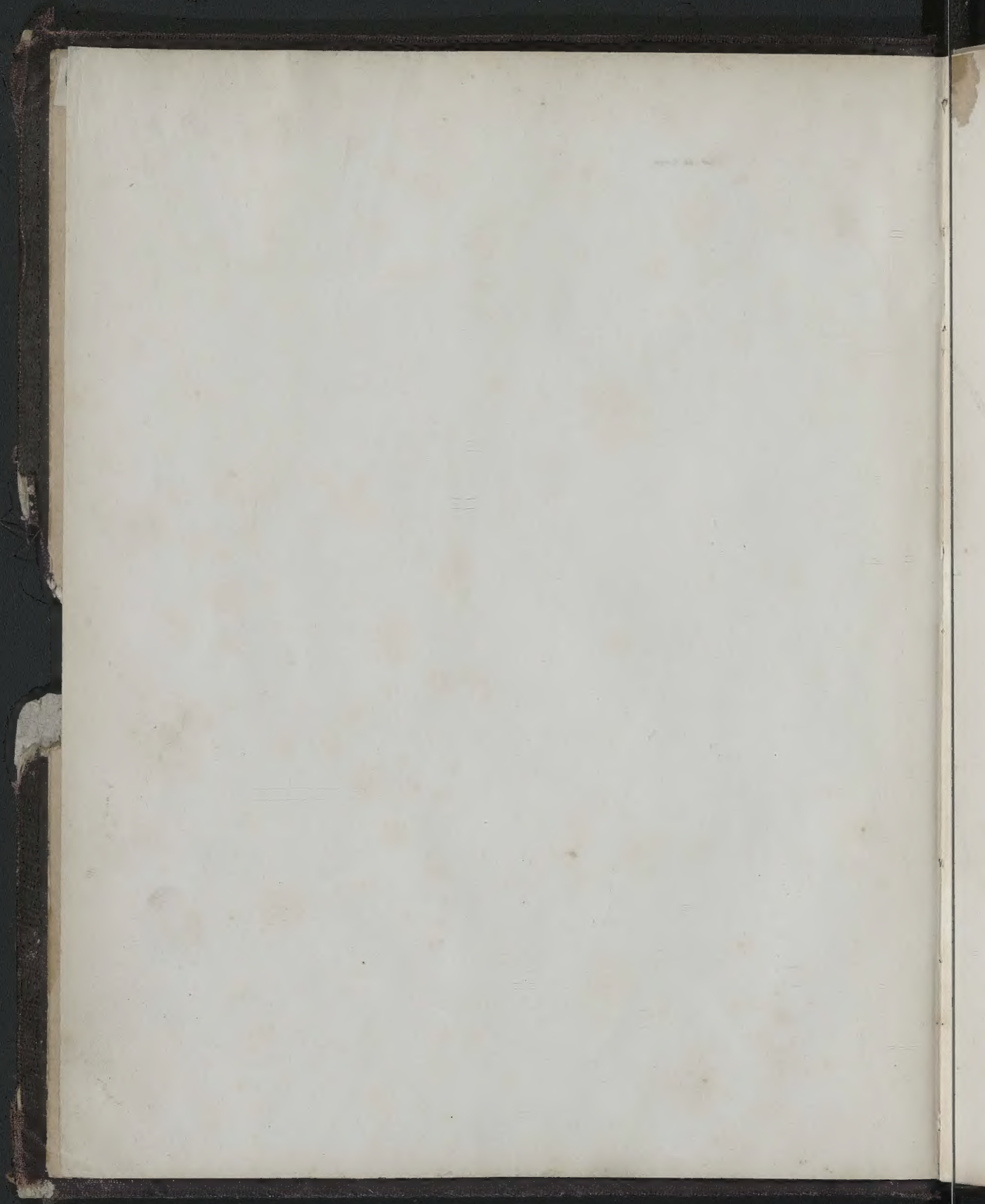

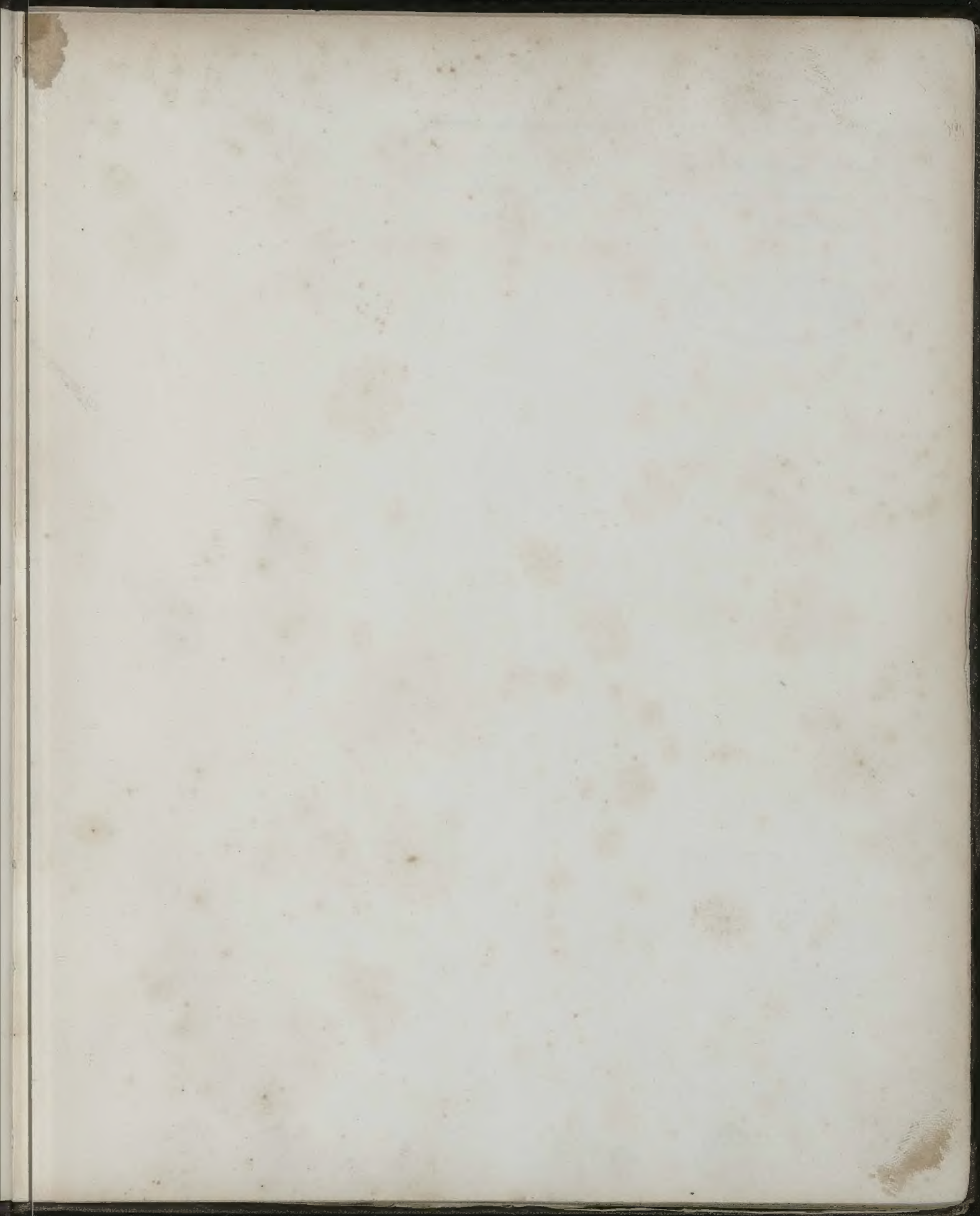
6683

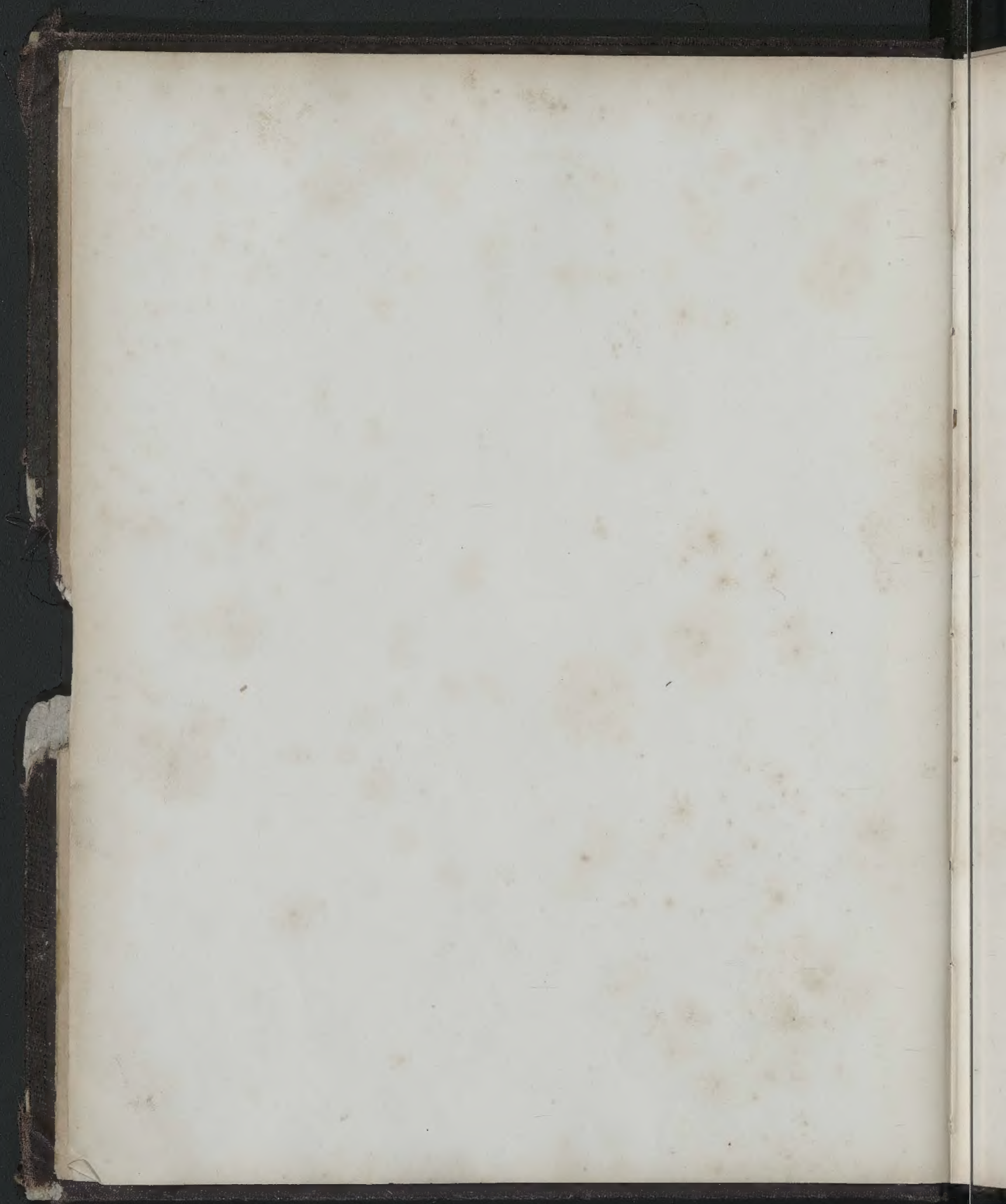

Jakże chcieć aby się wysnagał od cztarownika,
aby i jego nie wstąpiła droga, kiedy mu
Paułóg aniota stroić jego zabrakł sobie
do Nieba? — Autor. —

EDWARD KACZKOWSKI

Les Lane Bonnet d. 16 Siepnia 1865 r.

Wczoraj pozmówiło się tu w Francji: kwiściek kwiśkowatek Matki Bożej, i narodowe, imieniny Cesarzki. W Paryżu tylas drugie jest na planie, tu na potudnie gdzieś lud jest katolicki i bardzo pobożny, zdej mi się, że dnia ten bardziej jest poświęcony efektu Bożniej mi Napoléonowi III^{mu}.

Przed dwoma tygodniami zrobiłem znajomości z dwiema pannami. Bloch, z której starsze Juliette jest właścicielką pensyi panien w Paryżu, młodsza zaś Helena jest młodsza Samsone (w koneserwatorjum) i byłaby bardzo ładną w komedji. Francuzki; gdyby nie choroba, która wstrzymała ją pewnie zdrowia po Mantonie i Lane Bonnet.

Ciepło ich jest redaktorem gazety która jest organem izraelskim a nazywa się „L'Univers israélite”. Jestto człowiek bardzo młody, który wie o wszystkim kwestyjniam religijnem, i napisał kilka dzieł, a mianowicie „La foi d'Israel” etc.

Dziwili się mi, że ja napisałem tyle pracowa nowego nawiązałem się panna Bloch, Helena, ma lat 17, i jest piękna, chciwie się do niej. To okoliczności przy których każda reguła ma wyjątki. — Widywano z nią, że i jej siostry, ale postanowiła się jeszcze i z temi i z którąś zważyła bliżej, aby mieć sposobność często znajdować się w jej towarzystwie, — a mianowicie z panie Aaron, która jest chora i mażni, — i z panem Braunschwig-monsieur Brunovick — który jest agentem domu handlowego w Alkajach handlującego czerem i sukniem, który dwa miesiące przebywa w Lyonie i w podróży a ceterum domem. Podróż odbywa w interesach. Jego domem — Lpsem Braunschwig miastem już przednio sposobność poznać się przy liście, wolałem się mieszkać w tym samym domu (u pani Carisset), a wcale wieczorem po skończonej party, walcu i tancu. —

Wczoraj pojechaliśmy na spacer razem: pan Braunschwig z panem Trignet i jednym powozem, a drugie ja z pannami Bloch i panie Aaron, które umyślnie jechały na tę party naprzemiennie. Wyjechaliśmy awanturę do

pięćdziesiąt lat do Wasz, który oprócz mnie miał tegoż rodzaju
jakoż mi znasz; tam natomiast z gościem, posłem wrócić do Larnu.
W Larnu natomiast mój odprawy na ten piątek w obrotach do Fou-
ristes, i zjednego z dwu assezonat cały przebieg swista i ułaskawiony. O 4^{ej}
była procesja z całą myślową na jaką się tegoż dnia mijowaliśmy jak Larnu
adobę moją, - z całym nabożeństwem i tą wiarą, która chce nicosiwić na
pewnie miłosa Boga mi przegrz przesyła w wielkich miastach. - Skrajnie
zabawę w wielkich miastach i wrononych spodniach, - miśkający krajowi
mówiący angli strażach, - rejiseri i familli (les doyens des familles) w tran-
nych ptaszkach i kapturami, osobnego wroju, jako oznakach swej godności, - dzie-
cynki postrojone w biele, z białymi winicami na głowach niożąc gipsowy posąg
Matki Boskiej - wszyscy to śpiewając hymn w norweskim mijowaniu (le be-
arnais) przystają na płem przed naszymi oczami do skrajnej przesyły
sąsady się zabawy, wstąpienie na stę - le mat de cocagne - i tunc, które już
adrena mioty mijuje, i które tylko z powodu procesji i nabożeństwa sawierono.
Na stępie był regarek, pas czerwony i dwie rżne baraki nogami przypięte do
stupa. Każdy wchodził, gdy się do samego wierzchu dostał, miał prawo tylko jeden
z tych przedmiotów zabrać. Naturalnie pierwszy wziął regarek, drugi pas, - drugi ostatni
pokarsie. Tunc mój mijuje również na płam. W każdym rogu dela grande
złote na dwóch barkach są położone deski, na tych deskach stoją dwa bractwa, na
bractwach siedzą dwaj muzycanci - oboista - Krajowe bractwa. Niedziennie w pi-
nucjach jeden z nich gra na skrzypcach, drugi zaś ma więcej roboty i ten przytrzymuje
gra albo wiew na flacie pewnego rodzaju, jedną ręką na nim przebiega, drugą zaś pa-
łeczką bije w tę stronę nacięgniętą na pudy równoległościennym, - instrument ~~ten~~
jony którego nazwisko dotychczas nam niewiedziatun się (koba narywa się biniów). -
Basy tak powołane u nas w ludowych muzykach są tu nieznane, i dlatego
muyka ich nie mając niśkich tonów w akompaniowaniu, uderza tym bractwem
tak jakby kto grał dotknie na samych skrzypcach. Zresztą melodia sama nadzw-
yczaj monotonna na taki dźwięcznościowy. Tunc też bardzo słowny i kawałkiem
ich dwa rodzaje. Jedni tańczą przez samych muzyków, i ten ma się sposobności
widzieć bardzo często w Laus-Bonnes, polega na tem w kółto stojąc lew nie
trzymając się rękami. Każdy sobie osobno drepi w mijów i podskakują pra-

bierała nogami, odwracając się to w jedną stronę, drugi się tawny z kobietami: wszyscy biegali z sobą za sobą, rzucając sobie wzajemnie tego czyłiżka, który się nawzajem w jedną stronę albo do przodu albo do tyłu. Jak z mas, jak wesoło, jak nawet słowem wykrzykiwały się do siebie, tak i tu zabawa polegała na upiśnięciu, bo już i tej porze było tak, że już niewiele do kupaletnego słowotwórcy brakuowało, — a więc więcej smolek na wszystkie strony.

Jasie, bardzo dobre kawałki, tym bardziej że panny Bluch niekiedy naturalnie się uśmiechały, jakby chciały powiedzieć, że ona kochała i ma jej strony dla siebie. W pani Albin tylko jako chaperon i była wesoła, była bardzo uprzejma, była stara, która z nim, powaga, schmieśkany, pełnili rolę, jak wka w głowie. Właśnie takie kawałki, które w swojej naiwności, ale bardzo miłe, ka, mesota, żywa, świeżość, — jeśli sobie dodaje tej świeżości i bardzo dużo udaje, nie miłe jest, to komuż się odegrać, jest bardzo przyjemne, i w niej gozary, razie imiać się, kuba, a nie niecierpliwość. —

W Loranu ofiarowaliśmy damom to co było na planie najlepszego — stare ciasto i wino champagne — oropnie; — ten jeśli jedzenie i napój nie były, było to, to przynajmniej, może było, że nie nie kaniubujemy, czy damy strasno wai jak moim napiepij. Nie mieliśmy się dużo przerwać, czy i czy drogę, — nie było widzieliśmy do Laue Borne na obiad, gdzie z powodu święta spóźnia no tuż o godzinę. —

Nasze kawałki kawałki wyjechały i pierwsze. Tępo Gauthier podty tatem Mademoiselle de Maupin, która, dła dyktum.

— Il entra la belle sous ses bras, et la porta au lit: en un tour de main il fut déshabillé lui-même et s'élança à côté d'elle. —

L'enfant se coura contre lui et s'entassa étroitement, car ses deux seins étaient aussi froids que la neige dont ils avaient la content. Cette frai leur de corps brulait d'Albert encore d'avantage et s'entassa au plus haut degré. — Bientôt la belle eut aussi chaud que lui. Ils lui faisaient des plus folles et les plus ardentes caresses. — D'avaient la gorge, les épaules, le cou, la bouche, les bras, les pieds; et eut voulu couvrir et s'en souler. Baiser tout ce beau corps qui se foudrait presque au sien, tout leur objet était étroitement intime. — Dans cette profusion de trésors charmants, il ne savait auquel atteindre. —

W. (Lara) Boannes & ig. Siemina w Łobit
Bressour i Pellerin obadwaj aktorzy i Leatru de-Patris Royal stawali wielory
wiedstawienie komedie w Hotel de France w które bawili naturalnie jawa
i Tanc. Pellerin, wrole i m. Perypin aktor, doś. kwykajny, bawitj tylko jako
kompara występowat: Bressour miał tute kstuzę wielom. Grad
sejuzkę m. jidnyu akcie Dia wntu um, w której naprzemian grałoby
chłopa Normandzkiego, starego Pannusat, starej paryżanki i krasajera — a
oraz karyj ktyk pod osobistoi jst odmiennym i do siebie mipodobnym,
Mme de Glessenville, Unicus buwur, w której adjarowy kapelaż m.
potni niny, wrole przedstawia i kmiem si mudo potmania; Les
comiques de Paris aux Gaul, siem. D'imitation gólii dokonała wda-
je i kolesi Samsona; Nums, Boaffego, Laferriere'a, Ravela, Lesneura,
Deseroy, Devassora; le Bressour smau spiewok który stworzył w
Paryżu i która jemu tylko kaudriza ogromne powodzenie które
miata; — nakoniec le baptême du petit Leon ze smym refrain

Que j'aime à voir autour de cette table
Des sçavans de bois des chénilles
Des entrepreneurs de bâtisses...
Car c'est comme un bouquet de fleurs. (bien joué).

Bordeaux dnia 25 sierpnia 1865.

(i) niektóre pisane były na papierze historycznym, prawniczym tej kwiartki w Bor-
deaux mi miastem — sta kwarolci praprednj jst tatej). —

Sir Edward napisał cygara i pisał.

Bo Sir Edward pali cygara wtedy kiedy wypit piw butelek pale-ale.

A Sir Edward obornijst po pójciu butelek pale-ale.

" Sir Edward pisał smoj kmiem.

Był. " Sir Edward w hotel de France wawitj ktyk des bois.

Stawa kabawka sta stawiełka który wypit piw butelek pale-ale.

Lez bawro — pisał tneba, inackij kaudrois miewiedawatady co

mogitj stawiełek który wypit piw butelek pale-ale w.

Co myśli? — Nie kmiemgo, nie kmiemjzego nie stawiełek który wotit

i tójkas, kmiemit jst kmiem, i kmiemit ma paryżanki, kmiem kmiem.

Myśli najprędzie wszystkie skomedyjować —

Ten najlepší myšľanka: Kto je, že najlepší? -

Wieno to r. olowiaradrenia; wasser, die getriebenja zrat, wygraton. Stad
wasser sie gdy chodzie be die o debiut m wygraton drem m arce, rowny
tryam foterymant. -

Общество Крива. — Общество европейских стран.
Томасъ и др. —

Wierzę, że cię, Kochany, Narodziny — pisanie rzeczy, nieprawda? —
 Wszystko je ukończy! Wtedy przyjdzie czas — kiedy „zakon” ten
 nie będzie już dla nas spawaniem, tylko po prostu z parso-
 dem pod praską, jak nam przybyły endokrynolog po Batani
 Rogat. —

Khoi da nich ne parizic itly wida xrexy da - xuny - kici -
nawt parust garay ohowty?...

Ten, nie śmiejący się: że doprawdy dusze w ślachu; w który po-
 trójili prawdziwie majątek; życie i stosunki dla siebie
 kochali; w radości i niepodległości.

Leś w ogóle? Komedia! Komedia!...

Виростеюти, — асагы панов де.

Вот они — изрядно ^{изрядно} сожжены.

*Wszystko przed nami obliczone! pozostaje nam tylko przetrwać! o-
dą! tytuły!...*

Nie mogę przesłać listu pośrodku istniał w Krakowie a także
Ciebie mi dowierzałam listu nie wysłałam!

A kere Sir Edward ke me nari ty kery, to our wifes;
warta niki inna, —

"ato? nie mozej"? Przyty was zgniewana jesi nadchodzisz?
O'nie jessie! — przedo! vanbana pale — ale'u — i 'daley.'
Haczo. Sir Edward w Bordeaux?

Haar vader was med'gheleerd in zijn Boeken, maar papijnsch is voort
gegaan. te leer zij in zijne school byzonders ....

Stilbene-¹Diol ist ein ²Polystyrol mit ³unverzweigter Kette.

Hallborough's Co. vs. The Mayor
of the said County of Essex.

u originu marta, kromenja i nepos, u neposrednoj sadyu
je u protut u kontrobanu,

Bying up Sir - Robert Cat milviii? Allons donc!

Spłecen! Czy my wiecie co to jest, & wie! aby mieć spłecen, ta-
ku było być młodym, żył, ^{we}był m. młodym, — a potem prze-
stał być młodym, żył i ^{we}był młodym. — Złotych są to, imia-
nie i sława, ^{we}był młodym.

14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849,

Baru met. Sta. Navarada: Chamae nio et a legodyka zyje. sly jaco,
- sta let 110 legy sly jaco. et. 60: etu samyze chabenech chabenech
zyje, - sta i pale-atom. -

Конец! видел уже и тогда выманило, — а прелесть...

Boże mi daruj! wsłuchi mnie Twoją prośbę zapisaną na mojej łos-
sach w Generalstwie

Howe and Kaurai.

Konrad miał spleen wie co to jest spleen. Kto go tuś? Łan jid ja, mmmmm.
i tego jidzi niema jidzi mmmmm.

Same as same paper

Чуждым, до Китая не уходящим, и не надеется?

0, nie-issure unie! pzedno v u l a n e p a k - a t e b, - i d o b y.

My sis is now 2 weeks pregnant. another one?

3. jenny - a Gucago? - Bo volume se present way. Substancie w Gm.

. wieh u'

[illegible]

туконмилтоис, милое? - добрым!

Reportań pro miarę. Sko co wiele mówią nie nie robisz —; i co wiele
myślę mi o tem nie mówię. —

8

rym uniósł się na ten cel na placu des Quinconces. Bytem też stał
w teatrze wielkim na przedstawieniu *Lyralia* Sewierskiego i młoty *Operetki*
le maître de Chapelle. Doryć młody Almariva, dobry Figaro i młota Ro-
sina, oto co można powiedzieć o Justim Née, panu Biquier Delan-
naz i panu Mayer Boulart. Sam teatr gmał przedkroiny, rewolucyjny,
nowożytny, swobodny, Greckiej i budowany z kolumnadą, maaskoto, sala
wewnątrz, bardzo ładna, bogata, ma podobną jedną wadę, która w
każdym razie sta publicznosci wadą nie jest, tj. że w swym wiel-
kości nie może pomieścić więcej.

Bytem także w Alkazarze, Café chantant i Daję się
jedyńcem, tutaj moda - co kraj to obyczaje - że się ptaki wejście.
Il y a des premières et des secondes. - Jak we wszystkich Café
chantants generałowie i wyrostki kaabsorbować. Dobry jest także
pierrot Debureau, czy słownego nigdy pierrota z Lunambules
czy Deles. Com. - i również podobno sławny jak Opier.

Bordeaux podobno mi się jako miasto: - szerokie ulice, obszerne
plac nadaje mu pewien charakter elegancji, który prawie zupełnie
jako podnosi. Niemniej, przesłata całego miasta dotąd, leżące co
mimoś odnosi się do tej całej części i około teatru: - Allée de Tourmy-
Fosses de l'Intendance, - Rue du Chapeau Rouge i do tej drugiej
pełnej salopie Rue St^e Catherine. - Zatem w hotel de France
głównie statem, a miadanie exesem w Café de la Comédie w samym
teatrze. Leu podobno, jak mi po powrocie mówiła Celstyna,
jak na Bordeaux czy na przedmieściu restauracji sławia obwa-
ta przesłata przez całą nową górną się zwykłe chodki i kochankami
po chle.

Spotkanie drugiego dnia mego pobytu w Bordeaux pana Baroupe
a następnie spacerując spotkali się jego panie, - a także on mnie

doprowadził do niej, wiedząc że ona na niego czeka w allée de Touray.
Jemu powiedziano że w École Bonnes wiadzą że to jest tylko storu-
ner dowolny; on też z tego żadnego sekretu nie robił. Oryginalnie
nie powiedział, to tego, jak się tem skandalizowano w École Bonnes. —
Ziś jednak w lekturze wiadomości włożył diabelskiej tego pana z
wzrostem obrazywaniem nosem, który podobno jest jednym z lwów miasta
Bordeaux; — a to się towarzystwem pani Baroupe ten skandalizo-
wał i nawet parę razy przed wszystkimi kto ona jest doda-
jąc kłuski kłuski do jednej prawdy; — on, i ów stary jego mój
z Cognac, który pani d'Arvend robił dwór niby to, a pani
Baroupe najgorzej rzeczy trzęsła... i ów jego mój z Cognac
niby tak kochał panią d'Arvend, a gdyby była biedarka wty-
skata co mówił o niej po jej wyjęciu, byłaby pewnie równomi-
erni kapłanowi: kto wiary nieporozumiał. — Niema mi obrzydli-
wego jak mędrak z takim obmoconym językiem (miatem ję-
zyczek języczek) i nie, kłopotliwym, niektem imięm ja i epicy-
klem, wyznaniem, żegnaniem, komentowaniem ich kawałek w
najgorzej sposób, doprowadzaniem się do tego, — i ostentacyjnie pod-
jęciem przedyskutowania przed kłosem na niebitych prawdę niepod-
ważającą wątpliwości. Nie powiła Ci nawet: nie je mi się że ten
jest, — ale: ten jest. Nic niepiszę, słyszę o kłusce, chociażbym
nie chciał, że to kłuska jest prawdą; coż, dopiero gdy patrzę się
w sukienkę, prawdę oblika. — To moi przychodzą mi a propos
pani Baroupe, która nie jest ani tak młoda ani tak ładna
aby się mogła porównać i jestem w nieumiejętności stronić;
nie, ale i tak tylko tyle pani Baroupe że była moja sąsiadką
przy stole przez pewien czas; że przeto mi było że chciało obaczyć

lawarystów na króć Barykady, stała się barako, napawiając zachowy-
wała niechcącej swego na siebie nie wracata i nie wchodziła się z nikim
nikomu się nie narzucała. Była już pan z dążył nasem nie proponował
aby powieści pani Labartte aby jej niepodobała się do stół? Spo-
kiewam się: bież tyle narodziła pani Labartte że niebyłoby podobnych
rad ~~nie~~ Tuckata, bo powtarzam jej pani Baronne bardzo pragnęła się
zachowywała, a czy była sama pani Baronne czy nie, oto mój
to praca i tyle ludzi przyjechała tu do wód z żonami, a nie kontak-
tu matki i siostry nie pokazuje. — Pani Prévost naprzekąd, przyjechała
sama, była z ludźmi i ludźmi z nią byli, — a czy kontakto jej nie
była sto razy gorzej, gdy wiadomo że była na panem Allier (adwo-
katem w Algierii) — a po jego wyjeździe za dwoma młodymi ludźmi na
raz, na panem Plazon (synem kupca z Lyonu) i panem Malachart
który ma teraz już studentem prawa w Aix. A pani Prévost wda-
wano, gdy tymczasem pani Prévost wyhodowała o 14 młodym a nie
wracata jak o 34 młody. Wino to niechętnie pojmowało iż się o nie nie
dopytywałem; powiadał mi je Marcel (garcion) który zawsze jej otwierał
gdy tak już wracata. — A pani Groux która mała Alfreda i Hénarque,
coś lepszego była od pani Baronne?

Także się był zabrała w Bordeaux, więc się pewnego razu
zobaczę, kim poprzedniego wieczora ko wilek wydał, i że trzeba mi
albo zegarek zastawić albo u przyjaciela się starać. Zegarka w Mont
de Piété nie można, zastawić niemając z sobą paszportu, reszta
bydło byłoby wracać do Saux-Bonnes bez groza i bez zegarka.
Kolejgrafowatem więc do pana Braunschwig pisać za przystanie
mi 200 fr. i o odebranie ich od pani Pissel w razie gdyby przeszedł mi.
Wiola, siostrze mojego powrotu miał Saux-Bonnes opisać. Kapłani
odpowiedzi. Za trzy godziny odbieram telegram, że przyjaciela nie ma.

a on (Braunschwig) będzie w Paryżu niedługo. Hossunski nie wie i
tani. Lubiłby kontynuować finansowo są, ale to w takich warunkach, i
oni nam mogą być potrzebni: nie wiem, jakich potrzeb. Znajdować, i sto-
sunki, i wami, więc. Document, document. Harmonie. Zapytany był o pa-
nem Braunschwig nie grywał w écarté i nie jechał do Gaby, nie
byłby mógł się w tym razie udać do niego. — Prawda że odebrał od pani
Caisel swoje 200 fr. wyjątkowo, pokazałoby jej swoją depeszę; — ale nawet
jednym słowem mialem powiedzieć na ras, i wszystko on ułatwił. —
Zbyt wiele dumy sakochi. Wszystko z taktem czyni, no la z.

Oprócztem Bordeaux dzisiaj później z powodu że mi pi-
nięte, nadstanie mi tego samego wieczora lecz dopiero następnego
odmiesiono. — Wyjechałem więc z Bordeaux w poniedziałek o 8½ rano. —

Les Deux Bornes d. 3. Wre. 1864.

Wypisuję ci list do Hillera w którym mi donosi, że wydał mi
2200 fr. więcej mi wydawał kamienicą, pragnę jemu nadstawić w
miesiąc Października oprócz tego wnieść sobie jako etat na grani-
przeznaczyl (1000 fr na miesiąc). Później Arthur skrzywi się, może na-
wet i Tajak będzie (będzie miał rację) ale trudno, stało się, przetrwać już
nie odrobi. — Gdy powrócę do kraju i odwiedzę się, (a jedno po drugim nie-
długo nastąpi) — tam się innemu, bo nie będę tak straszyć sam, jak jestem
obecnie. —

Les Deux Bornes d. 7. Wre. 1864.

Dobrze mi tak! Powrót skutki mojej lekkomyślności w wydawkowaniu.
Zmuszony byłem dzisiaj przed panem Ducourraem o przyjęcie sta franków, który
nie był wystawionym na nieprajętności, które mogą spotykać człowieka
nie mającego dzisiaj franków w kieszeni. Wczoraj odebrałem list
od Arthura datowany 18° b. m. z Marsylii, w którym mi donosi, że

manajakow jechali do Beethatawa, gdzie spociwia. Jej dostali, przyniesły Mammie.
 i wspaniali go w chwili gdy ja i goraczem niepokojem się wyraża-
 tu pieni, że, przekazała mi: w tej chwili odpowiedem mi zalecając, aby po-
 bić w chle. i tak chle, byłoby ja tu miał 3000 fr. pracy dwunastym bież-
 ącego miesiąca. Gdyby teraz nie robić postępu mojego ządania, doprowadziłbym
 do tego, że byłoby głupio, że na myśl niemienna jeszcze przysiężę na 20. 56 m.

Wspominam jest wina, Pittura. Ale prawdziwych, otulaczności, a
 nie może, to, prawda. Ale, gdyby się był asserował, miałbym jeszcze
 pieniądze, i nie byłbym musiał się zapożyczać. W tem miejscu, niema.
 Ale mi to tłumy na nauce i innych rzeczy, jak nauce, z tego powodu.
 Przy każdej okazji powinienem sobie przypomnieć 72 Wzrostu, - bo
 jedyną wiarę, którą sobie robię wyrażę. Tęże brzydnie przy tak przynajmniej
 niach.

Lea Bóg dobry, - w nim nadzieja że przez, rozgłos na ten sposób i
 swoje postanowienie poprawy ten może odwrócić, rzeczy.

Ładzi się może komu, że ja wad swoich nie mam. Bóg mój! nikt ich
 pewnie lepiej nie zna jak ja. Co innego że się publicznie do nich przycina
 nie chce. Gdyby mi kto, i chciał wytykać, to bym się starał wszelkimi
 siłami, przekonać go, że ich nie mam. Przypadek, że wiecie, że sam o nich
 niech, aby im o nich nie mówili; do tego stopnia że, choć mi mogło być o
 ich, by było koniecznym i wiać, których im, nie chciałyby, gdyby od
 wano wady, które mam. Lea więc, skoro już, zaczęła grzebać się na ścianie
 i Tajać się, niech, wyprze, że kładę do niej ten Richard gorczy i miś, sobie
 wytknę głowę w wasy twarzyczki, które mi najbarokiej, zaważają, i
 domięd sobie innym, którzyby kiedykolwiek te karty czytali, do sobie
 a sobie nie wolno, i Bóg.

Waż, która ^{wiele} ~~przez~~ była prowadzona głupstwa i obciśnię, ist to, i
 sobie nie sam do sam w kompanie lub, tykając. Wtedy mi, do tego przynaj-
 więcej, ten jest. Prawda że nie spijam, sam, ale z kompanją nie trudno go, jej

sto szuka; a krete w takich ramach usito ładając się kontentowatem. Po
pijanemu często robimy się głupstwem, wydawać bez zastanowienia, które na
tenkwo niechytyby nigdy przeszły przez głowę, - natomiast nie refleksja mi na
pijanego nie działa przynajmniej na mnie. Jedynym sposobem uhonorowania
mnie od wykonania głupiego projektu jest dostać do nieprzytomności, to po-
pijanemu jednej rzeczy nigdy nie odmówię, t.j. pić. Wiedział o tem Arthur
i miał tę myśl genialną gdy mi tak dostał na kolanyi a Francois a Oleg Kras-
nowicz, że zamiast co mieliby się grać w karty, odebrał mnie i potoczył
w łóżko. -

Testem prętem do mało systematyczny we wszystkim. Jeżeli regularne ży-
cie ekawiska można uważać klasycznym, w takim razie ja jestem, eu-
pejnie romantycznym. - Należę do braku wytrwałości. Drobne napisy książec
projekty odskądności i wyniosłość sobie odpowiedni tryb życia, skisnąć - poja-
wianie rotacje innej sposobności, być to uwarunek na głupstwo, i w chwili
mody, stało kierowanie się, albo w chwili niekwestanowania, wydane skisnąć
zarys i wiele. -

Wyśmiewano tu wyraz munda a raczej technota, serca. Ten jeden wprowadzić
mógłby uniwersum wszystkie moje myśli, bo to migo pochodzi. Nuda to, nie jest
miedzenie się do braku refleksji, - lub rozrywki, - jest to munda którą uwarunkam wszelkie
momenty samotności, gdziekolwiek jestem, - to munda nie wypowiedziana która mi serce
ścisła nawet wtedy gdy się bawię, - brak kogoś sobie jakimkolwiek istotą ko-
chanej. To to jedynem luksusem ożenić się z osobą która by mnie choć
trochę kochała, - i zarazem być dla jej skądś. -

To też że Bóg robię jak najlepszy. -

Spodobać się nieprzynajmniej tak jakby jestem w tych natłokach
jak J. J. Rousseau w swoich Confessions. -

Les Deux Bonnes & 8 Mars 1888

Choćbym się zamartwiał lub umarł strawiony gorącą niepokojąco

to temu w mi na krok nie popchnę stani. rzeczy. Zwrócić co mogłem. Napisa-
łem do Arthura w wyprawkach tak nagłych, i wystawiłem mu tak jasno
moje położenie, że byłby niewiem czemu gdyby nie rozwinął całej swojej energii
dla przystania mi przed 20^{ym} b. m. żądanych 3000 franków. Dlatego też trochę
spokojniejszą dziś jestem. Przedewszystkiem środki które były w mojej mocy, i
czekałem naresztowego rezultatu. mając, proszę w Bogu nadzieję. Z jednej strony napi-
sałem do Arthura, i drugiej za pośrednictwem się przed wszelką kompromitacją
nie wyjść. stał przed 20^{ym}. Ale doni o tym; nie chce mi mój wstawi-
ka który w swoich usługach nie lubi mówić, lub o nich zapomniał, -
chce wszem wzmaga wszelkie możliwe podjęcie, - pragnętem się
rozmówić z temi z którymi mam rachunki. Spotkałem się z panem Caissel-
amiem. Po kilku frakach namienionych à propos jej rodziny, (która nied-
ługo tu sama się zjechała). - Wskazywał jej, że moje pierwsze, kapitału ob-
chodu mnie osobiste gdyż i powodu niespodziewanego opóźnienia. fun-
duszu którego czekam zapewne zmniejszony będzie wzbawił tu do 20^{go} latu
ze strachem myślałem, czy ona sama przed tym terminem nie opuściła
Eaux Bonnes. - To odpowiedziała mi, że z przyjemnością, widzieć będzie
mi stękiej tu i ostatek, - proponował mi zmianę mego mieszkania na
inne, o frontu.

Następnie wywołane krawca Bouie i prosiłem go aby wierzył, że opóź-
nienie nieprawnie jakiego dotychczas w odbiorze moich funduszy, wynika
mój & tyle mi jest nie przyjemnym co jemu, bo nigdy nie pokwala mi
zapłacić go, ale trzyma mnie w niewoli w Eaux Bonnes; - że skoro było mi
zostawione nadzanie, poprosił go aby przyszedł do mnie po odbiór należności.
Pan Bouie nie chciał mi nawet dać skądś mojej ekwenty. submisję się
że to mi nie szkodzi, - że jaśli, jemu może być co przykro to tylko ie waga
na mnie, że tu siedzieć mu się mimo woli, —

Wierzę, że miś zatonie okłakali natrętychaj: wideł dobryj woli i grzeczności. Gdy-
żuś pani Labarthe żądają pieniędzy przed 20^{go}, to ponieważ ona jest sier-
otą pani Laisset, także trafilibym do jej wyrozumiałości na moje prośbienie.
Do 20^{go} może więc być mniej więcej spokojny, bo gdyby nawet pan Durov
chciał wyjechać przed 20^{go}, to bym w tej smutnej ostateczności poży-
wył od pana Beebe który zostaje do 22^{go}, i oddał odjeżdżajacemu. —

Leć jeśli miś dwanaście dni i pięćdziesiąt pięć dni od biory? W takim
razie głębiej doprawdy ~~nie~~ ^{nie} robić. — Ta myśl mnie przeraziła. —

Les Laies Bonnes d. 22 Mars 1842.

Człowiek nieprawd mi dałko więcej niż miś może, aniżeli mu się
zdaje. Gdyby miś kto był zarządcą 8to b. m. r. 22^{go} jeszcze miś był
miałby pieniędzy nad starych, byłby prawie rozpaczał. Symonem do
obrony swoich nieuczciwych miś z domu miś odbratniając przeciwko
i ciekaw i miś się tak natrętychaj nieprzyjemnego z tego względu nie
stało. Durovrem odjechał dla oddania mu jego stu franków pożywy-
lem je od pani Laisset która je dała z całą ufnością. Durovrem
wiedząc że miś oszukanych pięćdziesiąt pięć dni jeszcze miś, oddał, bronił się
chciał dla franków mówiąc że miś oddam gdy się zobaczymy w
Bordeaux, albo miś odwieźć do Paryża. Leć ja miś je zważtem oddać miś,
mora się miś wziętem od pani Laisset, wziętem miś, odjeżdżajacemu,
z dżugmaga upić. —

I ciekaw. — Kto może miś dadeć cierpliwość, bo Bóg i ja wiemy
co się namyśla, miś strój! Ciekaw czy tyś w oszukiwaniu postrę-
wierdowej i w takich oszukiwaniu miś ten sam zawad? i to pracon
dwadzieścia dwa dni! W. W. na kolei uszytych. Książki miś
jednostajnych z samem miś miś się ruszyć! — Książki kupcy &

ważne, ale mnie zaważam, że nie mogę, i sam kiedyś
niepewnie będę mógł:

(Ciepło) kiedyś byłam farysejka!

Od Arthura oczekiwałam więcej. Otrzymałam przesyłkę 3000 franków
niezmiernie w tym momencie, że oprost tego, iż do 18^{go} lipca
po tysiąc franków na miesiąc. Trzeba było przeto, i to
niezaprzeczalnie, że mu udało się. Niezależnie od tego, iż po-
djęty. Poruczyłeś temu Karlo! Jeszcze mu Arthur nie powiedział o jego
prośbie, do niego się udajesz, a już musisz pierwszy ofiarować 3000 fran-
ków tych 3000 franków. Wskazywał ci wprawdzie te wiadomości od
Arthura; wkrótce ten napisany do niego list, w którym staraniem się
wyraził mu o to, udzielił ci, ja zaś ten jego postępek wzbudził
we mnie. A wkrótce jest wielka, że bez tej pomocy, byłbyś na-
prawie całkowicie powrócił do domu. Byłbyś na to już zięty do-
wiedzi, i w tym czasie napisany list do Arthura. Bardzo sa-
mą? Rozumiesz, że w takich okolicznościach może się zdarzyć nie-
godziwość analityczna głowa, autorem przy takich interesach
jako moje; ale w takim razie, ponieważ murem głową nie przebiega,
trzeba wracać do domu; bo i dla zdrowia lepszy spokój choć w sam-
nym, pokój przy całej siłę, niż w najlepszych klimatach
ciężki niepokój i brak. Do domu pragnąłbym więc, że mam swój kąt,
i tyś, strach, - że się znajduje przy najprawdziwszych interesach;
ciężki może się obejść - przekształca jedną kłopot w porządek,
byłbyś i drugą tak przekształca, zdrowie nie się ma bez prowadzenia
lepiej niż przeszłego roku a tym porządek.

Pragnęłam się, że gdyby nie zdrowie moje, któreś widocznie

...my jesteśmy w mieście Pau, na północy Francji w wojnie
hiszpańskiej. „Des chimères pour des malades” - tak w polowie Październi-
ka 1870 roku w Paryżu. Wówczas były w szaleńczej i nieograniczonej
wzmożonej w tej chwili sprzedaży na ulicy Pieniężnicy. To też i
długość dnia. Wówczas nie mogłem sprzedać niczego i płacić. Wówczas
porozumiałem się z bratem i siostrą, a potem z siostrą nie mogłem
nie zobaczyć - w końcu w końcu najbarwniejszy z daję ci coś samostanowi
i brat i siostra. Pan Barnart a synem przyjechał. W
Ośrodku przedawającym i stół w moim pokoju; byliśmy nawet mo-
żesz zobaczyć w ramieniu tutejszym, ten zwany razem Henry-
ka IV-go; jestto Republika Lowaryzacja, ale potem z anglikami
to nie to co potem z polakami. Nie mówisz już, że możemy mówić o Janie,
Pawle, Gaudy, których znamy - ale wszystkie są wspólne: sposób myślenia
się, wyrażenie, eksponowanie. Nie jednego z drugimi nie dziwi bo nie ma-
my do jedynakowego sposobu życia przystąpić. Znaczącość naszego
innego. Oni mają swoje przemyślenia, my swoje. Na kartach można
w rozmowie styknie albo rozprawa: „Est-ce que chère Vous...” albo myślenie
nie, Chère monsieur...” A to Republika swoją stronę zajmującą, gdzie powstanie o
wyrażeniu i innych krajów; ten podty mnie, to między na stosunkach co-
ś innego, i miśrawa kartki.

Pau d. 18 Października

Deszcz mi się pada. Kręta siłownie w pokoju to niekiedy.
Bawie się lekturą przez cały dzień jeden, to i to już monotonne? Co
dopiero kilka dni de śmiechu podobnej monotonii. Zdecydowany jest
na tym jestem tu wszelkie póki będzie można, i profekcja do Algieru

bardzo miłą, jedyńką miłą domową confortable. Przydaje mi naj-
pierwszym hotelu tutaj zym, hotel de la Poste, na pierwszym pi-
trze w narożnym obokernym pokaju (quasi salonie) o trzech
oknach. Dwa okna wychodzą na place Grammont, trzeci na
ulicę. Cały ruch powozów fiakrów, omnibusów ustępuje przed mo-
jemi oknami, bo chcą i tam wyjechać lub do tam wyjechać i któ-
rejkolwiek strony, trzeba koniecznie przez place Grammont prze-
jechać. Ładną wień wozeszkich którzy i tam wyjeżdżają, lub do tam
przyjeżdżają, i gdyby kto z moich znajomych tu przyjechał, karaby
go przyjechał. Jest to wielka rozrywka, i to położenie rzeczy zaczyna
mnie potrzebą godzin i tam: Także bowiem pojąć, że w życiu tam ku-
pienie i sprzedanie, i tak koniecznie przedmiotem, jak moja, za-
pięcie się ogromną grą. Trzeba mieć na co się zapieć: wielką
pogodny tatui, bo można chodzić po złotych ulicach i przyglądać się
nie tylko rybnemu i krótkim maknack. krzyżary, - ale najtężom i kam-
załkom i krawcom, - nawet sekretom, sądom Bayońskim i innym
specjalom, przed którymi zdarza mi się zatrzymywać i prawdziwym
najżiem. Ma jesti deska pada? Ryjny, kamienki i valusony nie
chayda, defilować przedemną: Dobro jest, więc może się pogapić przez
sane na luki klapiących się po łbie: na dany i nie dany stara-
ję się uchronić spódnicki od zabicia nęgiej się w co ma-
ty sposób. Takimto powodem dawiektatem się rejdują pań; moja
znajoma z Lane Bonnet, rasi podwizani nad kolanem.

Później dwa razy na dzień i także i kate i kate; świadanie o 109 —

i nasim tu roztaje. Bóg wie gdzie nie był - w Ameryce, w Chinach - niewypie Jasia,
na morach Czerwonym i oprócz tego co widział w podróżyach miał się interesować
mankami matematyki. Ten pan markiza de Prat-Contal, owego gościnie
wielkiego pana który dojadł do niego pojechał małą sumkę od prawca niernego-
mych a oddawał rapominał, który siewowi Laurancowi w Laue Bonnet
niezbyt ani 18. fr. za buty, mówię po prostu się nie ma, - i który podobno
dotychczas siedzi w Laue Bonnet, - może nie ma nawet raptań i hotelu. -
Ten również pan Poisson - który wprost pracownikiem jest, on jest
homme charmant et un parfait gentleman. Te dwójce wspólnie roz-
pamięci były, i różnym wypowiedzi i rozmowy między podgrzewa-
niał miłośnika no otępi i topienie ^{zmarłych} ciał w Gangesie którym przypis-
ją pierścień chodzą, a które z powodu tej epidemii wzięły się na
skos. - Długoż nas posładowanie na przesyła holendra nasiedliłszy do
wzięcia on ja i do prusów i Berlina który tamie między wale dorocz-
ny a przysięgany jest tłowick. Rozumie się do wzięcia starego, a potem
admiralowie ustatku kart, zsympak duby, kypki i kwadrupły ale
kontent jestem że się w niego trochę wprawi, to tu wszędzie zagrań
innego mi grają - naszego gierafosa wcale nie mają. —

Rok 1866.

16

Rok 1866. - 4 Stykniak. - Pan, 4 rue des Cordeliers. -

Nastbierato si' domi' da pisania praca pottrawia mierzaca; dario si' takie amtenito. Niekogoniknatem, - kio' nam mnotwo Andri i gdybym chriet si' sanowai' do bym knat jickne mig-
aj. Trasto samo nie mnta si', nie jstene samotny. Do tego dario' musa' ze finansowe jstaniec moje ruzgu
lucateu - dngi moryskie popstareu: panie (Sobritk.
719 f, panie Carvel 830 f Bonikowi 1250; - mroscie
Kasio Niemajowski obieraway mi porizku, dawfara-
kow (z ktorych mi jui 1500 praplat), kapewit mi spo-
kojnowi si' na Konia Kwietnia.

Wi' kug, amiaue ne potowieniu mojeu tialaj jst tanta to
ie' nie sam mierzem. W obetnich dniach Patroziernika
naje, biemy mierzanie ja i ow' holendow na kdamauz naje,
z ktorym ne pruszaj natatue wspomnianow. Mamy dngi
silou z dwiok okuach i dwi' atkomy do sprawy, to moryst
ko ne przewozem pistki... i. to ptaniny bycznie tamio,
to mork... z uslug, tytko 65 f mierzanie, co prapada na
kariego 32 f 50. bierzanie to, bardzo cysle i porazne
bieliny nawet obczajawione wydawary kazdy kilka dziesiat
frankow naupiszeviajato: portjery, najin Banopy-
ja praptem najinujz fortepjan, co uprzed prapjinnu i de mnie
tenki losel prapostia.

Naj' sawaryz narywa si' pan Wilhelm Frichtek, byt

inspektorem nad jidwabianmi (inspecteurs des voies) w Chinach i Japonii
w tym ostatnim kraju sanyu przeszył trzy lata. Stana wreszcie nogę
przy roztwórnym usreżeniu musiał opuścić swój stan, il s'est
retiré des affaires, i dziś żyje z dochodów swego kapitału / sa
ses rentes). Powiadał mi że jest petit rentier, że się małego kan-
dyluje; niemniej pytał go się i pro, ale gdzie wydatków
musi mieć około stołu na miesiąc.

Mieszkał w mieście: mieszkanie bardzo zgodne wprost
pod numerem 4. przy ulicy des Cordeliers, w domu piętrowym
Puy. — Ten Puy jest piętrowym ale dom; fortunę przyniosła
mu w paragu żona która miała dołata ten paragu do swej
ciotki. To była ciotka, stara, pochłonięta, babina, mamy więcej stoczni
bo to ona nam mieszkaniu wyprzeżona, ustawała warunki, jej
płaceniu rachunki mieszkalne, ona nam kupowała drewno, olej, świe-
ce, sukienki etc. ona wreszcie wrak ze swą siostrą, również
stara, babina, uprzątała nam mieszkanie i astajęła. Pod tym wzgl.
dom moim byłoby je pochwalić, to opiewała się nam jak naj-
droższemu istotami. Tak naprzykład potrzebując tkanu, prosi-
liu do apteki; przynosiła sobie butelkę. Piora Puy dowie-
działa się o tem; i wiekorem, robota mi wymiowa: żeu sam do-
jadł, że ona nie chce żebyu nowit butelkę, przez ulicę etc. Pomi-
ma się że te porętki i kommisje wykonywała babina gra-
tut. Inaczej byłoby nie zastęgu lewa choć karobac.

Pierwszą ludźmi doprowadzi. Też takdy ma swoje ale. Zwią-
niał więc ten swój kaniów sta Piora Puy. Ona wykryła paucę,
piękna kaniowa, siostrzenicę. Ale ta Piora pamiata swego

podanego miłego doświadczenia, i że młodość swoją i miłość
dopiero spotyka na porażkę i w końcu gospodki, przede wszystkim
linij i wyraża się że i w końcu mogą rodzić się i tak, państwo
kwestory i po prostu ciążą. —

Ważnym opis od płocha najniższego i w końcu, jaki, znanie w Pa-
łacu i w końcu przyjdzie do tego, na wieś i w końcu i w końcu, — a znanie
te nowinki i w końcu, je znowu dobrze; bo przyjdzie mój pan i znowu
w końcu przyjdzie, mój przyjdzie i znowu przyjdzie, i znowu
przyjdzie, nie wszystko, wszystko sprawa. —

Muszę, to tutaj wspomnieć, że jestem w końcu i w końcu
kubieci English Lib, i w końcu i w końcu, — a znowu
Czerwony Tytuł, to w końcu, do którego doświadczenia się dostaje
w końcu i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu
w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu
do w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu.

Pan d. 7 stycznia.

Bardzo mi żal, że Arthur nie wspomnieć i w końcu, i w końcu
przez to który nie się nie może i w końcu, i w końcu, i w końcu
w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu
w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu
w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu
w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu, i w końcu.

Ранг. 4 Агхмия 1866 г.

[illegible]

Jan'y. 15 Lugo 1862.
we Pawarok.

Onegdaj odbył się wielki karnawał, a mowa o pierwszym goście. Wtedy
 jeden z nich się dowiedział że mowa o rozporządzeniu się o przedmiotach
 i rozprawianiu: jeżeli kiedyś dawano mi karnawał, to
 właśnie w popielę, - jedyny dzień w którym tu maski i przebiera-
 ni, itd. Co kraj to obyczaj: tutaj obyczaj popielany i przebiera-
 ni, podobnie do Rzymskiego karnawału. Ludzie jechali i chodzą
 w różny sposób: słońce wjeżdża w twarz kukurudę, maski, ca-
 ki, i bukiety. Gdy mówię, ludzie, rozumieją bez różnicy stam-
 niem i piem. Najbardziej elegancji, dany pierwszy to-
 warzystwa prosi się kukurudę i bombardę. Przez ulicę do
 Licea przejeżdża było trudno; w otwartych oknach wystydziło się
 głowę i głowę, - i niepotrzebnie kukurudę rzucają na ulicę z tym
 szumem ulic i bombard. Wreszcie kaperzy kukurudę w
 workach koczach, koczach i koczach. Ale na ulicy do Licea
 nie ma tak dużo pięknych świat, przede wszystkim się wybornie.
 Zmieniają jednak miejsce nie na pierwszym i drugim w Hotel de France
 w mieście państwowym Salernow-Fernanda (konsula Hleskiego
 w Barcelonie). Obiedwie panny Salernow, - panna Salamanca,
 panna Salamanca - również piękna panna Boelger & Berg-
 ler, i inne młode kobiety których nie znam, bawili się ad potudnia
 do 5 godzin po południu i tak pancerze to się młodo było patrzeć. Było
 tam kilka fajadów, w których młodzi ludzie poprostu bawili
 i w maskach jedli po mieście rzucając kukurudę. Inni
 tapieszczeni były pełne oilem się swoje kupowały z daw, ale
 w końcu znajdowali się metoda. Ludzie porządnego towarzystwa

mina młodszej siostry ~~Xt~~ i młodszej siostry. I tak ją widzi
 że przez widzenie, podobnie jak i w innych innych i ten sam
 mi zgo wolał potrafił konsumować nymagaję —

"Zna Waga przystała w różnych kwiatach. Graty. La philosophie
 du "Cade" w powstaniu, jako powstanie na tych rok mian i
 tymczasem wolał wolał podjąć i wignos de Bigarre. Jest to
 strona katalizowania i wolał i powstach prawnie samostan.
 zarkom i wolał. Później wolał, nie może, jak
 wolał i wolał wolał.

Pan d. 22 Kwietnia
w Wiedniu. —

Bernard Gratama wyjechał stąd w Pizet rano: aże Almshoff
i Fiedlitz już wpięro byli wyjeżdżali, przeto zostali, i uprzedzić
sami. Dobra kara, na głupstwa: nie graj drogi, nie przebiegaj po lesie.
Gdybyś się, nie był zgrywał w karty, byłbyś miał pieniądze w
kieszeni: byłbyś także swobodny jakżeś gościł mi się podobnie.
Symeonowi daj, niewiem nawet kiedy się przydołże, a ty niewoli
Egiptkiej, przy braku która w kraju panuje. —

Kiedy wspomnę, że 4-go Stycznia niemiatem ani grama drzew
1000 franków wygranych w Warszawie gotowemu przeciwnikowi, — kiedy po-
myślałem, że gdybyś był wtedy przestał grać: dobru się rachować byłbyś
tę mógł mieć nie tylko wyczerpani rachunki, poptacone ale i jakie
2000 franków oszczędzonych na podróżach, w Paryżu — gdy to wszystko
na niego przechodzi; doprawdy pukać mi się chce nad sobą, i nie
mogę się tak głupio w błoto upominać. Daję, żebyś się, w Bogu
nadhaja, że się jakiś wyprawy jeszcze wyproruje, ale żebyś ażebyś
jakiś taki rynek dla mnie wynurzył, powiedziałem sobie sobie —
i rozumiam — że w tym nigdy w żadną karnądowną grę grać nie będę. —

Cyframi tego w druku na „Le Soleil“:

Chronique judiciaire.

„La sixième chambre s'est occupée hier sous la présidence de M. Vivien
d'une cause qu'il importe de reproduire pour mettre fin aux exorbitances
de deux habiles filous. —

Jean Thomas Costa, né à Ajaccio, déjà condamné deux fois pour escroqueries à deux ans et à deux mois de prison, s'était affublé du titre de baron et se donnait comme colonel des guides du roi Victor-Emmanuel; il avait même l'audace de se revêtir d'un costume de ce grade.

Costa présenta chez plusieurs personnes Lascaris Pictet (sachant qu'il n'est pas parvenu à commettre, grâce à la complaisance de Costa, diverses escroqueries. Un témoin, un homme à réputation, lui avait prêté 14,000 fr sur l'affirmation des deux escrocs que cette somme était destinée à faire des démarches afin de faire entrer Pictet à la cour du roi d'Italie.

Le tribunal a condamné, par défaut, Costa à cinq ans de prison, 3,000 frs d'amende et six ans de surveillance; Lascaris Pictet à cinq ans de prison et 50 fr d'amende.

Gdyby pan na Rozrotyj pacyt tak nisko? Chci odzi sie zastawiac roine o obieraniach prawni wglpi nie mozna ze tu mowa o toloslawie Piotrowskim.

Winszyj panu Piotrowskiemu o Supraszynie i wrogach Piotrowskim.

Onegdaj bylem wczorazem u Barga owar praliny i prawni. Ehez prawni caly wieczor na starym roze. Ehez po nocy bylem u pana i u matki u matki prawni. Ehez obierata spierali spierali w domy i roze i roze ma mily - spierala obierata i nie spierali. Krasne prawni i Ehez wroze barzdej nie sie podobna. Gdzy sie to spojrzysz?

Wczoraj wczoraz bylem na o bide u pana. M. H. i prawni i prawni w teatrze. Gdzy mas byt van Wageringen i prawni (Chaucon / i / Chaucon ?) jako adwokata stali.

Chaucon - pan Koubli. Kachet prawni Batti.

Pauch. 23 Kwiecia iue
(Lworek).

Niepodobno już wzięci i „cieroc“ „ortogon“ „wzor“ i „wpanimatem“
jiss tyty pau na Rosarycy. Dziennik „d'Evenement“ i „artykul“ pod
tytułem „Gazette des tribunaux“ „przez pana Ad. Rocher Tawxi, wyraził.

„Nouveau - Vous savez ce que sont le comte Cistecki (tytuł i imię)
reputé d'être napoléon) et le baron Costa? Le premier est Polonais,
il servit en Corse; ils auraient tous deux joué un rôle fort sus-
pect lors de l'insurrection de Pologne. Nous les retrouvons aujour-
d'hui en police correctionnelle.

Le ministère public affirme que le baron Costa était un aventu-
rier sans profession, sans fortune et sans ressources du nom de Jean
Costa. Il se disait colonel des guides de Victor-Emmanuel, et
sous ce brillant uniforme, il a séduit, de connivence avec
Cistecki, une veuve, une femme de trente ans, qui avait été mise
en rapport avec lui par une femme Ratomska. —
(Lworek)

... Je fus complètement séduite, dit elle à l'audience. Il fut
convenu que nous partirions pour Florence avec le comte Cistecki.
M. Costa voulait quitter Paris plus promptement; le roi d'Italie
dit-il, le rappelait et lui avait même donné une mission pour
Genève; mais par considération pour moi, il consentit de reculer
son voyage de quelques jours.

Tout était convenu, lorsque le samedi M. Costa vint seul chez
moi. Il me fit part d'un embarras momentané dans lequel se trou-
vait compris M. Cistecki, qui n'avait pas reçu de Pologne les fonds qu'il
attendait. Il me demanda si je ne pourrais pas avancer au comte
une vingtaine de mille francs, dont il aurait besoin pour ses frais de

voyage et son installation en Italie.

Je ne répondis pas à cette demande, mais le lendemain, M. Cielecki vint à son tour chez moi. Il m'apprit qu'il avait trouvé à emprunter 40,000 fr., mais qu'il lui fallait subir des exigences très onéreuses des prêteurs, et que puisqu'il fallait qu'il fit un sacrifice, il préférait que ce sacrifice profitât à une personne comme moi. Il me montra un papier sur lequel était faite l'énumération de ses propriétés mobilières et immobilières et un acte, en langue polonaise, également relatif à ses propriétés.

Je n'eus, dans le moment, le soupçon d'aucune fraude, et je dis à M. Cielecki que je pourrais mettre à sa disposition une quinzaine de mille francs.

Je réalisai aussitôt quelques valeurs, et le mardi 9, dans l'après-midi, Cielecki qui était venu me prêter chez moi, me conduisit chez le baron Costa, rue de l'Oratoire - du-Roule 43, bis.

Nous trouvâmes ce dernier en grand uniforme de colonel des guides et le poitrine couverte d'une foule de décorations. En sa présence, je remis à M. Cielecki quatorze billets de banque de chacun 1000 francs, et M. Costa rédigea et me remit un acte par lequel Cielecki reconnaissait mon débiteur de 19,000 fr.; en cas de non paiement, le baron de Costa deviendrait personnellement mon débiteur de cette somme.

Le même jour nous nous vîmes dîner ensemble, et prendre nos dernières dispositions pour le départ, mais M. Cielecki ne vint pas, je ne l'ai pas revu. Le baron manifesta la plus vive indignation; il m'assura que je n'avais rien à craindre, qu'il me conduirait à Florence et me payerait.

— Malheureusement il ne s'en prenait pas seulement à la fortune des veuves. Nous voyons au nombre des victimes une pauvre femme

Dechambre, une couturière. —

Les deux escrocs sont encore en fuite. Le tribunal les a condamnés à cinq ans de prison et six ans d'interdiction des droits civils. —

Catoukowie obietnicy emigracyi wymiasty z owego mądrego przedstawia jakby sobie dali słowo aby maksyma Polaka w najtrudniejszą kalai otoczyć. Oto Cielecki Krasni 14,000 fr.; Kostajski skazany na pięć lat więzienia — oto ks. Musielawicki pisał w obieg fałszywe rozsyłanie bankowe bitety, jak się Housaury z roznem ks. Kothowskiego kłóćcem ślepo był postępującym. Gazety obawiają na jutro rekultet tej sprawy. Ale gdy na uniwersumienia strączyli wara kł w głuchą wojnie która Polska toczy z Rosją w najlepszy sposób za sobą, a dyskradytowanie banku Rosyjskiego byłoby silnym powołaniem — trybunał nie aknuo tego argumentu i prokurator myknieł się: „que les Polonais paient d'ingratitude l'hospitalité que nous leurs accordons. C'est moins la traison Russie, que notre commerce qui souffre de ces émissions; s'ils font la guerre à la Russie, ils pourront le moyen de payer les frais de cette guerre. —

[illegible]

2 ten wyjątkiem kłóci mi się, że przybył jaś do ciurka dędy
pawie Karolonia: a rękę jej prosi, żeby mu coś mała mi-
ciska niedmówiły - zwłaszcza że od tygodnia, tj. ci może to
ktoś w niebie. No Wagnerowa, serdecznie dla mnie, pamiłkują
się jeszcze w tym domu - czy to minimum roboty za tydzień
czy przynajmniej więcej, tj. że wrota otwierają Wagnerowa spóź, już,
bieda porwana, jęga smieszności? No kaidym ręką, nie głupim.
Pojęć niedomówi się! to nie tańce. A nikt nie... to jeszcze.

Jan 2. 10 Oremia. 1866.

Komproponit — Dwa dyplomaty. Japioński w Paryżu. Albo ten
włoskiemu majarowi. Gdyby niemieckie karty — gdyby nie
był dobre ras, to majar od 1000000. od Goudon
do Kwieciana, mógłby nie być niemieckie goście — nietyl-
ko w Laus Bonn, ale w Paryżu. Tymczasem samant tego
włoskiego ja tu wiedeński ja i ja: w niemieckiej Egipskiej i ma-
Hugie. —

Ważniungen pojechał już do Eaux Bonnes gdzie no. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 8

Justiniy z Wageningensem nadobry: ania stopie: piroway wrod
paysant od niego, aże ja nie lubi z nim być na udky, prasto
też nie drożytem się; skoro tyśś nawet był sta mnie greday
i: pruwany mnie widet, ja też przyjmowatek podawany rekę. Za to
aż to w spoiś nastipny. Pewnego wieczoru negatywny W. pan
Pavel Roussille i ja od pami Miller wzięmyj nim swyżak-
skoto 104: Powsiewci wzięny trzy sibiemy do miasta Kapropo-
nowatek kobyliny wstapiti do Champagne Macchiemy, wże-
ningentui. Zapraszajay, imusany tyśś spytai go aże co budi

pit? Myppilivny po sklance prima; — pour en au même
 spectat ne oha co prapynivny? Pa drugij sklanca prima
 raxetivny sij do dnuia. Olegij prapynivny nignamiv Waze-
 ningen prapynivny m raxet. Marajitov u paui Miller tixij
 same prapynivny — prapynivny ad stawa do stawa same sij
 adde stavnivny prapynivny.

Madame... Virginie, vous ne prenez donc jamais de bain?
 La bonne... A quoi bon Madame?... Je transpire!..

On venait de présenter au bauguir célèbre au prince
 Demidoff.

— Vous avez là, monsieur, une jolie épingle à cravate, fit
 le bauguir pour ne pas laisser tomber la conversation.

— En effet répondit le financier en faisant la roue,
 elle est d'une pierre assez rare!

— Je le sais bien, riposta le gentilhomme, j'en ai une
 cheminée dans mon salon de Pétersbourg. —

Une grand-daune a fait l'autre jour sur la terrasse de Wiesbaden, pendant
 la malique autrichienne une réponse que tous nos lecteurs apprécieront

— Tenez, je m'en rapporte à Madame la marquise, disait un gaudin-
 à un de ses amis en abordant cette dame; quels sont Madame Marquise
 les hommes que vous estimez le plus?

— Ceux qui se découvrent pour me parler, lui fut-il répondu.
 Le malheureux avait oublié d'ôter son chapeau. —

Pan J. z Czerwca

Przełotem skio te moje notaty wstarcza poprzednia księ-
kę, w której znajdują się wstępnie wspomnienia z przeszłego
mezo Czerwca. W porównaniu znajdują się o wiele tam, są
bardziej zajmujące o tych. Ale to nie dziwne, gdyż w przeszłym
Czerwcu właśnie odbywaliśmy drogę do Eaux-Bonnes i co najmniej
gdzieś indziej w innym miejscu w innym krajobrazie, niechcąc
w innym ^{miastem co pisze} kraju ~~gdzie~~ tymczasem obecny Czerwcu sprawa
w Pan, w którym siedzą od dziewięciu miesięcy i który mi
już kości w gardle stoi. Tem niemam co pisać najlepiej my-
słami gdy kłaniam się, jak np. spiskiwanie dzieł i dzieł i dzieł.
Wstępnym z Foina a Kwadrans na pierwszą (im później
wstępnym tym mniej nam ambarasów i namysłów w jątej i o tym
Bogiem i tym proste) nie wstępnym się, ale nadzwyczaj
o śniadanie które zjadłem w nieprzykroczym miejscu i które się
składało z supy, jajecznicą, potrawki i wkorajskiej piekarki cioci
i wisien. Potem kryłem wkorajską gazetę i przeszłoroczne nota-
ty, w których się trochę z katem i katem, brzochem na forte-
pianie i katem kryłem gazetę. W pół do kwarty ponajda-
tem że skio może przyjdzie list od Arthur'a i przedmian-
kują przypomniałem sobie że w wkorajskiej Soli stoi my-
raknie że dyrekcja pociągów zawiadania iż od katem dni pociąg
przychodzi z Salzburga, Berlina a katem z Prus, Austrii
i Rosji przychodzi nieregularnie lub nieprzychodzi wcale

i nie tej dyrekcyi dostada wszelkich staran' aby, kores-
pondencyi adresantow jaw najprzedy dochodzily. Ale kolewien
dziej dla administracyi post prawidnyj pracownik, jedna-
kowoż wiec mnie jej dobre chci i nie usprawiaja. W rzeczy ja-
my' rozsuscil listow' ruzgo facteur przegrodz i nie przynios
listu od Artura de w ramieniu przynios list od Arnolda
Marwitz. pisany z Berlina, w którym negując mi iż doniego
nie pisze. Wiedząc że list mój pisany doniego do Siedem złoży
mi się 15 b. m. nie kładł go już co bardzo jest naturalnem
bo list jego historyczny datowany jest z Berlina d. 19. b. m.
Natem list zaraz odpisalem, i tak mi trochę dram. kresło
i krobota się zrobiła gozdzina. Leczydowatem się abraci się
i umyć najprzedy dlatego że kaziły potęgny skłowiec
powinien to robić codziennie, następnie dlatego że trzeba było
iść na obiad do Café Champagne. Pożyczywy Champagne
skóremu nie kapitałowi rachunkow od Boriego starostwa
i żeby mnie dotąd żył na kredyt - ale pewnego pisanego po-
ranku pewnie rąkownie o kapitał. Po obiedzie przeszedł się
kteryś lab pójść rany po place Royale - robaćgroszy na afisz
nie grają w tekturę Roberta Djabla, powrócilem do domu gdzie
obecnie siedzę nad tą książką. - Oto tak spędkam bez najmniej-
szej odmiany wszystkie te dni, w których nie idę do pani Mil-
ler. - Ale jeżeli idę do pani Miller, to na te dni snów in-
najest forma która kiedy indziej opiszę - lecz już te tak tam.
te wszystkie do siebie podobne jak jeden. —

Lea jistě samo zjví, šikij tak bekbarmé iž o mím pisaí mi
mae, to muge naprjgatať kanobowai tu mwař i mwař st.
sannaek a rozmasteni osobami, kšóre to swam lub xnatu.
Alfredyernie waaný od młodego Alcock, syna Kapitana
Alcock. On to, óo pizany młodzienie i: tak iteranny o
swoje faworyty, on to mi przjdať Kaproskemie na ich bal
angielski (bachelers ball). Fryderyk Arden, tż Anglik
ma prawa do mojej niewłasciwności, gđyż wygrať odemnie w
jednej noy 1200 fr. - prawda iż nim iż dotad nie kapta-
stem, ale wystawitem naset płaťny 15 Lipca - na siebie.
Arden byť wojakowym, dosturýł braxjase łate w dyplomacy,
budge Komitem Angielskim w San Sebastian. Jis' kónaty
ojcień dwóch wrek (lat 15 i 14) i synka, mianka w Gielos
w willi Thibet kypje z emerytury i a pensji od Gja - i pew-
nie z jaćkich dochodów posagatóninego, ale iż duri wydeja, mi-
podobno prawse muij wiżej kuso. Arden, przed dwoma łaty
nalehať do praeibierstwa Leatralnego w Pau, Sinico, Arden et P.
kšóre jis swónyło bankructwem. - Monsieur Madame et les de-
moiselles Arbonin - dwie panny na wydeuń Marie et Julie
terecia Inek kanczina zajeueretem Kłapka - awym Taw-
nym Kłapka. Bardzo dobry swajoni Frieblinka i Marwitra
a kšórewni byli przez pierwsze łas w Montreux. - Francowi.
Bagnell, anglik, brat doktora, bróda, awym partner do wiata Fran-
kowny w klubie. Dłhy ciąg kiedy indziej.

27
Les Larmes Bonnes le 26 Août

Si les jours se suivent et ne se ressemblent pas, il en est de même de la disposition dans laquelle l'homme se trouve. Ne voit-il pas deux mois que je n'ai même pas pensé à ouvrir le livre, et que le bémol m'en prenait tout à coup. Mais c'est facile à expliquer. A l'époque j'écrivais ces notes par ennui, -- maintenant j'écris, car j'ai le cœur trop plein d'un sentiment unique et exclusif pour pouvoir me passer d'un confident; -- le plus sûr et le plus discret c'est encore le papier. J'emploie sa langue pour que l'illusion que j'ai ^{de causer avec elle} me fasse soit plus complète. Et puis, si un jour par un hasard elle venait à lire ces, elle saurait combien d'amour elle m'a inspiré.

Qui elle est, comment elle se nomme, -- à quoi bon le dire? Elle est mariée et de Paris, cela suffit et ne compromet pas. Elle est partie.

Les Larmes Bonnes le 27.

Elle est partie, et plus les jours avancent, plus je sens le vide qui existe autour de moi. Je suis comme un homme auquel le sol vient d'être enlevé sous les pieds et qui tombe dans le néant. Elle après toute ma vie. --

Je serais bien, dans ces jours de bonheur chétif! trop vite

passés que ce choc arriverait; j'en pressentais la douleur
poignante, mais je chassais cette idée pour ne pas troubler
par le moindre nuage l'état de ravissement dans lequel
je me trouvais. Je me suis jeté les yeux fermés dans la
situation, sans m'inquiéter ou cela me conduira-t-il —
sans réfléchir, sans vouloir réfléchir — comme le fumeur
d'opium dans son rêve extatique ne s'occupe guère
de la souffrance qui suivra le réveil. Je comprenais
le danger, mais ce danger je l'aimais, je m'y laissais
aller. Ah! si tu savais avec quel cœur je t'appar-
tiens entier — ce qu'il y a dans mon cœur d'amour,
de désirs brûlants, dans mon imagination de rêves
passionnés — tu finirais peut-être par m'aimer un peu.

Accomplir ce rêve de bonheur suprême — et puis
montrer d'amour et de volupté!

Non, ceci serait trop beau...

L'avoir de dans mes bras, la serrer sur mon cœur, sentir
son sein contre le mien, dépenser toutes les forces de ma
vie dans des embrassements d'amour passionné! — c'est à
devenir fou à la seule idée d'un tel bonheur!

Non, ceci serait trop beau!..

Paris le 25 août

La seule vie maintenant c'est de me reporter les mains
vers le ciel et de dire. Je repète son contrat. C'est fait pour
moi. Heureusement il est mis en oubli. C'est celui qui a
fait le mal. Je lui ai écrit ~~avant~~ hier en lui envoyant les
premières de l'œuvre et de l'œuvre. Maintenant tout ce que
j'aurais sur moi ma lettre si j'étais en sa ville ne serait que
une par elle. Mais non, j'ai écrit une lettre tout simplement
l'autre jour qu'elle ne s'imaginerait pas que j'ai ainsi une
nouvelle et que je suis.

Si elle ne m'a dit pas à Paris? Ce serait une affreuse déception.
En tout cas qui tomberait sur le monde. Si encore elle attend
à l'école. Surtout qu'elle ne reste pas à Paris.

Paris le 29 août 1866

Chaque matin et chaque soir je regarde mon tableau et
me dis que cela m'a donné. C'est pour moi un moment de
mon vie. Je me souviens que je l'ai vu et que je l'ai
vu. Je me souviens que j'ai fait de la vie et de la promesse
chaque jour et l'étant je constate que je l'ai vu. Je me souviens
que j'ai vu et que j'ai vu. Je me souviens que j'ai vu et que j'ai vu.
Je me souviens que j'ai vu et que j'ai vu. Je me souviens que j'ai vu et que j'ai vu.

P'est encore bien, tout ce matin qu'elle a reçu ma lettre ;
se souvient-elle encore qu'il y a un individu comme
moi au monde ? Ah ! si au lieu de ces froides lignes
elle pouvait écrire au moins les pages de ce journal !

Je me rappelle très bien maintenant tout cela
si vivement. Elle me plaisait toujours, beaucoup, énormé-
ment, — mais physiquement, — et je me disais : de ma vie
je n'ai pas rencontré de femme qui me plaise tant et
qui me fasse tant d'effet. Mais on je me mis à l'é-
tudier du fond de mon cœur c'est le matin du 15 Août
lorsque je la voyais se peindre de toutes les bêtises qu'on
avait parlées chez le pâtissier — et lorsque les dames Véry
sont encore venues lui rapporter des bêtises qu'on au-
rait dit sur elle dans leur maison. Je la vis pleurer,
ces larmes m'abîmèrent au cœur et me tuèrent au cœur
Comment me disais-je, cette femme si charmante, bonne
intelligente bonne belle, jeune ne ~~trouve~~ ~~pas~~ ~~de~~ rencontre
que laussots, médisances et brèves pilosité ? Elle s'en
afflige beaucoup lui-même à cause des amis. C'était la
seule et dix minutes après, devant le baraque du photo-
graphe et aux reproches indirects qu'elle lui faisait

Il y a de l'histoire, de l'histoire, de l'histoire, ou bien si elle se m'arrête
 par là, en son attente, venez avec moi? j'aurais à
 solo contre. L'avenir... Mais toute cette affaire
 est terminée autrement, et cela veut même. Mon
 amour est resté -

Le ruban qu'elle m'a donné je le porte toujours
 sur moi. Le matin en le prenant je lui dis: cher su-
 venir je te promets d'être sage. Le soir en le pliant:
 tu es témoin que je me suis bien conduit. Mais n'est
 pas le ruban, c'est mon amour qui est ma sauvegarde.
 Pour lui plaire, - oh Dieu! que ne ferais-je pas! Je
 suis comme l'enfant auquel on dit: "si tu es sage tu
 auras du nanan." et mon nanan à moi c'est mon
 rêve brûlant, passionné, sublime!

Où cela me conduira-t-il? Je n'en sais rien
 je ne veux pas y penser. Je n'ai qu'une seule idée
 me seul désir: la revoir. En dehors de cette idée
 tout m'est indifférent. Je ne veux pas réfléchir car je
 sais que la réflexion me dirait de ne plus la revoir et
 pour moi la vie, c'est de la revoir!

Paris le 30 Août.

Mon mari ne sait pas apprécier le trésor qu'il a. Il s'occupe si peu d'elle ! Ah ! si j'avais une femme comme cela, tous les instants de ma vie seraient employés à imaginer ce qui pourrait lui faire plaisir. Pour moi cette femme, c'est la perfection. Intelligence, beauté, bonté — tout cela au suprême degré....

C'est à partir de demain soir que je puis attendre une réponse à ma lettre, — si toutefois il y en a une. Pourtant, je m'espère. Quelle fête pour moi d'avoir quelques lignes d'elle à moi adressés ! — Je trouverai bien un prétexte pour lui écrire encore une fois. Et à quoi bon ? Je ne pourrai lui écrire que des choses bien banales et bien indifférentes — je m'espère d'elle que quelques mots de pure politesse, — et pourtant je me réjouis tout à l'idée d'une correspondance ! —

Les Bonshaw m'embêtent de plus en plus. Moi et Larnac nous leur montrons la froideur la plus absolue — et pourtant nous ne pouvons pas nous en débarrasser. Ils sont toujours à nos trousses. Maintenant on j'ai honte si sou-

neut d'être seul pour me souvenir. - je n'aime
que la société de Larue avec lequel je puis
causer à cœur ouvert - l'autique que je vais le
gautime des Boalans se presser sur toutes
les promenades avec l'interminable proposition
de partir avec eux, de dîner à l'hôtel de France,
que sait je. - Vous avez jol' Larue et moi
l'artiguaneve dans leurs bras, mais comme il
n'a pas toujours le temps, cette proie ne leur s'aj
fit pas. Me vient d'envoyer horriblement en
sua, et cela ne m'échappe pas, ils sont si bêtes
tous les deux.

Une nuit de maintenant : - Tout neuf heures et
moi elle est à quelque théâtre avec des amis, elle
s'amuse bien, mais bien sûr elle ne pense ni aux
vies d'armes ni à celui qui ne peut que pour elle!
Hah, pauvre ! Vous nous reverrons si pour un amour
si grand si exclusif, si passionné il faut bien qu'elle
l'achève des yeux vers moi, je ferait et si bien
que qu'on elle verra l'immensité de mon amour
elle m'aimera peut-être aussi un peu !

Sans Bonnes le 31 Août

Ce soir j'avais un vague espoir de recevoir une réponse à ma lettre. J'en ai pas reçu; mais quand j'y pense, c'est vraiment trop exiger. L'Arnaud, lui aussi, a écrit hier en envoyant les groupes et les portraits-cartes.

Les Boulau s'en vont - Demain matin - enfin! Madame ^{aggravée d'hui} a voulu ^{sur} me ~~faire~~ ^{sur} laquiner ~~avec~~ Alphonsine, croyant que je serais embarrassé. Je me suis mis à rire par dépit, voulant que cette plaisanterie qui me déplaît soit ~~ce~~ ^{un} plus tôt.

Sans Bonnes le 1er 7me

Bonheur insupportable! J'ai une lettre d'elle. Une lettre charmante - un petit billet, mais il est d'elle! Comme j'ai convert de baisers, ce cher billet! Elle me dit qu'ils ont toujours l'intention de venir à Pau pour d'hiver, - qu'elle a même prié qu'on lui retienne un appartement. Quelle femme adorable! dans ces quelques lignes qu'elle m'écrit elle me renseigne justement sur la chose à laquelle j'tiens le plus. Hier encore je me disais: insaisissable que tu es! dans le tourbillon des plaisirs ou elle est retombée, dans le cercle d'amis qu'elle a retrouvé, dans le vie de Paris a-t-elle de temps

et l'avis de te répondre tout de suite? Si tu l'aimes
 comme un fou, ce n'est pas un motif pour qu'elle
 se dérange pour toi plus que pour un autre. Elle
 te répondra, elle t'enverra les portraits promis un jour.
 ou elle mettra la main à l'œuvre, un jour ou elle n'aura
 rien de mieux à faire que de se souvenir de sa pro-
 messe... Voilà ce que je me disais encore ce soir, lorsque
 le courrier me passa qu'elle était encore mille fois
 plus charmante que je ne voulais la croire.

L'usage part samedi prochain et il est bien heureux.
 Lui, car avant quinze jours il l'aura vu à Paris. C'est
 bien de donner de ces communications à un homme qui
 aime la même femme que nous - mais je le prierai
 de lui dire différentes choses de ma part, il en fera tout
 ce qu'il voudra. Je lui dirai: Rends vous la voir
 et que vous en ayez l'occasion, dites lui que j'étais
 comme un insensé, comme personne ne l'a aimée comme
 personne ne l'aimera; dites lui que cet amour est une
 existence, que j'en ne saurais me l'arracher de mon cœur
 qu'avec ma vie. Dites lui que je ne demande pas
 ou cet amour me conduira, j'en suis sûr à l'arrière pensée
 et je suis heureux d'aimer - c'est tout ce que je ne saurais.

être autrement, car je ne comprends plus la vie sans
cet amour. Qu'elle soit bénie, mille fois bénie, car c'est
cet amour qui m'a fait revivre et qui m'a rattaché
à la vie, dans laquelle je ne m'intéressais plus
à rien. Dis-lui que je l'aime au dessus de tout....

Paul Bonnes le 8. Septembre

Larnac est parti ce matin à six heures. Il ira à
Paris demain matin, et lundi il ira la voir.
Combien je l'envie, cela se comprend aisément. Pour-
tant j'aurai ma revanche à Pau. Quand j'y pense,
j'avoue que je devrais remercier la Providence
d'une quinzaine d'années si heureuses de circon-
stances. Je m'attache à une femme de toutes les
forces de mon âme, — je médite comment je pour-
rais la revoir en allant pour quelque temps à
Paris pendant l'hiver, — et voilà que ~~justement~~
cette femme est condamnée, contrairement à ses
vœux, ^{par de raisons extérieures} à passer l'hiver, où? — justement à Pau
où je vais le passer aussi.

En me souvenant de différents détails du passé,
je vois de plus en plus clairement comment
cet amour faisait dans moi des progrès pas à pas.

Un exemple entre mille. Le 5 ou le 6. Août. Trois jours
 après l'arrivée de Jeanne je suis allé chez Pidoux
 avec Dulaureau. Nous étions convenus de partir ensemble
 des Ducourau et msi à Carcassonne par la montagne
 et de faire une tournée de dix jours par là (St-
 Leger. Luchon etc). Comme j'aime beaucoup les
 Ducourau, ce projet me plaisait énormément.
 Il fallait pourtant en faire part au père Pi-
 doux qui en l'apprenant le défendit net. prétendant
 que ni père ni moi ni pour Madame L'écroulure des
 promesses si longues et si fatigantes, surtout
 immédiatement après l'allage des eaux ^{étaient} ~~étaient~~
~~bonnes.~~ - ~~Il n'y avait rien à dire.~~ ^{mais} il fut
 lui se résigner - ~~et cela me fit assez de peine.~~ et
 pourtant Jeanne était là depuis deux jours. Il est vrai
 que sans ma résignation je me disais. Bah! après
 tout après le départ des Ducourau il y aura encore
 du monde charmant pour ne pas s'ennuyer. Et je trou-
 vais à Jeanne. Si j'étais franchement, même
 Buffet n'était ^{pour} rien dans les idées que je me faisais
 de passer mon temps après le 15 auquel était fixé
 le départ des Ducourau. Madame Buffet que je trouvais

très jolie, très polie et très agréable ne m'a pas
occupé un instant. Anaxès j'en me disais: il y a encore
du monde charmant, cela voulait dire Jeanne. Mais
comme j'étais loin de prévoir l'importance ^{de la place} qu'elle
allait prendre dans ma vie! Je me disais: je vais encore
ne pas m'ennuyer car il reste ~~encore~~ une femme
belle, jeune, gaie et spirituelle que je connais. —
Voilà tout. — Comme c'est heureux pourtant que
père Bidoux nous a défendu d'aller faire notre
tournée! Vous serions partis le 15. j'aurais
été forcé de partir n'ayant pas de motif sérieux à
alléguer pour ne pas aller avec eux. et alors dé-
jà le 15, me séparer de Jeanne, m'aurait causé une dou-
leur profonde. J'ai dit plus haut que ce n'est que
le 15. que je me suis mis à s'aimer de toutes les forces
de mon âme, mais si les circonstances des canaux de
Duvergier n'avaient même cet amour à faire explosion et à
envahir tout mon être, toute autre circonstance aurait
provoqué la même explosion. Je suis sûr, que si j'avais
dû partir, l'idée de la séparation m'aurait révélé
mon amour dans toute sa force. Et alors, quelle déchirante
situation! Avoir pu rester près d'elle encore dix jours —

la quitter spontanément, et ne pas pouvoir, à cause des conventions, dire : je reste. —

Ils partirent de 15 — nous les avons reconduit jusqu'à Louvie — aux ^{Boulay} Boulay, Duvergier et moi — nous avons dîné ensemble et c'est alors qu'a eu lieu cette scène qui aurait pu mal finir — mais qui en somme a fini très bien, amené la paix (au moins apparente) entre Jeanne et Duvergier, qui se tendirent la main et qui coupa court à tous les pourparlers. — Vous revînmes en une seule voiture tous — Boulay et Duvergier sur le siège Jeanne, Madame Boulay, sur le fond, le mari de Jeanne Boulay et moi sur le devant, — moi vis-à-vis de Jeanne. Quel bonheur et quel supplice ! Pendant plus de deux heures je fus senti si près, qu'il fallait toute la force de ^{la} raison pour que les idées passionnées et folles que les sentiments tout mon cœur débordait faisaient brûler dans mon cerveau ne me fassent oublier ou et avec qui je me trouvais. Dans l'obscurité de la soirée pluvieuse augmentée encore par les glaces formées je ne voyais, je ne sentais qu'elle, — et effrayé même par des idées qui m'obsédaient, je me

pinçais pour me rappeler à la réalité.

La première fois que j'ai fait part de mon amour pour elle, c'était le jour où après avoir été en voiture au col de Doubiste, nous avons dîné à l'hôtel de France douze personnes (le fameux dîner de Boulton qui nous est revenu à 20 frs par tête). Et encore je ne lui ai pas dit nettement : madame, j'ai vous aime ! C'est étonnant comme les mots d'amour, d'aimer, ne veulent pas me passer par la gorge quand je sens vraiment ce que je dis et que je dois le dire pour la première fois. Je deviens timide comme un écolier, comme un garçon de quinze ans. En faisant son jeun, quand on dit des phrases d'amour sans que le cœur y soit pour quelque chose, il n'est rien de plus facile que de dire à brûle pourpoint des choses les plus passionnées. Ici j'en essayai dire les trois mots si simples : j'ai vous aime ! J'apportais d'affection, d'attachement — j'étais stupide, je le sentais, j'étais froid dans mes paroles en dépit de ce qui se passait en moi, — mais plus je maudissais mon manque de

courage, plus je m'embarrassais. Vingt fois je me
 préparais à lui dire ces mots qui ~~devaient~~ être la
 vérité: je vous aime de toutes les forces de mon
 âme! - je vous aime comme un fou, comme un
 insensé! - et vingt fois ce vrai sincère exprimait
 sur mes lèvres. - Je n'étais pas, et pourtant elle m'y
 paraissait ne pas comprendre: "Pourquoi?"
 "Parceque, parceque, mais vous le savez bien,"
 "pourquoi?" Non je ne le sais pas. - Si, vous le savez;
 pourquoi tenez-vous à ce que je vous dise des choses
 que vous savez bien?" - Eh bien vous ne voulez pas me
 le dire? - Si, je n'ai pas le dire, mais... "Eh bien dit-le."
 Et je recommençais mes phrases ou il y avait de l'affec-
 tion, de l'attachement, - mais tout cela n'était pas
 ce que je voulais dire. - elle voyait bien que j'avais encore
 quelque chose à ajouter ou à lui dire autrement; et
 insistent: dit-le, vous ne voulez pas me le dire?... me
 ments. C'est les questions chéries! O sage après la pre-
 mière fois que nous nous reverrons je ne les attendrai
 pas pour le dire tout ce qu'il y a dans mon cœur!
 Si nous nous reverrons.
 Non Dieu! combien j'ai l'âme! c'est la première.

fois de ma vie que j'ai peur de mourir !
Et pourtant à quoi tiennent tous mes rêves ? Elle
m'écrit, il est vrai qu'ils ont toujours l'intention
de venir passer l'hiver à Pau, qu'ils ont même
fait, retenu un appartement ; mais ne peut-il encore
survenir ces circonstances qui annulent ce projet ? J'ai
tellement peur, - car je l'aime au dessus de tout. Je
sens que désormais ma vie est attachée à la sienne ;
après l'hiver de Pau, après la saison que nous pas-
serons ensemble aux Eaux-Bonnes, - qu'arrivera-
t-il ? Je n'en sais rien, et ne veux y penser ;
mais ce que je sais, c'est que je ne puis plus vivre
sans elle, - et puis moi, n'ayant ni famille ni devoirs,
je suis tellement libre de mes actions, - même de me
brûler la cervelle ! Mais j'y pense, - et cette bohémienne
qui m'a prédit que je me suiciderais ? J'étais encore
bien jeune garçon, mais je m'en souviens comme si c'était
rien...

Pourquoi ces idées noires ? Quand je disais, qu'il valait mieux
ne pas raisonner, ne pas réfléchir. Je t'ai dit et je te
redis : je ne veux pas penser où me conduira cela.

Lane Bonnus 9. VII^{bre} 66.

Je voyais bien que Larnac se plaisait beaucoup dans sa société j'voyais bien qu'il la recherchait - mais j'étais loin de me douter qu'il avait lui aussi une affection sérieuse pour elle. Sans doute aussi un peu à cause de la manière dont elle était toujours en plaisanteries. Il s'est révélé la veille de son départ à elle. Je jouais du piano, et je voyais bien que dans un coin ils n'étaient que deux et qu'ils causaient sérieusement. Larnac était très sérieux. Quand j'ai vu que la société se reformait, que le tête à tête était rompu, que je n'allais plus être indiscret, je me levais et j'allais à elle. Bientôt nous nous trouvâmes isolés nous deux, - elle et moi. "Vous ne savez pas, me dit-elle, ce que Mre de Larnac vient de me dire?" et elle me dit plus ou moins tout ce qu'il m'a lui-même raconté depuis. Chose étrange, la moindre jalousie ne me vint alors au cœur. Ce n'est qu'après, en réfléchissant que je me suis demandé, s'il n'aurait pas eu plus de chances à être remarqué que moi?

Et pourtant il y a une chose qu'elle m'a dit, dont le souvenir me console, me rassure - et toute la nuit, toute la tranquillité que j'éprouve provient de ce souvenir. - Cette scène, de rien du tout en elle-même - resterait gravée dans ma mémoire si je vivais cent ans. -

Q'etait toujours le soir de la veille de son départ. Je
suis sorti du salon, au je l'ai laissée, et je m'en
allais chez le pâtissier pour lui apporter des bon-
bons, - je croyais que cela pouvait lui être agréable.
Rapdeboos pressait les bonbons, moi je prenais en atten-
dant un verre de pale ale, et je pensais à demain -
mais vaguement - en me demandant, comment cela
se peut-il qu'elle parte? est-ce possible une situation
pareille, qu'elle parte, et que je reste sans elle? comme
si je me demandais, s'il serait possible possible que
le solut se levât à minuits. Tout à coup, D'ehors
il faisait un temps tout à fait en harmonie avec
la situation - il tombait du grain d'ard et par suite
il faisait ce temps froid humide et pénétrant qui
fait que si vous devez sortir vous vous enveloppez
et vous partez au pas gymnastique. Tout à coup
j'entends une voix à la porte: "Eh bien, eh bien -
qu'est-ce que vous prenez encore?" - Q'etait elle.
Elle était sur le trottoir devant la porte du patis-

sier. Je sortis sur le seuil, - dehors il faisait sombre -
 il pleurait. Elle avait son fil de laine blanc sur
 la tête. Je lui pris les deux mains, - je ne sais pas
 ce que je lui disais - je ne le sais pas du tout. J'étais
 dominé par la situation. Je sentais que j'étais là
 seul avec elle, - qu'elle devait partir demain - que
 je devais rester seul - que j'étais très malheureux -
 que j'étais si heureux d'être près d'elle - j'aurais eu
 envie de rire et de pleurer - de me jeter à ses
 genoux, de baiser ses pieds en pleurant - de la
 serrer sur mon cœur dans une étreinte passionnée.
 Je ne sais pas du tout ce que je lui ai dit; probablement
 des banalités comme j'en ai eu l'habitude quand je suis ému.
 Ce que je sais, c'est que je lui baisais les mains - je lui
 baisais les mains et la serrais sur mon cœur. Elle se
 laissait faire, sans affectation ni légèreté. - Fem-
 me adorable! - Quelle envie j'avais de lui serrer les
 mains, de la prendre dans mes bras, de la serrer
 sur mon cœur, de lui donner sur ses lèvres adorées
 ce premier baiser d'amour dans lequel j'aurais
 mis toute la passion de mon amour!

je n'aurais, mais, trop amoureux, j'en avais pas. - Je lui
baisais toujours les mains. Il se fit muet. - Elle
me serra violemment la main, et me dit : „ Ah !
pourquoi m'avez-vous dit tout cela ? !... ” - me
laissa-là et s'en alla chez elle d'un pas précipité. -
— Si cette femme est une coquette, que Dieu lui pardonne,
car elle sera cause d'un grand malheur ! -

Mais non, ayez adoré personne moi, voilà que je
l'insulte, craignant d'être trop fat. -

Oh bien, non, ce n'est pas de la fatuité ! Pourquoi
ne pourrions pas nous aimer tous les deux ? (1)
Jeunes, nobles de cœur, pleins de vie, - si on mesu-
rait la réciprocité à l'amour que j'éprouve elle
aurait depuis longtemps avoué ! - Si les stupides
préjugés humains et des institutions qui sentent
le moisi n'approuvent pas ce droit devant les hom-
mes, - il y a un Dieu, l'éternelle sagesse, qui bénit
ces unions, qui a mis le sentiment dans le cœur
des hommes pour qu'ils ne soient pas stériles -
qui en dépit des bêtes lois humaines veut que
(1) Est-il donc si étonnant qu'une fois, à Paris
(Deux jeunes cœurs se soient rencontrés - et compris ?)
L. Muret

les coeurs qui s'aiment, s'appartiennent! —

Je reviens à mon fait. —

J'ai senti le serrement de main, — j'ai entendu ce qu'elle m'a dit. J'étais dans l'état de l'homme qui ne se doute de rien et au nez duquel on vient de tirer un feu d'artifice. Je m'appuyais sur le mur. Ce ne fut qu'un instant — reviens machinalement chez Capdeborg — j'pris les boutons j'sortis, et je me dirigeais vers l'hôtel du Prince. La réflexion me vint. Je me disais: Elle est seule chez elle, — elle part demain — les minutes sont précieuses. Tu es un cretin de dernier ordre, un lâche un poltron — va chez elle, jette toi à ses pieds et dis lui ce que tu sens et ce que tu souffres.

Dit lui: Ange adoré — je t'aime, je t'aime comme un poète, comme un fou, comme un insensé! tu pars, presto! Souviens toi que c'est toi qui m'a attaché ainsi à ta vie! Il faut sinon m'aimer, il faut se souvenir un peu de moi!...

Tous cela bombardait dans mon cerveau et je ne —

Savais que faire, - sans le raisonnement, toutes
ces réflexions se faisaient très rapidement - je
montais l'escalier de l'hôtel. J'entre au vesti-
bule je rencontre le mari affairé qui me
demande : - "N'avez vous pas vu ma femme ?"
- "Je viens de chez le pâtissier et je crois avoir vu
madame qui allait chez elle." Quel boupet !
Une minute après elle était au salon. Je lui
offris les bonbons en riant elle les refusa
en riant, disant qu'elle ne les aimait pas. -
Voilà mon histoire. -

Sans Bonnes le 10 1886

L'heureux Larnac devait aller la voir aujourd'hui. -
S'il finit parole, il m'écrira probablement demain, il
mettra la lettre avant le soir et j'en aurai le
12 - du moins j'pourrai l'avoir. - L'écrit-je
jalous de Larnac ? peut-être bien. Quand elle
lui a écrit pour le remercier de l'envoi des
photographies pour elle a mis à la fin : bien à
vous - Surtout dans la mienne, il n'y avait
rien spécialement pour moi - il y avait : je vous salue

affectionneusement la main à tous deux. C'est fait ?
 d'ailleurs moi je n'ai ^{que} ~~le mot~~ pour moi que mon amour,
 et peut-être même par mon assiduité au lieu de gagner
 j'ai perdu du terrain. L'histoire était plaisante pen-
 dant tout le temps, ce n'est que le dernier jour qu'il
 s'en révèle sérieusement — n'était-ce pas peut-
 être le bon moyen pour inspirer de l'intérêt ?
 Hélas ! moi, j'aimais trop pour calculer et mé-
 nager les effets.

Je me méfie de tout, tellement je crains que
 leur projet de passer l'hiver à Pau n'ait quelque
 empêchement. Je me méfie beaucoup du mari.
 Si déjà une fois — après avoir toujours laissé
 sa femme aller seule — naturellement toujours
 accompagnée de moi — un jour tout à coup
 il se mit à l'accompagner partout. C'était
 le jour où elle achetait les poupées dans
 le magasin en face l'établissement. —
 Ce jour-là il fut d'une humeur ^{mauvaise} maussade et moqueuse
 sa femme. Il était difficile de ne pas s'en apercevoir —
 je restais retirée sans affectation — je me taisais même
 pour éviter d'écarter quelques-unes de ses idées — et quand

je ne trouvais seul avec elle je saisis le premier pre-
texte de question pour mettre dans ma réponse, que
j'avais une contrariété. Elle me demanda naturelle-
ment qu'est-ce que c'était - qu'il fallait que je
le lui dise. Je répondis que cela ne valait pas la
peine car peut-être même me trahiraient-elle.
exigea absolument que je le dise, alors j'ai dit :- j'étais
contrarié car il m'a paru voir que ^{cela} ~~mon mari~~ ~~l'aurait~~
~~trahi~~ déplaisait à Monsieur votre mari que
je vous suis partout et toujours. Je crains
qu'il ne vous en ait fait de reproches, et comme
je vous ai dit je serais désolé si vous aviez
le moindre désagrement à cause de moi.
Elle me répondit :- Peut-être, j'en sais
rien, - mais il ne m'en a rien dit. -

Dans tout ceci je n'avais de la souvenance. Je
crains qu'il n'ait l'air d'approuver tous ces pro-
jets de passer l'hiver à Pau - et puis tout à
coup au moment de partir qu'il m'insinue
quelque histoire pour rester ou aller autre part.

39
Eaux-Bonnes le 12. VII^{bre}

J'ai reçu une lettre d'Arthur dans laquelle il me dit qu'il est toujours sûr de venir me voir mais il ne sait pas si cela arrivera dans un mois, peut-être dans deux. J'en ai donc pas à Paris, car c'est qu'avec Lessel que j'irais aller - et pour la voir j'attendrai son arrivée à Pau. Mais vraiment, je crois que je me plains! Il faudrait au contraire prier Dieu pour qu'il n'y ait aucun empêchement inattendu pour que de vous à Pau.

Eaux-Bonnes le 13. VII^{bre}

J'ai reçu l'argent, je m'en vais demain à Pau. J'aime mieux cela. Les Eaux-Bonnes devenaient insupportables à force de comparer ce qu'elles étaient deux temps. Si je ne puis tenir à Pau, je m'en irai à Biarritz. Mais je crois que je retournerai à Pau. Il me l'agit plus pour moi de m'amuser - je pourrais-je d'ailleurs? Il s'agit de me faire passer ce temps d'attente le moins long possible. Ce que je vis dans l'événement est étonnant. Mon Dieu! si pourtant toute cette joie était pour rien, si tous ces rêves venaient à se briser contre un obstacle imprévu, si elle ne venait pas à Pau?... -

L'heureux Larnac ne m'a pas écrit jusqu'ici. N'a-t-il pas
été la voir ? N'a-t-il pas trouvé l'autre chez elle ?
ou bien ~~ici~~ n'en a-t-il pas pressé de m'écrire ce qui
se passe. Je vois cependant qu'il serait franc avec
moi. Il n'y a pas d'indiscrétion à demander et
il pourrait m'écrire comme nous avons
parlé ici de nos sentiments à cœur ouvert
et sans à fait, franchise. Larnac est jeune
il n'a je crois que vingt trois ans mais
il est plus âgé que son âge - il réfléchit
beaucoup et il a des qualités que j'estime
très. Il n'est pas léger comme la plupart
des Français - peut-être le sera-t-il quand
il sera plus âgé, mais aujourd'hui avec ses
vingt trois ans il sent vraiment et vivement
et il me s'en défend par. Je le vois loyal et
je sais qu'il a du tact. J'en ai eu la preuve
dans une circonstance, ~~par~~ ^{qui} ~~qui dans laquelle~~
si tous deux nous n'avions agi avec du tact
aurait pu finir très désagréablement. Je veux la
 citer ici, car elle prouve encore une fois de plus.

que des gens qui s'estiment, qui ne s'en veulent pas du tout, peuvent, par des circonstances être amenés à se couper la gorge. —

Quelques jours avant le départ de Jeanne je vins en retard pour dîner — je trouvais ma place occupée par Larnac, qui avait la sienne à quatre ou cinq places de là. Il faut savoir que j'occupais la place près de Jeanne. Je te plaisais, tu le savais, ~~je~~ ayant l'air d'être très offensé — mais Mre Buffet qui avait sa place vis-à-vis se leva et me proposa de changer de place avec lui. Etre à côté de Mme Buffet et vis-à-vis de Jeanne je ne pouvais moins exiger, j'acceptais donc en le remerciant. — Le lendemain à déjeuner, j'en y pensais guère, j'étais en retard, et je trouvais mon Larnac installé à côté de Jeanne. — J'ai fait semblant de rire, mais au fond j'en risais plus. — Après déjeuner à la toupie je pris Larnac à part et avec toute la franchise possible je lui dis : « Vous ne pouvez ce soir ne me prendre plus ma place à table, j'en ai que quelques jours à passer avec ma mère » — j'ai bien dû à être

mis d'elle." Tout cela se riait. Il rit, et ne repou-
dit rien, - c'est pourquoi je ne savais pas à quel mien-
teur, et en me ^{pour le dîner} habillant je me disais: si pourtant
quoique j'ai l'intention de venir avant tout le monde
je venais trouvais déjà le monde à table et mon
Larnac à ma place? Voyons, préparons nous à
la situation. Je viendrais et je lui dirai: Monsieur
Larnac, je vous prie que je parle sérieusement:
si vous prie de me rendre ma place. - Il ne se
serait pas levé et répondrait par quelque pita-
sauterie. Je lui aurais dit: Monsieur Larnac
la première fois j'ai trouvé la maraîchère
bonne, la seconde fois moins bonne, cette fois-
ci je la trouve mauvaise. Je vous avoue qu'il me
serait pénible de me promener avec vous, mais
je ~~considérerai~~ considérerai comme une insulte personnelle
si vous ne me rendez pas ma place. - Na-
turellement après une défit pareil il serait
parti plus que jamais - j'aurais sorti de la table
j'aurais été à part plus tard - le lendemain

je lui aurais envoyé mes ténouies. et nous nous
serions coupé la gorge. Et mon raisonnement
était juste, car comme nous nous le sommes
dit après, cela serait arrivé de point en
point comme je le prévoyais. — Mais quand
je descendis, il n'y avait encore personne à
la table à manger : j'occupais le premier ma
place. — L'usage vint dix minutes plus tard.
Nous fîmes preuve de tact tous deux. —

Jan. 6 25. W. W. 66.

Je suis ici depuis le 14. Je suis parti comme j'avais
l'intention. Quelle vie ! mon Dieu. Cependant aux
vieux bonnes elle eût été encore plus monotone. Ici
je vais voir souvent les Miller - j'en promène dans
les rues, - et j'attends. -

J'ai pourtant eu une grande joie - j'ai reçu ^{une} ~~la~~ lettre
de Larnac, où le brave ami décrit avec des détails
et sa première visite chez eux - et le dîner qu'il a fait chez
eux - et diverses impressions et observations - Il m'a écrit
une chose qui rentre tellement et si bien dans ce que

j'éprouve, qu'il m'est impossible de ne pas la mentionner
ici. Mais ce qu'il dit : "Ce qui m'a le plus frappé en la
voyant, non comme une chose nouvelle, mais comme une
chose qu'on ne peut imaginer exactement même après l'a-
voir vue et remarquée ~~depuis longtemps~~ pendant des
semaines, c'est ce regard ^{que vous savez,} d'un homme si attrayant et
si irrésistible, que je ne connais à aucune femme."
C'est en d'une vérité telle, que moi qui ai trois portraits
d'elle, je sais bien me la ^{refaire} ~~reconstituer~~ dans la mémoire,
en fermant les yeux je la vois vivante, comme je l'ai
vue un jour. Ce regard qu'il m'est impossible de ^{re-}faire
~~faire~~ ^{devenir} par le souvenir. C'est une chose, qui me sou-
vient fraîche; je ne ferais autre moi-même, croyant que
cet. souvenir à un enfant personnel de ma mémoire,
mais je vois que l'enfant est dans la même ^{cas} position.
C'est tout, sans doute. à ce que je connais trop. Toute
la force et l'expression de ce regard, et l'âme
qui y est, pour que la couleur des yeux ~~ne~~ suffise
pour me le représenter. Je puis par exemple. moi
appeler parfaitement le regard de Madame
Duchesse ou de Madame Buffe - 10. 10. 10.

le dessein
~~apparemment~~ des jolies femmes comme exemple -
 ou plutôt des femmes qui ont de jolis yeux -
 même m'écrit encore, que leur projet de passer
 l'hiver à Pau est bien arrêté - qu'elle ~~avait~~ a parlé
 d'un appartement vis-à-vis de chez moi, - mais qui
 ne leur convenait pas tout-à-fait. Donc ils n'ont
 pas encore de logement ici ou du moins ils n'en avaient
 pas encore le 10, quand Larrue m'écrivait. Je ne suis
 pas non plus sûr qu'ils arrivent. Je crois qu'elle était
 à la fin d'Octobre ou au commencement de l'Éti-
 vité, - mais l'attente est si longue pour moi
 que j'ai à me imaginer qu'ils pourraient s'ar-
 rêter ici au milieu d'Octobre. Je lui ai écrit
 à elle, - j'ai pris le prétexte de lui envoyer une nou-
 velle photographie de moi faite aux Deux Hommes
 et à cette occasion je lui ai écrit une lettre
 si plaisante même l'écrite tout le fond sérieux, est
 que je l'aurais ici sans elle, que je ne vis que de l'ici
 de la revoir, et que je ne serai heureux que le jour
 où elle arrivera aux Deux. Et elle maintenant si
 rejeter le côté plaisant et si distinguer le fond
 de la forme. -

Mardi.

Jan Le 9. 1777 ou 66.

Elle ne m'a pas écrit, elle ne m'a pas répondu. Serait-ce un malheur qui me frappe ? Je me demande cent fois quel peut être le motif de ce silence, et je ne trouve pas de réponse. On suppose toujours ce que l'on craint. Ma lettre lui aurait-elle déplu ? ou plutôt cela lui aurait-il déplu que je lui ai écrit ? Impossible d'admettre ceci connaissant son charmant caractère. Est-elle malade ? Bonte divine ! pourvu que cela ne soit pas. — De toutes ces hypothèses je préférerais celle-là, qu'elle n'a pas reçu ma lettre, mais cette hypothèse me paraît aussi bien impossible ; il y a si peu de lettres qui se portent à la poste en France.

L'Arnae auquel j'ai répondu tout de suite après avoir écrit à Jeanne, et que j'ai prié de m'écrire de nouveau bientôt, ne m'a pas écrit.

Madame Ducourau à qui j'ai écrit je vois le 27 du mois dernier, en la priant de me donner de leurs nouvelles, ne m'a pas non plus répondu.

Que font-ils dans tout, qu'ont-ils à me laisser
sans nouvelles comme ça ? Est-ce une compensation
pour me faire mourir d'inquiétude ?

C'est pour tout voir : le temps semble tout à fait comme
le sable dans un sablier, presque imperceptiblement, mais
il finit par presser. Il y aura ^{après} demain sept semaines
que je lui ai écrit. La main pour la première fois
perdue, le contact de l'écriture qui devient les mêmes
des deux. Bonnes à l'un. Ces sept semaines me ont
paru longues comme des siècles, mais c'est tou-
jours quel que chose sept semaines à écouter quand
on en a plus que trois à attendre.

Peut-être pourvu qu'il n'arrive rien qui oblige
trop à venir passer l'hiver à l'un.

Pau le 10. M^{bre}

Je ne pouvais plus tenir d'inquiétude à cause de son silence
et j'ai écrit hier à Larnac en le priant avec beaucoup d'in-
sistance qu'il me réponde de suite et qu'il me dise ce qui
se passe. La plus grande crainte que j'ai, c'est qu'elle ne
soit malade. Si non, j'ai prié Larnac de lui de-
mander, à Elle seule, s'il le peut, s'il y a un mo-
tif à ce qu'elle n'a pas répondu à ma lettre?
J'attends sa lettre avec impatience; s'il ~~me~~ ré-
pond qu'il n'y a aucun motif, je serai heureux.
Je n'exige pas une réponse absolument, mais ce silence
m'effraye. — J'espère que Larnac ne me fera pas at-
tendre sachant combien je suis inquiet. —

Et ici rien, rien de neuf, rien de distrayant. Je languis
je m'ennuie, j'attends... pourvu que je n'attende pas en
vain. C'est égal; s'ils ne venaient pas, ce serait un cho-
cun douloureux pour moi, — mais tout ne serait pas dit.
Je ^{te} chercherai toujours. Maintenant Marie, mes projets, mes idées
se sont concentrées dans un seul point. Alca jacta est! Le
sort est jeté! On ne s'attache pas impurement à une femme
comme Elle quand on a mon caractère! —

San le 20 Octobre.

Ce brave Larnac m'a tout de suite répondu. Elle
 était en effet absente de Paris ils étaient depuis
 quelque temps à Rambouillet où son mari chas-
 sait. Mais cependant Larnac a su m'avouer
 que si je n'avais pas de réponse à ma lettre, c'
 est bien sur à cause de manque de temps et ja-
 mais par suite de mauvaise volonté. Il m'a écrit
 qu'il savait qu'elle avait reçu ma lettre, car elle
 en avait parlé à Bourret; et que la dernière
 fois qu'il l'avait vu, elle lui a demandé de
 mes nouvelles. Très gentiment. Cette première lettre
 de Larnac était écrite le 12 je l'eus le 13. Comme
 je lui en écrivais sur le champ une autre pour le
 remercier de son empressement, et pour lui en-
 voyer ma dernière photographie, qu'il désirait avoir,
 il m'a écrit aussi une lettre que je viens de
 recevoir ce jour-ci d'hui. Son P. sans le retourner à
 Paris et n'être chez eux, il l'a vu, et puis il
 l'a vu chez Mme Bourret, chez laquelle ils

se sont rencontrées. Là, elle lui demanda de mes nouvelles, à quoi il répondit qu'il avait reçu plusieurs lettres de moi. Et comme elle m'interrogeait sur le contenu: Je puis si vous le voulez, sans lui faire voir, car vraiment il n'y a qu'une bien petite part de ce qu'elles contiennent, qui soit à moi adressed. Elle a refusé en ~~souriant~~ souriant: "Non, je ne suis pas sûre, que cela m'amuserait." Ceci se disait à demi-voix..... Certes ce serait vous rendre service que de lui montrer vos lettres, et ce serait un bien beau trait de ma part. — Il ne faut pas se faire d'illusions toutefois. Plus je la vois et plus je croi reconnaître en elle une femme bien plus faite pour exciter l'amour que pour le ressentir. Elle est encore trop jeune peut-être. Elle a besoin d'amuser d'être aimée admisée, — non d'aimer elle-même. Elle a de la coque Herie cette part instinctive et aimable, qui permet l'admiration et en jouit, sans cette autre part calculée et dépitante qui la sollicite. 9"

J'ai cité ce fragment de la lettre de Larue à cause justement de l'appréciation de Mme L. que je trouve excessivement juste. Faite pour inspirer de l'amour

que.
 j'en suis sûr jusqu'à présent elle sache ce que c'est
 car elle n'en a pas ressenti. Est-elle trop jeune ?
 Qui sait, — il y a peut-être des individus qui ne
 savent jamais ce que c'est que l'amour, leur mission
 étant de s'inspirer... et elle, à cette mission, elle
 rayonne l'amour....

Je ne me suis jamais fait d'illusion sur ce point,
 qu'il est bien plus facile de l'aimer que de s'en faire
 aimer... Ceci n'est ce pas déjà un grand bonheur
 d'aimer - de pouvoir aimer et de pouvoir admettre
 de près l'objet de son amour ?... Et puis, qui sait ?
 d'ailleurs il ne faut ni trop analyser ni vouloir
 trop prévoir l'avenir. C'est ce que j'ai beaucoup
 de pouvoir dire. Depuis le 24 Août je ne l'ai pu
 voir j. la verrai le 16. Novembre. Je n'en ai plus
 encore de pouvoir dire, je viens de la voir. Je l'ai vue
 hier je la reverrai demain !...

Il paraît le 16. Novembre c'est encore bien bon !

Voilà ma lettre qui t'arrive. ces jours-ci
 Pour pour y passer l'hiver.

Paris le 24 Octobre

L'arrivé m'écrivait qu'il lui aurait montré mes lettres, et il a-
joint que c'ent été de sa part un beau trait. - Quand j'y pense
je ne sais pas si je me préfère pas qu'elle ne les connaisse pas.
Qu'elle le prenne au sérieux ou non, elle sait que j'ai de l'aff-
ection pour elle : elle peut ne pas en connaître la force,
se tromper sur le degré de la passion, mais elle n'ignore
pas le fait. A moins qu'elle ne change tout à fait de
façon envers moi, je lui dirai, ce que je n'ai pas osé
lui dire jusqu'ici ^{lui} et j'en dirai autant de fois
que j'en aurai d'occasion. Et je ne crois pas qu'elle
change envers moi, car, comme dit L'arrivé, elle n'est
pas femme à se fâcher de ce qu'on l'aime et
qu'on le lui dise. Alors pourquoi faire dire par d'autres
ce qu'on lui écrit à un tiers, ce que je pourrais
et que je serais heureux de lui dire et redire moi-même?
Je voudrais bien que le Buffet vienne ces jours-ci. Ce
sont des gens très aimables - elle est très jolie - et leur
arrivée me ferait passer plus vite les trois semaines
qui nous séparent encore du 16 d'oct. -

Paris le 10 Novembre.

Il y a longtemps que je n'ai rien inscrit ici. Depuis, Cronau est arrivé, les Buffet sont arrivés et Esmar m'a écrit une fois. L'arrivée de Cronau m'a fait beaucoup de plaisir. Il a pris un appartement dans la rue St Louis, d'où il est à deux pas de chez moi - nous dînons sous les deux toits, Champagne et comme je l'ai présentée chez les de Stouffaire et chez les Miller, nous faisons même nos visites ensemble. Nous avions l'habitude pendant tout le temps qu'il faisait beau d'aller nous promener du côté de la gare à l'heure de l'arrivée de l'express de Paris. Nous y étions le 2 de ce mois-jour et l'arrivée ^{au} des Buffet sont arrivés. Je leur ai dit bonjour et Madame m'a dit très poliment "qu'elle espérait que nous nous reverrions". Depuis je ne les ai vus. Malheureusement ni en ville ni sur les promenades, - ce n'est que mercredi que je les ai rencontrés comme ils allaient à la Préfecture. J'ai appris de Madame Buffet qu'elle allait recevoir les vendredis.

Le Théâtre du Variétés a ouvert. Le Châtelet

Aurevard ont commencé - le cercle Henri IV devient
plus animé - se fin la vie commence à remonter à
Pau. C'est égot, - pour moi le grand jour de l'insur-
rection de la saison d'hiver ne sera toujours
que le 16. Novembre!

Alors - si la fatalité ne s'en mêle - les rôles
seront intervertis, - et c'est moi qui enverrai à
Larnac des lettres pleines de détails intéressants. -

Le seigneur, - c'est déjà Vendredi - et nous avons
aujourd'hui Samedi! -

Pan. A. 23 Gendria 1866.

[illegible]

Nieprzeakcyjnie, droga kłaniam się! Litka i nie ten
wskazanie do Artura przynawatem się kłaniam, ponieważ jak
w sercu iść iść, że, Staboi charakteru mego jest i być
kwaśno prowadzić wykrytkiego kłaniam jak w iść me-
jeu wrobitem. Bije się w pierni i; wiem że moja wina,
bo obawę zniem i Staboi jest być ^{mag. i} i Staboi prokony-
wać. Ten kłaniam droga, charakter jest prokony i Staboi
magnitkiem wykrywania, - i Staboi mego charakteru jest
naturalnym i Staboi mego pod kłaniam, kłaniam i. p. Bije. -
kłaniam do dwudziestego kłaniam roku kłaniam był prowadzony jak kłaniam
na kłaniam, - gdy mego niewolno było w najmniejszej mego, nawet
kłaniam o kłaniam, nie tylko woli kłaniam, ale nawet kłaniam i mego
kłaniam - ^{mag. i} kłaniam kłaniam kłaniam, kłaniam woli w kłaniam i kłaniam
kłaniam. Skądie kłaniam energii i; i kłaniam, gdy prokony dwadzi-
cia kłaniam kłaniam kłaniam kłaniam kłaniam, kłaniam i kłaniam,
kłaniam? Nie nowego Ci kłaniam kłaniam nie kłaniam, kłaniam kłaniam
kłaniam. Bije mego kłaniam, ale kłaniam; kłaniam kłaniam kłaniam.

Coś święta! Bóże mój, przez wzgląd na to co cierpię, przynajmniej daj miśnienie tym których Kocham! —

Mamś droga Ty wiesz że stym nie jestem — i że Was Kocham — przyslij mi ostatek z Wilii Waszej, bo nie jestem w stanie wystawić sobie coś boleśi sercu miś tacy i jaks skaz-
ne, tśchuotś cują w tam gół ad rana do wieczora i cęsto ad wieczora do rana zastanawiam się nad sobą!

Ach! czemuś nie powróciłem do kraju jęnemchiat, w presenty roku!

Rok 1867.

Nan d. 5 Stymania.

Mój Kochany Arthur —

Odebrałem Twój list z Piotrkowa pisany. Niewiem czy to przypisze zdrowiu — które się jakoś tak jakske tacy ma, czy wpływowi dobrych postanowień, — w każdym razie takie Boskie — ^{ale} — depozymu miśnośnego położenia mego, że mimo bariko smutnej perspektywy jaks mam przed sobą za powrotem do kraju — cują się dziś — mniej pobity i moralnie niż bytem przed dwoma tygodniami.

Dziś miś myśi że Ty i Mama przez tę katastrofę ^{nowe} ~~zobowiązania~~ wystawili na Włopoty ~~nowe~~ i że cierpię przez to — ale ze względu na siebie spokójniej — na przyszłość potrzeb.

Powiem Ci wyrażnie to, czego Ty w każdym liście swoim nie miałś odwagi jasno mi powiedzieć: oto że przeszedł Babilon i po raptasem i Anglii, jaks na wszystkie strony wystawę — mnę się miś nie zostanie.

Wszystkim ludziom Twoim jestem, ugratunkiem: co będzie za Komie
potem wszystkiego, ja już nie wiem; Długo przekonałam się że
wszelkie obliczenia nam nie nieładne, — nie mażę nie in-
nego jak to, że są szynowany. Co ci chęć, mój drogi? Lecz wy Co-
wiec mnie się odwrócić łowczych kłak — bo Tobie który znaż
moje interesy lepiej ja, ja sam tak tu mi będzie wykaże że
~~am ja tam~~ promimo iż lekkomyślnie wydawam za granicę
wobec moim polityce, nie byłbym doświadczył doświadczeń
winy bez zniszczenia przepisy, aresztów i piskera, — Boż wie
jaki kłak. Przymiń sobie że gdy wyjeżdżał mój
mi. że nasz nadzieję że po ukończeniu działań kosztami
mi się mój 300,000. (prawda, ^{minut} to najlepsza okazja). Nie było
5000 franków ad Kacie których nie można porównywać z
drugim zadowoleniem wydaniem ~~przekształci~~ ^{akceptacji} mi ~~druga~~ ^{druga} ~~druga~~
według które wystawiam na Prusach 9,100 franków. Liczy
+ 20,000 złp a 10000 złp wziętym w drogę — razem 33,000. — więc
nie same moje wydatki bez których losów mi szynowały. —
To pisze tylko jako dla Ciebie podobnie bym skrócił swą, Kany nio-
Molego że wiem że mi nie Kochacie — Dlatego że dam o was samank
i kieszonki, że kochacie różnic między swoim i swoim który się prze-
chował; którego by doznał, a tym któryby obaj tuś trawie tym
ka co ma być nawet więcej niż nasz. Pisz to dla Ciebie, bo esca
Przeze mi nie przejdzie nigdy przekupstwą nikomu i innemu po-
dobnych rzeczy łowczych. Wszakże mi mogły wypadnąć i
nie mażę kłak, ale reszty miłości wolać wydrzeć nie potrafię.
Nie mam Kony ani Kiewi nikt mi nie ma prawa mi winy wymierzać
siostrze i matce mającej zapewnioną pensję swą na 14 hypotece

Władawski
do dziś dnia dotadtem 300 zł. - ~~gotowizną~~ rozwinęła się muzyka a D.
mówiła nęptawca kilka rachunków niemałych - gdy w tej samej
miejscu jechał w wielkiej karecie - wieszycie ~~at~~ stancie podjętym
przeprawił je przez - a przedkoniały się istotnie o bawiarstwo
przeprawił. - Odmówiła o to, już się stało. -

Wzrostu nęptawca napisał do Stanisława; ale rozmyślał
się, że nęptawca ma być bez skutku by ten pokochał: i już, ale i
gdyby się jemu przed nim nie było a odebrał odprawy i od-
mówił, toby w ten sposób stał się Ręką od węża i djabła
dla odprawy, w którejby węgierzy węgierzy co mam nasercu. -
Czasu przyszedł mi na myśl że Ręką przetrwał nęptawca
ręka, nęptawca, ~~at~~ djabła nęptawca, smutny Ręką - djabła abracu
swoim panem Ręką nęptawca djabła się - Ojciec djabła by to
zi ut. nęptawca - Ojciec nęptawca i abracu nęptawca
Ręką nęptawca i nęptawca powiem nęptawca nęptawca
~~nęptawca~~ nęptawca djabła nęptawca djabła nęptawca
jennio nęptawca Ojciec już cię pisał mi brzo - teraz ~~at~~
na mi nęptawca!

Siemam Ci po tydzień nęptawca Drogi Arthur - nęptawca Ci
pewna pisał że nęptawca w dniu nęptawca nęptawca Ci mam się
wypre nęptawca nęptawca Ci nęptawca nęptawca? -

Twój doświadczeni
Ręką -

Jan. 2. 14 Hyernia 56

[illegible]

Ale mój wrogość, mój ty się stało. Na mój ten list
odebrałem dopiero od Mamy odpowiedź pisaną 17. Grudnia
z datą 14 dni po odebraniu mego listu - odpowiedzi z Kabinetem
mający porządami do portetu postawienia Podteje i si-
nie opis cię. Przez posty wiele mi syty kłopoty, każdy
pragnął się zapisać co innego jest projektować samemu
praktycznie i repozycji, do którego postawi list na który
nie potwierażo ^{ich} ~~mo~~ dno swoje u spisie. - Ota mnie
dlaś nimie rozumowanie najintensywniej i nieograniczone ot-
wieram. Jakiś przy największych staraniach, przez siebie 4-
godzin niepodobna było znaleźć summy potrzebnej do my-
stawańcia mnie i. bioty, to niema przyczyny żeby tak sobie
do so drzewiska tygodni jener. le summacji zrodakta?
i w takim razie to czy ja się obciąż? Pise mi strachu
w liście z 28. grudnia, że Chama jedzie Starai się o prze-
mieńca do Warszawy - a jeśli mi nie chce w Łukim
akia on pojedzie do Oranienburga - może państwo (czeka mi
mamie). Wreszcie to bardzo ogólnikowe wiadomości. Niechciał
być aby ktoś mógł zobaczyć w istocie wiek stajęcej do Mamy.
Brawo Brawo! Mama, jeśli słucha się i, niewiadoma mi, to czego
jaka niepewność, przez przynależności, - nieważne płaci, i jak
wygląda
i. mamie i nie trudniejszą się mojemu interesom; dwunasty

Matka, posiadała więcej energii niż Arthur,
i na jej uczuciach i interesach tańsza niż się
dla niej mogła. Ale i w skobach tak, najłatwiej czyż nie
mógł Arthur pojechać do Orléansu w kadrę, gdy pan. The
kierował, jechała do Warszawy, i na dwie strony szukać wypoż
mie? —

Potrzebni mogą być mi do wyprawy... Nie chodzi, do
ceratki będą wzięte 300 fr. Płumomom: 100 fr. Janowi
bratki tego, a raczej jechał to pośrednio dozwolone. Jt
smutno z Parnallem z kłótni byłam "Folleg" kłótni.
To mnie stała w trudnym położeniu na spacerze na
placu Chazy. Jakiś kawalerz pewny jestem spotkać ich —
a kawalerz jest to mój kochanek, nie płacisz się ludziom
i nie ma tak blisko byłam. Wskazał mi się i tak moim.
Wskazał również spotkanie z Ardonem, z Baccardem
którym tam przebiega. Jednym słowem gdy wyjde, jestem
niezadowolony obawach — mogą być najgorsze jechać jestem w do
mnie. Ale w domu tam nie ma się śmiechu nie mogę.
Jechała na w dzień wieczorem i na obiad, do Pafé Chazy
pague i w końcu spotykać się z Champagne, na którego
tworzy się i staje się i cytuje do domu i wyznawcy
złoty od tak dawna obywateli do domu i nie płacę
Nadzieja trzyma mi tam od czasu do czasu i do domu.

jęmych. Ach Skowron! wolalbym być w kowie, tak jak pisaliem
do Ciebie, swięci wolny, w poświęceniu w jakiejś
tę. Przynajmniej w kowie byłbym spokojny i chętnym
z rezygnacją - gdy tymerasem w chłopskim poświęceniu
chwilę spokojnej niemości! W Paryżu, mały miasteczko
gdzie w cudzoziemcy wzięli swoją siłę nie oświeciła
przynajmniej z widzenia to zupełnie coś innego niż
w Paryżu w Wiedniu lub innym wielkim mieście gdzie
możesz bardzo łatwo nie widzieć tych którzy się w-
druć nie chce, lub samemu ukryć się na powie-
cie.

On soupe.

Elles se ressemblent, toutes ces nuits passées
sous les lustres étincelants, chaudes, fiévreuses,
enivrées, gloutonnes — pendant qu'en dehors
il fait froid au gâin. Les mêmes gâitès, les
mêmes plaisanteries, les mêmes baisers des
mêmes cris. Les mêmes cris surtout.
Point de plaisir sans hurlements, disant
ce pour. Tous entraînés alors dans la route
élevée leur diapason et débouvent. —

Chor de verres, rires sans cause, éclats sans
fin, tout se heurte. La symphonie tourne
au bruit. On ne converse pas, on s'interpelle
et le rituel remplace la gâitè. Chacun se plaint !

Les lendemain seuls valent quelque chose — par l'en-
seignement. La morale se romme alors l'indigestion
d'espérance, ne va plus. L'eau de Bullen prend ses attitudes
de vieux sermon ou max. Tout se paye.

En ce moment ils ne songaient pas à l'éclat
— Hurrah ! Du vin ! du Maître ! Finissons-en !

Imbécile ! Un seul, rien qu'un seul !... À la porte !...
Une chanson ! Rien ! Personne ! Ah ! Oh ! et !... En jouant
de mirlitou ! Espère d'académicien en chambre !...
Es parote ? Ça doit se manger les bouffes !... Jamais !
Oui ! Non ! Tu m'en rendras raison !... Bonsoir !

Et parmi toute cette confusion, des propos plus longs,
mais aussi fous :

— C'est insensé ! Géraldine vous mangera trop de parfait,
mais en fait... C'est une indigestion que vous pré-
parez à la fille de votre mère !

— Eh bien ! qu'est-ce que ça vous fait à vous ? En-
core du parfait, Robert, donne m'en. Rien ça m'a
rien. Oh ! est-il agaçant... Parce moi le reste, Berthe...

— Ah ! vous savez, avec des nouvelles de Miron, qui
avait sauvé la caisse ?

— Tiens, tiens...

— Il mène une traine de prince à Bruxelles. La
rue aux herbes potagères ne parle que de lui !

— Vive Miron !

— Un toast à Miron !

— Mesdames, Joseph n'a pas bu. Je demande
pourquoi Joseph n'a pas bu. Je ne de-
mande.

- Parlez Miron est une canaille, voilà !
- Un peu fort, Joseph, ma fille !
- Comment diris-tu canaille ? par son M ?
- Oui ! une canaille. Mm' glorie. Une chaîne superbe, grosse comme ça. Et me la donne. Je saute de joie, et toi qui étais si gentille pour lui ! Un jour je veux mettre la chaîne au chow. C'est fait de idole !
- Je m'en doutais !
- Très fort Miron. Tromper ses actionnaires, bien, mais tromper Joseph... Mieux... Très fort !
- Vive Miron, vive Miron !
- Sur l'air des champions : Vive Miron ! Vive Miron ! Vive Miron !
- Est-elle geue, cette Joseph ! Et Berthe me sifflant une coupe de champagne.
- Joseph se leva furieux, saisit une pauvre dans une robe blanche, et l'enraba brusquement à la tête de Berthe qui acquiesça le coup. La pauvre alla briser un petit miroir de verre, qui fit un bruit assourdissant aux échos. Le petit Barberino raccompagna Berthe et Joseph, en les embrassant.

toutes deux. Antonne s'était levée pour voir les voisins, faits
par la brisure de la glace.

Deux coraques à droite, dit-elle en se penchant. 'Signe
d'argent!' Le petit Polonais casquera! 'Vive la Patrie!!'
— Ah! j' m'en moque, ~~mais~~ chez, La mer-mur! Félière
me raconte sa histoire!

— De quel droit?

— Pas de pouvoir! Vive l'égalité! Pas de préférence!

— On ne doit pas se parler à voix basse!

— A la porte Félière!

Qu'elle parle haut!

— Faites la monter sur la table...

Félière monte sur la table et conte nous son histoire!

L'histoire de Félière! On demande l'histoire de Félière!!

— Tout haut!

— Silence!

Et lui parlera!

— Elle ne parlera pas...

Félière pleurait. Le vin lui montait à la tête. Elle
regardait son assistante avec mélancolie.
Ses cheveux s'étaient dressés et retombaient sur
ses épaules. Elle regarda toute la table d'un
air vague, et lentement:

— Ça m'est égal, nous savons, dit-elle avec les hésita-

tiens et les accents trainards de l'ivresse... je vais
vous la lire ma histoire... Si vous craignez qu'elle
ait du rôle?... Donnez-moi du vin, mon petit Léopold.
Non... le Xérès... Il faut vous dire que j'ai des
amis mes parents...

— Partez !

— Toi le monde a habité chez ses parents, cria
l'acheteur qui reposait sa tête dans le gilet
de Hilaire.

— Et Chairot, les parents ! fit Berthe en ouvrant
un morceau de citron trié dans du pain.

— Ah ! oui continue-t-elle, avec ça qu'ils étaient
mignons. (Non j'en étais sûr...) Laissez mes cheveux,
vous ! Et puis il y avait un petit dard d'huissier
sur le même verre. Il était... joli comme tout...

— Joli comme Barbarino.

— Si c'est une vie ! fit le petit homme avec finesse.

— Chut ! silence ! L'histoire de Félicie...

— L'indigence, cette histoire d'il se compte L...
Félicie n'aurait rien

— A la fin des fins, quoi !... Je devins sa maîtresse
trois fois... Et l'enfant ?...

— Ah! ah! il y avait un enfant!

— Un enfant! Tableau!

— Et qu'en as-tu fait de ton enfant, Fédine?

Elle regarda encore le tableau de son sein étendu, et avec un terrible sourire — celui des folles :

— Je l'ai tué, dit-elle doucement.

Ils étaient ivres, ils étaient fous, ils riaient, ils criaient, ils se gargarisaient, ils se tordaient, ils...

Mais quand elle eut dit ces mots, instinctivement ils se regardèrent, devenus glacés dans leur ivresse.

— Je l'ai tué!... continuait Fédine au milieu de ce silence. Si petit!... Je l'ai étouffé... De cette main là... Ensuite je l'ai mis dans la caisse à fleurs sur notre fenêtre — dans la terre. J'arrosai tous les matins. Il n'y avait pas besoin d'arroser, aller! Ça poussait! Ça poussait! Du fumier, quoi! J'ai toujours gardé un bouquet de ces fleurs là... Il est fini le pauvre bouquet, mais dit-elle en pleurant dans son verre qu'elle tenait, mais vrai, — il sent encore bon!

Le silence était devenu glacé, sinistre, sépulchral. On s'examinait. Chacun demandait, qui le premier allait partir.

— Eh bien s'écria Théodore, en levant brusquement, au vu d'une partie de plaisir! On se tait!... Jettons-la par la fenêtre, Fédine avec ses histoires de revenants! Le Diable

S'empporte, elle est lugubre !... Olivier Renard, un artiste à faire celui-là !...

- Ça a jité un froid ! dit Renard.
- Du vin, s'écria Antonia, versez à boire !
- Et oublions Féticie Hamlet !
- Féticie Young ! dit Renard.
- Je ne sais pas pourquoi vous m'insultez, dit-elle, je m'appelle Germet, moi !

La symphonie du souper portait sa note crescendo. De moment en moment, cette salle où l'on étouffait s'emplissait d'un bruit plus excessif, de notes plus aiguës.

Ces poignées de têtes avornées, de pommettes rouges, d'épaules claires et d'habits noirs, ce mélange de froissements de soie, de bruits de bouchons sautant en l'air, de vaisselles heurtées et brisées, de lourds propos, cette chaleur perfumée, cette atmosphère lourde, pénétrante électrique, les transports des grisait davantage. Bruit et couleur tout s'anodait.

- Vous êtes magnifique, Théodore, criait Olivier Renard. L'Achille du boulevard !
- Machiavel lui-même !
- Oh ! des bêtises alors, fit Antonia, Pas de noms, voyez !
- Théodore nous ennue, disait Féticie pleurant sur sa robe de soie mauve... Une chanson !

- Comment ! Il n'y a plus de liqueur ? Passez-moi de l'eau de Cologne, alors !
- De l'eau de Cologne, c'est une idée !
- Ah ! ça, mais vous êtes ivres donc ?
- De l'eau de Cologne !... J'ai soif, moi, répétait Félicie... J'ai soif !
- Du vinaigre de toilette, n'importe quoi !
- Absolve !

Ils buvaient,

La nuit s'avance, la longue nuit embrasée, la nuit folle ; le jour se levait, les ouvriers sortaient déjà dans les rues silencieuses, et fous, avides, les lèvres crues, les insatiables demandaient à boire, à boire encore, toujours !

Ils n'avaient plus de vin. — Ils avaient bu des liqueurs précieuses, des vins fins, des crèmes exquis, et pour apaiser cette soif terrible, le matin venu ils buvaient encore, mais cette fois du petit bleu, pris à la hâte, chez le marchand de vins, de la rue, — du vin âpre qui les rafraichissait qui les jetait à terre, ici et là, groupés d'une façon sinistre, pâles, hâlés, le far d'ombé, verdâtres, les bourgeois s'éloignant dans les botteuses qui craquaient, quelques-uns rouflant, d'autres se plaignant, d'autres pleurant. —

Jan. 3. 14 Luty 1867. —

droga Mamo,
Odebrałem Twój drugi list w którym było natchnione
odpowiedzi Rudnicki, — ale poprzedniego o Radozym wspomini-
nem iż był kadeby w domu a dopisywany w Warszawie
nie odebrałem. Ale dowiedziałem się z niego skrzęgotawo,
ocrem ogólnie dowiedziałem się z ostatniego, — mianowicie
że całkiem siłami staracie się o pićwiste dla mnie,
lecz nie wprostnie gorze się udaje, odmówiono, — i się tam
sami w Betohadowie w strasnym jastieci polowieniu.
To wszystko jest okropne! Już Ci podziękować nie powstaram
droga Mamo, boży wysyłać cię serce i duszy niewystarczająco
na wyrażenie Ci tej mierniwej wdzięczności miłości i miłobie-
nia, które dla Ciebie druje! Lecz przed to samo ile ciępię
gdy myślę że tego wysyłać cię ja jestem powołan! A myślę nad
tem ciągle. Ah! te wyprawy które-mnie dręży, to z nićktem
porównać się nie da! Gdybyś był mógł no jedną chwilkę prze-
widzieć w setnyj części to co tu i tam ma, miłowie, jak nie bym
był każdego franka wydawał z namysłem, — jaślibym sobie był od-
mawiał dogadzenia wszelkim Kachiankom, a skrzęgotując przed-
siępłom miłości wdawaj! Ah co! Cecharmant chousieur.
Kachianki! na prawo — cecharmant Kachianow Kachianow.
na lewo! — Ah, wolać ce cher comte!... Venek d'ou, cher comte.
aż do tego przysło co jest Dżisioj. Ja głupi byłam z ludźmi.
co po Stolyskiej franków marok dochodu wydaje! Pa Bóg

[illegible]

choć, do tego stanu przywrócić anukienia ci mój już nima już
myśli, — wtedy kępiam. Zawiesz prawie imi mi się ci — i jaśki wtem
jesteś Pan Bóg Tatkaw, — zwykło mam się przyjemne. Lecz przy-
chość chwila przebudzenia! W pierwszym momencie nie kładę
sobie sprawy o podobieństwo. Lecz dość właśnie denne kapomoniem
ustępuje przed niewygodnością straszną! I tak co dzień, co dzień!
Dawny co dzień — miatem nadziej — między 4 a 5 wiekiem, gdy
rozmowa, dity które przychodzą, smutkiem a Paryż. Lecz po-
ostetnim Twoim liwie droga, Mamu, z którego widzę ci tyle
poświecenia, dity miłowan skutku nie osiągnęły, nawet tej po-
ciety mić nie mogę: może jutro! Wszak same pierwsza droga
Mamu, — teraz już niewiem co pozmienię, bo wcale nie wykre-
pałam bratki, — chyba Bóg cię jeszcze zrobi! —
..... Matry Polak posadzi! M. Ty droga Mamu, uci Płomień ci
skopstwo najpiękniejszą, już ciasta nieświeżo. Czy nie mamy dziś tego jes-
nych dowodów?

Lecz jest jeszcze inni, gdzie Bóg słońca sadzi białe. Tam biele-
nieka mi świeżo słońce, bo tam się odnajdziemy wszyscy, którzy się
kochali i którzy się kochamy — i którzy już porali, i ci którzy
pajda!

Smutek mój w 202^{ym} roku życia nie miał innych nadziej jak
Pamięć życia, — a która, robić...

Paśnięć rzeźby

Łódź

Pan S. 16 Lutego.

Typu który mi kamieniczkę wyceniał, wyznawając iż się znajduje
wydatkami strasznymi, w dwóch stawkach odpowiadając, co cyfrę
najlepiej miewa. Propozycja przekona była na 5100. Rrr.
pracy umożliwiającą, iżby tylko 2000 Rrr. rocznie - czyli
strata 3000. Rrr. dochodu czyli 400,000 Kapitału którego
to strata mnie jednego dotyczyła po porządku i dochodzie
i który jak były ten sz, 340,000. A więc? Tępych cyfr-
mów kłopotliwych, nie potrzebując chłopów było 2 15000 Rrr.
czyli dochód od 400,000 Rrr. Rata likwidacyjna, wraz a chło-
pami wynosi 40000 Rrr. w listach, które jeszcze straszną
mnie prawną płacić będą. Kogo te straty dotyczą? Tępych ty-
ko mnie jednego, po powołaniu się na ten był płacić 18,000
rocznie wtedy kiedy były cyfry i propozycja, ten trzeba
to sam 18,000 rocznie płacić kiedy ich nie było.

Wypytując się tej, musiałś do Arthura napisa-
ć. Kto w kochu, kiedy to nieprawda. Wierzę z listem
Arthura że niepotrafi mi przysłać, choć oczywiście, dość pewni-
nie była przewidzieć, żeby mi tego się tu oczywiście gdy od powo-
du mego z Louis Bonnier aż doświadczenie doświadczenie ja
500 franków gdy w końcu Listopada kłopotliwego z okoliczności
jakiegoś takiego kłopotliwego przewidzieć Arthur pisał mi że
spokojnie i kilka mi mógł na beloniu przysłać 900.
franków (niektórzy nawet 900 franków do płacenia 15-go
Grudnia) - gdy niestety na potrzeby codienne kapu-
ty-

20
katechizy i uczeniu i na lewo i na prawo i górze i doł
bić i zstawać i obaczyć i nie może jechać dłużej być i
Hutimskiem, — wtedy nie kartato mi nic innego jak frap-
per le grand camp. Nie proponowatem nigdy aby Hławiny
w swoim potoku i rzeczach odmówił swojej pomocy — i w ten sposób
że nie nigdy w życiu mi nie powiedział jechać do grota, — i tak
i w rzeczywistości, mój list do Artura, dając pierwszy, ja
się omyliłem, a Artur rozwolniony będzie i kłopotu o mnie
Tygodnik inakiej się stał. Hławiny pierwszy nie dał
a ja się już jestem w ten potok — i koniecznie mi re-
zygnacji i dającej swojej potrzeba. — Teraz wróć do
kraju — Mamie i Arturowi całą prawdę powiem. —

Pau de 18. Fevrier 1867.

Czasy te, co' wspomni o bezoraczku moim pobycie w
Haus Bruns, awstria i Lipin. Pierwszą rolę tam
spektaklu należało do najprężniejszego epoka mego życia.
Miałem wtedy, miastem krajem niespodziewanie, - wskazywałem
si u mnie w Botschatsch. Świdnie nie idzie, - a o tem
wzrostkiem przypominałem sobie myślenie terek i naciąg, -
nie chciałem o tem wzrostkiem myśleć, - kątami tam te
myśli mi kaja jak najstaranniejszą samotności, pragnię
wziąć towarzysza i żyć w nim ciagle. Naprawdę i
miodowe roboty, naprawdę i należało pać i żyć ciagle
i kima, rozważ, boi jama wola i żyć w stanie i mi
mijać i żyć w przebudzeniu miasto naciąg, i tem
pragnię, im i bardziej przypomina o istoty i stanie
ruchy i o kochankach powrodoch. Pać w baci jama mi-
ni praca i pisać i wskazywać na roboty i pragnię i mi-
sędziom nie jestem. -

Ostatnie pać miastem pobytu mego w Pau. Ty. Mię
i Czerwini baci monasterni spektaklu. Wzrosty moi
krajami powysiękali i do domy mi tyła porochoy: Fun-
dament i penci Miller. U Fundamentów bywałem
madrzy, bo tam krajem naciąg i tyto - wskazywałem tyła
albo grai w miastach (kuchnia) przedwa sou, albo

Stuchac' papłania Łow Kłórej mi sie drugi piatkej kłepki
wystawie kłakaje. Młodna Aimee, młota panienka, — ale
ci rawne w tym domu tym wijsz arida piewie sity
Aimee wydoi da moji prasto do mysl pruje naturab-
nau i talowan stocunawa? Lato u Millerów by-
watem codziennie, bardzo często spotawatem na obiad,
tak, że czasem przyszedłszy tam po śniadanie, nie
wracałem do siebie jak o potrawy. Mi potrzeba było
nawet zaprosić na obiad, bo miśtem jak na kłosem
moje mijsze i swoje serwetki ze ich stole. Tem tak
całe dwie spektat nie bawić się dwinnym zabawą gły
porożeni ze pani Miller sprzedaway meble i wyprawianiu
się z nią do ubieg kontrensier, najtwa, ville Płow i młiti
kłań w Gélas, — pod Panu uprawicie, ale kauru upjaci
dwa kilometry (dwie mioroty) drogi. Pani Miller ma
dwie córki: Karolinę lat 18; Maryję lat 12, — i trzech
synów: Jawn, Karola i George'a lat 16, 13 i 9.
Jawnymownemu mojemu tem była tytuś Karolin; ja wie
Miller, — pro czais Jawn, — młode roduństwo nie mogło
si do starych, bawito się między sobą, i trzeba im
wyjechać. Obyczaji sugielonii sity rozkumnie jak np. ja
mogłem, tj. jak mi wolno było cał duse spektat dam na
seu Karolina; u nich jist to miedzy supetnie natu-
ralna. Często słarkato się si pani Miller, głyja przyszedł
do nich, były w miesie da interesem albo u siebie u po-

Kojn rejsta korespondencja? to nie nie kmiensito przyjezdzia;
Karolina nuni przyjezdzata, gawiedzilismy, gralismy niektory
rue, akkompaniowatam jej do spiewu, gralismy w erocnet,
spacerowalimy po ogrodzie, - a pani Miller nistawilasy
sie przychodzita do nas. I nie bylo mioty nani, jak tei
i niema dotad i nigdy nie bedzie innego uczucia jak
przyjazn. Ona nuni lubi bo oprócz tem graczmy i
suprajmy i sie sie w mojem towarzystwie nie smieci,
widzi sie mam przyjazn dle nich, - ja ich lubie bardzo
bo takie widzę, że to, ona mnie przyjaźnia, - że Ka-
rolina bardzo dobra panienka i że cięty some bardzo
pożyciwy. Sama pani Miller krete, ^{oprac} ~~panienka~~ wyrotych
kalek serce jest osoba bardzo naratetona, wiele umie, wiele
czyta i czyta, pisała nawet artykuty go gazet angli-
skich i parę broszur, - mówi po francuzku po niemiecku
i po włosku, - gra na fortepianie, - jednym słowem nuna
femme supérieure w takim znaczeniu tego wyrazu. Długo
jest jedna rzecz która opisał się nieda, którą trzeba było
w kija, a praktyki, zmińśadenia żeby jej dobrać wos-
mici, - która się wiele przyczyniata do tego żeby mógł
tam ceteroie spedać, to ta tatowa i naturalna w
przyjmiu u Anglosów. Praceja że nie tak, tatowa
nie do nich dostać, ale skoro się przyjeżdża, skoro ci dom
stwierdzi, to cię uważają niejako za wtańka, wading. -

Pan R. 25 Lutego.

Od trzech dni wychodzę codziennie po śniadaniu i nie wracam już o 4^{ty}. I lepiej mi z tem. Zdrowy jestem, chociaż się tym spacerem rozywam, i od trzech dni się też moralnie silniejszy czuję, a przynajmniej spokojniejszy. Idę sobie ulicą des Cordeliers aż do kościoła Siofakoba, — potem ulicą Bernadotte aż do haute-plante, potem skręcam na lewo ulicą Marca abba drugą, schodzę na ulicę d'Aligny, — nie wchodzę do Bernabou Boki! — ale drogą do Bagonne (route de Bagonne) wdruję do Bidhère, w stronę dawnego dworca kolei Likińskiej. Tam marnie obramny prawu piwoy jestem, że nie spotkam nikogo ze znajomych i spokojnie mogę sobie spacerować i myśleć. Na miejscu gdzie dawniej był bazar, jest jedno białe obrobionych; gdzieś w środku wiadom na którejś z nich i wygrzewam się na stojącym kryjcie garku lub krześle, które zawsze sobie odnow biorę. Naprawdę: wygrzewam się na stojącym, bo ten jest. Jakby np. wyszedłby w takim położeniu marian go rój i do mi byto na gorąco. Co na niej obiceny gdzieś tamieiepta R. 25 Lutego! Wiadomo, nie ma na co tu siedzieć, trzeba wracać umierać do Polski. — Ale na widoki, co za malowniczy majstrak! Nigdy może tak nie sawaratem tego jak teraz, gdy w wyszedł po dwamiesięcznym więzieniu —

63
miał się w porządku. Ponieważ ciepła dzienna stara moja mi-
nuta mi iść w nową i raczej bardzo zimną. Jak było. —

Idzie w Prefekturę bez kontynuacji. Ale tu, i na tej po-
przedniej tak rzeczywiste miejsce reprezentacji, ale naturalnie nie
pośrednie. To ponieważ brzydkich reprezentacji na każdym, wiadomości
tej kiny nie byłam, — to zaś chłodem nie miłym, ani ma-
terjalnie niepodobnym ^{to} nie było. —

Czemu był wstąpić u mnie; miał wieczorem iść na
wieczorek intymny do Rivarissów. —

A ja, co sobie obiecywałam tak dobrze się bawię tej
kiny, że sobie frak, spodnie ciemne nowe sprawiłam, pi-
knie spektaku Barnabę. —

Pan 8. 20 Lutego

Wczoraj tego roku przyjechał do Saint Bonnes, już ze siemnaście
osób było w hotel des Princes na obiad. Zastępem Crowna
z ojcem: i siostrą, których już znamo z przeszłego roku. Tę
samą dnia wjechał panny de Witte, dwie siostry
panny Belgickie, i Thérèse two bratowa który w przeszłym
roku grał stawał partję szachów z Bernardem, nie pa-
tując na szachownicę - wzięło się znowu dawno. Ci stali
w hotel des Princes. Oprócz tego po innych hotelach
znajdowali się, barona Rastenburg, Kurlandczyk, i
młody o' Hagleville, etc.

Wczoraj dui po mojem przybyciu zaczęli się zgromadzać dawno
znajomi. Przyjechał de la Prade i stary Galsbrun, po którym
~~stary~~ ^{po} Galsbrun który pomimo swego wieku zawsze z mło-
dymi trzymał. Przyjechał i Emil Penchinot, adwokat i kont-
pellier, bardzo dobry chłopiec pomimo iż miał swoje smieszności
i nie wstydził się nigdy sobie żartować. Wczoraj ich przyjechał wraz-
liwym sobie je, Leprade, Galsbrun, Penchinot. Thérèse której
swoje kająwszy ^{po} niej na pokraczu trzeciego stół doładował.
Takim sposobem byłam już pewna że zawsze wesoło będzie przy
stole. Leprade przysiadł po jednej stronie i siostrę Penchinot: The-
rèse, po drugiej Leprade i ja. Wskazywałem jako Thérèse kająła mijsze
bani de Ricard i wina, Blanche - a coto miała sama Vannier
i sama Vannier, i kapa Vannier - wszystko znajomi z przeszłego

rodz. Mame Vannier musiała być zachwycona z tego przy-
padku, który ją tak blisko Laprade posadził, - bo choć ja
ich między przyjaciół, jednak swoim Tatwio było go-
dzić. do rozmowy się miśrać. - a marnieście Mamy
Vannier było stapać Laprade na nisko. - Nie skłoniło go
Laprade pod kardyni względem nie do iżeknia, nie kosztu-
wadrui (barou) mejsku, wychowanie, powierchowność -
"jakiś kama. przed wyprawowaniem stadoń czy do niego robota,
to córka niekiedy nie interesowały abnigo miata foboski.
Mamurkiem Laprade się stapać nie da; ile razy śmiejąc,
się z prekursji Mamy Vannier! Lestę opowie prawnie
która się dobrze trzymać i była bardzo reserwie - spasi i kama
bardzo ordynarni ludzie. Biedna pani Vannier była chorowia, such
doty, i powode jednego wyprawnia śmiejąc (którego mianowicie uiz-
tego ~~trzę~~ mianowicie dwukrotności. - Było to już w koscie
Lipie, - mama ośb stająca toapie hollandais pro obiedai,
góra ja i Laprade grali grali. Grali. Nale i abrac
partyi grali był po trzy partje grali, i ja widocznie widzieli
tam od Laprade widzieli to pani Vannier powade do mnie:
"Monsieur de Laprade vous gène, car il bande mieux que vous,
il faut bande plus fort." Chciała powiadzić że silniej baka orsca
umarkiem. Ale to za. Dwukrotność. - Ja z najłimniejże krusie odpo-
wiadaję: "Que voulez-vous que j'y fasse Madame? On fait ce
qu'on peut". Mama Vannier widziała że przynajmniej dwukrotność ośb
miśto achota parawie śmiejąc, - widziała jej zdziwienie - ale się nie
spokrepta i jej może była tego powodem. - Później dołąd nie, wie...

Sm. d. 28 Lutego

Rachunek mój w domu uwrót na 652 fr. tegoż od czterech
miesięcy niekaptait, a od miesiąca jadawo nietylko śniadanie
jadawo; ale i obiad w domu. Nie widział innej rady, a
widział że moja gospodyni nie dysponuje wielkimi kapitałami;
propozycją więc jej wysłać wózek. który ona sobie mogła w
kierę pójść. Babina przekazała mi sekret jej, aby mi
nie przetrzeć tu czasu nieprzejść. pieniężne, — ale ten niemożny
kierunek sekretu przysłał moją propozycję. Wzrostem jej mi wózek
na 652 fr. na dwa miesiące tak który sekretu dał jej 600 fr.

Tasie, która rano. Wiekorem przy obiedzie, pochwili babine
kierunek jej niemożny, i przepraszając za swoją smutną
na 600 fr. prosiła żeby jej pójść do domu dopóki mi
nie przysła, niemożny jej sekretu tak grane, że to, że owo.
Barbara muśnięta ta delikataną pochwili, której; to inke-
rowanie jej moją potokiem. Także wtedy która wisi jej
jednemu niewybranym sprawie, starając się na ten przysła
oniemstwo i jej jej niemożny — mi niemożny niemożny
niemożny i niemożny w niemożny niemożny. Ta przysła
widzę, że niemożny sekretu i z dobrego serca potokiem. — Także wtedy
który niemożny niemożny ani prezentami niemożny.

Pan 8.7. Marca 1867.

Skamponowatam ciu wierszy uczucie nie moge zasnąć —
wieszam bide, cała ich prewencja wtem do są stałowie:

Wadzą iżeremnia cnotkiuwy Cioci

Mam, jak iśiad kobrau umrzeć w szpitalu,

I, mówi Ciocia petyu do troci

Ne porokawis, pasobie kaku. —

Namieniat bym si dte Cioc ostobq

Jednakie, — chowai petyu mam chore;

Umre, w szpitalu, ale se sobe

Przynajmniej przenieś się w grób nie zabieraj! —

Strappe !

Gustaw wyjechał 3go b. m. w niemieckie do Bergia. Kiedyś je
bierze mógł i tego obmierzłego. Pan wyjechał ?

Apropoz mego wyjazdu, przynajmniej spokojny jestem co do
jawnego punktu który mnie kusił: sarynat, — i nie słownego
zapodawany si, a prolongacja panportu. jemu ca Pałochu
nika, nie odbieratem żadnej wiadomości. Symonatem 1866 m.
odbrałem i konwentu naszego Bergia i kwatera domini i si.
nowy panport stał mi i kwatera uadobacia i supytami
o konwentu udy adres ca Pan. Opisatem natychmiast i onegdaj
przygotabi mi nowy pasport który mi sprawił dwie przyjemne niespo-
dzianki 1° że dany jest na sześć miesięcy — choć i nie koryguje
nie b. b. — gdy dawniej pomimo silnych protekcyi nie można było
dostać jak na dwa miesiące. 2° że mam przy paurocie do kryja
ca dwukrotnie tu siedzenie zapłaci 30000 rubli — to jak ja sobie

obliczaniem. Nakoniec, i tobym jeszcze przysięgną, niepodważając,
niektórzy nerwami, przystano mi oświadczyć. bez żadnych kom-
tois, gdy tymczasem, gdy go poprzedniemi razy przez pana
Lenka Roumle w Bordeaux odbierał, ten zawsze przed
odstawieniem mi go pisał sobie 10 fr. 40 ct. za legatycję, su-
perwizję abdytaryjną przysięgi. — Lawne lepiej mieć do cegni-
wie i samemu panu Bogiemu niż do świętemu. —

Pisze mi i mama: Arthur w ostatnich swoich listach do-
wodzi 16. k. m. że Cioia Byrsowska odkupiła bibliotekę, że
3000 kóp kosztującej mi prawo odkupu do 1go Lipca r. b.
są to same summy, a proceblem same ubijdy. Arthur miał
mi te 1500 franków napierewnie potrzeby przysięgi. Kładł
mego upoważnienia na te sprzeczki piśmiennego — rozumie się że
jedenemu odpisawany sąrach. Miał przeto Arthur nadzieję zmięk-
czyli Japiternu na jakie 1000 kóp dla mnie prowadząc mu
odrobni summy rozliczające przestępek roku w Oceanu stoniarz
pod warunkiem że mu da dla mnie 2ty summy 1000 kóp. Do-
tąd żadnej mi nie mam wiadomości ani o 1ej ani o drugiej ope-
racji. Prawda że Cioia Byrsowska miała jechać dopiero do
Katonia starać się o pociąg. Czyliż się to ostatnie nadzieję
także na niczem skończy miały? To by było okropnie, —
ale co, w Bogu nadzieję, trzeba czekać cierpliwie, inną radę nie-
mam. I tak już położenie moje dziś stwarza jest ruś-
niczne niż było przed miesiącem — bo przynajmniej mam względny
spokój na pierwszy czas. Ach! gdybym mógł w Marce stać wy-
jechać! —

P.S. Wierne zapowiedzię skronię nie stosują się do Cioi Byrsowskiej
ale do inoitej Cioi, rymowskiej Cioi, Katonickiej Cioi. —

San 29 marca 1867.

W Laux Bonnes tego roku narysowano mnie „le cog du village” albo
 „l'ami du fermier” o tytule jednej z komedji Dumasa syna. Jakkol-
 wiek był, miastem popularności ogromne, bytem powariany, lubiany, ro-
 chany, na rękach prawie noszony, to drzewo święta miernego — kom-
 misette reprositi na sekcji. w wyszczególnieniu komysa. Sefet Paste,
 (Ksiądz) Agnada (zima awego — Agnada de las Marismas bo-
 gowa hiszpańskiego) i mnie. Tamto kompanija dowodzi w jakimś
 bytem powaraniu. Oto dla entych wiad. ^{rodawczych} ~~Alte~~ ^{rodawczych} ~~Hotel~~ ^{rodawczych} ~~des~~ ^{rodawczych} ~~Siines~~
 który nożem mwaiaś na przedstawienie wód Laux Bonnes było
 główna. ^{rodawczych} ~~Alte~~ ^{rodawczych} ~~Hotel~~ ^{rodawczych} ~~des~~ ^{rodawczych} ~~Siines~~
 cożin praco to pisać iść i siadało do stołu. Miał i
 wiał pes de bonne fôte sans moi. Nie było projektu, narodzi-
 ły mnie „do rady” nie wzięto. Wszak, gdy chodziło o norgan-
 wanie pikniku, lub spaceru, lub baliku — a wtedy to cożin się pow-
 tórzało, mnie prosiło o kępsie się tu i, „Voulez-vous tout le
 monde — le cog du village. Tout le monde vous aime —
 on ne vous refuse pas.” — Alte popularności i ten mój rękodzieł. Istni-
 bardzo prostym sposobem. Najmniejszą kępską się wzięto — jak
 najwięcej czasu spędzanie w sekcji. Gdy ^{rodawczych} ~~Alte~~ ^{rodawczych} ~~Hotel~~ ^{rodawczych} ~~des~~ ^{rodawczych} ~~Siines~~
 grai na któryś raz — bytem na miejscu z ^{rodawczych} ~~Alte~~ ^{rodawczych} ~~Hotel~~ ^{rodawczych} ~~des~~ ^{rodawczych} ~~Siines~~
 czołem cożin siłami składowymi się zorganizował. Taki. Wtedy
 ja to zaraż ogólna towarzyszyła. I to starania, które ten
 papieracem i bytem. gołaś grai do końca, — dysponowaniem sobie,
 w dyskusji panów, które było drzewo do końca, i mam, które
 przegryzły i były wzięto bracke, mogły potać się. Starania
 to do 10-go Lipca kłopotem składowym się wzięto, bo nie

było domi chłomanków, ale gdy się hotel napisał, gdy było domi tatusi-
cyk, - wtedy zaczęto tańczyć can-can od 8½ do 10½ a nawet
do 11½. Zwykle już grałem, - ale bardzo często ktoś młodszy mnie wy-
zwał, - a wtedy ja - samowolny sprządy, chociaż młodszy nie był, tylko
pomimo iż miałaby ochotę się puścić - zwykle młodszy już nie
supelnie młode, albo stare panie ^(angielkami) ~~z~~ a tak typowym sobie
ograniczonej w dziedzinie: młode, - a nie traktuję nie na tym, bo młode
same do mnie przychodziły. Mój sposób życia moim się stracił w
kilku słowach, które da mi de la Grade nie powiedział publicznie
à propos meji du dani galanteryi - a gentelmeny, względem me-
czu: „Vous, Katskov, vous êtes nouveau au monde trop tard -
„Vous êtes du siècle de Louis XIV. Il n'y a plus d'hommes comme
vous dans nos jours.” - Dziwnem się moim zdawać że się tak du-
go rozpisywał nad tem, - wyglądało to na samochwalstwo; ale skoro to
nataknę przy tym do śmiechu: moim dla paru osób bardzo bliskich,
zobacz samochwalstwo przede samo upadło. Te są to przy-
jemności, jakie w tej przeszłości tak pełnej, mitych da mi
upomnień, to rozumiem moim tatusi przez porównanie z
chłopcami moim potężniem w młodości i teraz ^{całe} przysta-
ję dla mi samoksiążki. - Dodaj tu młode: to jeszcze, że pomysł młode

Rozumiem się, że pomysł ten młody
potem, stawał się już a przedtem, i że pani Lebarthe wstąpi-
wielka hotel des Brunes młode mi i siate poprzedniego roku przez
tę młode, przede, - przede młodem nie jak u siebie nie obawiać się
aby ktoś z boku powiedział: „Kto to jest ten pan, co się do młodego
młode?” Przeciwnie, - młode młode, - młode pora pierwszy do Łuk
Rozumiem przegwajny - lub młodej towarzyszki, da mi mi zaraz ie-
sawali, przedstawiali mi się, pewni że pod moją protekcją, tatusi im

57
będzie zabrać se smutkiem, kawałkiem wójki w stosunki. —

Rozumie się, że z tak wielkiej bierki znajomych jak miatem, z
jednym byłam w większej, z drugimi w mniejszej znajomości. Na pierw-
szym miejscu był już wspomniany baron de Laprade. Tuż po
jednego widać że muszę (o dwa minuty młodszą) — dobrze wychowaną,
urodzoną, z dobrej rodziny, elegancką, piękną, mądrą, — uprzejmą
dla dam, delikatną w obchodzie z mężczyznami — miał dla mnie
takie wielkie przyjaźni. Niedługo mi prawie towarzysze, zostawiając sobie
wzajemnie swą, spostrzeżenia nad resztą towarzystwa, będąc
— zwykli tego samego zdania w tej kwestii, — i byliśmy pewni, że te
spostrzeżenia nie dają już dalej, a przeto samo nie dają.
początku. On pisał tak Takowych w wód. Jednego Laprade kłóciło
Tem prowadzicie gdy wyjeżdżał: on niegdyś się ze mną, zdecydowanie
powiedział mi: „Entre nous, c'est à la vie et à la mort.“

Zwykli na poprzednim Dziennym było, że po imiadałach, po monachu
allegro obywateli ^{partii} Domino, do której nasz eksces 14^{ty} siadał
chodzącym do strzelnicy gdzieś strzelali do punktu zwykłe Re-
dwie godziny a czasem i dłużej. W takiej punkcie ta była przyjem-
ność że najgorzej strzelający mogli strzelać z najlepszym strzel-
ni powrót do towarzystwa. Dziś to się na dwa obozy, które sta-
nowo się tak dobierały aby się strzały równowagiły. Strzelaliśmy
z pistoletu do tury na której było 9. centów (monety). Przyjmujemy
że nie było 8^{ty} czyli 4^{ty} w każdym obozie. Każdy po kolei strzelał
gdy pierwszy moneta uderzała, przechodzono do 2^{ty}, ten dalej się do
strzelania po drugiej stronie się kłóciły. Na ostrzelenie każdy mu-
sz, zapisywano strzały monetami. Najlepszy im strzał był bliższy

mamy typy 4^{ty} lewy, i mały lewy młody numer. Tak np. ^{najbliższy} ~~z~~ mały numer 1.
Dobry po nim 2 - potem 3 i tak do 8 ^{mały} strzał centralny, czyli guand
ou await fait mouche "kucyk" 0, i wtedy najbliższy centrala znaczy 2 - gdy
było droższe dwa strzały centralne ~~w~~ najbliżej murek, wtedy najlepszy strzał
czworoskokowy znaczy 3 itd. - ponieważ dwa centralne strzały, pomimo iż
były notowane 0, były między 1go i 2go numerem. Gdy kto wraku w tarasie
nie trafiał - (guand ou await fait mur) - było w mur - wtedy strzał jego
brał numer o jedną regimę niż liście strzelających - tj. w marce pre-
numerowania fig. - Następnie dodawano w każdym obiecie numeru - potem
dodawano summy g ^g musi w każdym obiecie, a obóz, który miał
niższą liczbę nie rekułlet, wygrywał. Stronami o ni, tyle obóc
przeżywają płacić wygodnie strzały. Takim sposobem bawili się
ci matym kortem a najbardziej kontent był Lisardo, właściciel
strzelnicy, który ściennie od nas a dla strażników karabinów (to strażów
w abonamencie kortowało 7 fr. a 300 strzałów 18 franków).

[illegible]

Poniedziałek 9 kwietnia 1867

Byłem wczoraj wieczorem w domu i jakuba na uspokojenie szukałem
a raczej konferencji. Była to konferencja dla młodych. Ktoś nie mógł
nie być przy na bytanie w przedmieściu w łozach i szpitalach; zaś w. S. o
to i w Paryżu szukam miejsca dla młodych. Spotkałem wczoraj
Knutta, który mi mówił że żadnej z tych konferencji ani kazań nie opisał
i nie chciał mi się, bo doprawdy katolicką konferencją prawną
mają odwrócić ten pod względem treści jak pod względem my
ślowym. Wiem jak się nazywa (Kazda Kłosa). Knutt mi mówił że to
niech oby, moja gospodyni że dają im w każdym razie medal z napisem
martyrów i że świąt i towarzysztwa solono nie, lub nie być im obo
w. Wczoraj pora, on wczoraj miał wieczorem konferencję w domu S. Jakuba
nie bradował wcale jednego przedmiotu jak to np. w Paryżu robił S. Feliks
a to S. Hyacynth (Jaunty) - ale co właściwie nowy przedmiot niechelić
od poprzednich sobie obierac. Wczoraj mówił o obywatelu apostata
jak ci się na każdym z nich. Pomimo iż sądził iż przedmiot dość smutny,
jednak katolicki ten go obchodził; przedstawił więc go przed gośćmi, ~~prze~~
zwłaszcza zajął się i bez żadnego rozdźwięku i ~~stach~~. Wczoraj był pro
wiepsem - dany mi meksykański -

Pociąg ma być niedługo to się chyba już sam nie pogorszyło się - prze
nie; przez nowe kawy jakich doświadczeń. Altkor napisał mi nie nowego o Spil
bne, rozumiem się mi nadzieję z tamtej strony zupełnie awitę - Mała po nowej
próbie powzięcia mi - gdy wyszła od Stady familijnej porównania podniesienia
summ bractwa i innych z Dominikanami. Politabie - pojedynczy do Helene
dowiedział się, że jego świąt mi będą udzielenie, niek summ tych podniesie
mi może - Oto ostatnie wiadomości - i żadnej nadziei. Rzekł mi Mała
przynajmniej, żebyś ten napisal da Spilbne - no jej rzecz co tu zrobić, ale
przynajmniej się bez żadnej nadziei - to jednak interes dla Spilbne mógłby

karidej cwiartki, papieru, karidej koperty... Szkolnik bardzo prawdopodobny, jestto tylko domysł, - domysł nie jest prawdą historyczną, a ja prawdy historycznej potrzebuję, gdyż w tej chwili właśnie pracuję nad: „Biografią, byłego członka byłego Komitetu byłego Towarzystwa Polniskiego, - która wyjdzie niedługo na świat Autora; - a cóżby powiedział putkownik Czajkowski, pani Biernacka z Małkowa; wreszcie przysłał pokolenia, gdybym mimowoli fascynowie jakiegoś facygót życia lub charakteru tego wielkiego meża przedstawił?...

Luzs na Włosa Dobrochija iż sechczę mi w moich poszukiwaniach pomódz, choćbyś miał do samego Grodka dotrzeć. Pomocy tej pewno mi Włosa Dobrochija nie odmówisz gdy się dowiesz o filantropijnym celu mego dzieła: cały dochód ze sprzedaży tegoż pracownika na instytut moralnie karzących wyjął i ciotek. -

Luzs wyraży prawdziwego powierzenia.

Wiadomo że obrotu ziemi ma inny kierunek niż osi magnetycznej. Łaż iż bieguny ziemi różnie są od biegunów magnetycznych. Za odkrytem położenie trzeciej osi, osi moralnej, której położenie znacznie się różni od dwóch ^{poprzednich} ~~tych~~. Biegun północny tej ostatniej znajduje się w Górszycach (Wierne Łody).

Wierne Łody napisał w tych dniach:

Historija prawdziwa Skierok pani Radkiny (mieszkała do biografii p. Radkiny).
Historija prawdziwa Kapelana pana Radkiny (mieszkała do biografii p. Radkiny)

=Luzs. „Du haut des lieux la demeure dernière” (?), Michel et Christine (de Scribe et H. P.)

Moje p. Radka boi się żeby jego lista nie sprzedał jemu zbieraczowi zradkowi? Nieśety, choć Francuzi bawią się w zbieranie autografów wielkich ludzi; jedna rzecz łaż nie znają ani naszej historii ani naszego slaw narodowych, i waz się bardzo żeby mnie

jak amator Obsypał atotem ka autograf pana Radczy. "Radczy" jasi ubiorach,
antyków, daby co do pana Radczy, a paniz, Radczynia w dodatku. Gdyby jasi
na modnisi mytara i pustkowia Czejkowski i Karz Biernacka, taly by i
was dobry interes do zrobienia; to podrobie skompletowany cety garnitur ~~niejmy~~
~~wielki wartosci~~, byty niarawodnie bardzo poruszony.

[illegible]

Prosen wyjechał 15-go do siebie. Niezmiernie nam oddał 190 fr. które
mu winieniem, był u mnie z pożegnaniem, pożegnaliśmy się dobru, — prze-
jętem jego rachunek u Carenave 119 fr. który za niego zapłać — a 74 fr.
mu oddał. —

Dziś taki upał że na dzień niewyprowadem dla gorsze. Wierzę że Janus
niebony zgramotami i wyskawkami. —

Porquie wyjechał już był poprzednio — Bonami opisał tu Pan 6088
liniowy wychodzi stąd. Blanchet który tu był conseiller de la Prefecture
przeniesiony został do paryżu i do departamentu niedaleko Paryża i no-
minację na secrétaire général à la Préfecture. Pannoulie wyjechał tygi a
Pan junior w Lutym. Podobno pani d'Arribau bardzo kimś nawet trochę nie-
gracnie przysła panią Pascal — co się do tego wyjechała przysłała, — tu go nawet
spowiadawo. — Pani Stummel umierała tyż znowu, pani Winslow białoska
także. Pani de Franqueville kawaler pisał panem d'Etigny (père) — znowu
powtarzała była że jej się nie udało — ale jej. Pani margrabina d'Angon
która przeżywała lubi smiać, niewiele kim teraz. Boscarego nos daw-
nie jak chory kartofel — panna Fandoar nie powstała z łóżka — a jej słu-
gier baron Caroyou-Latour ma to same drewniane fajczyśno co i słu-
żący (Piper-en-bois). Giustiniego też zbanatował panem w lutym — pani Miller
wyjechała się na dobru z całą rodziną do Anglii — panny de Fonsiein
kawaler się ubiera jak ciupierota — i nie nie stykać o maskinostwie niedo-
staj z panem — nie stykać na dobru, — bo nie na dobru to już stykać od wzięcia
Knutz z wielkim rebożnictwem i bardzo pilnie chodzi na konferencje O. Tisseur
u J. Jakóba — który się był sprowadził że on ma Katolik — tygi protestant?
Lecami to powiadają w kłopot. —

Oto kilka słówach nowina z Pcu. —

Pan d. 19. Kwietnia.

Wielki piątek. — Wdnie upał, — wielkorem deser z gramotem i wyskawkami. —
Pieniążki nie przysły. —

Mam trzy ciotki i wprawdzie trzy mają paszki kolekcjonerki, a któraś w innym kierunku. Niemowliska kolekcjonerki porcelany, Bystrzyńska recepty a Sławska listy rastawne). -

Pan S. 20 Kwietnia.

Wielka sobota. - Niema listu ani pociski dy.

ma 8. 22 kwietnia 1867

Długo było brzdęknięcie. Laska. Właściwie młotem białe są Mamy spianę
 a Wierusowa. 15 lat który Henrich dostał a sobą w go w Niemczech
 repozycja oddać. Najgorzej nozary. Laska bryt na Henricha tymczasem Hen-
 rich przyjechał głownie aby się z Mamą porozmawiać bo prawiła się
 go ich kochanki (??) A. Jedną z nich, to mi podstępem meble ukradł
 wykpiwszy od nas w Wiedniu (nie- manie i Otton) - koszt 20000. z rozse
 processem wytożonym prawi Ottonowi. Ale co mam robić w moim
 interesie? Był odwiedzić się negocjować nie porządku u Ludwika Ot-
 tonowi. Wierusowa je otum dawno u Ludwika na tutej same słota
 i tyle dozwoli. Ottonu nie dawno emigracja, może się udać do niego
 nie chustem tego robieć mając obywatel. Jakaś go zniknęła, rady już
 niewiele. Właściwie rady Mamy udane się do Ludwika. i pisać
 jednem listem do niego bardzo długo i szczegółowy, drugi do Henricha
 bynajmniej o H'rauo H'rauo.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2° podras go, Mama doprawdy heroicznie dowody swego uprzejmienia i mi-
seracji. Lataja do Piotrkowa, do Koscian, wśród śniegu i mrozu, a
to aby ~~nie~~ dla mnie przyjemniej. Dostać, - ja chciatam nawet z podstępem
dany obietnicy zrobić to co w mojej było mocy

3° podras chciatam sobie w każdym razie móc powieścić się ze
swoją siostrą nie kawiłbatem żadnego swego kłopotu. - rachunek

4° chciatam w razie potrzeby mieć w ręku doskonały egzemplarz
mojej korespondencji do Ciebie. -

Tę ostatnią salafankę nie mam, bo przyniosła ją list wysłany 29. Marca
do Ciebie dnia 13 kwietnia odpowiadając mi na. - a zatem za-
pewna podług chwalebnygo Zygmunta pp. Nawieści odpowiadając nie
dostanę. -

Miałem być tej środy pośrodku niedzieli w państwie Stanis-
ława i miał dla mnie uproszczenie, przez Bystrę, którą była
"Półksiężyc", która wieściła o wyprawie ad. Nany. Karsta
się jeszcze do mnie, co tańczyć. Pan Edmund nie mi o powie-
dzi. Był to sobie gwizd chodzący po poroju. Pani Edmund
dawała mi dawno powieściata: "Niekiedy w świątyni"
"Kajdani". Najbardziej "Wojownik"! Mam kłopoty wam oświadczyć,
i za pomocą moim do kraju, Nos aurak de mes nouvelles. -

Wzrostu do Ludwika nadmieniam, że i w powrocie do
kraju wskazywało do Coronea. Robię to i tym wielką przyjemnością
i tam i spokojnie chwila mi się, gdzie przyjdzie, i pewno
wymówię i doinknować nie będzie. "Dziękuję Ludwik! Dyma-
wam sobie i wyprawiam nie raz. Będzie trochę kawiłbat-
a przecież jeżeli kto, to on mi łatwo mógł wyjąć. Dostać. -

Śwież. 25 Kwietnia 1867.

Pani Hławińska (Edmund) przesłała ciekawą listówkę. I tak np. że tydzień
a tydzień panowie Lehrer, gubernator, który się przypadekiem zdarzył w Poddziękach
twierdził, że ten miasta Poddzięków opuścił

Albo ludzie - jak to zawsze - otrzymują je. Pan Radca miał przekazać po-
wody do tej przesłanej. - że sumienie.

Lechta Lehrerka była bardzo ładna.

Albo jednak przypadek: Czy pani Radczyni wzięła całą historię o Darnowskiej,
czy tylko udawała się wiersz?

Pan de 24 April 1867. -

Wielka to prawda że mi przemawiać mi uwiła i że najprawdopodobniej
na porządku myśli. Gdyż przedtemśmiałem opisać o Warszawie i goz mnie
4 go czerwca roku Ignacy Płoczyński na który doprowadzał - który by po-
wiedzieć że go zaproszys? A przecież tak jest. Ignacy umarł o Warze-
nie w Listopadzie przeszłego roku - i to mi nagle, niegwaltownie, - ale
w dołku, - podobno w wyścisku. - Arthur go widział na dwa dni
przed śmiercią.

W Bełchatowie wtedy zmarł Jankowski - umiał Jankowski.
Przedtemi wyjechał: zdawało się, że go powróciłem pojeździć w tamten świat -
tychczasem przeżył się. - Karłota, dwiema Jankowską ja-
ma została z siostrą i dobieła mienna we dworze Bełchatowskim. -

Panić wypierają mi się - naturalnie - dobieła mi odobrawą z dawała -
niech 2000. zł. nie może mi się kazać przetrze. Pięć tysięcy zł. cała
bawa odobrat z Arthurem i ich, widać w wielkie dobie. Pierwszy to
dłuk w Listopadzie w którym jest serdeczność i dlatego wielką sprawę mi
przyjemnie. Pien mi Arthur że miał kupie w dobie (?) z już
dopiero doprowadził, - lecz do formo 2000 zł. zadatku kupie cofną się.
Widzę się, że mi Arthur nie kazał pisać o tym. - Opinje mi przekazał

Skreślone rzeczy, że o najważniejszych wypadkach — o najważniejszych myślach —
i o perjoach o których najwięcej byłoby do pisania, niema mi prawie w tych
moich notatach. Tak np. nie ma tu nic o presentyż kimie, w której przecież des
doskonale spekiatim; — nie o kamieniarach moich wględem Elisy Borge — nie o post-
traciu mienia sprzedanych presentów lata w iana Bonnes. Jestto skutkiem
że gdy się kawi dobrze, albo gdy chce na serjo jedom kajety, nie przychodzi mi
na myśl pisać o tem w tej książce — przeciwnie gdy ja jakim niepowodzeniem
przyjmuję, lub gdy wiem że rejcia, z samych nudów bierę się do pisa-
nia.

Po do Elisy nie mogę wspomnieć — bo niewątpliwie da mi się nałazić;
wiele rzeczy wiem od niej pod sekretem o kolijach jej życia, i światłym
u kamienia tego sekretem gołym to tu opisywać — gdyż książka ta
nie może kawała wobec wpaść rze. — Jakakowżi nawet te szczegóły nie są
poważniejszej wagi; — choi roptyw mają ogromny na kawał wszystkich mo-
iód nadziei. W trzech słowach: miatem kamieniar i nadzieję ożenić się z
Miss Borge. Opie Borge niepodobno przestę do miljonów franków
majestat, a choi ma 900 tysięcy — siedmioro synów i dwie córki —
to kawał — miss Borge mieć kilka przynajmniej milionów franków
pożyczy. — Eliza, jeżeli nie stała się przynajmniej w równym wieloletnim — ale
o kawał — i o kawał wychowanie. Opie Anglik matka Niemka
z praca (Wiedeńska) kamieniarz w Amsterdamie — Eliza musiała po ta-
gichmu, po Holendersku i po Niemiecku jako radzinemu językowi —
również dobrze po francusku — mówi także po włosku i po hiszpańsku —
gra na fortepianie i śpiewa — a pod względem nauk odpowiednio. Um
intelligence et un esprit supérieur. — Une femme savante w mro-
dwaik von Weyenitzgen. Katońska Repalona, i to jedno co w mro-
dwaik podjęcie może byłoby trochę przykre, — a postać wiary na ewangelizy —
Gdy mówię to jedno. to może dzisiaj sądzić — bo Eliza miała co sa-
wego wi jej starej panicy o sobie, — pomimo niezaprzezonej dośroci — a
to wi starej panicy niewiem czy by było, więc boję się na masi.

byłbym się ośmiągnął zobaczyć, i wszystko skończył. Pisane było o tym do Arthura
i do Arthura który miał z nim się w Thoutnach zobaczyć. -- Wystraszony
by ostatkiem, listem, ostatecznym skutkiem. Skutkiem byłoby wybrany awizacja się spóźni-
wał, co było miłą skargą na siebie z listem Elzy w którym mi doznał, po
pawieniu Paryża do Amsterdamu, że „à Paris ou j'attendais mon arrêt
l'énigmatique une lueur s'est montrée au ciel que je craignais obscurci pour
toujours, et là j'ai eu que tout espoir de bonheur n'est pas évanoui pour
moi.”

Rozumiem się, że gdybym się był kilka dni utrzymał: prosiłbym o-
debrał ten list, niebyłoby mojego postać. Bał co by się stało z ja teraz
napisał ten list skosowy, gdzie były przypomnienia iż nigdy egoistycznie
marzenia nieprzepraszają prawdziwej przyjaźni jakże manifestują -
i tej skusie, niekiedy wolna sporto otrzymać, zapewne pierwszym celem
niech będzie zaskanie. -- Ostatecznym miódzgo potem list, który mi kadej
Albany nie zostawił - list bardzo składowy - w którym była rada - abyśmy
nie mogli na nieoboję przedstawiać przyjaźni do siebie. -- Ja, co tym listem po-
debrał napisać, zawsze w tym samym tonie abnegacji - karszącej iż jej
nie było w staro spotkać ani widzieć - ale prosił aby mi nie oddawała
ty wielkiej pomocy. do rozprawy. z nią. -- Wa ten list już kadej ad-
pawidz: nieodkazywał. --

Oto, powiadziatem sobie, ten jań Arnał: mon gendre, tout est rompu! On
wady awizacja moja projekta. Gdybym chciał tu spisać wszystko użycia i re-
fleksje jakie we mnie wybudziło to serwało - tobym musiał pisać i nie-
jednemu wytykać te spawidła zdmawiać się. Daje więc lepiej poufaj. Myślatem
ciężsem o Bargeach, gdzie na myśl przeszły rola przychodzą, w ostatecznym
ciężsem bardzo mało, gdzie miatem dożyć do myślenia o świecie i stopotach.
i tu w presentym momencie Arthur przysłał mi list od Elzy adresowa-
ny do niego do Północatowa. List ten pisał jedynak w Lutym. Serdes-

„Przyjawił mi się, powiada, że nie przez zapomnienie tak i tego do
mnie nie pisał, do własnego interesu. List oburzył, a prosił o dalsze przy-
kazanie do niego. Wpłynęło - przywalił bęgiem - to małe rozczepienie przy-
jawił dla Elżbety i chciałby ją widzieć wczoraj i rano. Ale nie
miałam do siebie czasu, ponieważ i w tym tygodniu nie miałam go
być. Elżbety nie pisała. - „Fussier vous a deux jumeaux devant moi” - ja też bym
nie chciała. -

Niestety od mojej kradawonki Le Frickina jest co i kiedy tej i my, w ude-
brać moją łut i se przypisać, na da Polku. Także będzie się i Pittura spytai
o ten list. Wm Wageningen podobna siećki w Holandyi. —

Li mnogyh kobiet było, przesiedzia tutaj w Daux Bonnes - to naprawdę niemiła
 forma tutaj, przynajmniej o tych która innem. i może koniecznie do ataku
 sam bym, to najgorsze. mieszkały w hotel des Princes, i ta mi nie
 mogła i gdy się gdzieś indziej co było pierwszego poranku - tam i tam, gdzie
 po prostu się, tam tak np. L. prawnicy. Wtedy które mieszkały w hotel des
 caie i tak i prawn. Boulau, która i ta w hotel de France. Wpływające
 jednak kobiety mieszkały w hotel des Princes.

Tęż by mi było wypisać je porządkowo przynajmniej lub kilkanaście
 laty to klasyfikacja dawno strona. Najbardziej nieregularnej
 prawie braku mowa a nie porządku chronologicznego ich przynajmniej
 do dziś. Istnieją klasyfikacja historyczna.

539, 1800. Siema Krystyna - Christine - Christinette - jecham starann
banus Christine Lettau - kreska francuska z Pawła Lettau - lat
19 ^{1/2} i 18 ^{1/2} Głównie oświe, włosko i bursi nie bode to sam wiem z
niedzielenia nie podobne opier żadnego wyobrażenia nie dyż. Głównie miał
portret Krystyny, tożym go tu walcio, ale go niema, czego, mówię
nawiasem można kupić. Kartek jest już w Eau Bonnes, - a raczej już
do bytu a także swoje - matki, matki - pani, Chauveau - lat 42. Istnie
wielu kartek, niema Krystyna to nie nadzwyczajnie wiele niema kartek w pas

tytowaniu - elle savait admirablement bien se tenir - takie imponowała
tem drugiem; a tego konieszenie była potrzeba dla niej - widać ludziska
podapięty tyko babki tak starej - w każdym razie Krystyna była to
pauze bardzo dobrze wychowaną; więcej kornemu niż serca - a raczej więcej
rosłemu niż ciętosci, tak mi się zdaje - ale bardzo dobrze wychowaną. Ją ja ka-
res adgatom, dlatego też, jeżeli względem kogoś to względem niej rozwinę tu
ceto, artykuły, rekierwy, form, urośnowania, uprzejmości i obywatelskiego
na XIV. Kapituły przynętem swój cel. "Vous l'avez complètement ap-
provoicé" - mówił mi Laprade - "Elle mange de la main" wspomniadam
mu. - Stephenowie który się knali k niej poprzednio - i których ona tranto-
nata ja blaubeńców - Meller jako donaty Laprade i ja byliśmy
jedynemi jej znajomościami - a mami tyko Tawryta wierszem ad-
mawiając innym bez skrupułu, a amerykański śmiałością. Później go
przyszedł Ducourreau z żoną, - takie kreśląc - a znajoma Krystyna -
ta kreśląc się cni bardziej w familii, i wtedy ja poprosiłam o
ty kilka znajomych swoich który annie o to usilnie prosił: Alhier-
Penchinat. - Partigueneve wyty miał robić jej charge, ale knal się bardzo
dobrze robić - bardzo trafiony, bardzo śledy i bardzo wykończony
portret. -

Babka jej pani Chouveau, pomimo swoich 72 lat jeszcze była bardzo mła-
do wesoła, - i nie głucho, wiele, co wiele knały bo nie głucho przy konwersacji.
Krystyna z Babką całością poobiednie wychodziły, troche na promenade hor-
kortał. Laprade i inni który patili cząga i niecierpliwi chodili wolli
siadali przed hotelu - albo na barjask - ja bardzo wesoło śledem z Krystyną
ke i jej babką. - Dwa razy nawet nous avons fait des parties ense mble
co jest ogromną rzecz, kto zna Krystynę. - Pasa było to na si-
danie do Dama Chaudes na nboie nas zaprosił Ducourreau -
pani Chouveau Krystyna de la Peruela. - Kierpan z anglii Kapy
kudym ministru tegoż nazwiska. i ja. Peruela stercnie się w Krys-
tyne kocha, podobno familja jego niedostojem swoim widziała tu swięty
tyne kocha, podobno familja jego niedostojem swoim widziała tu swięty

bo Krystyna miała trochę barokowego, a Petruszka skądś bogaty - ale on
 ma mnie, to opiera się wryskom, a swoje robi. Drugi raz mieliśmy jechać do
 Gaby, w Warszawie tam wystawie jechać: Pani. Ketter z mężem, pani Ducouran
 z mężem, pani de Bastouille z mężem - ^{Krystyna} Laprade, St. Trivier, de la Seytière,
 de Barberey, Duvyier de Hauranne (ów młody autor ^{Chier} ~~littéraire~~ o ^{Ameryce} ~~Ameryce~~),
 i ja. Później, bo dopiskawczy do Eaux-Chaudes dowiedzieliśmy się
 że most przepływa nad rzeką do Gaby: że dalej jechać niepodobna. Nie
 chcąc tracić ani pięknego dnia, ani dobrego humoru ogólnego, ani kapuszu wji-
 denia: napiliśmy wziętych z hotel des Princes, po krótkim namyśle za-
 gwarantowawszy sobie pojeżdżać do Paryża na to śniadanie. Spacer udał
 się wybornie, po śniadaniu chadzaliśmy, jarmuż - nawet ogólnie chęć
 kły i pieczęty jako dwa znaczonech chustkami. Tuż dalej, se-
 mi obokony opisał. W tym gnie, Krystyna i ja byliśmy co najwyżej
 się, da jednego i tego samego ^{zobacz} drzewa / z dwóch stron przeciwnych. Ona była
 jak serwa, ale ja miałam trochę bliżej - obierając tu nogi jak mogłam
 i pierwszy stawałam nad rzeką rozciągającą się - a Krystyna wyjechała
 w moją stronę i stała się siła o mój prawy obojczyk i stała wargę
 do kci i rękaw. Prezentując jemu mój, pragnącemu jej kci, mój
 śniadanie. - i la chère Krystyna miała gręla w chęć kły nieumy-
 do mnie i do niej wstąpi. - Później wyjeżdżając wieczorem na konia kolo
 4½ wędziliśmy do Saint-Bonnet - z obfitym i wspólnie oboj-
 dyszanym obiad - do którego ja wyjechałam na takich warunkach. -
 dysze na francuski kci. - Później tu dobiły na petit bout de toilette.

W tym spacer razem z Krystyną odbył się na kilka dni przed jej odje-
 dem. Była to partja na obiad do Eaux-Chaudes tout simplement. Ale
 jak wyjechałam w moją białą Roupaire z damami takimi wszystka się
 odbyła jak najwesołej. Dojechało nas dwóch osób: Ketter z żoną Krystyna
 Ducouran z żoną - Bonan, z żoną, których wtedy poruczek przez Kettera,

Pascal z żoną, co parę dni dopiero w Laux Bonnes - napawiając się Bes-
soulloum byli - zmuszają nas Bourret, Malandrin, Allier, Rocafort,
de la Seglière, de Barberey, de Laprade i ja. Przed obiadem postójmy
spacerować doży, że Gabas idzie zobaczyć a raczej zobaczyć ją prochem
zawsze być skatę. Laprade ogromnie mi się podobał tego spaceru
umierza do Krytyki. Obiad, obchodzący napróżd w francuskiego pa-
na Vidal, jak zawsze (w hotel de France) był doskonały i bardzo cenny.
Po obiedzie zaczęły się wesołości tańce i imprezowanie - Pascal grał
o. Netur w nadziei był nieporównany. Zaboli się wszyscy tacy mieli
gdy zaczęli z nami i nogami machać na wócie tańca z Bullier. Allier
który mu vis-à-vis robił, nie przesadzał wiele, ale tańczył sobie le-
ciwiego kawałka z wielkim śmiechem, który dowodził głębokim
studjów i atuty praktyki. - Po tańcach jeszcze różne imprezki mę-
skie i kieszonki, chorałuski śpiewy - potem powrót do domu. -

Bar i w bar bytem w wielkich tańcach tak w Krytyce jak i u jej
babki. Prawda że nieominęłam żadnej społeczności żeby im sobie jaką przyjem-
ność przynajmniej coś graciego powieścić. Francuzom się to skłania niekto.
czym mogło myślować, que j'en donne tant de peine - aleja zawsze w tym tań-
cach bytem wychowany i zawsze tak przyzwyczajony z danymi postępować; kwe-
nie na temu dobrze wychodzę. Laux Bonnes jeszcze mi dowodził w kasa-
re dobre tu ja i spójrz postępowania. Jeżeli Krytyce nigdy nie
mówił, ani komplementów - to w Paris widzę jego spotkać wychodzą z
sali "des douches" ciekawie namie, nieznosząc, kręci w ręku pająka róg i dwa
gwóźdźki które jej regularnie ofiarowywał. Mój przyjaciel Belem -
półwagał biedak sprzedający kwiaty - kuśd mój gust i nie dkarane już przego-
towane dla mnie; coś wzruszają się i dwa gwóźdźki czerwone. Napisać
mój przyjaciel - to mnie tak Belem nazywał - "mon ami, mon frère"
zawsze mówiąc do mnie "ty". Przyjaciół tak w rzeczywistości temu się zawsze
z nim gadał spotkawszy się a potem z biedny Belem miał odwieść tych przyjaciół.

dy co prawie jemu chiał. i bież mu niedawtem niedzi. najmniej po' francu.
 Była to burka miewana rzeu, awercoie i owe gwoidziki - boja niepragur, zywata.
 lednego swawenia do tej mowy Kuratko - ona kas, wiechiatu kanadto zimna
 i spowolnienia, i prawnio swego miedze wieku kanadto przegawdzajona
 do atencji, chęć sobie miata głowie, kawracai greenawiciami miedze urbowie-
 na ja ja, i to awod. Chistum tyko zyska, sobie dobre wspomniacii tych
 dwóch kobiet, które niedugo wyjechał mioty i z ktorami przewieć jai się,
 w tym niekobaem. I w czasie saucy, wstąpi ich wyjazdu, kaw golpu
 chudot re steta, Chauveau po sklepach gdzie jenne wystawie sprawunki
 robiono, ona mi powiedziała: „Permettez moi Monsieur de vous remercier
 pour moi et pour ma fille de tous vos bons procédés, et de votre amabilité;
 vous avez été pour elle d'une politesse et d'une galanterie qu'on rencontre
 rarement, et ce sont des choses qu'une femme n'oublie jamais: ma
 fille vous en a gratie vingt-dix ans qu'elle se souviendra de vous avec plaisir
 et avec reconnaissance.“ - Popowiadanie co tyko miewa w takim razie
 odpowiadani - ah doprawdy bardzo wiele mi przyjemności sprawiły te
 słowa jej; które mi dowiodły że moje dobre chęci naprawdę owinione zostały.

Thyrytka miała w Lave Bonnes swą białą noce. miedze piata dymu
 Duvergier re Hauranne; Prowdome tej miedze i z miedze miedze i z miedze
 krytyk re jawniej a kawie chowiernej była miedze miedze jego. On i miedze
 Polsem istnieć w stanie potężniejszych które najwięcej wojna dotknęła najtem
 iostrewnica podobno jenerata Blauzyard który zginął w obrotach potężnych
 miedze kapabone patriotka - Także zatem domyślić się jakie miała
 opowieść o potężnej wojnie między Stanami, i chęć do życia ich broniła. I chęć
 słyszeć w ogóle obywateli potężniejszych Stanów ich i jank goryczą myślać się
 o potężnej, ichy erowumie całą miedze miedze jank po tej wojnie potężnej.
 My tyko jedni miedze jank miedze całą goryczą rozpać przegubiać w to-
 bec wyuczają. - Duvergier zaś był partyzantem potężnej - potężnej
 był tam sprzed i pokubał Jannetów i chęć aresty w jank miedze miedze.

Dotąd wszystko dobrze - każdy jest swobodny mieć taką opinię polityczną, jaka
do jego przekonania trefa; ale Duviergiez de Hauranne powinien być o ile moż-
ności unikać wszelkich dyskusji, w tym względzie z Krystyną lub co obei mi-
tym bardziej z nią go Meller, gdy go z Duviergiez pytał kto to jest Krystyna, po
objaśnieniu go ~~po~~ ostrzegł: "Prenk garde, cette jeune personne est la nièce
d'un général Beauregard vous comprenez, comme il en faul de choisir
sa susceptibilité." Duviergiez zaczął się przedstawiać Krystynie; starszej
Chauveau; przez parę dni wyjechało było - dobrze. Skusił się zapytać się Krys-
tynę, musiła ją go mieć na wstróbie z jej te listy. Ancecyce, które były
cudota, i które nie mogły być w jej guscie. Jednakowoż ^{on} się reserwował ~~go~~ unikał
a przynajmniej nie szukał powodu okazy do dyskusji w tym przedmiocie.
Jak się to stało, tego minołem, bo mnie przy tem nie było - ~~moja~~ z czego bardzo
konsternacja - doświadczenie pewnego razu - było to wieczorem w salonie hotelu
dyskusja ta miała miejsce, i wulkan wybuchnął. Pani Chauveau,
która pomimo swoich 72 lat ~~właściwie~~ nie jest au courant wszystkiego i może
bardzo dyskutować - podobno także należała do dyskusji, która musiała
być gorąca, skoro pani Chauveau powiedziała Duviergiezowi: "Et vous
dites monsieur, que vous êtes Français?.. Vous!?" Dyskusja
ta skończyła się tak jak dyskusja w świecie - przeciwnicy stawiali
się sobie, rozmawiali ki sobie, ale w gruncie serca Krystyna mia-
ła wielką wraść do Duviergieza, - czego przez cały dowiedziała. Kiedyś
miał ją kochać w Gabas, rano Krystyna stojąc na schodach hotelu
ktośda uskowił, a ja jej opowiadaniem jaśnem ^{rozporządzi} ~~rozporządzi~~ kto
z kim w powozie będzie siedział - a utwierdził się w jednym powozie br-
dany pani Meller, ona, Laprade i ja pragnęliśmy wieści o czy projekt
ten otrzyma jej aprobację. "C'est parfait, odpowiedziała mi; mais quand
on se montrera étale pour déjeuner, je vous en prie monsieur, veillez
à ce qu'on ne me place, pas auprès de Monsieur Duviergiez." Chciałem

cośkolwiek odpowiedzieć, ale mawiałam co, bo Duvergier stał i krok-
 rania i wryłko słyszał. Było jeszcze kilka osób obecnych, które wysł-
 cha muzyki diwne młyny prościł bo Krystyna się sposterzgała że
 co jest, i obróciwszy głowę zobaczyła Duvergiera, który w tym chwili
 powiódł: „Ne craignez rien Mademoiselle je me mettrai à l'autre
 bout de la table.” Tutaj poświałem całą uwagę słowu: cały pewno nie
 siebie Krystynki. Leby się była aby trona, zmieszkała. Nic.” Excuses-moi,
 Monsieur Duvergier maie depuis notre conversation sur l'Amérique je
 sais que nous avons des opinions trop opposées pour pouvoir nous accor-
 der. — ^{En quoi que ce soit.} Duvergier Kłóć ma bardzo dobre serce a przeto bardzo dobrze
 jest wyrozumiały, kłówał widocznie poinnij swojej dyskusji, wnet-
 kiemu sposobami starał się zatrzeć te wrażenia które poros-
 tał i broni Boles nigdy nie mówił o Ameryce. Kłówał
 mi się i Krystyna przestęła go prześladować zimno
 i obojętnie — że mu wray wspomniata, że nakoniec zapomniała
 zapita zgoda, ale w samem wyjeździe dowiedziała się wryłko iż wo-
 jenne usz i panista. In cauda venenum — a stowomij jenne
 powieściu można se pominąć, iż poignami było słaba, Siarka

Mellerowie, Allier i Krystyna z pania Chaveau utarli się do razem
 wyjechać z Saax Bonnes do Baynères de Bizorics gdzie mieli kilka
 dni zabawić. Niech pnie, wyjechał się — Krystyna do Bravet, Mel-
 lerowie do siebie do Bordeaux a Allier na Toulous, do Maryli
 i do siebie — do Algieru. Krystyna wiele głów porawiała, bo przyni-
 mniij ponaodrscada — jednę z tych głów był mój przywidy Allier, — który
 kłóje mi się nie miał i angła powodoio juchania do Baynères — a nawet
 w innym warunkach pewnie nie byłby pojechał. Juchani ta bedi —
 jej wray wiać się — regnamy się — ostatnia usi i wienia rega — os-
 tatnie rekomendacje — ostatnia: bon voyage! — Przybiega Duvergier

chowie nie ma tak bardzo wiele pracy, - była kiedy królowa Bagration
z Piotrkowa do klasztoru przyjechała w Rybnie przy takim myste-
rnem tajemnym iaskwie skarpa. Dłoni jej papias składował się ma cetero do
pisania miljonów napjatku (franków nt.) i to jeszcze na konie to papias
nie stary i młody handel prowadzi - przedstawiając jeden z najpięk-
nych domów handlowych na wino w Bordeaux. Co dowodzi że praw-
dzą, przez swoich kardynałów nagraża tych którzy na to zastu-
pują. Właśnie w tym „à pied avare fils prodigue” - Jurek jedyna-
cem, zaproszenie fortany Ojcowości - gdy będzie mógł - to chciałby
przepłacić że go ojciec ożłotit w kuretel. - (l'a fait interdire) - i
rocznik mu tylko coś płaci. — 10.100 rocznie jest bardzo przyswoić.

Summa 7000 jako kapitał dożywocie Mamę nie może być inn. Superst. Bełchałowa tym samym tytułem co inne wsiady: długi - skoro procent. I niej. Płacy jest tylko dożywocie i notuje się śmierć Mamę.

[illegible]

wrośzone nposobie: panu Boyer. do tych kobiet należy. Także do tego trzeba że panu Boyer żadnego utrozenia nie miała. To też Laprade który a dawnych lat miał nusia - gdyby go prosił aby mnie potem coś przedstawił, odpowiedział mi: „Non cher, il n'y a pas besoin de représentation là, - D'ailleurs vous verrez vous-même.” „Dla niejgo rady, wósz samstwu rozmowę z nią napiszemy, okazywa zdarzone, - i luyoncoi została kawiżana. Następnie serus padał. To co powiada do wyotrzenia o utrozeniu panu Boyer. Je m'iatem na sobie serwone swoje ubranie. W sekonie przy jedynym stole usiedły damy grały w bierkę państwa. Ktoś... panu. Którzy 2 ustaw jeacke 2 parastego roku i panu Boyer. Dla dam przypani Noel i dziej jej rady. A ta panu Boyer powiada do mnie: „Mon-sieur, votre costume fait mon bonheur.” Chistam odpowiedzieć głośno, aleu mi linał, i m'iaustem półgłosem: „Je voudrais être à la place de mon costume.” Tyko panu Noel usłyszada i w głos się rozśmiał. „Pourquoi n'iez vous Ma-dame? zapytam udaje iż nic wiew.” „Rien, rien” odpowiedziała. - Ale półgłosem Rixtem wymawiała mi, que j'ai été méchant envers Mre Boyer.

Jedną z osób niesympatycznych, jakimi znam na świecie, przynajmniej prze-
sobnie osobą, a może i do całej przystąpi- to pan Dencouran
z domu Mademoiselle Mathilde Durastoy. Pisz, przesłucha
osobę do niej przed młodziutką, powtórze si mignonne - i mi nie idzie
ochota brata dopytać się jej: może być i to być anjourn'hui, mademoi-
selle? Przy okazji jej modzie tymberdij' Maxim krótkich i bez kryminalny
wyglądać przednie na ostatniastoletni dzień. Kreska i wypły Kuby, tak
jak Dencouran - i kreska typowa. Nienawidzę chodzą - nadzwyczaj elegan-
ka - a takna jak rano. Był to co jej narodził się na głada - ale przy
tenich ciemnych oczach i przy takiej poci delikatnej to głada jej nadzwyczaj
w swoim guście być. -

Теперь скажу тебе, почему князьина моя воспринимаету анатому в прошедшего року —
летнего и имени — гайс. Димурван во Килину лет юз до ЕauxBonnes пражидати.

^{pierwemu dniu}
Jui w p. wrażliwość / Lipca, rozentanis wrażliwości: — savez vous que Ducourau est
marie? — następnie Stephensowie przyjeżdżali do Ducourau k. żony przyjeżdżen
i w rzeczy samej przyjeżdżał 19. Lipca, po miastem data, bo to było dwa
dni przed naszym baltem, a bal miał miejsce 21-go Lipca. W ścisłej je-
chaliśmy z Cronanem do Éaux Chaudes Korynkien, tam się powożąc
gdyśmy się skrzyżowali z Ducourau. Zatrzymaliśmy obaj — wysiedliśmy
każdy ze swego wozu i przywitaliśmy się na drodze. Po moim
powrocie bezoi samego dnia przedstawiał mi się Kourie: —

Pierwszego roku zjtem z Ducourau na stopie walki ponęcali. On
przyjechał w pierwszym roku w samym kopiu sierpnia, ^{niekiedy} gdzie już niewiele
było osób, — siedzieliśmy przy sobie przy stole — kawka po śniadaniu zotiliśmy
partję domino z baronem Du-Queuse i z doktorem Pethenave — chodziliśmy
we dwie razem na spacer, tak że z samych nudów byliśmy niecierpliwi
nemi słowami, a stał: zatył wrosta. Miałem być duki, kiedy
od niego sfo franków przyjechał — i prosił, gdy do oddawania przysięgi, on
wiedział, że mi jeszcze zdominuje i że nie przysięga, nie chciał ~~od~~ od-
dania mówiąc że ma je do Paryża odejść. — Łatwo było, że bardzo pro-
sto kochatem tego roku intymie ich obaj — natomiast kim się zupełnie
nie narzucał. Mieliliśmy nawet zrobić w tej wyprawie w Dolne
Pireneje — projekt ten jednak upadł wskutek surowego karku
pary Pidou. —

Paryż. 1. Maja 1864.

Jednym z najprężniejszych skutków mego położenia obecnego jest moralne
frankonowie jak jutek opamiętany, ja mniemam że kłótnie, jak mniemam
wielu o sta o mnie. Ostatni raz pisał franków ostatem 2. 3. Listopada
pierwszego roku, z potem ja jutek, jutek. Od tego czasu nie. Perex mniemam
mnie nie może mi przysłać grzyba, i jutek, jutek. —
czyż ten nie mniemam? — jutek i le mniemam, mniemam jutek i le

[illegible]

ennemi et sont nos amis. — Mesma to oddawiem dawne kłuna u po-
bitu, gdzie wszyscy rewolucjonisci dawno liczyli na „matkonterciów”
równie prawdziwa i w życiu prywatnem. Coi są matkonterci? — Le-
ennemis de nos ennemis. Dobrze sobie też maszyna wbić w pamięć,
bo się bardzo przydać może. —

Wiem, jak mi ciężko będzie pod wyprokai — ale moje potocienie niek-
rowne tak się przedstawia, iż zniechęcenie zupełnie do wszystkiego sa-
dynam. ustrawiać. Coi bowiem ma mnie podległywać? Rozumieć
iż wizerunek mojej łaty to wizerunek sielanki, gdy go coś podległywać:
świętoci sprawy „Haktoci” cierpi, — łeb chci i nadaje kłemoty! O!
kłemsta! kłemsta! Sturmie ja nakłaniam roszkować Bogów! —
na co bym się nawet i mścił? — Ta głupstwo ludzkie? — Na egoizm
ten kłopotliwy, tak powołekny? — Na parafjarską kłotkę? — To wszystko
nie może we mnie wzburzać. — Ta kłopotliwa pragnienia kłemoty, —
mogły mi teraz niktosi ostachai....

Już mi nie chci, — ani kochai — ani nienawidzić, — ani przesadzić —
ani przekłonić, — chci tylko, aby mi święty pokój dano...

Trzeba by prajęć dzień po dniu, godzina po godzinie to co ja przekłonić —
aby zrozumieć co to jest to, w ja życiu mojem tu narywam. A
najprzód absolutny brak towarzystwa, — bo oprócz mojej gospodarki,
która, widać dwa razy dziennie — ~~przez~~ ^{gdy} mi śniadanie i
obiad podaje — nikogo wcale nie widuję i potem brak zajęcia. Wtem
mi powiadają: cymbaj, prz, graj na fortepianie. Cymbaj co? —
piż, co? — ~~gdy~~ ^{gdy} gotowy po temu mi mają, a grę na fortepianie nie umie
nie można. To wszystko zrentę dobre dzień, dwa — tydzień, dwa
tygodnie — ale cztery minizce dzień podanie to samo przepłatane
tylko jeszcze mniej przyjemnem wryfau. Wiaryścieli do in korespon-
dencji — to doprawdy ludzkie wyobrażenie przechodzi! Powstrzymaj się aby
to zrozumieć, kłopotliwemu tego doświadczyć. —

Tau d 5 Maja.

Międzyk. Łojcia, braciarni. Upad. Wstetom 0 74' i 84' bytem w kwiście
 potem parzikiem progiu w, ale przed 108 masiatem wiciu, ten byto goraco.
 w Ryj jech wyprawni bardzi mialijm pociu, donk pociu noj francuzi go
 jecha, ca to. Donner. Donk la peine de Vour assavoir. (!) —
 wna Rigito wia i dawa cutoi, pociu, pociu.

nieprawdopodobne; jednak doprawdy sław. i historyj. i innych i namięt-
nych pod tym względem. I tak Dartigueuville, który wysyłał
poety w Eaux Bonnes przez. Chas. serous pokazywał mi list po-
nadresowany: M^r le l et l et, aux Eaux Bonnes. poste restante.
tutaj przez. (Poste restante: tu par. 11. 11)

list od jednego z komisarzy Immerswaller, który obywateli
kabańskiego qui pro quo. Ja na moich listach kładę kłopot. Wier-
de. Pruski, ichy listy były mi na Wiedeń, tyko na Berlin. W
wieram ten list, ~~z~~ i domu z tem wskazaniem: Poia d. Pruski
choć to wskazanie jest niepotrzebne. Stamtąd by wysłał listy
z. Półm. nuzgroszowej do Francji, idź razem par la voie de
Prusse; dwóch drug nie ma. Ale nie o to chodzi. Gdy tuż komis-
Immerswaller, który dyktował mi adres, musiał bidać niedowierz-
i nie rozumiąc, że to od obywateli, wstępnie adresowany w spo-
sob następujący: M. R. à Paris, Paris, Grincis, ~~à la Cour~~
(Esi de Prusse (!!!))

Na listach adresowanych z Francji do Rossji stałego mieszk. się. Pan de
Prusse "gdy list ma iść do Królestwa Polskiego, wstawić do Gubernii
pościowych, i do Voie d'Antioche, gdy iść ma do Włoch, na Podole
i w ogóle do potominowych Gubernii. Takie stać zrozumieć
Mając na listach do Francji od nas żadnego wskazanie nie potrzeba.

San 8. 6. Maja

System się nawiązuje na golisz - i jest prawdziwą przyjemnością, dziś kapi-
uły evenement oddawna mi niekiedy. Pan J. G. Ludendorff i Pa-
ni Szwajcra przysłała mi wexel na 500 franków na żądanie Spil-
lera. A zetem Spiller dotrzymał słowa danego Arthurowi. -
Pan Ludendorff dodaje że Spiller ma w tym czasie pisać do mnie. -
Przynajmniej Canonville'a wexel 15to 6. m. kaptucz. -
Nie mając do tego odpowiedzi ani od Henssela ani od Ludwika, napiszę
dziś do Henssela zapytaniem, czy mój list z 21^{go} kwietnia odebrał?
Wm Upad dziś straszny - wskatm o 6^{ty} spacerowatm do upiś do kie-
mistej: -

San 8. 7. Maja.

Z wczorajszego zachodu słońca wnioskowatm że się pogoda skończy -
ale dziś znów może kryte, bez żadnej chmurki, i upad taki jak
wczoraj; wnoszę więc że brzośmy mieć stałą pogodę przez dłuż-
szy czas. I stuznie, to la "lune rousse" już minęła. Dopiero się
dawno dowiedziatm się, czego bardzo wiele osób nie wie, że lune rousse
nawywa się pierwotnie lunaję (od nowin do nowin) po wiosennem
porównaniu dnia i nocy. Tę całą tę lunaję kroyatm czas brzośki-
stać natwa. Lat w mniemaniu prawniczym, jako prawniczeństwo
miodowego mienię - la lune de miel, - wyrażenie bardzo pow-
szeczne ~~ma~~ i używane - zapewne figurycanie od niepogody, bo
i kości dwumieru powada, że

W czasie miłkowskiej prośbicy -
nie nawożę pogoda sturę. -

Jan. 15. 9. Maya

[illegible]

Jan 10. Kap. 10. Text

[illegible]

„Taka dusza" to w literaturze moim i niewiele go to, że nigdy się nie
moją potężnie, przypisywał innym (m. in. S. Luban). -
Wskazywał na to, że...

1. Zakonem moim i ja gotowa latz summa jakej, od niego zysatem
(800000) przysla mi - zapytuje tylko ja, zwarcieja mu daj. a ja to
zwarcieja wskazuje na Chocim dla niego, jego Associat, w takim
razie kazdy z nich powinien przysla.

Karas zinałemu i napisałem. Co do jego skierowania się do
 miasteczka Karas o co chodzi. Głównie było przygotowany, jak
 to pod datą 29. Kwietnia napisałem. Skoro już nie Niemce
 stał ogólnikowo tak o tem napisać, ja niemniej ogólnikowo mu
 się wykreśliłem. Napisałem mu, że w pierwszej chwili nie mógł

60

wygłaszać, co w moim liście do niego podałem ma myśleć, że ja wiem, czego
potrzebują na drugich chęć spisać. Teraz, zdaje mi się że rozumiem
jak praca mojego listu, mógł w ten sposób sobie domać. O to do-
wid jak niedostateczna znajomość języka niemieckiego sięgająca
mi niekorzystny sąd z jego strony. Proszę go aby mi wszędzie isty
mi było bardzo przykro gdyby wiekiał w moich słowach intencje
których ja pisałem wcale nie miałem. Te skargi podobnego ro-
dzaju byłyby nie tylko niecelowe same w sobie, ale zupełnie
niecelowne w liście w którym go o pomoc pieniężną proszę.

Co do gwarancji napisałem mu że stam moich interesów
on ma tak dobrze jak ja, - lepiej jak ja - który od dwóch
lat tu siedzę tylko pobieżnie mam wiadomości. Przedwzrastaniem
jednak daję mu gwarancję niemieckiego, człowieka, którego pierwsze my-
śle będzie miał się z daleka w takich okolicznościach kawiarnie-
go. że wiem, że w interesach, gwarancja moralna nie wystarcza-
tymbardekij że choć może sobie pokutuje iż mnie pan Spriller
ma na honorowego człowieka, - to jednak nie mam wcale se 12-
tych być znany jego Österreich. Ten ślad trudno mi wikolowick-
bać. decydować o to mi nie będzie pewny, że powrócę do domu
całymi siłami przyjdzie się same do tego aby mu pożytkować. Summa
oddaje jak najprędzej - to wszystko co mu napisać, dodaje
iż jeżeli ma dobry zamiar przysłać mi około 500 fr. to ja pro-
szę aby to przysłał jak najprędzej.

Chciałbym w ten sposób niekreślony opisalem mu mi-
chaj i nie mogę nawet stanowczo mu powiedzieć: że ten a
na ten daję samą gwarancję.

Całkiem także nie o Eggera. Jedynym starym niewiedzącym

istoty list nie do mnie pisać o te 158 talarów 25 szp. które mam
za wyzara wstążek. Książ. uczynny Harry, za posunięciem próżno zawie-
rnie się kłóty na frakcyjnym Gmies i Gmiesztynny i za
pewnością że jeżeli dotąd czeka to tylko przez Gmiesztynny
dla mojej osoby. Harry się nie kłócił nigdy i nie ma kłóty
warto odpytywać na jego listy. W tym celu nie ma
racji, bo sam wpadł w błąd który. mam Gmiesztynny dla
wiskiemu wyzara. Zresztą tym jeżeli kłóty, to nie ma
nie należy odpytywać. Je się się tu od siebie nie ma
nie opowiada, że do tego czasu istnieją, to tylko kłóty
z głównie Gmiesztynny, odpytywać kłóty.

Odpytywać. naraż. Gmiesztynny w stylu bardzo przydatnym
obliczają się się z nim, w przedzie moim przez. Wzrostu do
bardzo.

Jan z 11 Maja

Nam do napisania dzisiaj. Jest tak dla mnie niepodobieństwo, że
gdybym nie miał w ręku materialnego dowodu, tobym sądził że mi się
niel. - Ciebie stawiam opisać mi.

To jeszcze mi: że opisać mi w sposób tak zgodny, że dopraw-
dy oczom moim nie chciało wierzyć, aby to jej było. I żę
powiada że przychodzi do niej bez motywu frakcyj, bez
wymówek i narzeka. Później się frakcyj, żę do niej (Gmiesztynny) przychodzi
mi miłość, niefrakcyj, ale która chwata Bogu same okoliczności
przychodzi. Ci w pomie w twojem poleceniu, i mi nie odpis do
Ciebie uświatnia, ty wiadomości iż nie frakcyj mi nie dostatek
nieżniwie zafrakcyj, a więc: Ty do ty chwata już zapewne wolny

nie porostaje Ci jak wracać do domu, rajci się swemi interesami
i kafełkami Twoich francuskich wierzycieli, którzy zapewne swierzy
temu że Twój C. przyjdzie ujść im się analitytosi węd-
ciwszy do domu, jak siedzieć między nami w corak większe.
"Stęgi brzozi jeżeli suem postępowaniem, dyskates ich kauftanie,
to zapewne C. kawieraz i poirekaję cię pliwie do jakiegoś cha-
su. Gdyby chodziło tylko o kosta na podłoi, to byś miał
moje postanowienie wrócić, postarałibyśmy się aby Ci przestai
kwoty nieodrowng, łojel kilka set franków."

"Jeżeli przyjmiesz moją radę, dyskatabym Ci wrócić spiesznie,
przekonał się o wrzyskaniu na Nalix, widzieli się z Powickim
a dwukatem kiedy jęa wierze ma ^{wzrostu} interesu wane od śmierci ojca -
tytu sposobem dopiero dowieść się prawdy, i wiele rzeczy się
dowied., które C. przekonał się że trzeba osobistego kierownictwa
Twoich interesów, - i że moje Twoje finansowe potracenie nie
jest jednem w kon zrospawonym stanie jęa Ci przę. Moje ten
jener da się wratować cokolwiek Twoego mienia bo i biskup daję mi-
my z jaket jest katwierdonych kilkadziesiąt tysięcy rubli, - ale
trzeba użyć brzytych prawników do rady, rajci się samemu
wrzyskiem, bo któ jęa niema karte, i eery doprowadzić do
ostateczności albo jęake co wratajes, albo zostaniesz bez spo-
soba do życia."

"Oto wraz, to co miaTam Ci napisać, - teraz oczekuję wiad-
mości co postanowisz, czy wracasz, jak kosta napodeści biskup Ci
nieodrownie poterebue, jakę drogę ma Ci być przestana."

"Listem C. caule wrac z moim mężem, rewore C. dyskatabym
Piotra
Stawiska."

wyrazy podkreślone są podkreślone w liście. —

??...

Opowiem naturalnie zaraz list bardzo sonety (bardzo content
bicie i obrotu jaki rzeczy bieżą, i tego obrotu) napisanemu i rad
młuchawemu, — że na Kataloż pojedę i do Paryża wystąpię. — że zaś
zaupie liść na Ludwika Blumwieda, przede napisaniem, że gdyby
mi bywało frańcuz a. i ostatecznym razie gofu. wyplaci, to sobie
dam radę i do kraju pojedę. —

Paź 12. Kaja w. Wiednia.

Orytujaś ten regularnie Dziennik francuzki a w szczególności L
Figaro i le Soleil od desu do desu ma sposobność przekonać
się jak Francuzi, nawet literaci, mało myślą o sposobności
narodowości i jak przytem śmiesznie narozumienia mają o sobie
o tem wystawie co się we Francji pnie i robi. Niedawno
Figaro utrzymywał że Niemcy grają na swoich scenach tylko
stuki z francuzkiego Komedione. Ktokolwiek ma sposobność
przez dwa tygodnie katygnąć się czy to w Wiedniu, czy w Berli
nie czy w Dreźnie, czy w Monachium, — ten ogromne oczy otwe
rzy na podobne zdanie. — Oneydaj znów panu Edward Lock
roy w swoich Menné propos skrył się oświeckiego Dnia ~~z~~ fran
cuzki posyła najpiękniejszych surowców muzycznych z konserwa to
ryum muzycznego, do Włoch dla dalszego kształcenia się, ^{na swój kont} skro
dziej wloscy kompozytorowie mający talent przyjeżdżają do Pary
ża i ~~opu~~ opu Paryżu przyjeżdżają. Szadki to zdanie? Czy dlatego
że kiedy napisas Don Carlosa dla Paryża? — Biedny, kan

Loccroj sdrwiwszy się gęsto mu powiedziano, ile się gra w Medjołanie, Florenacji, Neapolu oper których nawet pewnie i nakwiska nie słyszał. Amicus jest to rozumniaki, tybaracki, że mi ani nie przemawia o gustu publiczności Paryskiej. Już nie mówię o Tannhäuserze którego muzyka zupełnie oryginalna nie może być. Tętuś przez ogół skromnie-
na; ale czy Favoryta nie upadła zupełnie w Paryżu przerwaj się? a Traviata? owa cenna muzyka, czy nie tego samego losu doznała? dopiero w kilka lat później, gdy cała Europa jednomyślnie Favorytę za arcydzieło ogłasza, Paryżanie się tu ekstazować zaczęli i sym-
nety się ostaski.

Czytelniku gorzej anekdota która doskonale znajomości mu-
zyki, pewnych diletantów mądrze. Odbywano w Operze (Paryskiej)
próbę jakiegoś baletu. Przed zausciem - gdy już zaczęła być na
swoim miejscu - Dyrektor ktoś napisał dyrektorowi tegoż Rossini
incognito ^{króci} jak w (fioj) parterowej. W tej chwili dyrektora ^{na jego miejscu} chęć u-
oił obecności sławnego kompozytora w sali ^{na jego miejscu} w jednej chwili porozumiał
się z orkiestrą, podłuska na palcach szybko rozdane nuty i za chwilę
zagromiła uwertura Wilhelma Tellu. Rossini w swojej kryjówce
musiał być kontent z tego powodu oddanego jego miłośnikowi; ^{to ty owazy prób baletu powita swym trybem}
ale nie o to tu chodzi. W tej próbie, jak zawsze w Operze znajdo-
wato się kilka abonowanych. Gdy się skończyła, dyrektor orkiestry
ablił się do jednego z nich i pyta go się o jego zdanie o muzyce
„Baroko Tadeusza, - tylko mi się zdaje, że uwertura trochę za powolna
na taki przedmiot.”
„Amator znawca i nie poznał uwertury Wilhelma, której przejaw-
nięć i barokizacji rady byś słyszał.”

m Puchaty walcu się uwaraj same na spociesz i jada, uciekając kobiety, w jakie były nosy wystawo na głowie. Te np które do miasta przychodziły z wiosek okolicznych mają na głowie konyk a wzyły ze dwa loknie w sied. nicy mają, w których jest wystawo co mają mieć. Ateżarai w tym kom. skuraję blizanne swoje naczynia pełne mleka w saugum Panu maani w ten sposób nosy białe, a stęgi gliniane konewki (w kształcie rąjcinne ogromnych) z wodą. Konyki i konewki nie leżą na bez po. drożno na głowie ale na poduszeczce a wzyły z drzewa we środku a puchai podobny do tych które używają chary, tylko mały:—

Styżatun ten czasem u nas w Polsce osoby pseudofilantropijne używające na to że nasi chłopcy boso chodzą. Ma ich pociechy powiem, że tu, bierąc uszto miedza spotkał chłopca boso chodzącego kobiety też. Przejmując się że w locie miew był daleko wygośnij chodzą boso nie w twardej brzośnianych szabotach.—

Mają też tutejsi mianowicie les Béarnais swoją potrawę. Zupa z której wchodzi: kapusta biała, groszek zielony, bob i różne kielbasy któregoś powiem być. Tak Exio idy Zupa była grata, nazywa się garbure, to białe lubię. Mnij gustuję w la broye—rodzaju papai z maki kaurychowej z murem. Jestto Stodzie i wchodzi za wielkie łakocie.

Pan d. 14. Maja 1867

Mój drogi Ludwiku,

Z całego serca Ci dziękuję, za Twoje usiłowania i starania kora- towania mnie—i za ten list Żelazny którego myślisz dostać do skaratu i który mi niekiedy dać pomożny bracie w uspokojeniu chci. Bowiem moich wierzyski—makowice na przystanie sto talarów które w mojem

nie regularnij i poszednij zrobie umyblitum nie crotai testamtu leu, C.
je za narzem wikeniem tej calem notaryjnym Darowan, wieksa is mi
nie zabroni, uytkowai zniy. ta dluzo jak Huga mi jeno drowolowu
bedie na tym swiecie sie wotowistnie. - Pijmujes, lera jenne Takiej
janez mi smutno bylo musie sie zbitkowac zortawaic sta jenne dy.
Naby je chiatu jani Byraewina - Dawata na wie 450 Rbr. ale sie cofasta
jenua dlatago ze jani Stawina jej napierat ze i tego niewarta. -

Nie chie sie desperackiemu listow memu. Jont croua autour
de moi - mème mes croyances. Nie kup gruntu pod nogami. Jedza
myla, moje wyjechał stąd i wprost do Cierb zjechał. Wtedy Ci
nie macy opawienie i uytkowai. - Statego sie nie chie ze sie nie
mowotw peregoty w tym liciu wdeje. Do tego czasu zawiast jide.
maw nadwie dera janie zale do mnie; z jidnych stacy C. kiej uytko-
maw sa dngie pnaprowe. ~~Woj maw mojt pnaprowe stąd i to~~
A lora dierkane Ci z cety dny - oby maw mojt jidnaprowe stąd i to
stąd na jeneru

Torremier sprzedati - siekiz woinu rozumiem do pconego charu - a
potem w macz na kawiary? -

Biedna ious Twój, chie je nie ^{znam owticie} maw pnaprowe, chie jidnaprowe pnaprowe
odmawie i powie, jej ze jej jeneru zignu zychtego pnaprowe do drowia.
Nie chie sie zjem do Cierb jiat pnaprowe i z drowia od
Cierb odpowiadzi. bo list Twój chowai 9. 10. 11. wyszedł a wrotawie, a drowie
sie spowit.

1. The
 2. The
 3. The
 4. The
 5. The
 6. The
 7. The
 8. The
 9. The
 10. The
 11. The
 12. The
 13. The
 14. The
 15. The
 16. The
 17. The
 18. The
 19. The
 20. The
 21. The
 22. The
 23. The
 24. The
 25. The
 26. The
 27. The
 28. The
 29. The
 30. The
 31. The
 32. The
 33. The
 34. The
 35. The
 36. The
 37. The
 38. The
 39. The
 40. The
 41. The
 42. The
 43. The
 44. The
 45. The
 46. The
 47. The
 48. The
 49. The
 50. The
 51. The
 52. The
 53. The
 54. The
 55. The
 56. The
 57. The
 58. The
 59. The
 60. The
 61. The
 62. The
 63. The
 64. The
 65. The
 66. The
 67. The
 68. The
 69. The
 70. The
 71. The
 72. The
 73. The
 74. The
 75. The
 76. The
 77. The
 78. The
 79. The
 80. The
 81. The
 82. The
 83. The
 84. The
 85. The
 86. The
 87. The
 88. The
 89. The
 90. The
 91. The
 92. The
 93. The
 94. The
 95. The
 96. The
 97. The
 98. The
 99. The
 100. The

Reform
a

nakowoi ja się mora mieć raczej odpowiedzialny niż czegoś, a finansowo
odpowiadać nie myślę. - To też go podziękuję, od której się o pretenzjach Bré-
andego do mnie dowiedziałem, a ten spawł mi rzeczy niezbyt, - i sądzę
że myślenie się myśli o stawianiu mi rachunków pami Miller.

Wczoraj, o do bratem. Liza i Karol z Wieruszowa pisali mi 9^{go} Maja
Lwów kawiara nadzieję rychtyj pomocy pieniężnej: czy tym razem
nadzieję tę zrealizuję się lepiej niż wyżej poprzednio? - oto, co sam
na Bóg wieścił moim. Valentin Henschel to mój pokój
owa 8000 franków, jeżeli dostanie ad notariuszajny kłótniowski
Mama i tch. (jako mój pełnomocnik) zapłaci, to co ma
w Betchakowa ^{to co nie kłótniowski} niech pociągają. Wypracował to Mama, a raczej
mo on tylko jego szwagier. Kłótniowski przyszedł na cenzor Kowalski, Mama
na 9^{go} Maja do Wieruszowa jaś podobał się mu dla pilnego
interesu być w Berlinie. Mama mi to wypracowanie przysłała
wzrostem - figurując do niego bieżące Lwowski procentów, nawet
nie rozumiem dla mnie) i 340 Rm. pod pożyczką: rewers St. Karz-
nickiego. Te 340 Rm. też są dla mnie zagadkowe. Styratun od
Kawalskiego Karznickiego w Berlinie w r. 1862 w Jasiu, si mi Ohi
od z Karznickim - (od Olesia nigdy o tem nie styratun). Ale
co to za rewers, co to za kłótniowski Olesia chował, dopiero po jego śmierci
się pojawiła? Bo to chyba Olesia rewers - ja bowiem kłótniowski rewers
Ohi - St. Karznickim nigdy nie słyszałem nie było mu nigdy
nie minie. -

Summa i Mama wieścił me nadzieję, a Henschelowi, ja się
nie mogę oddawać pieniężności, bo kłótniowski nigdy onasta
i być się niech jakiego kłótniowski w ten sposób mi było. Dobracem,
w bież. Mama miała raz wrócić do Betchakowa a stamtąd jechać
Proszkowa z Althurem, ad sporadycznie: Henschelowi postać, pochem

[illegible]

Ważna uwaga: Wskazano, że w tym miejscu nie ma żadnych uwag.

... „Husceli mi viden, i su još ušanka na uplati...
 Ova misao i taj razmatljanje se čine kao da su mi se
 zvali a se Husceli putem svoje volje na mui, brava, a i to je i to je
 i to je...“

—... Kierunki et charakter których teraz przed siebie przedzielić się będzie...

[illegible][illegible]

— Das muss richtig sein — 40 Jahre lang. Langsam, wenn man das im Auge fasst.

[illegible]

Jan 21. 1894

Łączył je pewien jeden młody pan Francis Magnard. Chodził o krytykę teatralną; to nie myśliciel, tylko dramatyczny. Prozętuch:

« L'éminent critique (Jules Janin) se montre aujourd'hui très-
content de tout et de tous. Il redoute le jugement que
les visiteurs étrangers porteront sur notre scène théâtrale. Ces craintes
me semblent au moins exagérées, quand je songe que les juges,
redoutés en ce point en sont le plus souvent réduits chez eux
à faire leurs délices des traductions plus ou moins heureuses
des pièces de notre répertoire. »

W tym czasie Europa zba- ni- by tylko- albo przynajmniej z trawia-
^{szkami francuzkiego repertuaru} ^{Gumacjowice}
 plus source? ^{to} ^{le} ^{wiemy} <sup>przezo-
 łacow</sup> ^{Gwiazda}?

ale w Orlowach, ani w Austryi, ani w całym Niemczech — o wiele dłużej
trzymie mnie z doświadczenia! —

the English - as well as much literary enjoyment. At the

Paul Rich. as the power being transferred to you.

Wie wir klüßelich aus w Hispanien aus n Portugalii; so kom-
men sie fündstige uory jett wach. A pmer, es lery kate sie
Kird n Hispanien i eacaj nie sieliet bapz wedter i wasser
spiellet.

Низкозвон. мн. е в Европа ?

Jan 8 26 Maja

Próbę wysłanej mi listem kasa od Ludwika Ogińskiego kłóży mi. Dwa-
si że 8500 fr. (2500 talarów) miał być nieawem - płatne 18 Lipca
b.r. - Kasa mi się nasat karcas pakuwał po odebraniu tego listu
mówiące iż ^{na} pieniądze na życie chcieli dać mi bez. Pieniądze
tu dostaje on od innych rydów - dodaje że się Val. Henschel
Fotr, 20000, - „sprawadził poczwą, marochę Twoją do Wieraszowa i
mi nie probit.”

Oh, tym razem racie zawodzi nie było! Ludwikowi ufała już Ewa-
żelita - zwłaszcza gdy, tak stanowczo pisał -

„Lan, co znaczysz dla Henscha do mnie pisany? W liście swoim pisasz, że daje mi Towarohonoru 10 piennigów, mnie będącym Lessem, „müß ihn Anwaltschaft in Katisch und Reim bringen“ Panna ofiarowuje! — i pisze mi bym wyszedł był, gdzieś był jechał on kiedyś, wypisał jest bez zapłacenia 2 Tugów, odesłał swoich wierzycieli do niego do Wrocławia. —

Wzięliśmy z Giełtwinem do rąk ~~prywatny~~ ^{prywatny} szt. Jaki był wprawdzie
kino do kasy w Paryżu sta wystawy. Tym miłaż mi będzie
ta podróż; te kino z takim towarzyszem. —

tego samego 26 Maja godz 4° popołud.
Wielka nowina !! Odebratem od Henschla 8000 franków
w westach !! - Nakoniec, - Dziśki Bogu !! -

Bethatow d. 27. Czerwca 1862r.

Ołoi jestem w domu od tygodnia. Teraz na prawdę mogę napi-
sać Dziśki Bogu. Tutaj choćby najgorsze biedę przeszedł to
już lepiej -

Testatem wyjechałem z domu - i ja, choć nie pierwowym Dniem tu-
taj bardzo byłem zmęczony, - przychodzi do siebie i czuje się się wy-
ręczyć z drożnego pobicia. - Czas mi tak schodzi i mi się zdaje
żem więcej dopiero przyjechał -

Nie byłam w domu od Września 1862r. a zatem blisko cztery lata ! -

Bethatow d. 13. Lipca. 1862r.

Przyjechałem tu kartą z listem do Tadeusza Chajmickiego z Gali-
cji który mnie kaptuje o powód mojego i obietnicę mi przyja-
zności. Prawda że mam już tyle razy już obietnicę że do niego
pojadę do Kurawna, że tym razem umyślnie nieodmówi
i karze dotrzymać, rozbiera się on prawie i w każdym liście
jako nadzwyczajnie przykłada się do sprawy St. Ja. a które mnie
chce swatać -

Lece chętnie jechać do Galicji, aleba mnie przeprosić ka-
grawierem. Gdyby w Galicji jak to nigdy nie można przewidzieć
nawet i przedać mi. Kiedyś obietnicę prolonżacji mega per-
portu, domem w Pau, dobetem. Je na pięć miesięcy. tj. do 14 sier-

Ona now była się, jak pobrać razem. Łoskot; ale ja nie
chciałem być, gdyż ja nie do Królestwa sługiści, która była do
Polski do tego Komunikacja. która ja nie słyszę, i tymczasem
do tego. Pojeżdżamy. Stara. Tę w Polsce, ja jeszcze dobrze
dojechałem do Dunajca pod Tarnowem, gdzie most od Kobieli zer-
wany, ale gdzie się przechodzi po tymczasowym drewnianym mo-
ście dla przyjaciół, i na drugiej stronie rzeki widać się w polu
gdzie już nie ma st. klasy. W 24' min. onaj kłusie poruszać
się a Michałem Lwoniem Fanton de Verragon, generał-
licutenantem generalnego sztabu w Petersburgu, — starzym szko-
lnikiem bardzo wesółym, który doskonale mówił po fran-
cusku, ale ani po polsku, ani po niemiecku — jedyne je-
zykami którymi się w Gubii rozmówić można, — ani tu
ani me. — To tu w całej podróży narzekał do Lwowa,
która, jak się pokazało, była druga; przygoda, — tyłem mu
bardzo pomógł, — i takiemu się pokochał; który me Lwo-
wie stał w jedynym numerze, — a przy pojeździe najgorzej
się do siebie wkojennie zaprzyjaźnił — on mnie do Petersburga
a ja jego do Petersburga.

Do Wistoki rzeki pod Dębicą jechał inny ową drugą klasę.
Wojennym rucio przeprawiały się prosem kwalifikacją miłej już
tytułu w brankardzie takim, w jakim rzeczy powiatowe idą — umi-
arzone do przeobrażenia — w ten sposób iż naokoło postawiono takich;
w tym samym brankardzie, oprócz paru żydów, dwóch generałów
i dwóch jakichś naszych eksportantów, jechał morderca. Książę
— Kantakuzen z żoną i dwiema córkami. Kantakuzen, który je-
nerał kwad. ja się nie z nim nie miałem żadnego zrywania; tak

[illegible]

Kupując nie jej narzucić nie będą. Co do mnie, ja się nawoń obawiam, a ty,
choćby szedł do dobrej party, moje majątkowe położenie w porównaniu
zamiarem mi stać. (rozumie się także że przedwygotaniem ja się
tu przez Tadeusza doskonale wywieram a ich położenie finansowe - ie-
dynego potnij, zawiadomy się, nie śpiwać - (Tadeusza). - Jeżeli jest
duży majątek, na który chwytawa zachęcał stracha, - to mój
jeżeli interwa na dobre zanagane, to rozumie się że pomi-
mo anielnicki kłopot państwa nie może się w to wdawać. -

Straznik tu państwo, - komfort też rozkoszny. Stulecie
pełne i doskonale symulowane - dom taki jak Belskowskie
to obywateli - cały piśmow. Para i ogród ogromny, - położenie
nad samym Dniestrem dworu i ogrodu przepiękne. To nie
dwór, nie miasteczko, ale tygodniowa praca i księżka.
Co do komfortu wspomnę np. jeden szczegół, że cały dzień od
rana wickora stoi woda frappowana, której kamerydner
odmienia gdy się łód stopi, - przychodzi, niektórzy do swego po-
koju kładą się spać, kładą na stoliku kołowym wodę frap-
powaną, - rano ledwie aby otworzyć przynosić mi wodę frap-
powaną. Na tej skrzyni, kołowym łodzi musi być ob-
wieszka lodownia, a Tadeusz mi mówi, że gdy nowym łodem
mają przepłynąć, zapewne jemu starego duńa zostaje. - Wtęga praca
we frankach i białych rekawickach codziennie. Jednocześnie słowem na
każdym kroku chęć, wygoda, elegancja i komfort. -

Takim tu przegadaj, jednego z barokowej tu skanowanych oby-

Wielki kraj, b. Aleksandra hr. Dzikuskiego, do którego
w tych dniach ma się jechać, Tadeusz i ja.

Горы не высокие. —

Справочн. р. Чапчинск. Инструкц. полев.

... per lo? Bo 2. Fago me me de l'ho, e l'ho me
me. A l'ho de l'ho me l'ho e l'ho me

модель. Для проверки мы использовали 2000 итераций, считая, что матрица весов

Príloha 1: Zoznam učebných osnov a učebných osnov učiva. Príloha 1

1914 November 101. *Amphispiza bilineata*. 1. h. *Amphispiza bilineata*.
1914 November 102. *Amphispiza bilineata*. 1. h. *Amphispiza bilineata*.

... which is the only one of the kind in the world.

[illegible]

Współnie nie wiem, czy w Warszawie jest miasto, które by było

... die ...
... die ...

[illegible]

Winds took 13th, they were collected after one day wind
was 10-12 knots to 15 miles per hour.

u domu. Tu pan Mieczysław Miodnicki, który całe życie poświęcił
na dalsze i bliższe badania. (Zauważ, że Miodnicki bardzo
właściwie bardzo miły).

Dr. Mefan (Czerwinski, z którego byłimy w Kruszykach
w Brzezińskim, także bardzo przyjemny człowiek; gawędzi
wesół i dowcipny. Podczas swego u niego pobytu, sekretarz
jego Mabilia miał zajęcia z księciem Kwiecińskim kłó-
sił się z nim o kwestię o odmawianiu służby do końca, — po czym
nadałoby go do wywołania Mijami, — a skończyło się na wyprawie
na pojedynek. Rzecz to charakterystyczne światło na skłótkę
lutejną, —

Byłimy także u pp. Tadeuszyńskich w (Czerwicy. Ono bardzo
miło ludzi; — on eksportowca jeneralskiego tytułu, Austriac
tego — ona. Natomiastowa kłótnia, i tak ich wyrażają w ogó-
le, bardzo miło z miłą i miłą łowczytwa. Eksportowca, wiec
się do gospodarstwa i gospodaruje w gospodarstwie. Przyjemnie
mówi że kiedyś swego wyświecony w ostatnim życiu, może
i jemu przedtem ogłosił się temu z całym eksportem gospodar-
stwem się zajmując. — Właśnie u nich nastąpiła ich praca
Nikolajewich. — Także paniąka przypominając, bardzo ładnie
u Niemajewskich, — jedynaczka, podobna do pani i do nich
Nikolajewich, Bemianin, jak Antoniewicz.

Wierzący nas w Kuraucie poznaliśmy panią Wilczyń-
ską, żonę byłego jenerała wojsk Polskich (w 1848 w Polnowie).
Przedtem jenerał polonaci, jak się dowiedzieliśmy — ona ponoć dom-
tyko. Pani Wilczyńska z domu (Rusowska hrabianka), ten
Aruba o tam Miodnicki, bo we wtorku istna kucharka?

Bełchatów D. 6 Listopada 1868. —

Przyjechałem do Galięgi tak jakem — tam przyjechał, wróciłem do Warszawy, ani nie chciałem ani nawet i zamiarami jawnymi nie chciałem napisać. Ktoś, inni, na mnie różne sprawy mnie najnowszemu obawie oblikać spudzi Bełchatowa na drodze do Warszawy — a ja mam w przekonaniu że mi się stamano gozna już nie dostanie. Stąd to tak się mi się, i dopiero wtedy miał sobie prawo przedstawić, gdy jest potrzebne. Na wszelkie sposoby oblikać i rozbijam przyjechać na jakie sposoby moimaj jenerał kapua — lub spudzi Bełchatowa poprowadzić, aby mi się jenerał co dostało — i mitem mi ta jenerał tak chwiedzi i napisat, że Mama była dusza, do tych planów się przykłada i rozwija ją. Bógby dał żeby co było z tego, — ale ja doprawdy nie mam żadnej nadziei. Tym bardziej że Spillerowi ani na jote wierzyć nie mogę. To trudno już — wypraszam to on mi mówi najmniejszego wspomnienia w budka klania — i tak mi robi wrażenie jakby wreszcie jego rady, poformie moje dobro mające na celu, przeciwnie (do tego aby mnie w tenże metaję zaprowadzić, zabrałbym już, mając jeszcze zapłatę awiaru Spillerowi nie anić skrozić nie mógł w nabywaniu Bełchatowa za jakabardzi celu. —

Widziałem Spillera w Warszawie, gdzie przyjechał na moje wezwanie i raczej zaprzeczył gdzie i kiedy się z nim widzieć mogę. Leci dawać, insey się w Piotrkowie z listem moim do Aprena że wracam do Bełchatowa, nie chciał w Warszawie mi mówić o interesach odstąpić, że to do mego powrotu do Bełchatowa. Wskazałem go i tu w niedzielę. Najlepiej się zjem, widzieć przed 10⁰⁰, — to już przed

104

so viele Thiere.

...ing -

by.

...

N. 2. a wickozem.

1

racowac w tym samym duchu co wtedy. Ale co z tego, kiedy ja sobie te rzeczy
zauważyć mogę w ten sposób - Stomachy, że on chce, abyśmy się z sobą
frankowat, dlatego odradził mi Kupię Betschelową - że po niej jego warunkiem
nieodpowiednie w ciągu 20 dni - nie będę mógł już stać do rekrutacji bez
zadaję zbrodni - a Spiller wie że ja 6500. Arr. na zadaję ani mam
ani znaleźć nie potrafię. - Będę w bieżącej wiadomości u niego gościć -
potem przenieść do Kary i tam jeszcze z półgodziną wiadomości mi-
nie. Co o tym to o owym - o ino to się także, Nam naupót
takim naupót serjo wspominała mi o procy. Kiedy Klomau był
zrobil, (zrobil Spiller Kupię Betschelową za niego cenę - żeby mi dot. pewna
umiarowa Summa gotowka do ręki - a kato (Cienka mu kostoni Bygnosi
Cienka na hypotece). Spiller jeszcze raz powtórzył, że Betschelową nie
chce kupić - że raz ta powieści; tego dotrzyma. Ale Haczgoi będzie radzi
składać, jeżeli nie na zamiar Bygnosi.

Opowiadał mi dobre rzeczy o Bygnosiu - a prawdziwie to
sama przed potęgą opowiadał podobno Gossler, że to jest ten, -
jednym słowem ^{każdemu} ~~każdemu~~ ^{każdemu} kto tylko chciał Stuchai. Bygnosia
zwolata go do Katarzyny, tam kładła dla mnie 2000 Arr. a na premii da-
wała mu 4000 Arr. które ma u Fiedlera. Spiller przystawał na to tylko
propozycja i to nie pierwszy raz i powtarzanie jej adso mają. Tak
się rozprawiali przez półtora dnia, ^{gdy} ona chciała pierwszy do ręki, on
ich ten dzień niechciał, i nie mogli się dogadać. Ale narazie By-
gnosia pociągnęła matka i powieściła mi że pierwszy potrzebuje dla siebie
nie dla mnie. Spiller, jak powiada, opowiadał jej "Dziś tak ich ktoś
złoty" - a ona dodawała że ani myśli mi co pójść ani co zrobić dla mnie -
ani ona ani ~~ja~~ jej siostra, która ma pierwszy listy. - Droga siostra!

Niewiem jak Pan o nim to sponiewierze, która mi gorzko jest pisać: ja choć przy-
najmniej abym Pan wiedział, że nie cenisz się wyżej. niż na to następuję. —
god. 10^{1/2} wieczorem. —

Historię z Arthurem przypomnieć, Mamo i ja, które bardzo stać mnie
było przykre. Spiller przypadał ^{razu} sobie dwa dni się odzwala, cały się z Mamo
rozmawiał, gdyż o bierze stał swego przyjaciela, wizyte, gdy tu był awaryj i
Mamy nie chciał. Tymczasem pojechał do Arthura wprost — siedział z nim
de trzy godziny — a z Mamo, widział się tylko przez dziesięć minut w
przedpokojach, gdy się z nią przypadkiem spotkał jui wychodząc. Arthur
dopiero na obiad zjechał, i dopiero pytany przez Mamo, powiadał, że
Mr Spiller powiadał, że podobno, Bechataw maja zamiar na wieś —
i ofiarować mu pieniądze jeżeli by się podjął przeprowadzić interes ten aby
Bechataw został miastem. Nie bóg powtarzał cały dykarski — ale
w mię Arthur nie chciał pojąć ze Spiller tu oczywiście miał charakter
przyzwoitego posiadacza Bechatawa — i że on (Arthur) — traktując z nim
w tym przedmiocie przez trzy godziny w nieobecnosci mamy, Mamy i mnie
co dziś dnia jeszcze wstawił Bechatawa, — jakby co więcej przed
mamą, gdy nawet teraz po odejściu Spillera nie zjechał: sam ty
kiedyś nie chciał — postawił się na fatalnym światle. Gdy Arthur
tego zrozumieć nie mógł led nie chciał pomimo — moich przepraszających
jemu Homerów, i chciał się przedkładać i mi nie mamy racji —
imuzony. bytem mu powieściwie wgrzywać się i wpaść spróbować w ten
stoi w fatalnym położeniu. Rozżalony wyjechał — a po herbacie
na obied, zjechał, gdy odchodził — ani mi nawet głowę nie kiwał. —

Wolno mu być niezrozumiałym. — Ale ja pod Bechataw nie przyjęcie
wzruca Spillera choć był uważany jako zgawpótowości — nie dam
się przekonać jak hetke petelkę — a gdy mam rację nie chce aby mnie
miało za głupia, co nie może rozumieć. —

Betichetów d. 24. XI. 08.

Wczoraj w południe przyjechał p. Alexander Swieczyn-
przyjaciół mój Kamy. Przed nim jeszcze przyjechał Spiller
z Lesnem do Kamy - i mówię czy przypadkiem, czy ma
ich wezwanie poprzednie pastor. nawet przegrześć. Niemcy mi
z Kamy nie mówią przyzwoitego - prawie tylko ogólniki, jednakowoż
Leśnik powiedział że zrobi plan który Kamy przedstawi. Kamy
tu chce do niego w tym czasie jechać do Kurówka. -

P. Alexander przywiózł śledzi, cytryny, jabłka; grzech tyros-
skich - 2 butelki wina francuskiego, - dla Toto podobno ty to-
nia - dla Nini. pisze podarunki prawdziwie: mity, różne - neces-
saire do korespondencji w prawniczym przedsiębiorstwie 2.
medaljonami - i przepisy książki, słowniki i ilustrowane grzech in 4.
Deutsche Kunst in Bild und Lied. -

Z szturem znów wyszło na dobrej stopie i do Jaconego powró-
ciło posunąć. Pan Alexander ma jechać pojutrze rano. Ma
ma tu ma jechać z nim do Piotrkowa za interesami i sta-
thure na Piotrkowie do Kurówka do P. Klemensa. A tak
ja sam z dziećmi i z kobietami jak woyak polostać. -
Pomysłotek.

Betichetów d. 25. XI. 08. -

Kamy nie zdawa się ani całą dyskusją przedsięwzięcia, ani
pokazywać się Lesła. Żadnej ślad korupcji nie widać - bo
dziś Spiller przyjechał znów, - poszedł do Lesła na górę
i siedział tam razem z nami aż do ósmej godziny. - Gdzieś się kto

może dawać czegoś chęć, to powiem, że choćby Spiller był przy-
jechał tylko w interesie dygnoscji, to Artur ani na chwilę nie powinien
był z nim rozmawiać po za ogólni mejseni i kawy - a skoro nie chciał
Spillera na dot sprawować, mógł muś karał prosić kara i na górze.
Kućw była o to dyskusja, a więc się Artur rozgniewał, kućw się prze-
prosił namyśliwszy się, że niema racji.

Wszystko mi się stało. Straconego, nie było na świecie. ~~Wszystko~~
jest trawia. Gdybyśmy chcieli mieć zdrowie, zaczęlibyśmy żyć nowo,
i wstawać z łóżka i robić wszystko co tylko nam powołanie. Bez niego nie-
tę, i tu parcie mi. ~~Wszystko~~ Bronisław. Stwierdził i nieoficjalnie kara.
Ach! gdybyśmy mieli zdrowie, mógłbyśmy i jeść i pić i pracować, wtedy go-
rat się o do pracy mam i odwagę i odwagę - i przekonał niejednego
że nie jestem taki niezdolny, że jakiegoś mi niekiedy niekiedy niekiedy.

Przychodziła mi myśl o tym, że chciałbym mieć swoje państwo.
Czy się to komu nascośda? Gdybyśmy je mieli, to
prywatnym wziętym z całego społeczeństwa. Gdybyśmy wiedzieli
że nasz projekt dla jednego wziętym od niego, tobyśmy istniał.
Jest to nasz. Ale nasz system! Niezależnie od tego, że
długo pod tym względem nie wiemy i sam się na gorącym upo-
ruci musimy. A więc o to chodzi, - o państwo. Stwierdził.
nie. Si, jeunesses savait - si vicissitudes pouvaient. - Wszak
wziętym to do niego. Stwierdził doświadczeniem doświadczeniem, wziętym jako
teoria, stwierdził od nieboszczyka. Ale wtedy stwierdził jednym
słuchem. Drugim. mi wziętym, Stwierdził dopiero wtedy, jak stwierdził i
żył tu praca by stawała jego racjonalną. Ale co? ratować po niecorzenie.

Wtedy powiecha, mój jid Mame, która doprawdy nieźle mnie Kocha,
 i te przysięgi dają dowody - powiecha - i nie skręca się nig dy -
 Bóg jej to wynagrodzi. —

Bechato d. 27. VI. 67.

Barthorn się admirił Skis'kanc, gdy mi Nini przyszedłszy do
 niej potajemnie mówiła żeby nie przyszedł jakiego kuferska swaje-
 go zaprowadzenia - rzeczy o które Mama - pisała do Piotru-
 kowa, gdyż jidnie do Warszawy. Ale tak było w istocie.
 Arthur i Elzbieta, wrócili wczoraj wieczorem do Piotrkowa,
 Mama zaś miała Skis' jechać do Warszawy ale pojedzie,
 dopiero jutro, jeżeli nie raczyli. Leci cykać będzie, gdyż
 Łubczanowski komisarz rano Skis' dopiero jutro rano do Piotr-
 kowa jidnie. Alexander wczoraj wieczorem powiedział
 Arthur do Wierzbowa nie jidnie, bo p. Klemens był u Piotr-
 kowie wczoraj. Rozmówili się, p. Klemens powiedział
 Arthurowi że on, wcale nie potrzebuje rachunków jego prze-
 glądać. W czwartek d. 5. Grudnia kłaniam. Rady familij-
 nej. Czuć u Piotrkowie. Mama zapewne z jidnie
 do Warszawy zabawi. I dać widać Orogowskiemu wina
 niej zrobić będzie - trzeba: będzie miał masę co odpisać
 bo innej karcasówyma listami: albo może wreszcie
 i jidnie przyszedł - a wiekamy ja Rzymu ja wygła dą
 jidnie on mi, damat zrobić głowę suryć!!

Co to jeszcze różnych rzeczy przejdzie będzie trzeba! — Doprawdy,
 lepiej by było to mizerne życie skończyć! —

Bethelotoe d. 28. II. 67. Chwarten.

Myślałam że Mama chce pojedzie do Warszawy. Tymczasem
pokazato się, że paszport miała niewłaściwy, a właściwy zo-
stał w stole. Po tem - kama przyszyła, jak również i pa mato-
re drobnotki - ale go nie odbierze jak jutro rano. -

Łąkowy interes, który jest to jak Betschetow portat miastem - tj.
głównym interesem, na którym Maama i Waroszowie kry-
ją się. Nasze bowiem wiele miast w Królestwie -
skadzi o to jak Betschetow, ni. Łamienianu na wieś. Bo
o tyle o ilej stracił, będzie więc, - o tyle. Kyska jęzeli miast-
tem rozbicie, a pokuszę wszystkie miasta analogie jak
Grachowie, Kamień, Rozprz, Sierczów. Na tym samym
interesem miasto sam wysyła deputację - Łamianow-
m. który do niej należy miast uwaraj'wiaroem - już
63. podpisy na podaniu o utrzymanie Betschetowian
miasta. -

[illegible]

kyto, kotičko pismičko, uprnik, mlačno praznovodje čimvalce, i; Guiller. you
izvazni se vinarstva, je nekako prazno te bujnosti slavnosti in natyvalce to
su afektijske, to izgovor pismičko, naprsto to aly, in dogadno, to to lity, in mo
im vinarstva ity, to te bujnosti dachovani, i vinarstva, i lity, i lity, i lity, i lity
nat je jatra napr, napr, in, saloni, sloni, i dachu.

the name. Whether it be in Japan, or on the other side of the world, is not known. It is not known whether it is a new or an old name, or whether it is a new or an old name. It is not known whether it is a new or an old name, or whether it is a new or an old name.

Stożkowa jest, natomiast, nie do wyznaczenia. Spróbujmy mieć nadzieję, że
stażowa, którą, i najprzód, w tym, i w przyszłości, przestępowaliśmy, przestępowaliśmy,
nie przestępowaliśmy.

Ważne jest, aby pamiętać, że w naszym kraju, do
tego czasu nie było, dlatego każe się, aby chować się, ponieważ si-
lne zagrożenie życia na przykładzie naszego kraju, zwłaszcza i
nie ma czasu, aby nie być, na przykład nie karmić.

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

„mnie bierze. i ja i ja pierze. i ja i ja pierze.“ ~~W~~ potem, słuchając, że głośno
dłot stopniście wstaje, to musi być jakaś katastrofa, i ja idę samemu
tę ścieżką, karawankę dopalającą się ścieżką - ten widok, przy poranne-
miej wyjeździe z pałacu.

W ten. Świat knowee zrobił raz w końcu. tyma podziękuję namu. i. ²Prz.
W tym ~~rozstaniu~~ tyma wspominać dla pamięci go. i. rozczegam sobie
i. to przez zregulowa. to pamięć, równie jak dla końca, w ten
tego. do niego napisatem. ...

Wapolew Wroblewski (ojciec) słysząc o ślubie córki z Klementem Klementowiczem, pogadawszy sam z sobą, ofiarował się za pannę Klementowicz. Wówczas przedstawił ją jako siostrę. Chciał podobno jej dać co innego - ale matka była przeciwna i Wroblewski i podobno stało się tak, że Wroblewski do p. Klementa napisał, że ten był dowodem, że z jego strony dobrego uczucia i życzliwości.

Исчисленъ 4. 10. 811. 67. 2.

Chci Łemk ułojt swoje oddawne plan i który mi ułojt raz ko
pawoie mągła i Kłozia - a ołojt pawa razy pójnij mi języc w pawa
nie, - plan odczawaie swoje pawa, za lata administracyi w Betschetowii -
za 300 Kuber, rocznie - i dwadzieci tyziny które musie podług niego młodzi
wzrostek na niego ułtadu w Gubkirowach r. 1882, młodzi, którego i obiczywaie
... wyptawie 20,000 Lp goly interesa mojego ureguluj. " On je tu uregu
lowat i ja nie mam nie, ale on obiczy pawa Łemki interesa i uregulowanie
i wiekwa je 20,000, nie wyptawie i mojego majatku. pawaie, za młodziem - ja i
je tu plan i ołojt na samym wstępie wspomnienie, Kłozie!

Matka pobiera z Betanabara rocznie 18,000 Złp. Ciepły Betanabai całego
a następnie jest procenta, to to procenta na wyrobie 84000 Złp. procenta 3.
właściwie nie ma pożytku z Betanabara, przy pracy 110000 zł wycołowa, przed

wkładach moich bratniej, ja przeświadczyłem się :

1° że Tę, rachunki skończyć, - bo daty mi książki nie posami-
nowane, i w których activa nie odpowiadają passivom, potrzebuję
winn jeżte ja ich rachunków dodatkowych; - toż. nie narzuwa
skończyć rachunki, i kielciny jednokowoi. doń czasu do tego, bo
my ostatni tydzień w domu byli obadwaj sami bez żadnego zajęcia;
ja ciekawem, że rachunek się rachować, bo to Twoja rzecz, nie moja;
ale ty dopiero chciałeś iść z rachunkami o toż w nocy w wiliz
swe go wyjeżdża; - rachunki z pięciu lat administracyi! -

2° Gdy rachunki skończymy, żeby mi zwrócić dany mi pienię-
żny.

3° Żeby mi też, kategorycznie wytknąć w znaczący
4000 Rb. wykupione na Bierzyńskie?

Nie trudzi się więc ten, że maż od Mamę. ten akt. wierzprzeie,
i ja to może każdego czasu wespółnie z Mamą albo Sam. każdego
czasu rekwirujować w Klatku lub gdziekolwiek będzie; i to mo-
że niekiedy bez względu na to, w dyje rze i w polje się, jeżeli
nie dopetny względem mnie tego, czego żądam i co się należy

Lianom Lix z Edwardem -

Klatku 2. 19. XII. 67.

Oblu jutem od 15^{go} wieczorem. Wyjeżdżający z domu 14^{go} rano
wyprawieni przez Wobłowskiego, ja przez ojca Jankowskiego do
oceanu, a mnie podjęły i kawi i w samych krzytych saucach. Nam
wie z Gieniz jednem a ja z Lantem drugim. Lantem zuzylbi
my to 10^{ty} ku Lantowi z samowarem przenocowaniem w pełu wiod.
Kieniz, dżiś z powiatowem mieście, - cośmy też i zrobili. -

Do P. Klemensowi z przesyłanym przez list. Artykułem jedyń. z 18. września
 1868. albo jutro rano do Piotrkowa, i tam ^{u siebie} ~~po~~ dłużej zabawi. w
 poniedziałek D. 2. Sierpnia 1868. m. l. (Rada familijna,
 i na to naturalnie. P. K. Krzyżtoporski. Ręko. i wtedy m. m.
 Tenet list mój do 18. 12.

Lammy. Karkany. Paris.

Miarkując, jakie potaki wreszcie przybirają racjonalizacji
z osiadczeniami, że żadnej solidarności nie było, że to co się
stało musiało. Wskazywamy przez Kana abym pani Rakówna
przypomniała o swoim Knie Tamarzowie Biedrzyckim i
Pomocniku Obojczyku o Knie i o Knie. (Kdyż Janina
była na d. 2. Knie 1808, oca o przygotowaniu ad Knie 1808
wskazywamy Knie (z Knie) Ita Knie 1808, — wy-
nikiem to dwa razy przy Knie, — osiadczenia Knie, iż
to Knie przy Knie na Knie się w Knie Knie Knie,
i że po tym dwukrotnym przypominaniu ani Knie o tym Knie
ni Knie. Jedynie że Knie jest Knie Knie.

[illegible]

В добром изложении и правдивом приложении
вырастает. *Лодж*

[illegible]

St. Petersburg 13. I. 68.

Wczoraj otrzymałam kawałek bezmiernie piękny, jak przynęta młoda;
Laczele nie od przesłownienia, wyprutowo P. Kackowiniej - na to
ja bardzo wyjękaniem ptem że nie mogę u niej mieszkać;
można powiedzieć. To było piernik, tak że nie mógł być, nawet
o braku. .. nie było gdy już napad był na stole; ja pośredem
do stołu. To obiedniem tam kawałek miotywa rozciągać - trawa.
to to z godzinę przez którąś romantyki - u skończyła
nie na tem, że wyszło dobrze. - Główny mój karnat;
ze spawła do mnie wrednie kawałek, odpręta P.
Kackowska kawałkami, że się myli - ugrawierowała
nie na koniec przy, awata da winy i przeprosza. ---
Fantastykiem nie jestem, .. tam to się nigdy nie chwilo-
wemi spawami nie kieruję - nikogo (czego) nie lubię;
powiedziatem wiec w końcu i u'cu parlowi plem -
podatem jej 3800, i uściśniesz się - tym razem tam stęka-
nie jak uciekaj nie można. ---

Tęto pismo P. Kackowska pojedła do
Piotrowa ranożani a stękała do Wacława -
wzięła miękkości, - ksi. Elżbieta, Jankowska
i Gienia pojedły do Strzaskowa na Gzymaling

Wtedy. Za Złota Tem tu sam i czasu się wtedy, gdy się
 skończy. Licytacja na porzucenie robotników (licytacja -
 ruchomości). Toż by też ~~zawieszona~~ ^{na pewien czas} ~~na pewien czas~~ ^{na pewien czas}
 dopiero kiedy w Włocławku będzie mieszkanie i a-
 jkto, wtedy ja * ^{prze} kobiecie (transportując do Stolicy).

Bethatow J. 16. Stywnia 1868.

Niemieckiego prawnika jak to i Chłop
 trucha a Pan Bóg kula nosi. Gdyby nie był go-
 rowa jak to mówią: zastawia sobie kowalcem
 kół wyjechał. Lobyć był miał wielki kawał - to
 nietychym nie może wyjechać stąd stąd - ale zapewne
 dopiero w przyszłym tygodniu będą mógł stać
 i wyprawać. Licytacja trwa od onegdaj
 rano, - ale najprawdopodobniej jeszcze - prawem
 licytacja idzie porządnie i wolno - niekoniecznie
 trochę a także nim się licytacja sejda i spada to
 sejda do półtora. Wskazana tego jeneru i stąd
 nie skończy - jutro jej nie będzie powie, sta po-
 wodów, a których więcej, - potem stras i medyka,
 wie do powiechrztań odwołania będzie i jatan
 jak mówią dopiero w przyszłym tygodniu stąd się

Levandowski wiał ten interes przedziwny do serca;
 rąk mi najkim duchu to proste pisał, żeby Gubernatora uja-
 a gdy ja miał poprosić napisawsz, wiał ja, i dał do pre-
 miera kapitanowi Gtagolewskiemu najpięk Rosyjski. Wia-
 corem sobie pisał Levandowski, ale tym razem z Gtago-
 lewem, którego mi przedstawił. Chciał to serce porozumieć, bo
 mi dół jako stariego interes był mi opisywać. Gdy mi dał
 słowne objaśnienia, on donosił o Homagecia prosem pre-
 zylat je nam, i było doskonałe, tak jak przystało. Chciał mi
 wpaść dwukrotnie, chiałem więc, podziękować mi za jego
 grzeczność, pisał mi na stopie: On mi mi dał tego robie-
 wiał stopie otwierając się on mi chas i ja mi sam to
 dam pisać. —

Ostatnio Levandowski chce mi Bremena, przeprowadzić
 żeby i roduwać na to zaprowadzić żeby Bremen wiał mi proste
 do Gubernatora na swoje serce. Bremen z Gubernatorem (Kocha-
 nowem) — zija wóistwie pisać, więc ja potrafię Bremena
 na kieszonkować dla siebie, to mi jego pomać wiele, zadowolę się.

Jakby zrobić to na ten sposób wiele. Wapnia i byłem
 z wyjątkiem kłopotów ja mi może więcej, na kieszonkować
 długi (dół) najpięk kieszonki, gdy będzie niczność. Ten
 będzie z przewoźnic: powstanie, gdyby proste może uwzględnio-
 no, to mi się zrola na własności bittiole, coino, srebra,
 porcelana i rąko. Ktoś chiałby spisać, to pisać ze
 mi wiał ja do kieszonki mego. —

Chcę mieć z sobą Dziennikowego pisarza ~~z~~ Wojta, żeby mi nie
kruszył, ale owozem dopomagał - wesumatem go wesorej rano i
powiadziałem mu mój projekt, pozem dodałem że jeśli mi
o tem pomożesz, - to razem, poradzam, i rzekł, gdy je sprowadzą już
na nas pasażerów dla mnie - ja mam 1/5 część dammy z me-
wskiej adokupę. Jaki fakt to prawda tu jest. -

Główna 6ª wieżowa.

Zanim ja nie będę u mnie cały dzień, detylorat go razem i pewno
albo on może na Bremsona. Toż nie widzę, albo też. Bremson przy-
jechał, ale mi chodzi tu przysię. Wtedy dla mnie to był jego pro-
tektory może wniesła się obrót, i ja nie chciałem u Gubernatora;
gdy tego protektora. Wtedy nie mogę jeszcze raz opuszczać i
tam jutro pojawię w Piotrkowie i orobicie oddam prośbę moją Guber-
natorowi.

Beschatów d. 20. Stycznia 1868r.

Byłem w Piotrkowie i orobicie dopiero wczoraj. Bremson
leży był w Beschatowie, ale się na ranię zgubił i do mnie
jmi nie przyjechał. - Ale o to mniejsza. -

Widzę z prędkością że P. Swierzyński nie będzie mógł się
zgodzić ze sobą, - albo też przysię będzie. mnie i politykę nowego kłopotu, bo
pukamywacze się ze sobą i serdecznością się wychozą: za swoje myto
jeszcze się obito. Miałem dowód tego wczoraj w Piotrkowie, mia-
łem dowód jaki w Beschatowie. - Wczoraj w Piotrkowie tam
nie mały miły:

Pań Haczowska miała brać pieniądze u rejenta: - tamże. Ktoś

Łęta przywodzi do Betlehema i Marysk braci wtedy nie
chcieli. Był to jeden z moich powodów jedzenia do Piotrowa
do Pami. Karcnowa miasta mi przysłać plenipotencyj do ode-
blania i do plenipotencyj miasta Łęta u Lichbińskiego. Przy-
jechałszy do Piotrowa pierwszy raz, który wtedy wchodził
na schody u Lichbińskiego, była pani Karcnowa która
przechodziła z jejmi z P. Swierzyńcem - ale mówiąc go o tym tak
nie odrogiem jej braci przecież nie będzie. (Skoro mi to ka-
lepyżni. powiechista, że takie jest jej postanowienie ja wyzo-
stem u śniadanie i oświeć u Michalskiego sekretar. P.
Klemens, który mnie kategorycznie przez swoim stole. Głowa
do. Powiadam Panu Klemensowi o temiarze P. Karc-
nowej nie brałaś prawnie. - " Gł. kiedy tak, to ja odejść
do Banku. Kiedyś Edwardkie ja miałem kamień tylko prawnie.
Jeżeli Karcnowa u Rejenta i pojechał i niech do domu Lich-
na to że P. Karcnowa może się pokłonić i prawi o nie;
toby nie miała daleka po nie. Ale jakem się dowiedział od
jej obrady, że tak już jest arent gotowy na nie, po myślatem
że jaka ona tam jest, ja nie chcę aby z mojej perogony nie
miałe jej arentawali. Takie - waz je odjeżdżem do Banku;
niech tam prawnie robie co chce. - Wiele innych rzeczy
jama mówił mi P. Klemens - arent prawnie. -

Wziąłem do hotelu i powiadziatem P. Karcnowej
o rezolucji P. Kierżapowskiego. W pogodnym proteu
przejrzała Swierzyń i powiada jej że trzeba prawnie
braci. - " Kiedy odjeżdżam do Banku. - Kł. - Na to ja
powiadam, że jeżeli to może prawnie dojedności P. Karcnowej

to ja pójdeż nakuić P. Kryzostoporskiego - musi go jeszcze czegoś
mnie i pikuśne wypłacić. Poniedziałek, A. "w prochy do mnie:
idź, uprosi." Poniedziałek i subsektum P. Klemensa u Rejenta
Kowalskiego; ale w tamtym czasie przyjechał, bo już rachował pri-
miętkę mającą być do Banku Opatów. Później, o to
chcieli, zgoślić się, i podpisać - prokuraturę, które
P. Klemens musiał podpisać, a ja nie wróciłem i prze-
mówiłem w sprawie tej. Poniedziałek już do hotelu. Później
Klemens z radcą podpisał natychmiast, i ja nie
długo do drzwi chodząc z Klemensem do Rejenta, gdy Pan
Szwedzki mi powiedział: "L'Etat a Monsieur Kryzostoporski;
que l'adame est reconcilié avec les Allemands, mais
que c'est lui qui payera pour tous" - "Je ne sa-
is rien à cela" H. "I wyjechał. Ale mylił się" "Ja
tu nie słyszę po prostu i dlatego żeby jej dogodzić -
jedyną jej interesie Litwą, choć, po rejeńskich: to se
lech - a tu ja nie mi kazać być ambasadoriem niemieckim
imperializmu de P. Kryzostoporskiego - kiedy wiadomo że
z nim w dobiegach i z tymi słowami - ratować myślisz,
ja nie wiem co to? Chyba bym był głupi." Wiedziałem i po-
wiedziałem, że zadowolony mi się nie sądzi (Wroblewski)
za represję, żeby mnie był odcwierał, ale kimś ony-
li, a ten mniemany mi się nie sądzi (ja nie mogę
pewnie i powiadając że każdy może i ten Klemens i
a potem i P. Szwedzki. —

[illegible]

Ruszkowskiego

5° P. Stanisłowski, przez Północną i Nadodrzańską

6° Rtor, którego pisał. Północną i Nadodrzańską.

Wskazyje inne osoby, które dotychczas były sukcesorami, a mianowicie P. Koryntopolskiego, P. Kaczkowskiego i mają.

Pan Koryntopolski, którego wstąpił upoważnienie do wy-
stąpienia na imię matolekcyj ad Kady Jancuskiej, i ten ma-
leku Eugenia Thierkowskiego, posiada na dobrach Betschaków
pożyty hypotekowany w ilotie 45,000. - że ten, przed tą
mniejszą stacją, na hypotece byłby toż samo wyrażalnością,
w ilotie 45 i 4,000, a liczbą wyrażalności się od sta-
nu ilotowego o $\frac{1}{4}$. czyli od summy innych więcej niż 12,000 -
jesto w wypadku, gdyby liczbą nie było, gdyby kto był
Betschaków i summa rs. 6,000, - w którym razie 12,000. ma to
leku i spłaty na listy liksyjnie ugięty. (34,000 + 45,000 =
79,000. 6,000 = 12,000). W ten sposób, że matolekcyj u
kady, i Koryntopolski, ma sumę liczbą do summy
12,000, - co ten, robi.

pan Kaczkowski, który posiada
i najwięcej innych kamień, i
naprawdę, że i ten liczbą
ma podobnie i kamień,

pan Kaczkowski, który posiada
i najwięcej kamień, i
naprawdę, że i ten liczbą
ma podobnie i kamień,

co w ten sposób, że podobnie i kamień, i
nie, że do podobnie i kamień, i
podobnie i kamień. W ten sposób, że podobnie i kamień,
Kaczkowski, Kady i Kaczkowski, i kamień, i kamień, i kamień,
Kaczkowski, Kady i Kaczkowski, i kamień, i kamień, i kamień,

Henschel miał mieć także świadectwo poświadczenia w Trybunale, gdyż
oprosił
mnie o to, ~~niechciał~~ utrzymującego się, wadium karasz swego-
conem postępiem.

Pani Kaskówna nie mogła i nie miała czasu na koźm i sta-
go, że ja miałem zawsze postępić choćby tylko rubla wyżej od niej,
utrzymując się przy dobrach, a ja prach to uwolnić.

Plan ten był ułożony, role dobrze zrozumiane i
pojęte, powtórzono nawet uchwili wybierania się na Trybu-
nał, w obecności wszystkich interesowanych: P. Krzyżtopor-
skiego, Pani Kaskówny, Valentina Henschel, patronów No-
wickiego i Wojciechowskiego, i mnie. Reasumuję więc: Pan
Krzyżtoporski miał licytować do summy Rs. 79000; - Pani
Kaskówna przedtę i tiemów do summy mniejszej 8200.25
zaś ja, zawsze wszystkich praktykować i przy dobrach się u-
trzymywać. Wtem co do danego patronowi Kaskówny upoważ-
nienie do licytowania ^{na} mnie z wyjątkiem zabezpieczeniem licytowa-
nia do summy 115000. Rrr. -

Wszystko to w Trybunale, wtedy idę w porządku następujący:
Imi licytacji, doradzamy do swoich madimmon, ~~niechciał~~ ukłonić.
a tiemmy licytacji, oświadczenie. Korespondent Patron Pana Krzyżtopor-
skiego pisał: 79000. Rs. 1. 79000. Rs. 1. pisał Patron
Pani Kaskówny; potem pisał świadek tak pisał; dru-
giego tak pisał: ja Tychan ai niej Patron co pisał on
niej. Kaskówny, Kaskówny, Kaskówny; rozmawiając ja powiadam:
"niechciał" nie go oknuć, - i Patron Wojciechowski, który antał antał

Okazał się Nowickiego o zdradzenie
moich interesów i zdradę, zaufania;
Omerżam Pania Kaczkowską o
sprawę z P. Nowickim na moją
skradę, i przekupienie tegoż. —

Nowicki był wzmowiec z Pania
Kaczkowską a nie z kim innym,
bo ta zdrada jego nikomu innemu
tjako jej korygującego przyniosła. —
Ale ta zdrada była, bo niepotrzebuję
dowodzenia: fakta sama doń
głośnie mówią: wszak postąpił
wbrew mojej wyrażonej woli, na
moją skradę.

Pani Kaczkowska, pomimo
reperowania w prawnym sądzie
robiących muru i Valentynowi
Henschel i wszystkim, miała
namiar utrzymać się przy do-
brach, do czego teni dosta, ob-
rządy i wprawił potajemnie
z patronem swoim Nowickim, że
on ją przy dobrach postawi. Ten
seміar zaś uprzedzi na bycia do-
bram ię pokazuje z następują-
cej okoliczności:

Pani Kaczkowska nie miała

Panią Krzyżoporską, — z Pania Hen-
kowską i z inną. — Po d. P. Krzyż-
toporskiego, było spokojnie się, nie
utrzymać, bo been w kłopotach
z moim patronem, znali wrogost-
kie namie plany; — wiedzieli sa-
tem, że P. Krzyżoporski ~~do~~
~~złazę~~ dobiegał tylko do swojej
cyfry 11000 Rb. przy tymczasem
P. Kaczkowska upoważniła swe-
go patrona do licytowania na jej
imie do summy Rb 82000. —

Niemow win chodziło najpiśń
o to, żebyśmy ją w kaden spoiś na
krytą i się nie utrzymać, — do-
go donli reperono kapiory i obie
milczenie mego patrona; powto-
re, i by P. Kaczkowska przy do-
brach ię utrzymała, dla para-
rem była postawiona w ten po-
towanie, żeby pomarszna była
dobrze natychmiast odprzedać,
do mego donli kapiory i obie
Valentyna Henschel, alby teni
Pani Kaczkowskiej aet vadium
bez żadnych trudności; Lecz

wiele potrzeby stawiać do bieżących
w tym celu, jak ona prosiła, żeby
Niemiścia przeprosił; to samo było
by się okazało, gdyby jej nie było.
Je. byłby zadowolony, sam ich prosił
dla to komisarzowski, że on się chwał
przy dobrać utrzymać. Tymczasem
P. Kucanowski sprawa ich
do Kati i Ksenii Valentyna
Henschel nie przysięga do niego
o to trzy tygodnie wprzód, i
ten namysłownie przyjechał i
przysięga 6500 Rbl. dla niej na
miejscu, i dał jej w przekonaniu,
że jej to godnie odda. — Nie
robi się tyle ambarasów, — nie
słowa tylko kapita listy i kilka
niekiedy mił i nie bierze od niej
6500 Rbl. jeżeli ona do tego
nie ma ważnych powodów, i nie ma
na widoku ~~ważnych~~ ^{ważnych} dyktów. Ja-
kich, którzyby warto było te wypr
ki rachady i kasa kobie. Więc
był też inny, wzięty, i tym było
Pietuchów kupił ze swojej imię.

między, podobno w adwokat, naj
uporządkuj go się dopominał.
Chciał ją kazać, z jej Valenty
Henschel dał P. Kucanowski na
miejscu 6500 Rbl. bez żadnej gwa-
rancji dowodzi, że to gwarancję
miał godnie oddać, ty u Niemiścia.
Takiż Lepewiowski Niemiścia już na
pewno słu do celu. Tamże wpr
miejscu przy dobrać się utrzymać,
P. Kucanowski bez zamiaru i pu-
patnie odwołania stała się ich wzię-
ciem. — To ty chwili na dokoła
Henschel (nabyła dowodzenie, wprz.
P. Kucanowski, która wzięła nadtem
tylko na kilka godzin. — lecz w is-
tocie dobre namrony swojej roli
przed Niemiścia) nauczyła jej znowu.
Rejestr wzięła 24 godzin na odda-
nie 6500 Rbl. to ona się nie cofnęła
przed żadnym skautem, poprosiła
na wzięcie do Gubernatora, i
nie wzięła tak na dokoła jego
zawołania, przypominając jej i
Niemiścia i namronka, etc. —
Kucanowski jest w rozprawie
i w imierkolejnym strachu.
~~cyta to nadekłada~~
~~Wtedy przysięga~~ P. Kucanowski
wprz. i powraca, że na wzięcie

z tego potowienia jest faktyczny spo-
sob konceptno godziny, a tym jest
wspomniany Ludeendorffowi Bet-
schelowa zaraz jutro, to on go przegnie-
niebyć. W tym potowieniu i pod
^{stapim} ~~tym~~ naciskiem, Pauli Kack
Kowka nie mogła inaczej zrobić,
jak na to przystać. Betschelowa
chciała sprzedać Niemcom, któ-
rym bym sposobem dostała do swo-
jego celu i pomocy i Bourcuzgo i
Hinschla.

Składy jakie mnie ten sprisk przyniósł, są następujące:

1. Byłbym mi był utrzymać na bieżącej i summa. Horem koro-
maka, 19002. Rb. mógłbym jeszcze przez pomocą Obockiej i
Ludwikiej być fortuną wojenną uratować.
2. Chocłbym ty majątek sprzedać Ludeendorffowi dobrowolnie,
to:
  - 1° byłbym ja otrzymał korazjir i ty otrzymał
  - 2° mi było. Tak, że P. Kackomina pod naciskiem Meu-
nkla, i skoro nie mają koniecznej potrzeby konia
inferum Lea gwałtownie, byłbym o Ludeendorffa
dostał summa o wiele więcej od tej, za którą Betschelowa
odpierała postać, na którą byłbym otrzymał najpóźniej, a
potem moi wiernyści.

Wobec swemu przekonaniu nie chciałem zgłaszać do mnie,
aby mnie nie gubić, wystawiając na ryzyko, to nie po-
wiem, że należało mi & świadczyć przed trybunałem, że
niepowoduję się z tego: ale nie przyjąłem deklaracji, a
chocem postąpiwszy wobec mojej woli nie otworzyć i
najbardziej mnie ostrzedł. - Ja będę uprzedzony,
poradziłbym być innego adwokata.

Widzisz tutaj muszę i tam & w granicy obywateli przed
datą 19 listopada 1863 r. - które trzy tygodnie urze-
dzonej mi trybunału w którym mnie jedni & moi
dobrze swajacym ostrzegł, aby nie pisać, bo jest ukazał
na mnie spisek, na którego ciele stoi mój gwiazd. Długo
reprodukcję w całej, bezsensu. Lecz na ten list nie uważa,
dowodzi to tylko tego, że & świadkiem są, że trybunał
w trybunał dopiero, lecz nie pisał, przekonaniem, że ja sam był
krym i ja to oskarżenie było prawdziwe.

Wojciech, który daleko & wstrząsł, był zły, jak się zdawało
leżąc w łóżku. - Swego przekonania, i widział na mnie,
winną składową moją. Lecz stał za nim, więc mogłem
na moim ciele trybunał. Wtedy nie na to, że
wiedziałem, że potrzebowałem mu nie mówić, że
procedurę moją, wolał, więc & nie znowu deklaracji
moją, uprzedziwszy, że do trybunału, to samemu
Cz. 118000 powiedział mi, że P. Krzysztofowicz

przyjeżdżam od Włodzimiera Lepke. Uprzątnięto całe mieszkanie
i wszystko tego samego, które było w domu, a dla
mnie bardzo wygodnie się czuję. -

Straszków 8 Lutego 1868 r.

Witam Cię od tygodnia, ale tyko na wakacjach przy
jechałem, to Błogosławieństwo bożiemu interesowi z podatkami
i porządkami. Niemcy coś przewidzą i
mnie nie są mi się zda mój projekt - ba, nawet
tędy wie czy meble wrakować ~~zostać~~ wystawione sobie
potrofię. Odjechałem Korkawiny Sworzkowskiemu
na rekonesans, zaś do Piotrkowa i Łowicza
i zajął się interesami. Jeśli jednak wyjechał
nie podług kasy, co z kłopotem, to ja za kłopotem
od Piotrkowa i Łowicza napisać mu ra-
chunki i przyjechać. -

Właściwie była Elżbieta, która przed kilkunastu
miejscami do Piotrkowa na swoje interesy
i jechała i jechała, które już drugie
pojawienie się do Warszawy na rozt-
wianie Pani Karkowskiej. -

Pani Karkowska zaś, napędziła się
blaskiem, które mój kłopot, - mój kłopot

passer vider les pots de chambre." Takimże tem nie się
na to propozycję; on na to odrzekł: "je ma sa kroszoni rozraz
utregnowania mi wypadku. Je ma kroszoni kroszoni, że on sobie
zrobi o kroszoni, je ma kroszoni, kroszoni. Ukłonił się, wyszedł.

Do paszportu kroszoni nie przygotował, podano
mi na mnie skargę do Ratusza. Do wydziału, odbiegno-
sadowego we wszystkich punktach bereselnie jaskrawę. Ja nie us-
prawiedliwił, ale wszelano mi ^{wyjazd} ~~paszport~~ wstrzymaną. Nie waży-
ło wojna. Ja za jaskraw (o 104) ubieram się na jaskraw
i jadę do bierona. Frederiksa ze skargi na Pauc-
Swierzyu. E. mnie kroszoni przebiega, i prosta,
o protekcji, wydziału jaskraw. Kroszoni mnie od niego raz
na kroszoni uwolnić.

Pau ~~Hein~~ Swierzyu. Je wojna. Kroszoni napisala mi wojna
na list bez sensu zabrać ją do o uzurpacji mienistw
dla mnie, i wysłała kroszoni moją dla mojej. ab, po
wraza, wszystko będzie zapomniane, jeżeli był jaskraw w
rodzinie (?) kroszoni, je jaskraw na mnie czeka. Je jaskraw
kroszoni mi Austria wstronie wtedy, zgodę z Ratusza
wraza. Pytem, ja i tak, nie tylko dla nich uwolnić
Gdy przeżył do tego oim stron. Takich andronów, je
uzupełnić kroszoni, wiadomości: odpisalem. Pauc-
Swierzyu list, storoway. Odpisalem jej, że nie obawiała
pieniędzy z Ratusza. Wskazał: iaby moją, kroszoni.

wół tym sposobem będą moja kłopot, jej Korzyń przyniosła. Że
jakiś ²skis sumienie niedługo jej nie nastąpi co z tych
Korzyń mi oddepni, — ale owozem ona rozetkieni przyni-
soweni skotkami chce ze mnie odstai groz wydrusi, i
przytem częstaje mnie urucianai mairczyńskai, — to
ja wreszcie oświadczaam, że tych uruc mairczyńskai na
dobro mouetę dalej brai nie myślę. —

Za pokoia skisnuż. Moga moja nie postoi ro mierzani
P. Swierzyn, który mnie włoży po Ratuszach na sasa-
drie fatnywych oskarżeń w tej wiernie pisanych, np. że ja
tam mam zamiar jechać na granicę. Ale mnie to nie skisni,
bo znam jego ipoiw wojowania, — a wreszcie mi wając wy-
powiedziat. —

W tym guście Pami Swierzyn odpisatem. —

Tego samego dnia, o 9^{ty} wieczorem

Bytem u Frederiksa, odebrał moja proibę zraz moich, — gdy
murażem mawii że moja mawka pona niedawno u Pami
Swierzyna, powiedziat mi: „jesai?”. Niedłatem go atuzo sam
molekować wiec w krotkich wyrazach muraży powiedziat
ponieważ rozpisatem się szersko. Obiecał mi (perotucy) ko-
wiedomii. Odjatem, i dotad ni nie wiem jesze. — Jednako-
woż teraz atba ja atba P. Swierzyn kowiedomii dotknie wto
wygawor. —

iłem byłem u Klemensa który chciał wiedzieć rezultat mo-
 jej bytności. Byłem u niego w hotelu o 12: i już do godziny 8ej
 wieczorem spędziłem czas razem. Rozmawialiśmy natural-
 nie wiele o bieżących interesach: o 4ej pożyliśmy do reszury
 na obiad. Potem, ponieważ Klemens chciał w moim in-
 teresie widzieć się z Wincentym Najewskim podług inży-
 niera tegoż, dla poinformowania go o całej sprawie Belskowskiej
 i naradzenia się, coja może ^{on} Nowickiego za przebiegiem, —
 i o 6ej pożyliśmy do macenasa. Tam siedzieliśmy do
 8ej Klemens na wynotno wyłożył: ja już ze swojej strony
 opowiedziałem był Najewskiemu tę historię z moją
 pierwszą bytnością u Skajewskiego, rano następnego po moim
 przyjeździe. Jednocześnie Skajewski powiedział, że wynotno prze-
 pisał, że Skowronski jest zastawiony temu, jako podpisanie Kon-
 traktu poprzedzają Ludendorffowi ~~nie~~ należał. Pora że
 napiszę ci list do Nowickiego gwarantując alternatywę, żeby
 mu się wystosować z tego milczenia. Kiedy nie można, to
 nie można: Nawize: to dobrze że Skajewski napisze, że
 to Nowickiemu dowiedzieć że ja nie masypiam sprawy.

Tak więc po przekładku wykupilem: 4 procentów
 umiarkowanie 300 000 kop 35. Restawiona była przez Tłakim
 Bierzyńskiego na 75.000 — a raczej przez Sosła na imię
 tamtego. Bierzyński ze moją reprozentacją bardzo uprzej-
 mie mi to sam ułatwił.

Tworcowi naszego wyjątku dzieła. Pójście na Betshetów
do Opatowic. Ja jak nie chciał być nigdy wyjechać to też pojadę
razem, bo mi pikurować wypadać — choćy w grobie! —

Warszawa d. 22. Lutego 1868 r. —

Otoż Wolfowicz mi razów komornika dziś przysłał. Książecem
jakiemu był wtedy i miejscu przysłał (^{on} 50 rubli). Przy sobie — książecem
ze swojej listy Litwidanym do temu do schowania. Ple-
menow; ale niezapomniałem sobie wierszy intymnie wykrepił ta-
barierę, i te w Pałacu mi pan Supryniewicz zabierał. Dali
nie jeszcze szczęśliwie skończyło. —

13

Warszawa d. 20. Lutego.

Był u mnie dziś Wolfowicz. Stwierdził mi się że musiał to kro-
wić dla radawienia się przed P. Swierczynem, ^{który mu wymawia} (że on może strong tryma).
Powiedział że Supryniewicz miał rozkazy stanowcze i powoływał się
na to, że nie mi nie zabierał. Nie było to nie sprzeczać, — bo i nie?
Ale dowiedzieliśmy się od Wolfowicza, że P. Swierczyn namierzał go
ogromnie o to, żeby mu do kory wstąpił, że mu oświecał na-
wet kory dać na to. Jednak widzieliśmy racjonalistów. Ale mi Wolf-
owicz dał słowo honoru i racjonalnie że od niego ani kory,
ani gadanek już niepotrzebujemy nie mamy potrzeby się oba-
wiać.

Mówił mi dalej Wolfowicz, ~~o to pod~~ że tu w kłopotach

439
towi gadają o tem, że mnie nie bystacy w Katalizę podlegli jak
nie myślicie. Gdyby go nie & to pytał kto to mówił, - powiedział
mi pod sekretem, że to mówił sam Prokurator i dodał: „eto
Pan wiecz procię zeto wielka figura, - straci prawa.” -

Coby to być mogło, i czy to jacy niepodlegający dla mnie van-
kurs? - dooby Bóg. Albo to może wina tego, że jacy nie sty-
kał z pensją szpawników od P. Klementa?

Wierzę, że odjściu Suprymiewicza. Ale mi było ile już
portat sobie po Estrzechera. Płynął konnybiarz - otrzymał
bowie wedykatoryani, i był wewnątrz Digitalis - i zapowiedział,
że przed przewartkiem nie mogą wyjechać. Powrócił do
nas i zjechał do istonie swoich stodołów.

chcę wrócić widzieć Gienizę
L'his ranc, ~~szkoda~~, że w Mielicki nie będzie można się
zastawić wzniesionego i - u. leny, zaprowadzić do Pan-
chinskogo list nadzyszy.

Madame,

Je vous prie de vouloir bien permettre à ma sœur, de
venir me voir pour un instant aujourd'hui. Je suis
très souffrant et je voudrais absolument voir la
petite, peut-être pour la dernière fois. Je crois
que ma prière n'a rien que de très naturel, et
que la mère de ma sœur ne peut pas me la refuser.

Si Madame Jaroszkowska ne peut pas l'accompagner, une
des filles pourrait la conduire ici, — et moi plus tard
je la renverrai en fiacre avec le commissionnaire
de l'hôtel, qui la conduira jusqu'à Vous même

Ayez, Madame mes salutations
Ed. Haasnowski

Odpowiedź którą odebrałem jest ten ciekawy, że autograf za-
chowuję i próbę wyjąć z niego na pierwszej Radzie fami-
lijnej, jeśli tylko się da:—

— „Dziwi mnie śmieszne radanie Pana. Naprawdę Kieś mo-
ich ani dziękuję ani Komitetom nie powierzam — Dalej dziękuję
moje nie posłanie tam, gdzie sumienie i serce nogę kopisienta (sic) —
a że to uważam u niego za symptom choroby, jestem więc zupeł-
nie spokojny i pewna długiego jego życia. Tyż tylko czasem
prze kiedyś przed śmiercią przypomniał sobie, ile mi
choroby i życia odebrał, ile krwawych ten wyisnał, ile
porzucił i porzuconych nim matkę adeptów nogami.
Ale to mi sp. bójce jego przepowiednia — tyle fatygi
i takie straszne sawody mogą dać wygapienie czy
jest sprawiedliwą w niebie. — A. Ivetichine

Czy może dalej iść bezmelnosci i stać wiarą?!

Warszawa we środę Popielcową d. 26 Lutego

Lepiej mi już trochę skrócić. Ale oni mnie kłopotliwi, oni, tj. Świątkow-
wie. Już, już ledwom się wytrzyma, - i to jeszcze nie, tylko już jestem
na lepij drodze. A gdyby Wołoszowie sam nie miał wrogów ludzkich
od nich, wrażeń mi nie do kłopot, - to niestety "si" był już do kłopot
zwoływał do odświeżania jej w domu, tożym już był umarł.
Ale onby jeszcze kłopotliwi o mojej śmierci, ustępach: list Pan
Świątkow powołaj zacytowany, technicznie kłopotliwi, że wzmianka 2.
najgorzej u mnie dla mnie mogł się dla mnie u mnie doznaję.
Jaka ja jestem cierpię, o ten tytuł: "Esterka" może my wiesz-
tają niemało kłopotliwi bracia pisał imię: kłopotliwi "ty"
kłopotliwi rzeka o zdrowiu swajem kłopotliwi kłopotliwi

W następnym tygu zdarzeń nie kłopotliwym tak ważnym fak-
tem, jak kłopotliwie Odyseuski, sprawa kłopotliwa się do niego. Kłopotliwa
najpóźniej kłopotliwa jeden po drugim - potem same kłopotliwa ta
do kłopotliwa, a kłopotliwym mianem, gdyż wtedy kłopotliwy
kłopotliwym w Piotrkowie (19^{go} do 18^{go} Lutego), - kłopotliwi
do Piotrkowa. Już między moją "wzrostem", kłopotliwi cała
moja w Opatowicach, doświadczeń kłopotliwym przed kłopotliwym
kłopotliwym Tworowski. Kłopotliwym Odyseuski, mianem jej Pan Bóg to
wyznawczy! Oprócz tego, że mam już kłopotliwi. Strawę, którą od

siemą ojca bez skrępowań przysięgi mojej, — pnie to mój.
kawię tymczasem choćby usię, pamięć delat swobod-
nięz do kistawia w interesie Gieni. —

Portatem przed godziną kommissyjonera do Jarosławinij zst-
tem, w którym proutem rasy chęto muii ję obchodzie — jano to
objawiatem ję jak skoda jest, że mi nie dano plunipotencyi, —
jedatem odestania mija piasa weźnianego i smieci nut. W liście
tym natychytem zgromiła sta Nini, jako pencyję do Marsee.
Też rasta Jarosławinij mi odestata, ekadyje się z
wielką przysięgą, że Pani Swieczyn zabro mta Gieni
winkowicabade odemnie przysięgował, więc powinien rade
ta : ta byty mi odestany, woli mi go karar Destai. —

To też pumaz go dny pade nowicid. W Pani
Swieczyn przywa do mna stosunki, to ję wolno : ale jakimże
prawem do tego stopnia się pumwa, że ję zabrania
przysięgował odemnie. co kolkowicabade ? Czy to nie jest
dowód, że sama, rasy do mnie nienawidzi, betne moję
niotrs usyła miie interawidzie ?

Czyby to nie był nowy argument na Radę familijną ?

W każdym razie Pan Klemensowi należy ten fakt nowy
zkomunikować.

Apropoz Pana Klemensa, mam dla niego już wreszcie
karnet: — Wypr. Trybunału Handlowego na
Paniz Szwajcarn, na rok. — Przywiód mi go dziś kom-
missioner. —

Pan Klemens przed wyjazdem Represen-
tacji do Krasowa, obiecał przyjechać do Bab po mnie,
byłoby w Wilgę kategrafować. To Represen-
tacja ten mnie
mają, i tak właśnie jest dla mnie, że choć nawet gdyby
dobrze jeszcze nie opuścił sprzeczności takiej, bycia w Kr-
nowie. —

Warszawa, 22. Czerwca we. Czwartek
nieco gorzej niż jaram. w nocy to tam odpłynął pełna jest
krew; choć ten mój spokójniejszy stał się wreszcie
ciężkie kłucie w prawym boku. (I tu chciałbym do-
nieść nie popularne wyjątki poiziem o 11' rano.)

Telegrafowałam do P. Klemensa z prośbą o przysła-
nie mi jakiegoś listu biurokracyjnego na sto rubli. Dotąd
nie przyjechał choć telegrafowałam w Poniedziałek
jakżeś do jutra nie przyjdzie, to też nie mogę jeszcze w
sobotę i pewnie będą wreszcie czekać do jutra przysła-
nie na każdym tj. do 30. Marca. —

Warszawa d. 28 Lutego 1862. —

Już godzinę spaceruję, a listu od Klementa nie mam. Coś mi
mnie stało robić nieprzewidzianego, a dla mnie niekorzystnego,
dostaję ja przecież nie będę miał, i jutro nie pojade. Nie ma u mnie kor.
respondencyje już nie będę wdawał, tylko już będę czekał
przybycia samego P. Klementa d. 5. Marca t.j. od Jasi
ze Lwowa. — Parę osób mających znajomość wiedeńską jestem
zostawić tu dłużej, niż chcieliby, — a pewnie dla dobra
dobrem będzie: ale kto wie, czy ze strony Szwajcarów
jako nowa dachówka na głowę mi nie spadnie, której
być mi już nie obawiać, gdybym był na wsi w Opawie —
całkiem.

Nie zapomnieli wspomnieć P. Klementowi o anie
P. Szwajcarów same Ruchkiewicz-Dziwiewiczyński; jest to
kierownik Karłowicki, — innego trochę rockaju...

Był u mnie dziś w południe Hilary Ostrowski; ~~prze-~~
szedł, spotkał na ulicy Jasi Erkojczera, od którego się dowie-
dzieć, że jestem w Warszawie i że u Karłowickiego stoję, — i prosił
ciężko zaraz przyszedł do mnie. On tu już od trzech
tygodni. Chciał też na parę dni przyjechać dla interesów:

„Ja mam natwierdzać, sprawać, nie jest mi teraz do
ręki. To to uwolnienie z każdego mojego strony które
dowiadają, że musiałem zostać od Fredericka, a w dowód
złoty która to jest obojętne & co było, ale co innego
z tego widzi być że go to chętnie. Istnieć wiec to mówić:
„Daję mi nie prawić, że Pan Dob. i nieprawić. Trudnie
generata: uwolnić się z prawną. Poima jest dobre, gdyby
mógłby
był dać mi dać generata, to nie miał. Byłby ~~to~~ zaraz parz-
port swój otrzymał. Chci mi to jest obojętne. Gdy się na mnie
skargi. Zwrócić to mi daje możności wykarania, i. potępo-
wanie moje zgodne. Jest to w obowiązku. Zwrócić mi nie jednak się
w tym razie udaremnie nie Pan Dob. da mi więcej władzy by to
skuteczne.”

Gdy mówię, ja mu powiadając, że myślicie w tym celu, jeśli
w miarę podania dać generata widać skargę na siebie i o
mimo mu to podanie generat komunikować. To w nim nie mógł
mie podobnego wyrywać, to się, ponieważ dać generata czego tak na
dawno uchronić nie o. nie pasuje. P. Lubińska i. i choć nieznany
probiore. Wdziemmy mi było, gdyby, tego punktu, potem wyjaśnić.
nie, że patrzył ^{moje} moja bytuoi a generata. — A to powiem, że
nie, pałać nie wie. Wskazuję ~~moje~~ moje, i zapamiętuję że za-
ny do mnie. Wzrost 1829.

Gdy to returns, przyszedł, ledkiego ^{prawa} nie było tylko amono.
istnieć mi to widać. Wskazuję, że mi to za pomocą

...tylko, bo on mi nie wie: i wtedy tylko że jenerał wygłosił skro-
go: P. Swierzyński do siebie. -

To: tylko, - było dla mnie bardzo ważne jako wiadomości. A
wiele moje przesłanie skutkowało, i Pan Swierzyński Frederyko wy-
wiał do siebie. Też się zdziało, - męzkiem poręcznie, - nie miał mój
bezdolności i tej konferencji, - Kościuszko mówił, że Pan
Swierzyński jenerał też wó' powiedział niekonieczne mi-
łego. -

Wielki był u mnie wzrost i dziś. Później nie zapomina
o mnie, - kto ma waszola, kompasiję

Wątpię, czy wyjechać jutro o godzinie 11' rano - i tak w tym
celu pragnę nie wyjechać. Gdyby Bóg był to ra, mógł wskazać mi
jakiś, przeto sprząta. Dziś upr. przebieg dnia, słonie i
mnożenie, zmiętnię. na niebie ani jednej chmurki a
jutro promień słońca, to może to trochę, potrzeba. Jakby to
było dobre, gdyż potrzebne na moje przeprawy do Warszawy
do Włocławka - do Chłostkowa do Chłostkowskiej i do Włocławka
inaczej miał na parostawie bytów 2. Chłostkowskiej do 11
pożarów. -

Włocławek 8. X. 1868.

Warto mi się pośpieszyć do Włocławka i Włocławskiej wyjechać do
11' rano o 11' w południe - wyjechać do Włocławka, gdzie po moim
przystanku czekać tak uprzejmie i miłym i drożym przystanku.
Jest Panu Kłomowskiej ani Panu Kłomowskiej w domu niech
stać: on wyjechał był na dwa dni do Włocławka i nie był już u mnie.

nie propozuje zwrotu młodości; czy nie nie mówią ci o -
 Twierdzą, że cięto i Wasyliu sprawdzi i musi je odłożyć.
 Pan Walec przyjechał sam, bo był bardzo ciekawy szczegóły o Papi
 Twierdzą to widocznie. Opowiadano mi o wiadomości, - o moim pierwsze
 przyjeździe wrócić nie zrobiło. Ale jeśli nieprzebież prach. Ojciec list, w
 którym mi pisał, jako tam już, abym o jego matce jak najmniej mówił,
 a jeśli mógł, ^{to} nie. Lecz synowi ko pierwsze chwałoby ale oboje
 młodości, i tak, młody, kłótnia, niech ona głupstwo nie robi, to nie będzie
 ożen młodości. Ale młodość który od niej młodości i przesładowania i sta
 ry, proci abym młodości, dlatego aby ludźmi młodości, jako ona po
 dła, to trochę, iawie młodości.

Walec familijna, mająca młodość o dostawieniu lub o dostawieniu opłaty
 Papi Twierdzą, będąc lewemu w końcu Kłótni, po każdym młodości.

Walec ten do Wasyliu przyjechał, że zżenam od niego na
 młodości, na który dzień młodości, - jeżeli to będzie młodości,
 prawi jak i Wasyliu do Wasyliu inny jak brylant, prawi
 w. Co Wasyliu, kłótnia w Kłótni list przyjechał z
 Kłótni. Walec ten delikatnie i dobie, w którym prawi,
 Walec się dawał, że nie ma kłótni w tym przyjeździe młodości do
 młodości.

Walec ten do Wasyliu i Wasyliu, do Wasyliu o
 młodości podawania 20,000 zł. które na młodości i Wasyliu
 i Wasyliu młodości, w ten sposób aby je dostać do rąk, prawi
 młodości wasyliu. - Ale Walec w Kłótni, młodości
 młodości, że młodości w Kłótni, - że Wasyliu młodości dostawia
 z Wasyliu młodości Wasyliu, - że po Wasyliu do Wasyliu.

Tawia syu jego miał telegrafować. - Miłymi, Księżom i siostrze, tym bardziej
że niechciały mi wcale naręka. -

Strakonin d. 20 Marca 1868 r.
w Piątek. -

Wczoraj rano wybrałem się do Radomska z kamieniem jechania
do Piszczek, a planując iść od rana poście do Opatowa;
kamień ten prawdziwie tego powiadu, że trochę wydobrze, więc
brzyknę jechać mogę - a listu od Bydgoskiej nie doświadczyłem
ni. Tymczasem w Radomsku na poczcie dostałem właśnie
ten tyle oczekiwany list od Cici napowiadający przystąpienie
koni eksped. do Strakonina na wczoraj na noc. Pokusiłem się
winnie wrócić do Strakonina, i wkrótce samą o ósmą
wieczorem przyjechał Tworowski z bratnią, która na resz-
tach, do której siadania przegrywało umyślenie że mnie teraz
marokkan Bydgoskiej majesty robili. Na każdym kroku dawo-
dy pamięci o najbliższej wyprawie chorego. -

Tomciowie też przyjeżdżali wczoraj rano i pojechali do
Bydgoskiej Kobi gdzie obiadkiem miśno siostrzyńki i siostrze wdowa
pauz Józefa Kamocznego. Teraz już godzina kręca po potudniu,
i niema ich jeszcze z powrotem: ale pewnie iść na wieczór
wrócić: Tomasz pewno podchmielony. -

Jutro wieczorem miśno może stęże wrócić do Opatowa.
Nie dowiedziawszy sobie jeszcze, - nie siostrze iść na pewno - bo
tak mi na to myśli ciężko. Radził jest to bardzo naturalne -

do szczytów lasu jędrzej?

Wnyskich okoliczności życia codziennego które sprawiają, iż mi to
wnyskiego brakaje, pomimo najlepszych intencji gospodarstwa mi
podobne mi myślicie. Ale jak dobrućtaś może być dozwolone, na
to jeszcze jeden przykład przytoczę. Kiedyś tutajże mając (faktory) dwu-
chaj na karcie wnyskiego. Wiem, że ta już wisa rodzica, który im
to potwalaż bo ja sobie przypominam gdzie był Iłkiewicz, że nigdy
nie byłbym śmiać dotknąć się czegoś, co należało do ojca, do Matki,
a i do dopiero ^{do} gościa. - Ale tu, jeżeli niestety nieograniczone dostawie co
na stole u siebie przy tobie, lub gdzieśkolwiek na wierzchu, to w tej
chwili mały dopatrzeć, widać. Także, wydzierają sobie. Wyprawia
właśnie moria, jak mnie to pierwszego dnia ogłaszało, - gdyż ja nie
wzpieć gdy mi jeszcze osoby nieograniczone rzeczy kusaż, co już bierze
pewnie rzeczą nieprzyjemną) - a i do dopiero br. by, z których nam
pewnie poprzute myślicie. - I powiadacie, że i na to ojciec i
Matka ślepi. Powiadają najwyżej: Potem to! a gdy chłopak nie
potwierdzić siebie, kończy się na tem cały naszek. Kwestja, na to
jednorazowe surowości mi poradzi: trzeba by Iłkiewiczowi wpajać ka-
rady - (choćby klapsami i kółkami) - że nie wolno nie ruszać, - czy to wo-
jarka, czy mamy, czy Taty, czy obcego. -

Póki nie wyznika? O to że to pierwszorzędem bytem tu mi
długo, a tym razem dłużej. O to coż mi o każdej chwili muszę być tak
opiekowany, jakbym miał za pięć minut na krzyku wstawać. I teraz
gdy w tej chwili piszę - słuchaj - słuchaj to kufarska sekwoja

mój kufar i moje pióro. zamknij wszystko na kluczy, tak jak to
już chwilię wyśledziłem. Tano zjechała ta sama: grabież. szrotki,
szrotki, szrotki. myślisz, że wyjechać mogę do tyłu - i po ubranie,
schować i najdroższą kaskę. Jedźcie wyjechać do chorązby
rany rannych rozprawać nas, i pakować? Pod tym względem
to nie jest to wyjazd do hotelu, gdzie rozprawać nas się
nie mam potrzeby zbierać rzeczy jak do domu do wyjazdu. -

A morenie? Co mi brakuje? Wypstakiego! Bo proszę,
a ja tu mam? Tawarzystwo; Maria jechała do domu? On
głupiec i summa grata. i to jestto niedzielnia i maj strona -
bo mi się nie powiedzieli i pojeździć, zaciemny. A ja tu sa miły
prochadę, to rozprawy wyprawiedzić. Kłusos. Przejmiesz kłuski,
dwie z Wierzyca. Dwie tydzień temu dostał się w tej sprawie, co
je wyprzedzają i Piotrowa do Wielunia - do J. K. Kossows-
kiego; to dwie kłuski przejechał a tu niema nic absolutnie.
Trzymaj się. no, to nie za tydzień w Płocku jest to do wyjazdu
jako zastępcy - i kierownik drogi i rozprawy wyjazd - ale ja
to muszę, jużem go przejechał. Tawarzystwo kłuski i rozprawy
nas do bity, - zj wreszcie Tawarzystwo, przejechał; przejechał
na kłuski, natomiast przejechał. -

Nie podobno mi było nie dostać w ręce z tych kontraktów sprzedaj
może przedprzejechał. P. Tawarzystwo - bo jedno są zakupione
to kontraktów kłuski - Drogie trawie, to kontrakt nadaje
trawie w ręce jako kłuski. Jedną kłuskę wona kłuski może

miałem dać Panu Klemensowi. I tak np. może być, że na Emilinie sprzeda-
wała pani Świrynę za pośrednictwem Adama Wróblewskiego, tak że ja do-
piśto jej abstrahowałam z państwa Świrynę dowiadując się, że jej sprzedała
za 88 Rb. Ten budynek chłopci kradli gwałtem, sobie - Hługo o tej
sprawie można wspomnieć, bo nie została odnapisana.

Albo warto byłoby jechać P. Klemens rejent do Repertoryum Rejenta
Kowalewskiego, gdzie po 20-tu z Lissopada 1868 r. jest wreszcie podpi-
sano pani Świrynę wierdowanie za sprzedaż braciom. To mi się wydaje
może nie przysięga. Główny wyraz jest Spiegelman, Lurysanowski, Mar-
nowski etc.

Oprośowice d. 20 Kwietnia 1868.

Małego pruch miewa, a ty nie wpisatem mi do tej książki? Za-
pomnie dlatego co Octave Feuillet pomyślał: On peut dire des indi-
vidus ce que l'on a dit des ^{peuples} nations. heurieux ceux, qui n'ont pas d'his-
toire!

Życie moje od st. Marcusa zupełnie odmienne jest od poprzedniego.
Wtedy była samotność, brak wygód, ciężka praca, i doznawanie przyśla-
dowania: od czterech tygodni wszelkie wygody możliwe, spokój,
i uprzedzenie wszelkiego zachcenia. Cioci Byszeńskiej nie miałem, a co
mnie gorzej znalem, z zupełną pewnością, ale - z opowiadania: oce-
niam Pan Świrynę, a nie chcę wahać się o to czy nie umiemie
tak moralnie na awanturę; wolałbym nie karować tak, była; - ale
to pewnie nie dla mnie jest taka, jakbym ja był całym celem jej życia.
Tak matka, jak siostra starsza - ale to wszystko mało, bo wszystko

do mnie odnosi. A ten jestem teraz tak stępsły, że nie spodnie
 jestem się nigdy już nim być. Dlatego ten trud na raz nie
 opiera jak ~~ten~~ wszystkich harmonizuje tutaj, i uwolnienie naje
 i zniszczenia - i pojęcia - i namiętności i pochłoniętych i p.
 Doktoru, z wyjątkiem, że tutaj jest tylko jedno, że jest to
 to jest w jak najdalszym od siebie. Czy to
 jest możliwe i pierwszym warunkiem do skutku?

Niech naturalny jest mój, że zdrowie moje jest potrzebne, ale w tym,
 czy ja nie mogę zadowolonym być nie. Wtedy, najpierw, jeżeli jest to
 czuje się bardzo utrudnionym mam gorączkę. Ale, do tego jeszcze przed
 kilka dni, stan się ten pogorszył, to nie mogę więcej, ponieważ sobie
 no, to już koniec przychodzi, trzeba pomyśleć o ostatnim sercu
 swaniu, chociaż dla tych wszystkich interesów to będzie niedochwianie me
 dłużej zapukał. A, że nie ma zdziwnie jest powiem ci. A ten
 psian nie jestem w stanie wyrazić, że nie mogę więcej, nie
 mam tak swobodnej. A nasierot, jeżeli nie jest to z którymś
 nabieram się, przysięgam się, przysięgam. A zdrowie powoli, powoli się
 jeżeli przytem pomyśleć, że niechodzą, że to nie ma tak istotnie
 wpływa, przeto, że może powiastem wykusi to może mi się, może bar
 do naturalny, że nie przychodzi, nie jest, że jeszcze nie jestem tak źle,
 że z tego skorzystałam aby nie, na następny, może sobie wyprosi
 wać z tego może jeszcze z rok jaki jeszcze na tym świecie poży
 je. A jeżeli sobie, może za rok może z myślą: może
 za tydzień może, - to jest nieopisanie różnica!

W tym samym starożytnym doktora, Antoniego Rokassowskiego
 w Wiedniu, którego już pamiętam być w r. 1861. o S. S. S. S. S.

Bywał tu zawsze dwa razy w tygodniu dla Cici, podobnie i teraz
bywa, i mnie też ma do kuracji. Doktor zdolny i ustatkowany, a podobno
i pracowity. Nie mogę dotychczas mieć wiadomości. Zawsze bywa we Wrocławiu
i w Sobocie; Cicia pojechała po niego do Wielunia (3 wioroty) i odczekała go.

Oprócz doktora bywa tu Krysta Brzostowska z Charnowic
przełożona z Charnowic, siostra Mieczysławowa... i Pan Ostrowski,
sędzia, z Dąbrowy. O każdym z nich osobno, kiedyś indziej.
Pomem tu tylko że najmniejszą z tych kucyków jest siostra, który jest
praskim ekwivalem, — a przede wszystkim krakowskim (nie wiem). — O-
strowski, oryginalny. Brzostowski stary dyplomata, trochę cyniczny i
zły, przypomina mi nadzwyczajnie barona Heniksteina. —

Opowiadanie d. 21. Kwietnia 1868r.

Nagle powiedział mi Buzowska, że ma ją z sobą do siebie i
tu ma ją jeszcze rozchuchaną i życie we mnie. To prawda, że gdybym
jeszcze był ^{już} tydzień takiemu życiu prowadził, jak przed moim
tu przyjazdem, to bym już nie był. — Rozchuchata, ^{moja} ~~moja~~ jedynostanowa my-
ślenie, bo byłem już bardzo blisko, nawet tu po przyjeździe w
dwa dni. Buzowska wypocząła ale narazem i niktą, chadusi, praci-
wy, gorące mieli — jedyną słowem wszystkie symptomy. To tak było
w pierwszych dniach tego miesiąca. Ale Bóg takaw, że nie jeszcze tak dużo
wraża poprawiło. a poprawiło tylko przy ścisłej uwadze i pomocy dok-
torskiej, i przy takiej opiece jaką mi Buzowska otwiera, że potrzebuję
prawie tylko pomścić coś, aby to już zaraz było zrobione. —

Wziąłem ~~na~~ ⁱⁿ zupełnie innym stanie: Sity przybywa i przybyło i już
długo; — podobnie do Buzowskiej zawsze w tym stanie będący popo-
wie już i już się wiele poprawiło; — a pierwsze wyobrażenie o o-

W tym czasie, jak i ja, Stepanow, w przemyśle kawy i grochu i innych
niezadowolonych. Wobec tego, co pisała do Kasyka i innych, i tym sposobem po
kilkunastu dniach w końcu postanowienie pada ofiarą. I w końcu porzucił ma-
łymi wzięci, ale tej na nikomu nie udało w skutkach. Wiele przed tą regularną
postawą na piecu - przysady ani na chwilę w moim, podczas temperatury nie spa-
ła niżej 15°C - w końcu uszecht.

W tym czasie, jak i ja, Stepanow, w przemyśle kawy i grochu i innych
niezadowolonych. Wobec tego, co pisała do Kasyka i innych, i tym sposobem po
kilkunastu dniach w końcu postanowienie pada ofiarą. I w końcu porzucił ma-
łymi wzięci, ale tej na nikomu nie udało w skutkach. Wiele przed tą regularną
postawą na piecu - przysady ani na chwilę w moim, podczas temperatury nie spa-
ła niżej 15°C - w końcu uszecht.

W tym czasie, jak i ja, Stepanow, w przemyśle kawy i grochu i innych
niezadowolonych. Wobec tego, co pisała do Kasyka i innych, i tym sposobem po
kilkunastu dniach w końcu postanowienie pada ofiarą. I w końcu porzucił ma-
łymi wzięci, ale tej na nikomu nie udało w skutkach. Wiele przed tą regularną
postawą na piecu - przysady ani na chwilę w moim, podczas temperatury nie spa-
ła niżej 15°C - w końcu uszecht.

W tym czasie, jak i ja, Stepanow, w przemyśle kawy i grochu i innych
niezadowolonych. Wobec tego, co pisała do Kasyka i innych, i tym sposobem po
kilkunastu dniach w końcu postanowienie pada ofiarą. I w końcu porzucił ma-
łymi wzięci, ale tej na nikomu nie udało w skutkach. Wiele przed tą regularną
postawą na piecu - przysady ani na chwilę w moim, podczas temperatury nie spa-
ła niżej 15°C - w końcu uszecht.

Opatowice d 24 Kwietnia 1868. Patek.

Bardzo dobrze zrobitem iś wczoraj po jechatem sobie tu 1/2 na spacer, bo
drugi jechał już nie dało. A bardzo miło braxowało, żebyśmy mogli przejechać
si mi odwrócić był wczoraj. Bo w chwili gdy miatem brać pale-
totu sobie, zajeżdżał D. Rokossovski z Władysławem Miszy-
nskimi z Rudnik. Miszyński był w Wieluniu, jadł obiad u Rokossov-
skich, a po obiedzie doktor, powiadkowany mu, że Bydgoszcz miemu w
domu tatara namówił Władysława do odwiedzenia mnie. Naturalnie napi-
ladem zjawić po moim spacerze. ale gdy była mowa o cieple, ja iś Rokos-
sovskiemu przyrzeciem, że miatem zamiar przejechać się. Gdy się o
tem dowiedział, natychy aby prosił do skutku przyprawadzić, sam
wyszło aby prosił kaprzałano, a potem gdy wyszło było go-
towie zabrali się o i wyjechali. Tym sposobem był dystans
widział, że na drodze z doktora zjechał i nie mógł mu dawać
ci niepośledniości. Obiecał się z żoną i dawał. I tak by było
dnie a muszę do Rudnik zapracować na 100 tygodnie przy-
najmniej, żebyśmy się z żoną żonglowali.

Klemens mi powiada że Rada familijna D. G. C. m. — awa
dawa, awa warina, — na której debatowano czy odebrać opiske
Pau Swierzyńskiego o tego reponda re mazi — czy też jej to opiske
porozkawić — obyte się bardzo burzliwie. Pau Swierzyński
był osobistnie (zapewne w jej Rastepotwie) — i, raz kładł drugi
raz czerwień, jak P. Klemens historycznie przedsewid obraz
działu szanownej jego matronki, — obraz poparty dowodami

materyalnemu i jej zdrowiu, a ubarwiony świadectwem benzalkiem sarkas-
mu. Wygrał Pami Klenczow podwójną ^{ten} kwotę; powiedział mu, aby
nie pomyślał straszyć, bo go się nikt nie boi. Lekka wywoł go do po-
ręku, a nawet chieł a nieformalności opisać protokół.

Jednostkowy opiekę Pami Stwierzyn — porównawiono.

Jak pisał Klenczow, — nie Fatwijnego nie było jęz ożeni: ale — ale —
— przedwzrostkiem trzeba było opiekuna — a toż fatwijnego nicma?
Zostawiana mi jej opieką i zredakcjąmi jęzom, jęzic młinną
było robić. Przytępnym opiekunem zostawał Stwierzyn, ale
on, myślał, że jeszcze pytanie.

To powiadam, że to jest tylko Pami Stwierzyn. Stwierzyn
nie pyta: chyba że ten był: opiekun przydany do
je. Należałoby mu postawić głupiemu Bronisławowi
za pierwszy żebob iadny obywatelskich a Pami to
właśnie w powieści i dalej dalej, a nary: wyjątkowo —
Kracie — i Litwie.

Rezultatem tej Rady ^{just} ~~było~~ dla mnie to, że: ten Pami Stwier-
zynowej pisał się ze mnie ze Pami Klenczowa i Stwierzyna,
że na tej Radzie ożenić nie było.

Co to Pami Stwierzyn musiał się radużo radzić. Stwierzyn
Pami pisał: ale to tylko przymi: że ję Stwierzyn Stwierzyn Pami
palecie i powieścić: niech się spali: przymi.

Opowiadanie z Kwieciana

Jedną zmi samą wół może wyznać: że nie wiem, że każde polep-
ne i nowa: skrzyłom tak ja nigdy a ciekawym górze: kiedy to
cielo odrywać? Ktoż mnie bół, prawie cały dzień byłem pisał

Przejmuję j. z Kwieciana 1868. r.

(Ciotka przypuszczała więcej. Boja nie żeby to mi było słynne przewr-
tykiem względem spudkowanej potrzeby Pana Klementa. Bo
stara jedynym interesem Cioci w Warszawie było wysłać
to potrzeby - A stary Klement już w Warszawie i Ciotka
go szukała. to ~~byłoby~~ ^{było} mi nie lub przyzw. ~~aby~~ ^{dać} lub przy-
mknęł parę i wraz od pierwszego widzenia porozmawiać się.
Ale może nie myśl i tak, Boie, abym się mylił.

Przez ostatnie kilka dni, a z samego południa czułem się
złotem i radosnym. Ciepło mi poświadcza i "Bogactwo", tak
to było dla mnie było stracone. To mi nie było, ani nie było, ani
przez nie chwała. Wtedy głowa mi się i wrona. Wtedy mi się
a z tej, która mi się, niedopracowana z samego smaku, prawiła
kiedyś on był z potami potężny. Wtedy opatowi ps. Ktoś
na widzenie i nie tworzywa samo tu. Wtedy mi się
dla, obudziły się z tej, nieustannie, ale prawiła mi się na du-
gibok, zadowolony, i spotkał je inne potory godziny. Wtedy mi się
ktoś nie wstał z tej, która mi się, wrona i inny. Wtedy
chciało się dziwić. Wtedy mi się opatowi nie była prosta, prawiła
też mi się, która mi się, zadowolony i niedopracowany? Mnie
sprawiało sprawdzić i to to i nie wstało z tego, jak
kiedyś mi się, wrona to mi się, która mi się, Chaturbiński
który, która mi się, jak najdługo wrona, która mi się, która mi się,
kiedyś mi się, która mi się, jak najdługo wrona, która mi się, która mi się.

[illegible]

Jeżeli mogę zrobić testament: to mogę go zrobić, ale nieparowitbym
się na to, że wienyście spadek lub zapisać listami sprze. rzeczy
nie mogę go zaarenować. Ale mam spisek rozstrazenia mojemu
pupierani i rentę grasiwa, i miastowicie. Jeż smi senci ne
rien posseder, ne rien avoir à mai. Iżd sponn wissowny
ko jest Pielki Byrswskiej. Ale prywatnym testamentem
rozstrazę rodzinami i krewnymi ja a bęć chciad. Jeż wole
napisać me w formie testamentowej i złożyć je u Ad-
ministra Wierorkiewicza, ^{opiecznawany} na adresowany do niego. Gdy umrzę

Opatowie d. 2. Maja 1868 r.
w Niedziale...

Pierwsza paragraf w Prawach d. 20. 6. m. ... i ten, że pierwszy
wobec, bez przesady. Klemens i jego żona, że nie ma;
być może i nie ma. Ale skądinąd ma Bystrzka obiek-
tów przynależnych do tego, to przynależnych, Młotek i praca, że
obiektywnie warunku. Ale także obiektywnie. Wobec i dawa
i do tego, wprawdzie i podzieli się mi z... a także,
że w tym Florian Bystrzka, który był w Bystrzce, i który
stał się w tym samym kościele Polskim, i z którym
do nich przynależnych, dał jej na samem wiadomem So. Ps. ... a
że która podzieli i pobytu w Bystrzce wyniosły 228 i 2 p. ...
w tym z... i tak iem je sta. Cóż, i... - prosto na tej
podzieli i tak iem je sta. Cóż, i... - prosto na tej
prosto na tej. Cóż, i... - prosto na tej.

W. 49. Bystrzka. Tak się prowadzi skądinąd, że mi i
brak Józef i ojciec Florian przynależnych swoje domy. Upadł
wobec teraz jakiś pan, doświadczył, niezmiennie, która ma się rozkładać,
i i... na Henryka; ale tymczasem autorytatem siedzi w Hen-
ryka i i... i nim na wiarę. Henryk przynależnych nalogowo
że i i... i tego powodu jest opuchnięty.

W. 50. Klemens prawie ma wiadomości o Pruskiej Szwecji,
i tym razem ich Bystrzka i tak iem je sta. Cóż, i... - prosto na tej

porady, bo pan Alexander Michajłowicz miał bardzo wiele służenia
i to pracowne. Podobno panu Siergieju radzono pisać: ale nie na miejscu,
bo to byłby jemu potępienie, najgorszy, najgłębszy, najgłębszy to
o to nie chodzi. Pan mój.

Ktoś na to może pisać! Może nad sobą. (To byłby wielki, ale mi się nie
zdaje. —

Pan Kłement da mi nie pisać, że jest powrót, że się to niezgodnie
zgrammatykizuje. — Jeżeli tak ma być, to muszę ten dramat
napisać jak najprędzej. Jeżeli nie muszę, to się Gieniu przekabacił i spotka
może na kasie tego dramatu może i Gieniu coś można
byłoby zrobić.

Ten dramat niby się w Warszawie podawał byłby się
zawieszony tam. A może mi się nawet że się nie udało, wtedy gdy ten
klub miał miejsce i że miejsce nie było idealne, kapitał, a tam
wzrost i szeregów tak widzieć — ale nie sprytnie i tu zano-
tuje —

Widzę pan br. cześć, wassel i wassel! Ciepło i cel naj-
gorzejszych marginesów — i tak mi będzie na kłopot.

Rokosowski dał mi znowu chimeryczne projekty, po trzy godziny na dzień.
Ale to byłby przeważnie potome. Tędy Rokosowski zupełnie jest zderzo-
wany. O ile ^{mi} ~~można~~ by się było to on nie rozumie, nie był potome ani
dresing. On widzi w tym febre i figuruje dlatego, że chce, już
niemam dresing, gdy mi radzi o strachu chimery. Ale niejako.
Zdaniem dresing, wtedy mi pan chimery, ale ~~pan~~ wtedy gdy
sily powrociły: to zawsze mi brakuje tyle razy powtarzane
słowa (Chotubinski): „Iskrene te i gorzkie, ten cały pro-

bieg tam podskoczy do kolumny, nie jut niż bękną jękną. Tyżne skutkiem
ostabienia. Gdy Pan najtęższy chłód mruje, kładę na pan: bo jak
najprościej, dopiero parokiem nie pnie nadt. —

Rozsądkowi myśli i mi chinu potęgi. Lethy Bóg — do mi
nie nie staje. Chyba że chinu kładę bękną niejako specyficum
antypetuum tyżno jano wzmianaję. —

Pozda może bardzo bardzo. Odd. 23. kiedyś raz niegdy wy-
jechał do Wiatru na spacer, nie może kładę nola na
swiat myślnie. Długo piękny pogodny dzień słoneczny
bo jano jękną. Ale co, kiedy wiatro silny. —

Wczoraj byli Siadko Wierosławski i P. Ostrowski.
Pan Ostrowski dużo robił jękną nowo niżej kładę do
piera, które narywa sorbetem — ale to nie sorbet, serbnie
jano jękną Ciemniach — zupełnie co innego, podobne do
sorbetu jak piwo do nola: bo to nie piwo i to jest uproszanie
z pomysłami. —

Uprożenie J. J. Maja 1868r.

Długo kładę bardzo warty dla mnie: Ciemniach przy-
jechał, i bo jękną wstąpił niżej kładę serbnie ...
przyjechał o 54 i Wierosławskim. Do 94 garoda ogólna
dużo a Wierosławski o Wierosławskim, a Wierosławski o Wierosławskim. Ciemniach
wielka jękną warty kładę kładę kładę — kładę kładę
bardziej kładę — kładę kładę kładę kładę. —

Boże! Boże! jakim ja kładę kładę! —

Dziś miotłowy piórny prąd śniegu, ciepły dzień, bez wiatru.
 Płk Bonifacy, samotny, samotny zimny. Dziś śniegu nie spada.
 O 8^{ej} już, zamykamy drzwi, wyszedłem na spacer ku Wydrzynowi, do
 pałacu letniego. I gdy powróciłem na Herby, a po 10^{ej}
 znowu wyjechałem z Bydżowem do Wielunia, gdzie już, potno.
 Łowca kłosa na granicy, gdzie jutro ma kamień, jechał do
 Kępna, natychmiast, Bydżowem, sprządał. Kłosałem jechał z tej pod-
 do Kępna, a gdy mi Bydżowem naprzeciwko K. budował się
 Hoffa, które oddawał mi kamień, czekali, a to miotłowy,
 moje reszty, zamykamy (Zamykamy, zamykamy, które Wilda
 postawienie, które powinno być oddawane do Kłosa, które
 zostało przysłać.

Po powrocie z Wielunia był niedziela świąt - po świątkach ko-
 ścielnym, po opactwie już i bez pałacu letniego i świątków. O
 4^{ej} Płk pojechał zwinąć do Kłosa, zamykamy
 do Wydrzyna, ale już nie zostało i wrócił o 8^{ej}, że już
 10^{ej} 10^{ej}, a dziś niedziela na Józefa na Kłosa, na świątkach
 i zamykamy pałacu Hoffa, które, i tak już dzień na
 świątkach. Płk, które Boie, które Płk, które zamykamy
 nie poprawi. Bo i w poniedziałek w nocy, zamykamy, które
 wiatro, gdy, przez cały dzień, które były świątkami, i były przez
 te przedpołudnie, które, które wyjechało. I gdy już po
 koj ma swoje, które mniejsze, wprost nie wrócił i wrócił.

70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

2 1/2
12 1/2
700

Alte w kilka chwil później kazałemu Siwoskowiciemu wejść do salonu i powiedzieć głośno: wyjechać! „Ten już się na dobre rozkręcił, półkier i pokremywał: niecodzień aż jutro rano.” — On odwróciwszy się, poszedł do Betkawy poprosić o papier i ołówek i pióro, — napisał do mnie list w którym między innymi stał się jej stręga i nętyła i ręką i ręką ją za to zganić — poczem pobrałam nie i wyjechała. — I dobrze było, że nie przyjechała, że byłam bardzo zły i nie chciałam jej do siebie do salonu i powiedzieć, że skoro tak gwałtownie chce się ode mnie widzieć, to jej nie. — Albo byłam już przysłała bardzo surowo, bo wiedział jej słowa prawdy — bo niezapomniałam, jej tego co przed Rokossowskim na Ciotkę zagadała, i co ten nie miał nie pilniejszego, jak tu przysłać przed Ciotkę wyprętać, — waryjacja byłaby mi pewnie super grubością i odpowiedziała, a wtedy byłoby przysłała do senny i kazałemu już albo wyprętać na dwór i dwóch pokremywał, — albo, pod eskortą dojechał Rokossowskiemu, jako waryjacje niebezpieczną. — Lepiej się więc wiało, jak się stało. —

Godzina 9^{ca} wieczorem. —

Ciotka powróciła zdrowa ale zmęczona i wyprętała w Stonin. Przywiozła mi z komory i z butelkami Hoffa piwa które mnie kosztuje tym sposobem 34. Kop 22 gr czyli butelka po 2. 24p 27. gr. Butelka. — Wtedy nie sprzedała ale mogła ją sprzedać, i ma propozycję Heuschla na której przysłać lub odrzucić ma od Byscewska tym dni. Wtedy nie decydował się odrzucić, i napisał Heuschlowi się odmówić

a Wieluśmieni. Kupcami. — Rokosnowski nieś przyjechał
pojecha po niego konie. — ale nieprzyjechał, gdyż pojechał do
Łyskowi, gdzie jest chory Jan Karzyski, a znu mnie
tę do mnie objął. —

Łopusz na jutro na puszczyku pogodę i na ciepło.
Wziął podobno w polu ogromny był upał. Ja o tym nie mogę
wiedzieć, bo nie wychodzę z ogrodu — a w ogrodzie też zawsze
ciężko mi trzymam, panującą radę Ojca Piosenki. —
Pratam do Rokosnowskiego, że kuzel w nocy mnie budzi i
to jest powodem niekaderetniającego snu: on mi odpi-
eł: si spróbujemy jeszcze jednego skodeknie na ten kuzel.
Ciekawy jestem co to za średnick, ale muszę ci to jaci,
było tylko panem.

Wziął przy wzięciu na P. Klemensa, ale w tym jest
wiele niedostatków. Byłby już niekaderetniającym, bo nie
zajmował czasu w Hali na naderst. Byłby może
także tegoż rodzaju jak P. Klemens miał i z nim był
kupcy. — Ktoś musiał być Klemens, skoro ?? i Klemens
po niej dostał. Klemens Klemensa. Klemens powiedział, że wzięty
pan Klemens szedł na siebie do spróbujmy czegoś
określenia. Ale: qui n'est pas qu'un cloche, n'est
pas qu'un son. Dziś nie mogę, tu Klemens Klemens

dotyczy darowania tego, że zaparkowałem spieniężenie i cię-
kinnu. Wiedziatem o tym że ty, spieniężenie nie zaparkowałem, ale
mnie nie zdawało się to jest rzecz, której nie żałuję i która nie przynajmniej.
Lpnie i w tym przekonaniu: pisałam moją uwagę w tej książce
10 paź 1874 Kwiecień, cke. Stwierdza mi przypominając
że prawo znalazł jest tak same, że tylko w takich ^y okolicznościach
walczy na nieprzyjaciela, a mianowicie:

10. Lot niedzielnąt skomponowany...

20. Stwierdza inne opisanie, które się ma —

30. Stwierdza również reprezentację zajmowaną się interesami
mi i stwierdzonej przez doktora.

^{nigdy w} Bronię i tak z tych wypadków, a zatem mam nolać, volens
— a ja wiem, że nolens, — zostai opierunem.

Stad grzechem na Pana Klementa, ale to do tego
wspiera, że radziła na stwierdzenie abym jego fotografiją
dotyczy do fotografii Pana Leszka i Pani Klementy.
Przebieg mów tak kłó mi jest. cke pokazuje się w to jest
ze silny wpływ ostateczności. Widać stad ten i radzić, że
mnie samego stopnia wyłączenia się i nienawistna do
mnie, aby stać się tak mało ostatecznym, jak ja nim jestem.
Nie jest to samoistność, Braci Państwo: tylko bardzo naturalna
radzi z tego gdy się widzi, że praca nad sobą przynosi owoce —
i, przynajmniej nie kłówały duszy, ale charakter i serce kłówały. —

Opiszewo d. 18. Maja 1862.

Liście moje niepamiętnie do Kłóska; aż na 14 Jan.
tak przynajmniej. może nie jednemu, interesu. Ale w
tędy wari, ja komunikuję się z Cioziz Strzemińską
mam jutro przymiennie i w powstach Czerwca. jeżeli
właśnie, jeżeli Bóg to zdanie przynajmniej na tym
stopniu utrzyma co dziś jest, odhyciem moją podróż
ciennym dygłem do Stawiskich i do Nie
mojowickiego. Aż mi serce skacze na to myśl, bo
i od Kłómiernia odwrócić się nie chcę, w którym
mnie zawsze bardzo serdecznie trzyma na słowo przy
jechać do niego na kilka dni; proszę tylko, aby
go uprzedzić listownie, gdyż pragnie abym go w domu zasta-
ła. Choćby nie nie był lepiej już, to chociażby naj-
mniej zadowolnia kłómiernia się do tej potrzeby; żeby tylko
nie nie zapuści. Ale Bóg wie.

Pracownik Kłómiernia Ejebat i mi do Kłóska
i dowiedział się o sprawie uniwersytetu przedarzą kot-
chowa i gdyby nie potrafiło, że spracuj zmiłować będzie
i do nowej listy przyjdzie - narażesz się i do Kłó-
miernia. Tępy (który właśnie jest okrutny listy prac-
ny), jak ^{potrafi} ~~potrafi~~ je mały przybrać, co robi...

Opojowie 8. 18. Maja 1866.

Wypratem się dziś do Czarnogóry do starego hrabiego Brzostaw-
skiego z wizytą. Grzegorzowi tej raz dopetui muniatem a do-
pełnitem. Ję jak poprzedniej, tedy miał teraz w tych samych.
Czarnogórach odwiedzić A. Wierosławskiego, o którego mi wię-
cej chodzi jak o dziecinę hrabiów. Miałem wreszcie
najdrobniejszą formę stykiety, znać go, jak on jest: vicux
marguis. Wrótem się nie płak, tylko wziętem spódnie kolo-
rowe: krawat czarny - renowierki duńskie. Brała była
samowista: karatem niewyśiadając dopu przez furka Two-
kowianem do dworu saputał się czy jest Pan hrabia, i
czy przyjmie Pana Wierosławskiego. Grand chier. Papraza
Twoikowici z kapturzeniem - on nim straci (ochwiciwy)
i brała otwiera. Zapłatam, wyśladam, hrabia mnie przy-
jął grzecznie, ^{do rozmowy} od stop do głowy, ~~potem przyszedł~~
mnie przedsię, je kłamał (wynyko irréprochable. Potem
pod koniec przyszedł ^{książę} Wierosławski - a ja zabawie-
ny był kwadransie zabierałem ^{księżkę} i przyszedłem do
Opojowic. - Hrabia rozgadał się, był animowany, satry-
mywał mnie gdzieś chiał jechać - a potem wyprosił
si na dwór. En un mot, il a été charmant pour moi. -
Cierne, się zawsze a przyjaźniwej przyjemnie mi, jeżeli mi się uda. -

Słowa i wyrażenia niezwykłe, — a i tak, że on jeszcze tam nie
 wstąpił przystając. Ale i weta spacta w senie. — Henschel wie
 zapewne o bytności Kadiga w Opatowicach — wie że Cioma po
 ugodzie warunkowej z nim, traktowała z kim innym. Albo
 w tamtym kapiemz dnie scież wzięt pod rachunek. Wierzę, że mojem
 przekonaniem dla niejże warunki Henschla będą już o wiele gorzej.
 Byłoby tylko dać jak dawat 6000 rub. na stół bez wygody, która
 wzięta do rachunku do samej dawnej wstęgi — i przedstawiać brak 10
 6000 rub. na stół przyst. — Pierwszy jego wstęgi był taki: 10
 70. Latarnia za 150 & wstęgi 5 90 (czyli 100 centów wstęgi 1500?)
 na Caschues — i 30 koryż języcznia po 26 kóp. kożec
 dostawa do Wieranowa. — Na to ja powiedziałem dawat 1000
 4000 kóp. — które wstęgi z języcznem podług mego rachunku około
 800 kóp. przewidywały.

A Karowie moje liście. Poitem się ogromnie dźwignęły.
 Chciałem dla wypróżnienia lecieć do Torku, ale mam koi
 cocyx łowus bolszy od odświeżenia myśi i dobiegnięcia. — I stały
 nawet tego niemażę i mniemam o 10% wstaci. Jeżeli nie po-
 prawi i tak dalej potrzeba, to ja niedługo sąję się na tamten
 świat. — Chyć Boże! — a ja nie już tak ciętytem moim słowem
 śmiać, wtedy, gdy do Opatowiczów będę przystąpił, że do nich
 pojedę! — Ależ to bardzo głębież już nie tyle przystąpiło, aż do
 cofnąć się musio. — Chyć wie gdzie wstęgi, przez jedno głępież
 niedługo dostaw.

Prawda, że do Opatowiczów potrzebuję sobie sam prawić
 a przynajmniej doświadczyć go sobie, bo nie mogę ożreć sobie
 mytem. — Dziś Russena języcznia wstęgi do Wieranowa i

Podtziye d. 29. Maja 1868r.

Otóż od onegdaj wieczór jesteśmy w ^{Podtziyeach} Opojowicach. Spetnito
ni to, co było mojem najżywszem pragnieniem, a o ilem
mógłbym być na dobre. mają wszelkie praw do mieszpie-
nia. W okładkach mieszczach, te podtziy do Podtziye prze-
stawiało mi się tak, jak mienią maninowci prawi do
Micki: był on, po której dopiero umrzeć można spo-
kojnie. —

10° tem com wiemy w Opojowicach na ^{Sty}
Starostaw, byłem już parony dobrego przyjęcia w ~~Opo-~~
~~jowicach~~ Podtziyeach; w samej rzeczy tak mi tu.
^{Stawiska} Ciotha (dogadza, jak tylko można... Mami tu rozmyśla
swoją wygodę, i wyszko, do czego przystawiają
jestem w domni kłeki, wody przygotowane na grzan-
kach, — lampki nocne, pokój na partycje i. t. p. —
A i Stawiska, rada naszym przyjadłowi, to widać —
na Święta więc przyjechać. Romowcy, i Feliksowie
Stawiscy, tj. obie samotne siostry panny Stefani
Luzyckiej, Zofia i Alojza. (Sąto panny dwu-
kie, córki, do Piotra Edmunda Stawiskiego. Jest i
brat ich Bronisław donaty & exsamiadkę moją pannę
Bykarską z Głupic). —

Bardzo mi ciębie tego przyjażdzu, — bo co to ja mam waż-
nych wspomnień a lat dziesiętnych, w których te pami ~~te~~ prze-
bieg! — Mito mi więc będzie bardzo. zobaczy się z niemi i
powitai po nieim latach niewidzenia smatkami córek. —

Byszevska miała jechać do Kálissy; ale jak się tu
rozmyśliła, że niema tam ważnych powodów tj. interesów do
adwokatów, — jak jej jeszcze Edmund powiadkował, że na-
przede tytu do p. Jabłkowskiemu to ten wyptaw w Ká-
liaw, komu Byszevska wskazi, wszystko to, co ona złoży
u P. Edmunda tutaj, więc nawet poście od przeciwy
nie opłaci, — tak nie Byszevska, targowiosły się całe rano
z farmaceutem a farmaceutę, zacydowała zostać w Pod-
turycach i nie jechać wcale do Kálissy.

To to są głowy kobiece! Choć najbrudziej hie-
mutier, to zawsze znać, że ma duszę w rasy. —

Bo powodów innych, jak opłaty ^{rat i prescypis} ~~poście od Kálissy~~, jak
niema już, do jazdy do Kálissy to widzi się nie było
ich i w Opajowicach, a opłaty nie są dostatecznym
wzrostem do tej drogi. — Bo byłyby bardzo piękne, ale
na pod Kálissy odroścem wstąpi to poście nie opłaci
to by jeszcze dwie małej części było, cały kosztował.
Droga i pobyt w Kálissy i w całym tym okolicy &
toż to droga do Kálissy była wyjątkowa do i była
nieistotna bez niego zastanowieniem się.

10. Łam: ja i tylko ja, który całe życie niezmierzając Byskowskiej.
Poculat kam i powtarzał będą, to rary, że podobny egoizm jest
koniecznym warunkiem niezadowolenia; — bo Byskowska
chciałaby od innych, żeby się nią sama zajmowali tylko; — ci
żal inni nie mają do tego ani adoty ani obowiązku. Dopóki
w samej sobie nie znajdą jakiegoś wzrostu, zadowolenia, dopóki
nie może być szczęśliwą; — zawsze będzie krywana świat
i nie ludzi.

Hejże nie Opatowice, jakoś tak, przypadkowo, — ale właśnie
naja, kassorbowali, na to właśnie siewięty dowód, paxod kil-
koma aniami. U Kołodowskich jest bardzo ładna i cenna
biblioteka starych dzieł, co Bystrzanki nie chcą mieć.
Bystrzanka to przeglądała, patrzyła, szukała, — tam pręty,
i czytała kilka dzieł, które jej były. Tymczasem
Kołodawski, gdy jui wybór próbowy przelał, niechciał
styszeć o pręty, — tylko książki darował. — I tak
było widzieć Bystrzankę, gdy mu to opowiadała, —
jaka animacyja i goręca kątowała, że nie przeszedła
że to ma być prezent, i że nie wzięła więcej książek,
— (o. E. Chirwaia.) — jak obliczyła, co za wartość prę-
ty, — więc, — które wzięła. Bo nie trzeba się
dnie, — aby to miała być radość biblioteki, — który do-
stał kilka rzadkich książek, które jako skarby za-
chował. Nie. To byłoby to wybawienie. Pami Bystrz-
nka kocha stare książki — ale nie ma na ich kupowanie.
Cierzy się więc do ich, — kilka starożytności, — dlatego że nie wię-
cej skoro mogło być to stać od ludzi. — Którzy wartości cenne
filiznej swoich książek nie mają, i nie potrzebują. — Ale jak

powiadam, byłby w Hrabie ten, któryby te rzeczy tak poj-
mował. Jestto robot z przewidywania, że dostaniej parę
złotych za te botijanty, bo one wszystkie będą sprzedane.
i z tego przedmiotu, Bysrewska sekretu nie robi. —

Kotowski wieczoraj wieczór przeszedł do Bysrewskiej.
i tak była Tatkawa jechać do nich przyjechać, i wskazać
mu, które kwiatki mają większą wartość. Tymczasem Sta-
boń jechać nieporuszyła. Mówiła mi o tem wieczoraj, my-
ślała się „ że mała nie płakata że stoi na tej przeszkodzie, któ-
ra jej nie pozwala do Kotowskich jechać, — bo pewnie jest, że
przy tej okazji może kilka dni mogłaby sobieabrać. —
A więc wiecznie myśli o sobie tylko; ani nawet na chwilkę nie po-
myślała: „ konsenta jestem, że tym biednym Kotowskim, któ-
rymi się tak pyklni mogą się odpaść temu, że im wska-
zę jakie i gdzie mają skarby, a których dotąd ani wiedzą —
i którzy się bez tego smarowali ze stratą dla nich. —
Ale co za wymaganie dziwne, podobnego ukrucia, podobnej
myśli skradzi i Bysrewskiej! —

A wrzucić mnie do siebie? — he?

O! o tem bardzo wiele pisaćby trzeba, i napisać się; ale nim o
tem cokolwiek wspomnę, muszę się od J. Wierockiewicza
o niektóre wiadomości skrzęgoty, — o których mi już na-
pomysł. —

Na obiad Bysrewska reszta na dot; zdaje się, że jutro po-
jedziemy. —

Od mego przyjazdu do Podkryj prawie wyłącznie tem
moją dzienniką stanowi Bysrewska. Aż do tego dwie

prayergny. Primo, że tu, dopiero mam pole do studiów, postępy-
nych nad nią, - secundo: że mi się i jej i Stawickiej, która
tej pierwsze prędko była taka krzywa na wszystkich
i niechętno. Nie jest wcale krzywa, - ale jak Franzi
mówią: pince, - odpowiadająca monaszytobami - mil-
cząca, przeto absolutnie - twarz surowa. cały dzień nad
niego uśmieszem, - a pamiętam to siedzącą nożem no-
żem rozmawiającą. - Jeśli myśli ją tak obrazić, to
to myśli murem, być bardzo gorzkie.

Ale, czy ten me może być, że jej psychologiczną uwagę nad jej
charakterem w guście tych, jakie ja tu piszę?

O! w takim razie, przez a ironię, a Ty Boże na n-
oświecić jej umysł i napędzić serce miłością!

Nawetże tu dla pamięci, że srebra moje o St-
kowskiego trzeba oddać przez Broniszę Łukieskiego
a muszę go w Podtarycach, tj. list do niego z 30 ^{ma}
rublami postać Stawickiej, to ona mu już go
zakomunikuje.

Podtaryce d. 3. Czerwca 1864r.

Tęcza już na dobre rozchilił się i rozstąpił się tydzień.
Rano byliśmy już zupełnie przybrani, - pożegnali-
my się, - wsiedliśmy do powozu, i ruszyli, ale nie
zajechaliśmy do końca topolowej alei, gdy Bystrzanka
odwiodła, iż dalej jechać nie może i nie jest w
stanie. Zawróciliśmy więc i na pięć minut byliśmy

przedstawione w Podstępcach. Byssewska kara nie potwyla
do dokonywania bosciami, i karze się nie ten menstena-
cyj karak prayska. Ja zaś nieskonczenie jestem kontent
z tego, bo to nie skropne potakienie gady, nie była Byssew-
ska góra na pół drogi rozchorowała.-

Teraz tu będziemy siedzieć pewno i godzinę.-
winnę Przestępny dzień był dzisiaj- dla mnie; drudzy się skar-
żyli, że parno, że gorąco. Było praca w cieple o 9 rano
już + 19° R a później + 20° R. Dziśniej nocy była silna
burza z wiatrem; ziemia wia i powietrze były napojone
wilgocią, ciepłą- najzdrowsze dla mnie powietrze. Wła-
stowo mów.- Wziętem go też tyle, ile tylko mogłem. Rano
po rozpakowaniu naszego pojeżdżaka do Sieradza, ku-
pił sobie w aptekach materiałów aptecznych Fajansa,
syropu Grimault z podfosforanem sody, który ma być
tak obawienny (!) na suchoty. Po obiedzie zaś kakietem

zrobił sobie wyprawę na dwór i do samej herbaty wy-
szedłem tego dnia moim ciemnym płaszczem.

W annuaire de la Statistique et de l'Administration Pub-
lique z 1867 napisany przez Emile'a Durkheima i
innych, wyżyłatem że kontroli Rosji i innych państw.
W tym samym roku w 1867.

W tym samym roku w 1867 napisany przez Emile'a Durkheima i
innych, wyżyłatem że kontroli Rosji i innych państw.
W tym samym roku w 1867 napisany przez Emile'a Durkheima i
innych, wyżyłatem że kontroli Rosji i innych państw.

prinywając to może albo o zdrowiu, które się
widzi widać, już nie potrzebny jest więcej i w ta-
kim razie widok dla mnie jest smutny, albo co-
muś lewosłownemu a miłośnikowi sygnatury P.
Grinault widzę, że Ty nie jesteś na nas za-
mierzający, a nie chcesz. Pomyślaj więc trochę
pocieszając się, że przynajmniej do przetrwania dożyjesz
prawa, niż do istnienia sygnatury Grinault...
Kto wie? - może tak i przetrwasz ta kartoteczka
mieszkańca, a nie chcesz, a nie chcesz, że nie sta-
nie się młodością, że ten sygnatury przetrwa tak
długo, że na pewno przetrwa: że dłużej na mnie nie
możesz przetrwać, a potem senytywne, w obec istnienia. Już
że ten sygnatury nie przetrwa, przetrwa przetrwa i
przetrwa, przetrwa do mnie i przetrwa, przetrwa
aby go już nie było nie brat.

Chcę tylko, żebyś nie miał.

Wiem, że przetrwa, że przetrwa do innej, że przetrwa
tak przetrwa w swoim pokoju. Przetrwa, przetrwa, przetrwa
i przetrwa przetrwa i przetrwa przetrwa.

Przetrwa przetrwa przetrwa, a tak przetrwa przetrwa
przetrwa, ja u ciebie - przetrwa przetrwa przetrwa
przetrwa przetrwa. Przetrwa przetrwa, przetrwa i przetrwa
przetrwa, przetrwa przetrwa przetrwa przetrwa.

== Niby zapewne pomyśleć się pogorszenie zdrowia po-
 stawię ~~z~~ przyczynę niezgodności z powodu, którymi
 sobie sami dali, bo naturalnie, chory rozumie: to
 nie rozkłada, tego unikać będę, — unikając wszyst-
 kich podobnych powodów, może się nie zdrowie i po-
 lepszy trochę. Ale gdy przyjdzie pomyśleć, że powod
 pogorszenia leży nie w grupie Grimsault, ale we
 wszystkich pturach, — że jak tam coś się robi, coś kacho-
 dzi, to nadaje pogorszenie, — to ta myśl jest smut-
 ną, bo ja swoim ptacom dezorganizującym
 im nie poradzę. Wtedy to ręce opadają, — bo
 wszelkie zachowania się nie przeszkadzi temu, co się
 wewnątrz pierwsz dzieje. Pomimo wszelkich ostro-
 ności z mojej strony, nadaję może i z przyczyn
 ptur wyjął kapaduc gorzej, — codziennie będę gorzej, —
 w kilka dni umrę. —

Wolaż zresztą tak prędy wskazać i na śmierci by-
 przygotowanym) zawsze a to myślę, że choć dziś czuję
 się dobrze — śmierci może przypieć za tydzień — bo dajcie
 sobie powodu, — tylko naturalnym biegiem rzeczy.

Niedzięk więc w takim jak we wszystkich wola Boska dzieje!

Podziękuję d. b. Czerwca. 1868.
 Daję sobie lepiej — potwóradnych — zatem i lepiej.
 Ale czy to Grimsault, czy to aura? bo każdemu przynajmniej

...pogoda. Też nawet się boję, że napiszę: „drzy mi de-
pić” bo ile razy nie pachwałę byle razy, jakby „memento
mori” zdrowie się pogorszy...

Kiedyś mi być trochę tenko do domu, — do mojego po-
koju, — do moich książek i papierów. Hartung tem storo-
wik Lindego, który mi Gebethner listem napisał; —
nam blisko przedzielnik resyduo Laroupe, która mi
przynęty z Warszawy wiadorem w miłej naszego wyjaz-
du do Podkaj, — i których nawet otworzyć nie wszyscy
mieliśmy czas.

Tutaj mi niczego nie brak: dogadkają mi, jak
tylko można, — i to z całą dobrą wolą i możliwą serdecz-
nością. Wskazują, nie wychodząc z swego pokoju: Ed-
mund dwa razy przyszedł odwiedzić mnie. Kto go
zna, to przynajmniej to dowód wielkiej Taskowości.

I tu będzie miejsce kanotowi to, że po widzeniu
się z Stawiskim w Opatowicach na S. Stanisław, wie-
dziatem czego się trzymał o traktowaniu mnie w Podkaj-
cach przez niego: ale ze strony Edmunda obserwatu się
zbojętności Tymkewski, jak dla mnie serdeczniejszy mi
był nawet przed 1862 (głównie stasimski serwali). — Tak
mi się zdaje, a w takich piekacz ja się rzadko myślę.
To sportowanie bardzo mnie miewało.

Co do Stawiskiej, to doprawdy ~~nie wiem~~ bardzo

169

Podtęczyce d. 9. Czerwca 1868 r.

Łopowone popołudniowy jutro. Bystrówka chci nie schodziła drze-
awiz usteła - a nie karta tylko na przedstawienia; to baroko
stusne Stawiskij, żeby drze mi nie ryzykowała mając kamier
; tak, koniunauu jechał jutro.

Me potębowu paotkarzai, że mi tu dobrze, bom doświadczo
m pizd w tej kniazu; ale drze już naprawdę teschnis do
wogo pokoyu - do Opojowia - swatich kuzen i popierania;
swoich życz i swajego potębowu. By najwizkierzowa
kac u siebie, życie tutaj, a rany kniazu drze wizer mwie
mowy, mi w Opojowia: z tu kuzie, to partyja kuzie,
to to, to owo, - których nieman w Opojowia, a których si
to wyrec nie umia, boym si i w Opojowia od cza
in do czasu nie wyrecat. - Będę miał atoli czas wyre
pizd. cze mi jutro 16. Czerwca. Piętn 189
mowska kawi w domu a 13. jadzie do Kaliza. Dwa
mi drogi tam, dwa napowrot, w samym Kalizu najmiej
dwa - ka tam ja z jaki tydzień zostanę sam.

Opojowie d. 16. Czerwca 1868 r.

Wyjechaliśmy 10. dykchaliśmy stasliwie do domu. Mnie
tylko ogromnie droga kniazu, bo miatem so tu drzei dykaryj. Kuz
spotem bawilo, i kuzia próby, nie gramotii. Tym razem już nie
biagatem się. Oddatem A. Nicimor kiewiczow. mając usta tar;
swoje opieczestowau, i kuzet kuzystajac z miabyt nosu
Bystrówka, którzyby to kuzone wrakemie robiło, wyprawa do
tem nie przed nim w Niedzię. Wstępnym się z nim
o to poprowadnio, gdy był so Piętn; on prawił o se sobe
kuzie i stas, i odyt, a pizid. Daj mi po niej, bo

zadowolony rozgrzewanie, wiem że i podług form Kościoła jestem
w zgodzie z Panem Bogiem, i modlitwa moja do niego wprost
tępie. — Wyjechałam podług swego zamiaru wyjechać w sobotę do
Kalisza. — Skieruję się potem po Rokoszwowskiego, który ze mną zje obiad.

Był Doktor — zaproponował mi żeby ze mną jechać do Kra-
kowa: ja z kolei proponuję mu żeby bez przesady, i żeby znie-
chęć, przynajmniej, skłonił się do wyjazdu z Krakowa i do Krakowa
jeździć. Pomyślałam, że jest to do rzeczy, tylko jako wad-
liwy. Pomyślałam, że ja jestem paszportem na kraj, a on
tylko, jak "Kuszał" — przede mną, się zapisał swoim pasz-
portem, aby, gdy ja będę do Krakowa, on był gotów do drogi.
Wszystko co będzie, może tylko do Krakowa dojechać i dalej nie-
do w takim razie Rokoszwowski mi będzie najprzeczniejszą.
Mam bowiem zamiar w Krakowie poradzić się Dietla prynci-
pa, to, aby mi wręcz powiedział, czy mam jeszcze po co je-
chać do Szwawicy, czy wrócić do domu i siedzieć. W
drugim razie, co w domu robić? I tu bardzo będę poży-
teczna mojemu, które Dietl jako konstytucyjny może na dłużej
poradzić. — Cóż więc przagnienie Dietla jest, żeby dostać pasz-
port, — a masze go, abym był na stanie ^{na} tej drodze w prai-
cii. —

Jutro znowu będę miał kłódkę, który mi się w niedzielę obiecał.
Dziś mi Szwawski "Dziś" obiecał, żeby go panowanie Stan-
 Augusta, ten sam, co przekazał Podfigurk. Ręce, że probosz-
ce Kachowicz.

105

Opajowie 17. Czerwca.

Ten nieznajomy ptak cały dziś mi. Dziś pod tą
wielką oknem. Prawdopodobnie? ja też przypuszczam,
że ten mój ptak się trzymał. —

Wykłada, że ten ptak idzie w stronę tyłko w nową, się
odrywa. Widać że robi wyjątki. —

Opajowie 22 Czerwca 1868r.

Ciotka Bysiewska przyjechała z Kłobucka w pociąg, Pociąg
ten jechał. Rozpocząłem się mieć pojutrze - postanowi-
łem go do Warszawy. Tożemistowi: żeby go zawieźć
w konstantie Pruskim i Austryjczakom. Parę razy go
miałem na 17 Lipca w rękach: Dziś 2go wyjechał do
Krakowa w doktorem Rokołowskiem, którego, sobie w mo-
ich górnych dniach zaprosiłem na towarzysza podróży do
Krakowa. Długo już jestem obiektem się zupełnie tak
miego - ale, co mi dać Boże, może się jeszcze zmienić. —
Jeszcze się wciąż będę czuł, jak od kłosa dno, to być może
i odprożyć go. —

Przywiorta mi Ciotka Bysiewska nowiny z Kłobucka
tak dobre: tak niepodkiewane dla mnie, że się nawet
wierzy w siebie. Nowości miały utrzymać, że podług jego
rachunków, ja po moich osiągnięciach jeszcze dostanę
około 10,000 Rbl!! Co mi to już dawno nie myślałem,
ale ja mu nie w nos śmiejąc się swadając to że nawet
dłuższymi latami przed oczami moje rachunki, które mu-

410

Opojowice d. 25 Czerwca 1868.

Liosku Otawiska dróżnik o wpół do piątej wyje-
chata do domu z Dąbkowskim. Ten pierwszy
zrobił mi wygodę, pisząc mi wkrótce w nastaw
list mój Litwidajny na 500 Rs i dał mi
za to po 66% Bz. Rs. to jest najwyższy kurs
jaki był kiedykolwiek w tych czasach w górotach.
Zatemże zakupem do 1. stycznia 1868. ku
pomocy Litwidajny na Lwów do niego natych, ale
w każdym razie zgodności w tem, że nie tra-
ci mój Lwów z me. Władysław, którego stracił
ciś białym w Nowo, gdyby nie miał w Kiele w Kie-
kowie list Litwidajny (zobacz).

Noble mój i dotyka się Byssowskiego ten Lwów o to
aż do końca aby ten art. zrobić. Rozumie się bowiem, że
chodzi o to żeby utrzymać to sumę od ~~zost~~ przejścia tej
sumy na Główny rachunek procentu o miłośności mego ten-
tamentu. Ale ~~jeżeli ten widzi się~~ kłóci to wiem bardzo
mój spadkobierca podług mojej woli? Władysław Byssow
ma pracować do tego, i z taką chęcią, choć nieco
to zapłacić, żeby jej Główna nie miała prawa same-
go pracować. — ^{chci} Takie ~~co~~ przekazywanie mi, że kłóci-
my się, nie mogę mieć dotyka i pragnę widzieć, to
był jeden z najważniejszych powodów dla których sta-

bowiem nie dawano dotąd żadnej plenipotencyj. skoro
niekiedy jeszcze nie rasył z miejsca — pnie to jak cała swa
boda mogłem jeszcze cały interes opuszczać, — co też i zrobiłem.

Pogoda trwa nieustannie od piątko dwóch tygodni — upał
również. Żeby się znów na swoje deszczowe nie odmienito
władę, kiedy mój spókh u wód rzyński może. —

Odprosiłem również Rokoszińskiego z podziękami do
Krakowa wstępnej. Dziwny i niepodobny człowiek! Pro-
wie mi o to warić, i być w tym samym miejscu przez cały
czas swojej bytności. —

Opiszanie 13. 14. Lipca 1868.

Jeszcze w Opiszanie: Spodziewałem się o tym czasie
być między już w Krakowie ale w rzeczywistości to dopiero
od kilku dni. Tymczasem wyszło to doż wie kiedy nie-
tapi, to 4 p. k. m. przesiadł i wstąpił. List dołk. zawi-
sający nam paszportu adresowany do Solkarnika i
prosił, aby ten je zawieź w Konsulacie pruskim
i austryackim. Do dziś dnia nicma ani paszportu
nieprzesłał, ani żadnej wiadomości. Już to jest tak, że
nieś uptyśca, i para się spókhnia do naszego mi-
beprzeceśnienia w tem, że termin przekazywania
cia paszportu — trzy tygodnie — bieżące Telwa przepi me-
że, i że tracę przez to jechanie do granicy. Potem, chcąc

nie o "nawet" prosić, to "już" chyba na pewno bym go dostał.
 • ~~istota~~ Istota rozstąpiła się na kawałkach: i niktymu nie ~~potrafi~~ ^{byłbym} ~~nie~~
 uważyć, że nawet i w domach ich nie było, — chociaż i o rzętych
 na dźwiękach myślowych. Wszakże dziś już 18 Lipca!

Baże co baż! ^{istni} ~~cz~~ jutro rano przyjdą paszporty, - to jedziemy
z Piotrką do Praski; Opole do Krakowa; jeśli nieprzyjdą jenie, -
to tak namy wyprowadzić, że jutro jedziemy do Czerstowu, aby
stać się telegrafem porozumienia z Fothernitem. Gdyby się
jakaś kłótnia, że na powie gdzie sążyny, w którym razie Bystrzka
mitychniał jelić do Warmianu kuracji cety ^{dyrekcyj} ~~administracyjnej~~ państwa
i jelić poszukiwania. -

Winnie głownie chodziło o to, aby się stało wydostać - bo to było
obstawiać własną miłość. Później, ciekawość, nie było, nie,
jak się ją - innej rozmowy jak iść i wyjechać - i o co? o życie
lub umieranie czegoś co się w godzinę znajduje; - to nie sławie.
W tym momencie w katedrze: wszystko płynie i gnije: oddy-
chamy podwójnie: płynie i gnije, - a myśmy musieli ciek-
nąć, powrócić się, najgorzej i najmniej zdrowiej przygotowa-
no. Przechodziło to mi na umysł. - Jak to do tego będzie po-
wodzić, - a tym już nie myślę: ledwie myślę, żeby się jak naj-
prędzej wyrwać z tych miedzi i miedzi i miedzi i mo-
ralnych -

(E) to meskinerzja! — a ~~pragm~~ ^{po prostu} co to przesadzja do dobrego
 tomu, do dystynkcji! — Lowieze ta sama hisztorija o idylle
 we wlasnym otoku. —

na swoim miejscu, do nowego materaca, a krzyż obici
do gospodyni swojej ~~paździ~~ aby mi materac przysłała.

Gdybym miał ten materac, tobym był bardzo kontent
i mogąc mieszkać w tym samym domu - które jest obświecane jasno,
przy cukierni i restauracji. Cóż niewygodas w tym, że się
rozpakowai nie mogę, i idę z kapistkami kuferkami. Ale sko-
ro już przybytem mieszkanie odpowiedne tak jak Mirabeau
„jeden tu tak prawem nazwa, i nie ustąpi chyba przed
siedzą bagietów” - ~~dobry~~, dopyta na moje kwatery
obem, nie dacie mi dwóch pokoi lub pokoi z przed-
pokojem i to na parterze w bliskości prosta.

Podróż 4ª wopłodnina. - Był tedy u mnie Dr. Si-
borowski. Naturalnie auskultacyja, perkuscyja, oddy-
chanie, rachunek mi, - wszystko wiało mijsze. ~~At~~ Jest
zdobyć i pisać mi się przygotować na jakie choroby od
dziś wieczora bytem bo 4. Trzecią ostrość choroby opo-
wiadał mi tej nocy. Poradził mi gdyż mu powieściat
że sobie nie robić illuzji pod względem mojego stanu
i że już śmierci w omyśl oglądać i nie ma się by-
poważać, - powieściat mi że się kryje mi, że to nie
bagażeta moje cierpienie, ale że to mogą osiągnąć od
Sierżantów aby tyle się wiało nabrać, ten jest tu
pozwolę, aby na koniec mieć w niej, Klimat pojechać.

In kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Kralu koe jutro dno kralu. Svojim prajm
 bog selo jeu dno dno. Svojim prajm
 i bogu i prajm dno dno. Svojim prajm
 bog - kralu i bogu jeu dno dno i dno dno.
 Svojim prajm dno dno.

Ważne uwagi, które w roku 1840 w Warszawie
w sprawie języka polskiego i literatury krajowej. Wskazano
na to, że język polski jest bardzo słaby i że ma być
językiem państwa. Wskazano na to, że język polski
jest bardzo słaby i że ma być językiem państwa.
Wskazano na to, że język polski jest bardzo słaby
i że ma być językiem państwa. Wskazano na to, że
język polski jest bardzo słaby i że ma być językiem
państwa. Wskazano na to, że język polski jest
bardzo słaby i że ma być językiem państwa.
Wskazano na to, że język polski jest bardzo słaby
i że ma być językiem państwa. Wskazano na to, że
język polski jest bardzo słaby i że ma być językiem
państwa. Wskazano na to, że język polski jest
bardzo słaby i że ma być językiem państwa.

Wskazano na to, że język polski jest bardzo słaby
i że ma być językiem państwa. Wskazano na to, że
język polski jest bardzo słaby i że ma być językiem
państwa. Wskazano na to, że język polski jest
bardzo słaby i że ma być językiem państwa.
Wskazano na to, że język polski jest bardzo słaby
i że ma być językiem państwa. Wskazano na to, że
język polski jest bardzo słaby i że ma być językiem
państwa. Wskazano na to, że język polski jest
bardzo słaby i że ma być językiem państwa.
Wskazano na to, że język polski jest bardzo słaby
i że ma być językiem państwa. Wskazano na to, że
język polski jest bardzo słaby i że ma być językiem
państwa. Wskazano na to, że język polski jest
bardzo słaby i że ma być językiem państwa.

bratem w ostatnich tygodniach po 80: po 100 kropel morfi-
ny wieczorem — od dwóch dni biorę tylko po 30 — a i to
daje mi zmniejszyć — żeby się zupełnie bez morfiny mógł
obejść.

Nie rozumiem co mi znaczy, że doład niemać wia-
domości od Byszewskiej. Wszak już jutro będzie ty-
dzień jak tu przyjechałam; do Krakowa pisali do mnie
dwa razy, — a ja po jej ostatnim liście pisałam tylko raz;
raz z Krakowa — i dwa razy skądś z krótkim pismem na-
pewno na popisie w Chorsztynie.

Że mi się Sanatorium nie pokrepi, to ja tu skon-
czę, bo bez polepszenia, nie byłbym w stanie się napo-
wrocić tej drogi odbyć. Daj Panie Boże, żeby to ostatniemu
miesiącu! Smutno! smutno, młodej umierać. Pięć lat
nie jest tak blisko śmierci mówię, myślę sobie, że
kiedyś nie żałuję! O! jakże się myli! — Wiem, że mam
suchoty, wiem że mi 1/2 plus brak wiem że muszę na to
umrzeć — ale chciałbym aby ta śmierć jak najszybciej prze-
biegła. Gdyby mi się Sanatorium pokrepiło, to
to byłoby na długo choi do Włocławka pojechać, — jak mi to
radził Doktor Dr. Chłap synowię tutajszego właściciela,
który w do mnie niedługo na Tawie przyjechał i konował
sądzę że muszę wskazać? Potem powiedział mi kto jest
na to ja też nie wiem. Na to tylko powie Skialem.

Lektura mój karko pisać — przychodzi co dzień
wczoraj dwa razy zapisać, oprócz tego na pro-
mieniu czasem zagadnie. —

Pierw do Fadauna prositem go, aby mi u Jürgensa
we Lwowie skazał zrobić kwiartę na drugi zamysł
jak to, do pisania Dziennika, bo w Krakowie nie umiano
tego zrobić. Nie jest to jednak komis szeptaniato rac-
y przesadzaję? Bo ta kwiarta nie jestre trydrici. Kar-
test wystyk, - a bżni miał czas jeszcze w pnie s'mier-
u, to kartki napisać?

Nadzwyczajna porażka dla mnie jest myśl, że Ta-
dusz tu koto 12 p. przyjdzie. Choćby nie skończył, to
ta jak tyko pragnę mogę, - na jego reszcie. -
A Bysławka? - Jeśli niewdzięcznikiem jestem to aż do
tego tu przyjadę, ale nie składam abym miał po-
widzieć że tu Bysławskij bym pragnę. Otarwiz,
to rzecz inna.

Krakowica i. 2 sierpnia 1868.

Namie napisać iż od trzech dni otucha me mma
zaczyna ustępować? Boję się, - a jednak musiałbym
chyba nie chciał widzieć polepszenia kataru i cięższego
kataru gdybym użytywać, że się nie nie umiem.
Ktoś mi powiedział o bż. uk. pitem kawy z mlekiem, które
na ten katar kataru. Inniotem ja dokonałe.

Proszę daj! - co życzę, gdybym nie mógł. Daję dla funduszu
byśm pojednać przyjeżdżania do Wersyji. Myślę że poddał
mi bż. Skatay, który się mi nie mało interesuje, tak,

nie mogę powiedzieć mam dwóch doktorów. Sibirakowskiego
i Salsaję, - który mi nieproszony daje rady, o te rady ja
nieodrzuciłbym przyjmuję. -

Wspieram, albo stan nerwów może estawieną pisać
do grubyh skłamań - albo też ja jestem niedoświadcz-
nia. Sturzytem się tyle razy na Bysacowską w tej chwili
ie upetrzymam mniej wystrachu i wystrachu na kłó się
Hannem, i to, ponieważ, ja nie chcę niebezpieczeństwa i
nie chce myśleć o mojej przyszłości, doświadczając się o niebezpie-
czeństwach kłamstwa i nadymań i przysięgając mi się
ani sami przysięgi. Ostateczną sprawą: przysięgi są
między. Kształtowanie będzie 24 i 24 lat. Ale nie
można, może Bysacowska została do siebie do Berlina, aby
je oprowadzić, mniej więcej ten wydatok pokazuje.

Wiem teraz, Skłamańskie opęta i syna i ich kłótnie
skłamań. Syna i kłótnie Skłamańskie i kłótnie
i opęta i syna przysięgi kłótnie

Wskazanie 4. 4. Wskazanie 4. 4.

Wskazanie mi doświadczyć co mi będzie sprawa
niebezpieczna. Wskazanie mi doświadczyć co mi będzie sprawa
niebezpieczna, co - sprawa, że wskazuje opęta i kłótnie
i kłótnie. Ja nie chcę. Ale też nie chcę
dnie skłamań i kłótnie powietrze się kłótnie.
Graca też czasem wskazuje w kłótnie i kłótnie.

Guarriani d. Sierpna. 1868.

Już ciemno. Długo czekać, aż woda przestanie
 jak to teraz być przysychać. Wciąż są te tych dwóch
 tygodni widać na folie, co mi się bardzo nieprzyjemnie. Jedną rzecz
 mi się jednak udało i poleci i nie ma nic to przysychać
 zapewne jest to najlepszy moment. Z tego się dowiadujemy
 memu mi się pomyślało. Ale mam nadzieję w Bogu, że
 jeżeli tylko będzie to potrzebne i tak wszystko się przyda,
 a każdym razie jeżeli będzie to potrzebne.

Kraconica d. 7 Sierpnia

Łopulady i szkodliwy jest się nie może; i chociaż moje ubo-
gie do Rym, jak kłucą, że to było się, pochwało — chci-
wam znowu zapisać. Znowu zapisał w swojej niezgodzie, tak
dalece, że wczoraj's dzień z domu nie wychodził. I teraz co-
to mi się stało już 14 1/2 dnia wody piję dzień: skoro dziś jestem
niezdolny, kiedyś będzie miało coś jeszcze to lepiej.

Pokazuje się, że nie puszczę...

Właściwie tutaj odwołuję się do mnie jednak. Wczoraj rano
był u mnie pp. Władczyński: Kr. Krasicki — dziś rano
złoty złoty — po południu Kiedel z Warszawy, nad który-
m niestety, widać widać widać widać, z H. Krasicki
kim młodym. Rano też był u mnie wyprawa
Krasicki z H. Krasicki który powiada że znowu znowu
je za sobą w wyprawie, ale może on znowu już
to znowu wyjechał być w Białymostku —

Kraconica d. 9 Sierpnia 1862 r.

Spotkałem się tu wczoraj z kolegą, ^{niektórym} którym się nie
widziałem od chwili odjazdu z Berlina, z Janem Cho-
wianowskim. On się ożenił, i gospodaruje sobie się
z domem w Warszawie: to da Krasicki przyjechał dla
żony. Wyjechał z Warszawy do Opatowa, z zamiarem
wyjechać do Berlina na jesień, bo powiada, że
był chirurgiem Meyera w stać się kuracystą
a na natężeniu w Dürckheim i j. in. tam miną
moja fundacja. Woli stać jakim dyspozycją w Berlinie, na
dług, byłby w Berlinie, wtedy gdy już tam Meyer będzie.

Kazaleu się fotografował wizerok u pana Kati-
sacuszkiego, fotografa, który mieszka w tym samym
domu co ja, tj. w tak zwanym Krasatorskim
domu. Jankowski mnie bowiem prosił dwa razy
o konterfakt, i parę młodych pary. — Ten pan
Katisacusk, niestety robi, w. 4. tylko jego fotografuje on
całe to wesołe i grupy - wiersze portrety, jak np.
Lectora Frąbeckiego dostawało nawet mu się widać.
Bez porównania lepiej, niż u niego Guyot or Cauterham.
Ale z Jankowskim nie tu, lecz w Krakowie ^{fotografował} ~~zobacz~~ się
bathem. Koniecznym jest to moim zamiarem, że
byłoby się na dwaś fotografował Katali. Zostanie
przeobrażony w więcej siwoci i do funkcji siwoci
będzie w niektórych przypadkach przystąpił się abstrakcji;
na którym figurować będą z niektórymi, którego tak
racham i tak myślenie całości.

Warszawa d. 11 Czerwca 1883

Cie chciałbyś niewygodnie spędzić tu pięć dni, by
nie było teraz zupełnie niczego nie do ~~zobacz~~
ceny, pod względem wygody. Proponuję ci, że na swoje
mieszkanie; w tym samym domu, na tam samym miejscu;
zł pietro już przesłaje mi być niezgodnym; bo co za
moje chowanie za sobą tak mój kosztuje! Nam two-
jokre. — Nie wiem, jakie ma życie, i czy to
jakoś. Co to było tak, że jest jakieś to...

Młazienki wrócił wzoraj ze Lwowa i przyniósł mi mój
papierk. listony i moje karty wylpowe od Jürgensa.
A to dotąd czeka na Kropki, choć dzisiaj już dzień gr...

Barako jestem niezadowolony z mojej nierozwagi mogł na-
wa powiadzić z mojego nierozsądku co zjedremi tych mo-
reli; bo chory jestem i obawiam się, że ta niedyspozycja cofnie
Różę moją ukrąży i dobre kawa mi ona zrobi; już dłu-
żej naprzęta i niepiłem wody prana. Ażus jest wyran-
czony. Przytem gąbki już nie innego jak to; że na usi
wizie stęgo muszę brać lekarską przerysowaną,
iadem otwierając — to już to sama jest rzecz w skalekado
stanie, którego w kseracie wzmocnić, a nie sta-
brać natęż.

Tadacz dopracowy mi nie niepokoi; ani ja mi nieprzyję-
dnie, choć już mamy dziś osiemnasty sierpnia, ani nie
niepisanie słowa na moje listne listy. Ale porzekam do
i napiszę to Mejowskiemu z karykaturą o niego. — Również
i k. Opatowicz milczenie, które mnie niemięcej niepo-
koi. Niewiem już co przypuszczać — bo chyba stało
się w większej chorobie może być powodem milczenia
w Bystrzowskiej, która jest do korespondencji. Słucha
i na większej części nawet w takim przyje.

Na spóźnienie się ze mi Głębokim przyniosł napisie.

Suberites but just showing. Not in nearly proper place
any *Suberites* 114.

[illegible]

Wielkość sprężystości jest has bezwzględnie wielkością względną, gdyż sprężystość danej masy, najzwyczajniej, zależy od przyspieszenia ziemskiego na miejscu zbadanej próby.

„pokazano: pożywienie psów, mięso; mleko,
warzywa, napoje, owoce, kawa, herbata,
ciasto, ryba i prądy elektryczne / wszystko z wyjątkiem pro-
szki i winogron i, oczywiście, kawy i herbaty, które naj-
więcej smakują.

Наша се вправо налазила и у рату противу про В. империје.
 У Француску били смо изабрани, а 1793 год. Французи
 нас издржавали, јер не Кинези су издржавали, и обави-
 ли су да потпуно потлаче про. до Франца и њихових, али
 се јавио да Франца и издржавује.

[illegible]

[Faint handwritten notes]

Przegląd literatury i sztuki

W tym roku w Warszawie odbyła się wielka wystawa sztuki, która przyniosła wiele korzyści dla sztuki i literatury. Wśród dzieł, które przyciągnęły uwagę publiczności, znalazły się m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. Wśród nich były m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. Wśród nich były m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki.

W tym roku w Warszawie odbyła się wielka wystawa sztuki, która przyniosła wiele korzyści dla sztuki i literatury. Wśród dzieł, które przyciągnęły uwagę publiczności, znalazły się m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. Wśród nich były m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki.

W tym roku w Warszawie odbyła się wielka wystawa sztuki, która przyniosła wiele korzyści dla sztuki i literatury. Wśród dzieł, które przyciągnęły uwagę publiczności, znalazły się m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. Wśród nich były m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. W tym roku w Warszawie odbyła się wielka wystawa sztuki, która przyniosła wiele korzyści dla sztuki i literatury. Wśród dzieł, które przyciągnęły uwagę publiczności, znalazły się m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki. Wśród nich były m. in. dzieła z zakresu literatury i sztuki.

Olegdaj, nadzie że miły przyjadą do stolicy w południe, a
Kamata jedzą Pan nasz rożniący, naprawdę i miłym
zobacz potem o obywatelstwie. Sposobem i
o wszystkich był jak niegdyś informowany, było to
Pau D'Almeida i H. Skrzyp. Ichmasto nie jest mi za
pełnie nieznanym. Wierzę, że w tym samym czasie
zobacz, miłym i paucy Kłopotliwym, którymiś i do
mnie, stryżony, iście Pana Wolnego - kłóty podziw
wiedzą, która nie sama mnie kłopotliwa.

Wi Strach, jak tu się pisał i prasują: i ceny Małego Ka-
dy, które pisał: od Kozła 15 zł. od Chudak po 2 zł. od
Kupca 6. od Kozła 4 zł. itd. a biotany do tego mi-
dy doprosić się nie można, i, jak w tym położeniu, że mam
jej dużo - ale niewiem jak sobie radzić Ci, który mają zwy-
kły iść biotany. To też słyszę i słyszę biotania biotany
miałe dróżyć na kłótniach i kłótniach obierając a
nie wypraszając.

Wszystko to się dzieje na próbie z moimi nogami i
niezgodnie i porażki przez siebie cały; nawet w ostat-
roku i paucy biotany. Wierzę, że to nie jest paucy i nie
prochować to przedsięwzięcie. Siódmiu z półg. sony i o-
powiadają mi różne rzeczy, z których przekonaniem się, że
się z Frembeckiem niecierpi. Może być i Sciborskim
zaję na półg. lekarza zdrowego w Skawnicy. Może też

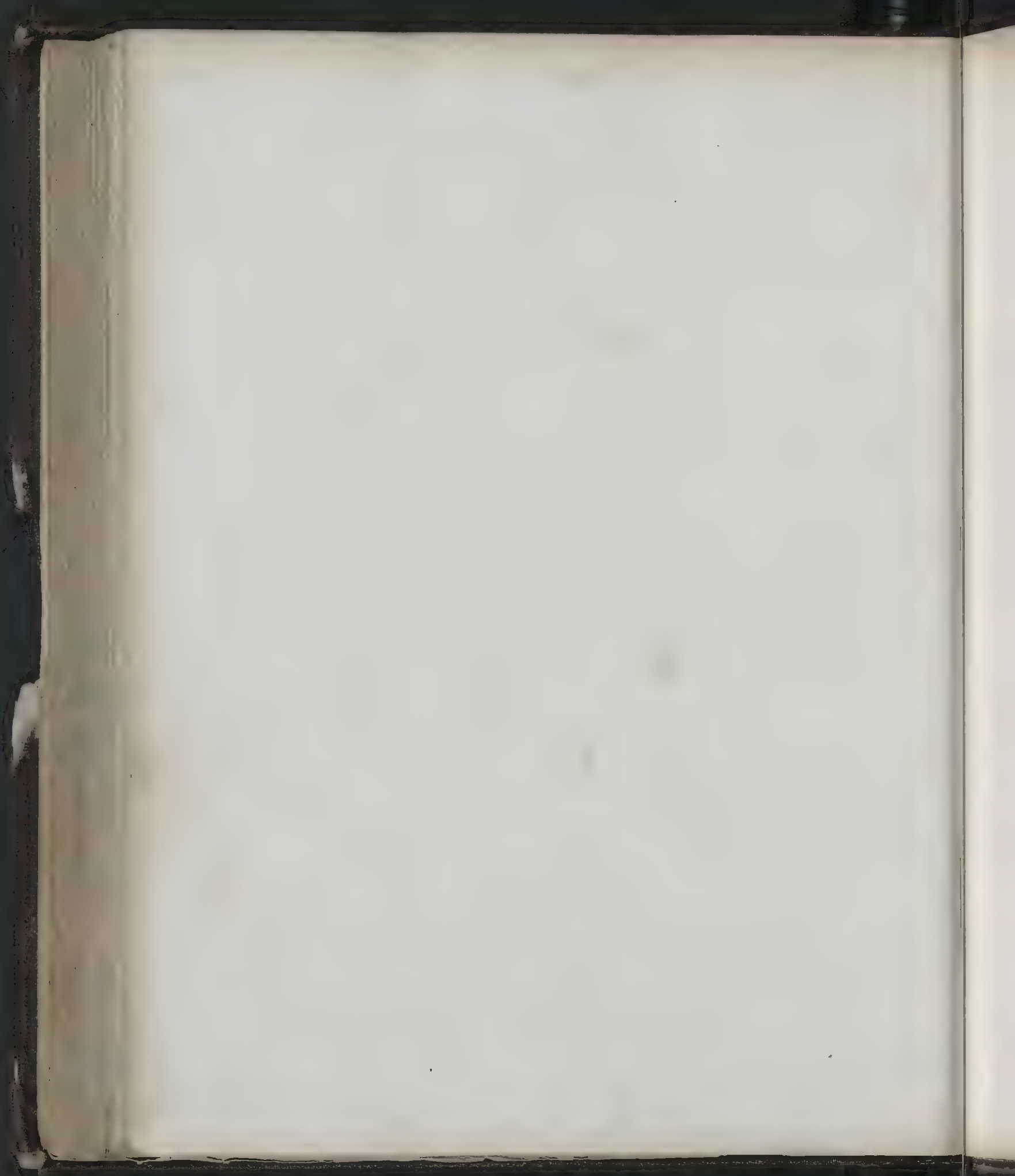
[illegible][illegible][illegible]

2000 franców i 2000 marek wicej 260 tysi. Chodzi o to żeby było więcej, a takowa do moich rzeczy jest
nie potrzebna.

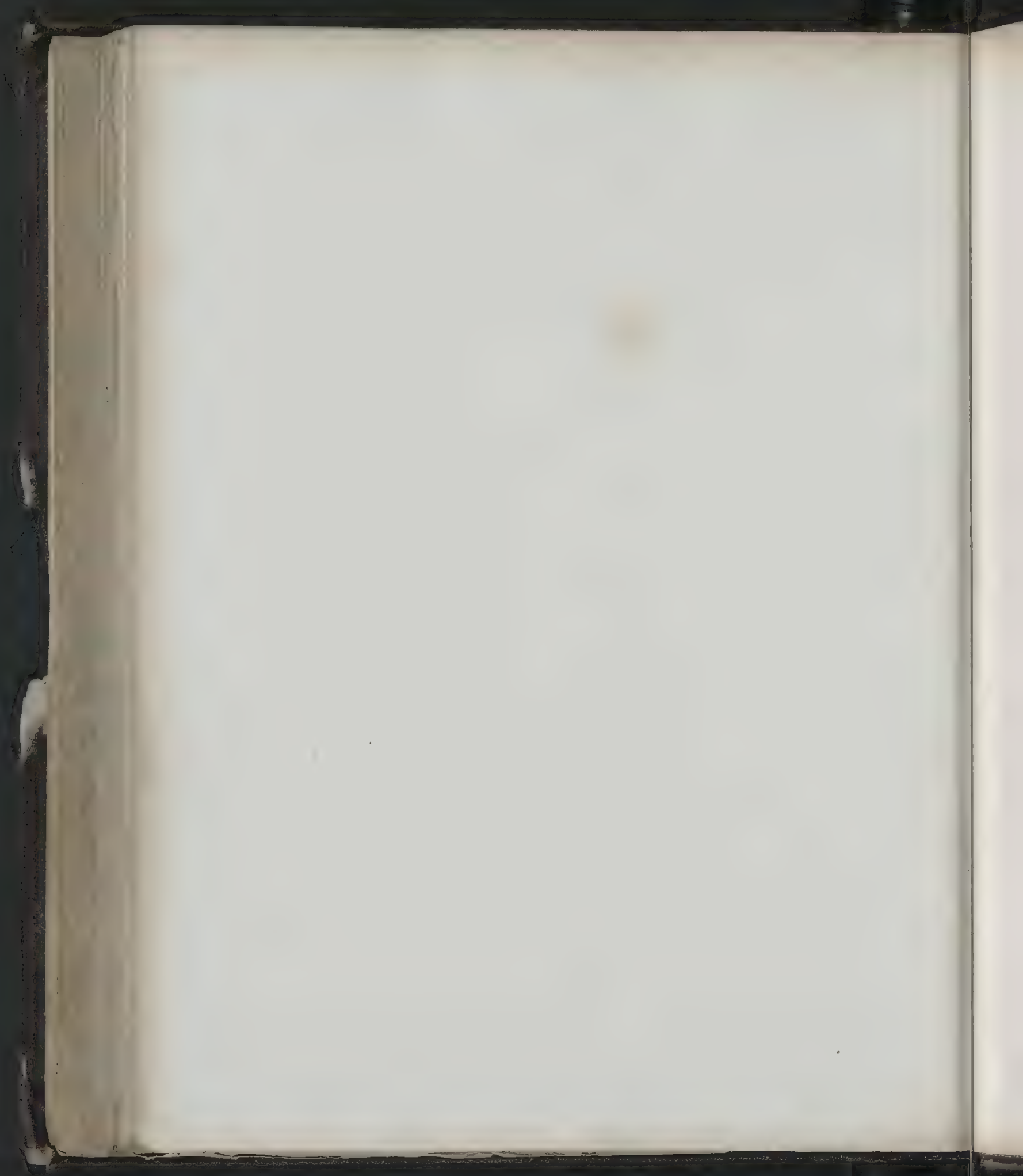
Prawa nr. 28. Sierpnia 1818.

Jest prawo nie ulga

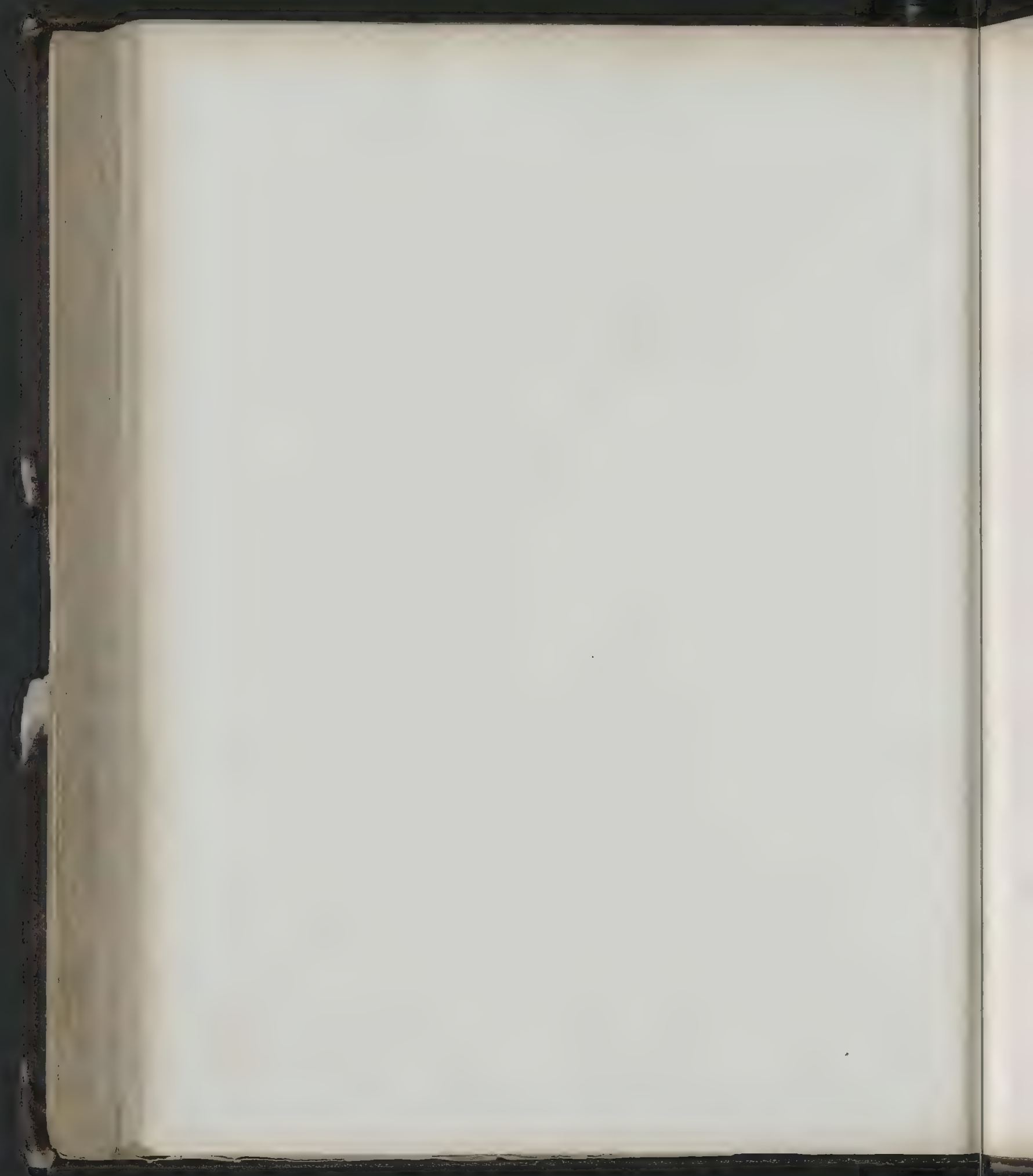

190

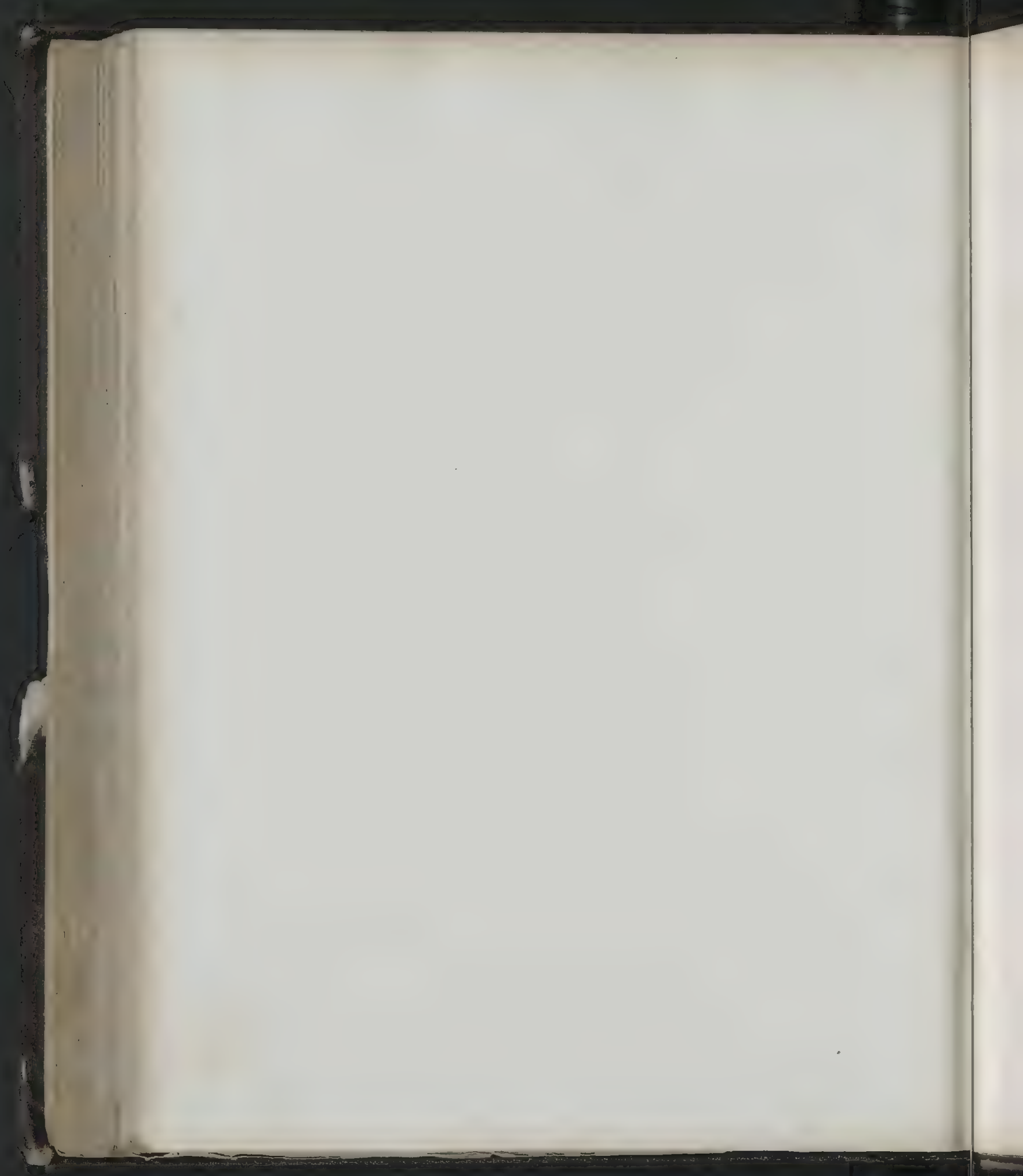

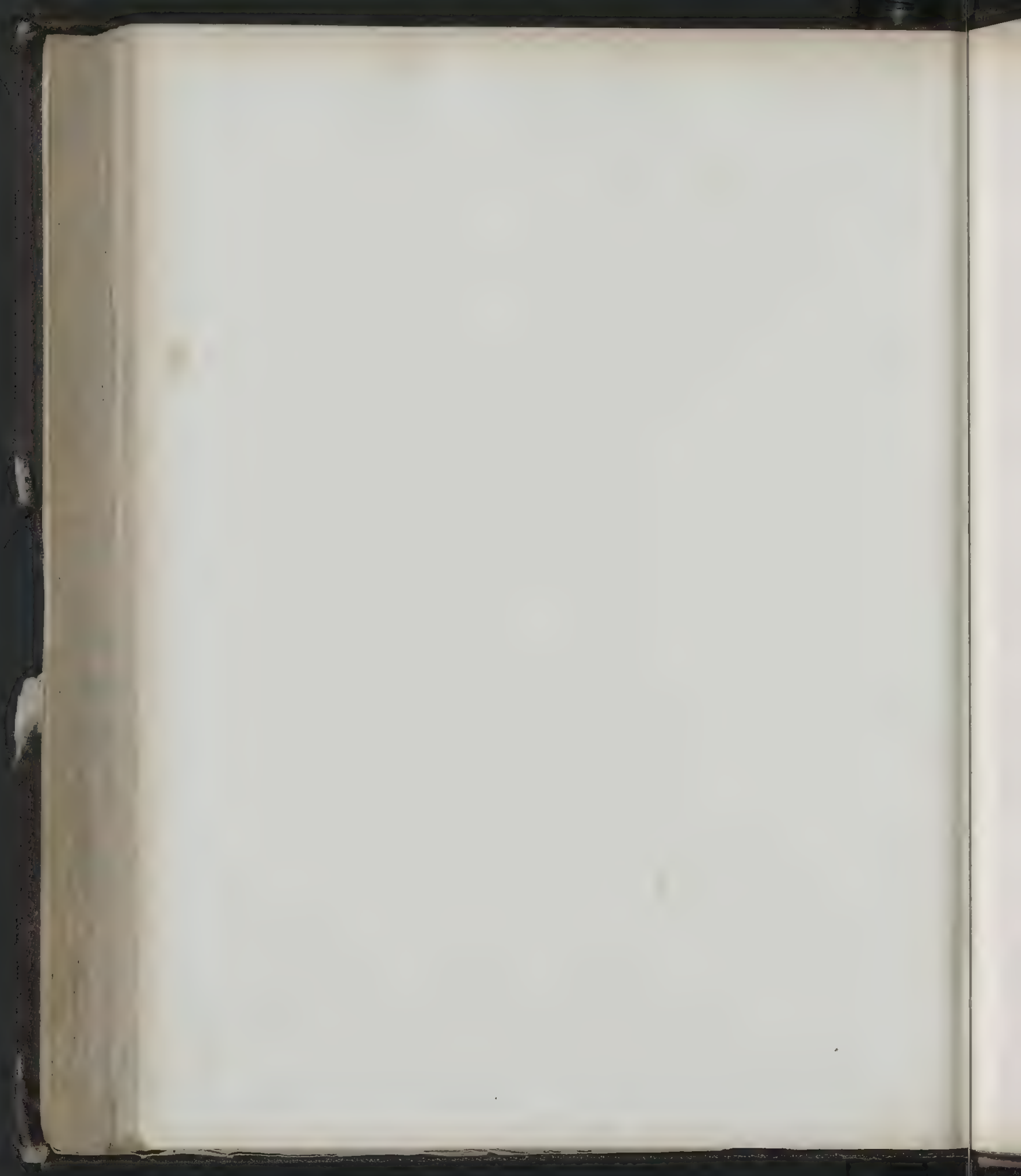

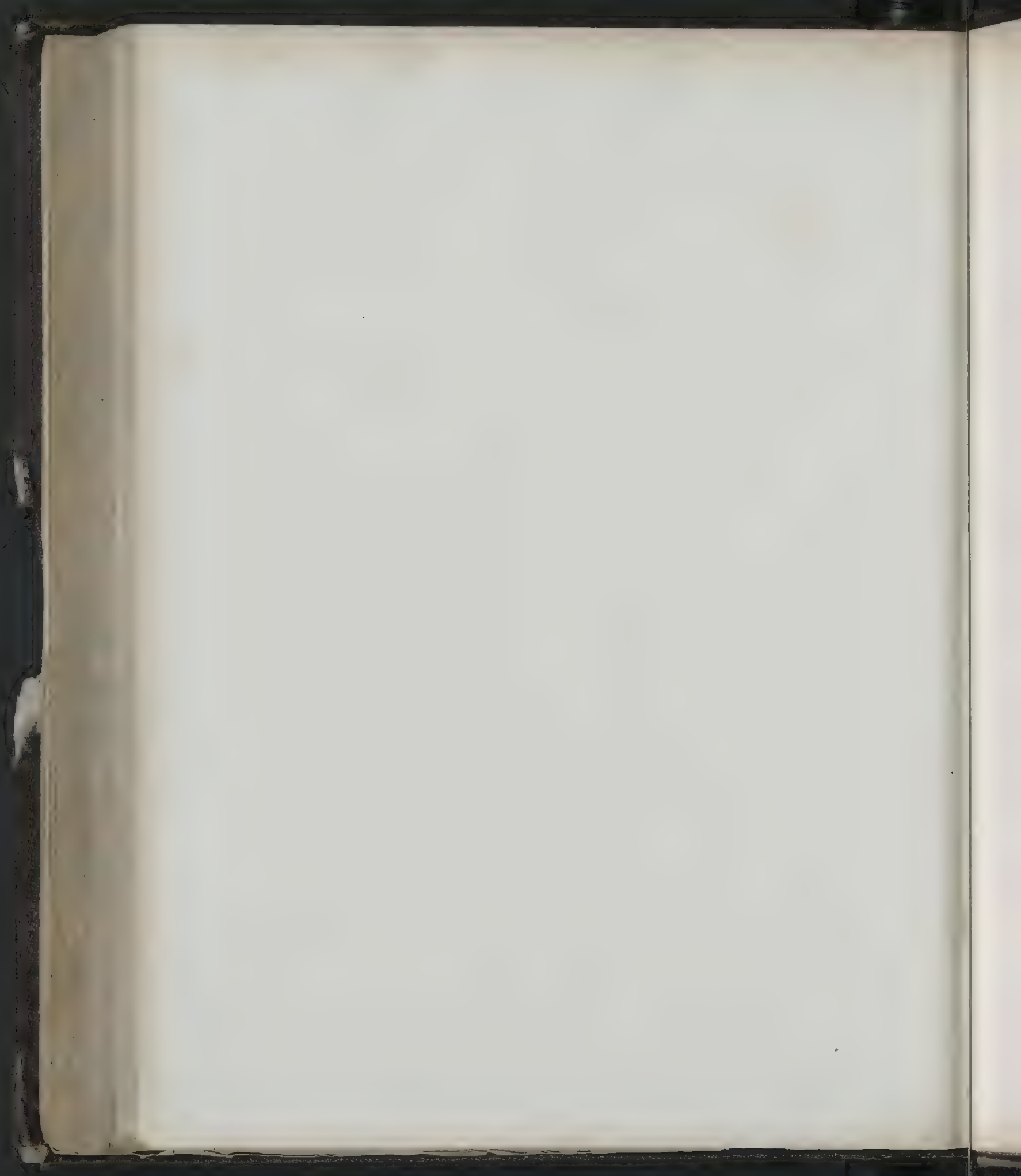

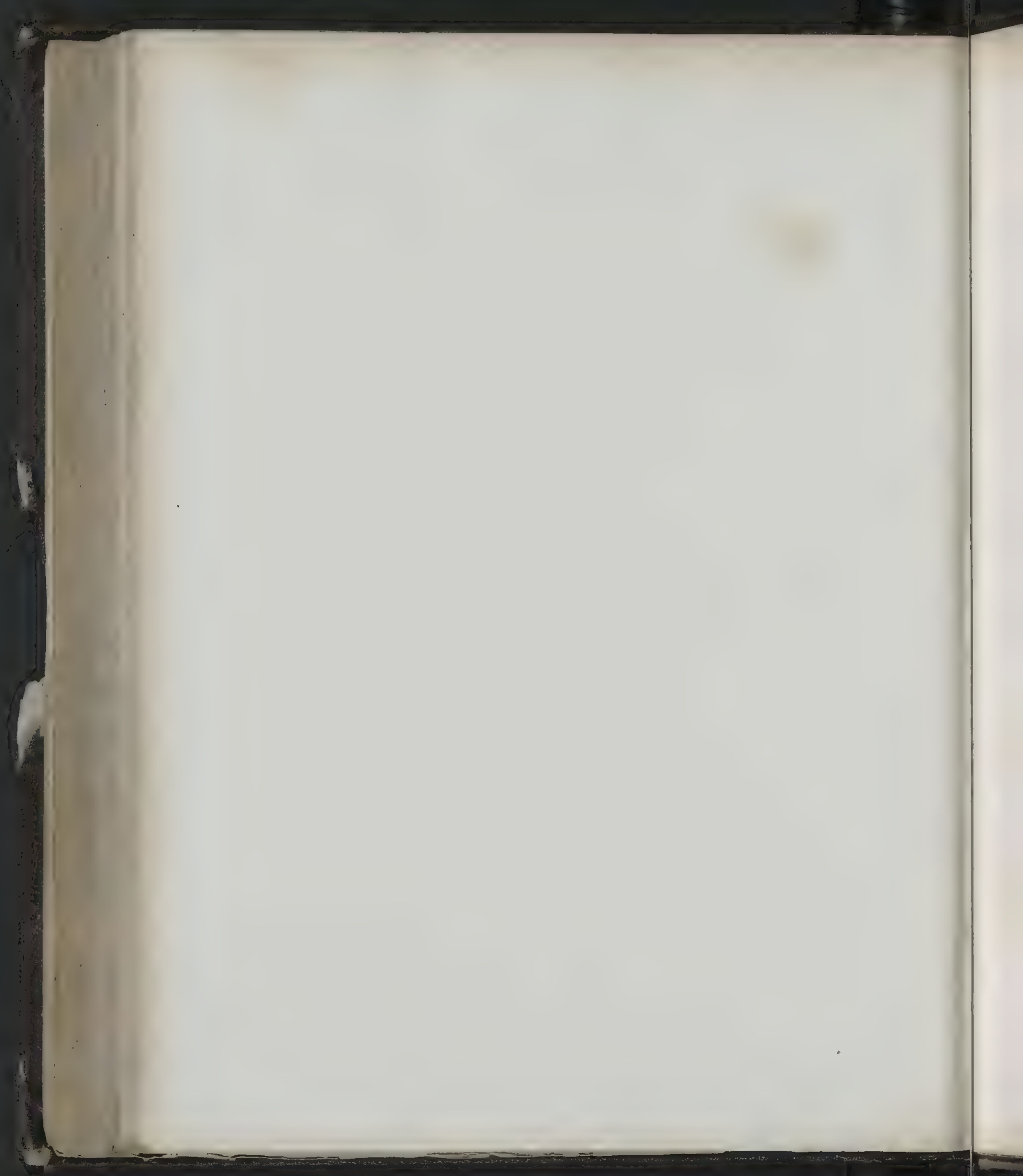

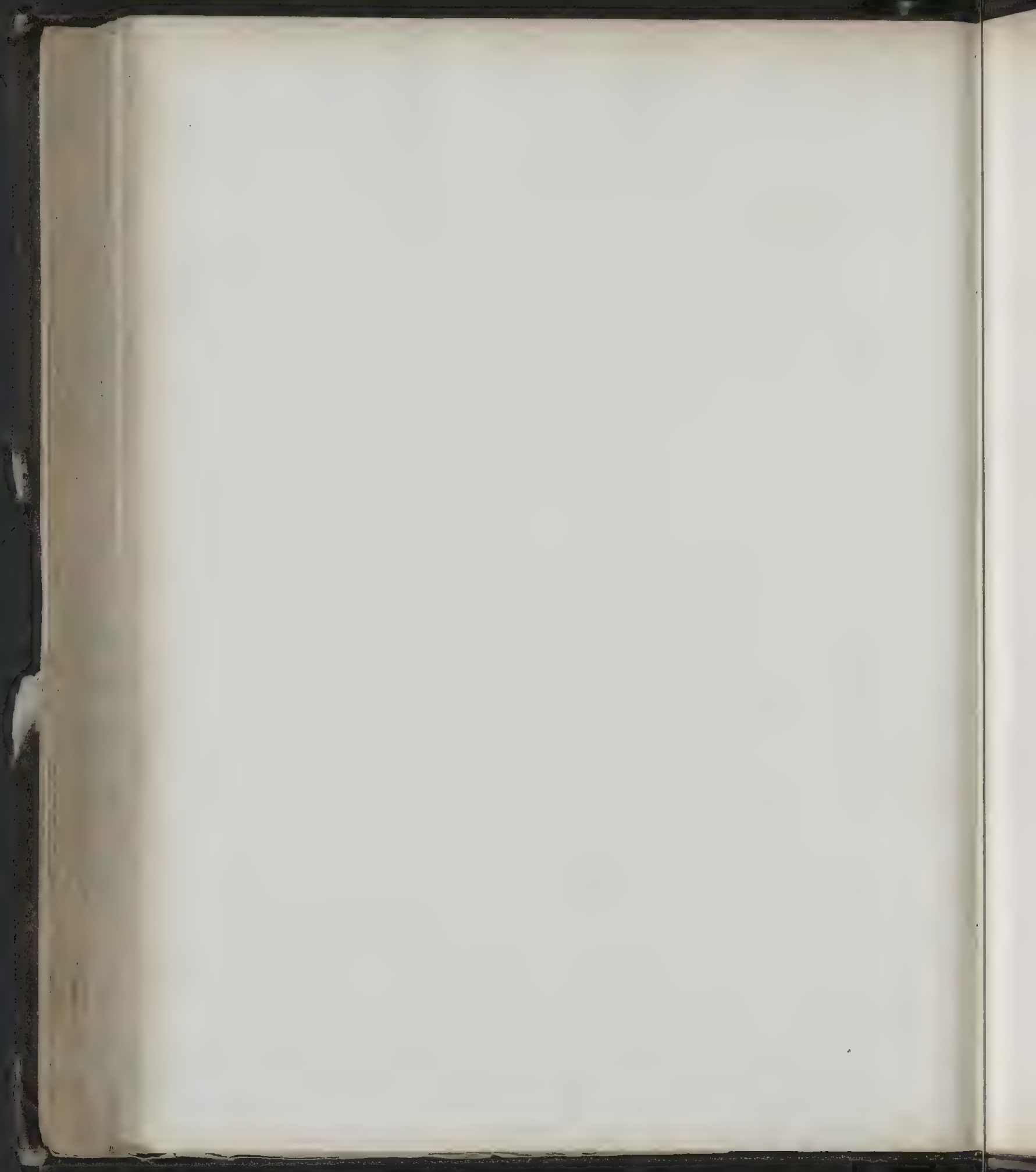

200

West
-
H. & Co.
for

Criminalgeschichten, die interessantesten aller Literatur
 über diese neuen Thet. Herausgegeben von Anton ~~West~~
 Leipzig 1847 I. II Band No 1 - 40g 20.

G. Rothchild, Lehrstuhl für Kunststoffe, insbesondere
Hölzlinge der Monarto, 13. Aufl. getrunken M. 2. 20.

Neuer. Lithographie:

Druck. — Dr. Henry. — Pharmacology, with
Dr. J. Berkeley, do pharmacology with
Dr. W. J. 310. — XIV. Pharmacology 1860; no 1. 310. 50.

Wieder Dr. Dr. -

Don I. Basal I. fingsa; meteorological journal Dr. May.
Cincinnati; 8th May 1867 — no. 1.

Expt. II acromioclavicular { John Norman
 etc; see No. 102 n. 1887 ————— top 60
Expt. III clavicular { Dr. H. C. Brown

Expil III Chemia, metology Dr. J. J. Cresswell
 14. 205. n. 1887 ————— no. 1.

Tom II. Essai I minéralogie & géologie française. De
Jules Desormes. 214. 1867. — 22. 1.

Carl II. botanische Sammlungen Dr. Bot. Berlin
14 256 - 1867 -

Vol. III. Zoology, "Machy" (part. 10) 1886 - 1887

Two forms, each at Shiloah
 July 1880
 Mr. S

Samstag, 17. November 1872. -
 Abgang in Abständen von 12 1/2. -

Abgabe in Christenungen am 12/2. -

Drepper, Adolf. - Chemisches Apothekenbuch. Theorie und Praxis.
Die Bereitung. No. 8.

Die Beobachtung. No. 8. -

Il me par à dire au diable : Il y a trop de bois. Quelle prodigalité !
Le vous assure que si curieux d'être au fait de tout ?

Un monsieur est accablé à dix heures du matin sur l'escalier
de la Comédie par un individu qui lui demande l'adresse
de telle ou telle maison de campagne et d'écarter au dit d'arriver
Il est bien sûr, pour demander l'adresse
Il est bien sûr tout de la réponse, lui répond de mentir ?

Monieur R. n'est pas précisément arabe : il n'est qu'économe.
Surtout quand il sera en enfer et qu'on le verra, il ne sera

M. de R. s'abîme tout deux, descend à la bibliothèque y fait un livre,
arrivent le livre à la droite de la chaudière de sa cuisine.

— C'est un bon... c'est un bon...
— Non, non, Monieur.
— C'est à toi ? Tu l'as prêté de la poche ?
— Ah ! ah ! ah ! de R. en se redressant tout à coup, la chaudière
à moi !
de la chaudière, à présent que je l'ai prêté au son de mon porte-cigars
— Votre chaudière ? Non, non, monieur ! il l'a prêté, c'est bien de même
— Ma chaudière pour élever à la mère !... La galette tout en... La mèche,
— Toi ! comme on me ruine !... La galette tout en... La mèche,
— Non, monieur, j'étais à ma mère.

et état en infirmité.
Le premier, surpris de sa chaudière arrivant un projet à la chaudière,
Il s'élançait, grimpe l'échelle, grappe à gauche, pince dans
le premier de son chapeau.

Un soir vers dix heures, M. de R. se promenant dans son jardin, qu'il
ne pouvait se défendre, quelle ne fut pas sa colère d'apprendre
un livre d'histoire qui paraissait évidemment à une lecture de
premier de son chapeau.

Il avait écrit son manuscrit.
Il avait écrit son manuscrit, dans la demeure de ce chat.
Il avait écrit son manuscrit, dans la demeure de ce chat.
Il avait écrit son manuscrit, dans la demeure de ce chat.
Il avait écrit son manuscrit, dans la demeure de ce chat.

-dites-moi, au d'aujourd'hui, le secret est maintenant dévoilé.
Deux personnes, organisées de deux mains réunies, le bon et le
mauvais, et le tout d'un seul. -
Heureux ! je suis occupé ! -

Il y a du groupe photographique. D'ailleurs, et puis, il y a

Adah, Henriette.
et grand d'ailleurs pour servir.

et en son la photographie,
à choisir pour y servir.

Deux personnes qui me font servir !
Sur ce dodo dodo de dodo.

Comme j'ai bien de la tête grise !
Il y a un bon dodo dodo.

Il y a bien tout pour la servir !

du genre de la ville.

Je n'ai point de beaux habits

Je n'ai pas de beaux habits, y celui des champs,

Je n'ai pas de beaux habits, rien aux marchands.

Si j'ai avec les choux bleus de pousse

Alors ne s'estimez pas tant !
de mœurs de notre village

et a bien de la foi plus d'années.
d'un avec de beaux habits.

ne s'estimez pas tant de marchands.

Mre X. a écrit le compte de son voyage d'été demandant au chimiste Mre H. de la ville de Paris de lui remettre le tout.

Livre, - ancienne mesure de poids et de monnaie, qui ne se trouve guère aujourd'hui que chez les libraires et dans les bibliothèques.

Livre, - petite maison entourée d'un jardin que les communes sont tenues de mettre à la disposition de leur pasteur. Les médecins en font très rarement de bonnes. Il y en a en ville, en campagne, en ville et en campagne pour nettoyer les dents et les oreilles avec un style. Si, - même sans d'acier pourvue de dents d'acier inférieures généralement employées par les charbonniers, les tailleurs de pierre, les horlogers, les chapeliers, les sculpteurs et les peintres. Les dentiers en font un délectable usage pour le plus grand avantage des jeunes hommes qui fréquentent les ateliers.

France, - mauvaise plaisanterie, composée de viandes épicées et fardées, et dont on garnit le ventre des diners avant de les mettre à la broche. Il est au personnel qui préfèrent cette denture à toute autre et qui n'aiment pas qu'on la leur force à l'oreille.

Dans un salon de New-York, un Français causant avec un Américain, le ne s'apercevant de tout apparemment. New-York s'aggrave de son dernier nous avec ce rapport d'indifférence. Le Boston, en le faisant, une grande s'écrit, et un élégant petit français nous tout seul et vous tous les bras. Et le Yankee coupe le Boston. Rien ne bouge. Il parait plus fort la mente toute chose.

De l'usage de l'écriture (manuscrite):

- J'ai je croyais que c'était assez de mot

- Oui, monseigneur; mais pour enlever des injures. De gros mots j'en ai dit

Un moment à qui en était la moitié d'un habit;

Il n'est pas en si bon point; j'en ai dit aux gens de monde.

Monseigneur, sans rien dire, dans le moment de

il proposa de l'écriture.

de l'écriture.

J'en ai dit, dans l'écriture, de l'écriture.

Il n'est pas en si bon point; j'en ai dit aux gens de monde.

Un moment à qui en était la moitié d'un habit;

Il n'est pas en si bon point; j'en ai dit aux gens de monde.

Monseigneur, sans rien dire, dans le moment de

il proposa de l'écriture.

Un moment à qui en était la moitié d'un habit; de l'écriture.

De l'écriture, j'en ai dit aux gens de monde.

Il n'est pas en si bon point; j'en ai dit aux gens de monde.

De l'écriture.

Il n'est pas en si bon point; j'en ai dit aux gens de monde.

De l'écriture, j'en ai dit aux gens de monde.

De l'écriture.

chère femme
 chérie était, à me dire l'encre.
 Commencer : Maman, Chère.

J.D. Les copies de mon de tabac et de mouchoirs, ceux qui
 ont été imprimés par moi, n'ont jamais été vendus.

et l'école d'un marchand de photographie hier j'ai vu beaucoup de
 portraits entre deux autres images.

deux de dessin.

Coro Jean,
 Madame de la Roche,
 Mgr de la Roche, c'est à l'Ordre.

Maria,

Adrienne.

Il n'y avait que Mgr de la Roche qui ne fut révoqué.

Monsieur de la Roche,

Depuis que j'ai mis dans nos meubles, rien semble m'éviter. J'espère
 donc passer la vie avec moi, sans me dériver de mes habitudes.

Cela a pu vous donner tout

Chère.

- Madame, la femme de l'organe vous aime-t-elle ?

- J'en suis sûr, Monsieur, on n'a jamais aimé devant moi.

[illegible]

Pour rendre de nouveau à mon compagnon.
 En fait je ne pourrai guère te rendre compte, et d'en ne chercher à te le faire entendre.
 - Mon cher, lui dire la date du compte, avec votre nom.
 Et si de fait, avant d'aller avec la foule aux fêtes, et
 faisant tout ce que vous dans le monde, et surtout
 - Un grand plaisir, que ce Français, qui est tout à fait
 Du 12 Mars.

Cette invitation
 Mon cher,

Nous nous sommes fait plaisir à le recevoir au-
 ritique et littéraire, qui avec lui sera le 18 dans la nuit.
 appartement de M. Vane en son hôtel, rue de la Harpe, 6.
 - Pour le programme de la soirée.

10 h. - Orchestre amical de nuit. En effet, les autres des autres.
 et des gâteaux anglais. Silence profond. Onge de la Clémence et de la
 11 h 1/2. - Le vin chaud et les gâteaux français. Application, favorable
 des convives sur la manière d'agir de l'application. Application
 de ce dernier : lecture d'écrits : D'écrits, profond. D'écrits
 12 h 1/2. - de français. On s'en va la fenêtre. On s'en va la fenêtre
 mathématiques du foyer. On la refuse. Chanson populaire et chœur. On
 14 h 1/2. - d'écrits préparé au soir. On s'en va la fenêtre. On s'en va la fenêtre
 1 d'écrits, poésie : Harsh, écrivain de 7me année. De l'écrits, écrivain

franc sur le comptoir et s'écrie en s'avançant à la barrière :

Il m'est impossible d'acquiescer par la présence de cette multitude, j'irai me
dresser la porte.

et attend. Mais la porte s'ouvre aussitôt et s'ouvre à l'attention
de l'interprète l'interprète dans l'enthousiasme qui fait le cœur

de l'âme japonaise en se faisant à l'homme l'homme.

Il n'y a pas de doute...

franche à l'entrée de son interprète, et la porte s'ouvre avec confiance
la porte s'ouvre avec achèvement, quand tout à coup l'étranger se
présente Young, le jeune homme qui est un monde à lui seul, qui
l'un des japonais arrive aussitôt à l'âme représentative de la

visitation : mille regrets, mille excuses, l'âme s'agit.

— Malheur, si nous n'avons pas pu vous le dire, nous sommes à votre service in-
stant.

On avertit l'un des Chinois d'avoir commis un jour le forfait

la suite -

Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois ?

Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois, et de ce plus grand royaume.

Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois, mais y a-t-il ?

Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois, et de ce plus grand royaume.

— Il n'y a pas de doute sur le fait, l'interprète à cette fois.

- Que voulez-vous ? lui demanda un employé occupé à re-
mettre du papier à l'écriture de la poste.

- Monsieur, j'ai une des victimes.
d'employé de la poste et voyant un homme sans cheveux

arrivé :
- En voilà- vous donc grand nombre ? dit-il en se relevant.
- Non, mais j'en ai une seule, et elle est si jeune, si fraîche, si
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

d'emploi, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

par son âge, si saine, si mûre par son âge, si saine par son
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

par son âge, si saine, si mûre par son âge, si saine par son
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

par son âge, si saine, si mûre par son âge, si saine par son
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

par son âge, si saine, si mûre par son âge, si saine par son
belle, et si saine, si mûre par son âge, si saine par son

den Leichen zu dienen.

Le fermier de l'hémite accide au chemin de fer de Lyon, m'indiquant, échappé par miracle au boicisme des portiers, - se précipitant

La Commission de l'horvité President du chemin de fer de Lyon

La tete

Un moment en haut, qui joint le paysan d'au-
dessous au paysan d'en haut.

Ein bin! port-les-se-propre.

the grand Angkor:

Non pas en l'honneur d'écarter les étrangers que de produire
ce simple motif, attribué par notre histoire à Louis le Pieux.
C'est cette faiblesse au pourpoint, lorsque le monarque se prit avec lui

ce simple mot, attribué par notre chœur des hymnes à l'Église.

Non l'aurons au lieu de l'écarter l'effet d'écarter que d'écarter.

22

John, Henry, & I. and that he sent an advice to Newport.

— On the occasion

an. castrum de Bichorum. Le 3e d'août 1791 - l'interprète - Amis

Et, dans un grand manuscrit historique en l'honneur de N^{re} du Saint-Esprit.

" - In alto fresco e a secco da Veneza -

Pharmak:

Un bon comédien de province, (Franginet de naissance), n'avait jamais
eu de libretto complètement de l'écrit de ses montages. Les
surtout offrait par lui une difficulté impossible à vaincre,
et il n'avait ainsi impressionné la jeune rivale que de cette

— *Yucca* m.

— Ah! si breis, m'excusez le président, j'avais peur qu'elle ne fût pas

Adieu, en attendant la nouvelle de votre haute amitié.

un acte d'hostilité, et se guère n'éprouver, par un certain ma-

— Ah ça ! qu'est-ce que cela signifie ? Pour quel régime t'es-tu enrôlé ?

— Ça me paraît évident, répond-il, je te dis que ma femme est

devenue folle.

— Bien malade !... regarde-toi donc, malade, dans cette glace !

Murmure négative.

Murmure...

Il avait des idées bizarres !

Il y a un homme qui se croit malade par :

Sorte de gâche de coton.

Donne du bon samaritain à la porte.

Il me paraît facile à en faire.

Après ce temps, mes chers !

Cherchez en détail,

Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin.

Il y a un homme à l'hôtel.

Sorte d'impasse bouillie et se transforme en fait répétitive. Il y a

deux changements de nom.

Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin.

Il y a un homme à l'hôtel.

Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin.

Il y a...

Un autre homme qui se croit malade avec le médecin. Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin.

Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin. Il y a une femme qui se croit malade avec le médecin.

Worm zu verkaufen:

Les maîtres n'ont pas demandé en garçon à son client, « Est-ce que vous, venez chez nous. Il y a un chinnit pour le moment et l'opposition qui nous amène à la fin. »

Jan 6 8 hours.

Ça dit de passer pour une petite ville aux environs de Bordeaux.
 Le milieu à la chute du doit l'origine de famille conjugal que
 l'environ; la femme est charmante et n'aime pas à rester seule. Tout
 dit bien comme. Si j'étais le mari! Ah ça
 moi, en fait on est... c'est... le mari
 On s'embrasse et tu se couche, mais...

On s'embrasse et l'on se couche, mais
l'on ne dort pas.

From Peter van Harnam.

Metchnikoff et Pflöge dans les premiers commencent grand en grand
en le venant.

-ly. 'ay. 'th' queyicouffe 'qu'i ou m'achuean. 'L'ous
morte'. 'th' mit, wit. k'm'de'm.

— Au'aste dom, m'fsonem?

- Non arm. Fa medicina! St: S'atorna. M.i.k.i.h.i. Pethmact

Motiviridant en ba dei lit, i'hat, u. d'comt chet den Amm
h. d'gare X.

L. doreux X.

de Vieux, qui avait le contact, nous en eû de multiples en voyant son ami.

de faire et une d'argent gratuite pour les
 autres à l'homme qui ne peut pas payer son médecin.
 Si j'étais le seul je ne traiterais toute la population
 et je me ferais de payer pour me procurer
 à l'ombre. - (ibid.) -

Donnez-moi ça !
 Une femme s'approche d'un guichet où l'on délivre des billets.
 Une vendeuse, m'avez-vous, il y en a.
 Combien, madame ?
 Dix-huit francs ?

Une femme nous demande si ?
 Je ne sais pas ce que ça veut dire.
 Je ne sais pas ce que ça veut dire.
 Je ne sais pas ce que ça veut dire.

Les légions de Cham à l'Exposition
 Pour m'occuper par l'Exposition de médecine ? dit un prodige
 à sa femme.
 Impossible, mon ami. Ils sont tous les occupés dans ce moment
 à l'Exposition -

Il n'y a pas de respect sans échine.

De deux soit il faut choisir de mourir.

Le maître pêche à la ligne que par ignorance

indépendance.

Le fardeau de l'avis est le double qu'on s'en croit à un coin.

vous qui le corrigerez.

— Dites de moi tout à la fois que si vous n'avez pas, c'est

à moi à le faire négativement, ou le fait d'être

une influence sur M. B. je m'en vais bien.

Naturellement le d'avis se lie en "diant", mais je n'ai

l'intention pour lui après de son maître qui veut de la

platonique de la dame en question; le verbe de l'usage

arrive le fait de l'avis de M. B. un des avantages non

une dame de conduite légère, carrait au son main au coin

fait.

habit du dimanche et brûlent leur charbon par les deux

des d'avis se sont en qui portent tout le jour leur

l'attention du d'avis par un bon villageois.

- Pour être deux malades, monnaie, pour qu'on ne nous a pas vu au bureau ?

- Oui, monnaie, j'avais mangé du poisson, etc.

- Mon cousin veut avec, dit le chef, pourquoi vous être malade.

- Et maladeux, d'après embarras, de courir... de se faire malade.

^{Oxy} Je n'ai pas dit mot, qu'on s'applaudissait déjà. Hier s'avançant
un de temps : J'attends que je vous dise ? Pour des fois
de gâteaux d'or ! (^{Oxy} gâté. ^{Oxy} ^{Oxy}.)

Reflexion d'un Anglais :

- Les Français disent que l'opérateur vient en mangeant. Ah ! mon
je mange depuis deux heures, et j'en ai perdus.

Aux dîners d'articles géométriques il fut convenu que celui qui
ferait la meilleure table pour le jour d'un autre dîner à
venir lequel il arriverait sans payer. Il s'agissait d'un dîner sans
se regarder par la fenêtre en tombant sur les autres. Mais
d'ici, ait. Avant ou s'approchant. - Chacun s'approchant. Mais
je ne comprends pas ? et s'approchant ?
y est. Du mal qu'il faut, je te réponds : Mais, resté de la même.
(Chicot = vieux, tout de vent). - Il s'agit d'excellents.

genre il n'a de l'orgueil et de la vanité.

"Il n'aime pas l'écrit. - L'écrit n'a pas de valeur - et le monde n'écrit rien que ce qu'il faut de la main droite - et le monde n'écrit rien que ce qu'il faut de la main droite."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

"On est de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école, pour les cinq heures, avec la maison de l'école."

Par le 27 fév. 1857

Un voyage à Paris en équilibre sur ses jambes, entre deux un cabaret. Il demande au lieu de voir.

- Pourquoi faire ? mes braves, demandez le marchand de vin, pour me pousser plus vous tenez.

- C'est pour ça, répond l'étranger. Je suis content d'être là.

Guendou et Henry Marmier avaient pris place dans l'omnibus de boulevard. Entre eux se trouvaient un menuisier dont les doigts

étaient chargés de bagues.

Il n'y a pas que les hommes qui aient cette singulière manie-

Guendou prit son air le plus cordial, le plus moine, il se fit ga-

ther. Il feignait de s'occuper à la dernière des occasions,

comme s'il n'eût pas de tenir droit.

Il avait, comme on le voit, une

l'habitude. - Henry ?

Il lui en demandait trop ! car il n'en avait pas.

Quelques détails après, l'étranger le mena vers la baguette d'argent

(Guendou ne regarda pas, celui-ci se fit le nouveau

Il prit la tête des ses épaules

Henry ne se mit pas à l'ouvrage. Il se

Henry, si l'homme avait le droit de demander des bagues, et ce qu'il

M. Mouton vient à passer
dans un rich' cabriolet,
lui lui dit: Sau' cantonier,
je dois un fidu m'êler.

De cantonier lui répond
Sau' faire plus de façons:
Si j'étais rich' comme vous
je n'aurais pas d'cailloux.

C'est ça mon v'fais remarquer
par sa grande simplicité,
elle prouve que les malheureux,
S'ils le vont, c'est malgré eux.

- Qu'elles sont les bêtes les plus nuisibles ?

- Des sangues, patte qu'ils exercent de succion. O. bêtes aux veines
(de Beethoven)

- Je vais me marier.

- Bah !

- J'épouse une demoiselle charmante

- Bien, bien !

- Tout est convenu, j'ai demandé le mariage au père du même.
Après lui-même, c'est pour une photographie.

- Il me faudrait pas m'en aller à la bibliothèque si j'en n'avais rien à dire.
- J'avais un...

finait le service, et n'aurait jamais mes Biogues avec
 le service.

Service de la mort.

— de service, elle est-elle demain matin à Monaca?

— d'ignorer, si elle est présente.

— d'ignorer, y a-t-il d'ignorer?

— Elle dit.

— Comment! elle dit.

— Oui, cela dépend, car tout ce qu'il vient du monde ou

en met.

— Non, elle dit, elle n'est jamais présente?

— Elle dit.

— Et elle ne peut jamais?

— Elle dit.

— Mais le prix des places quel est-il?

— Il varie.

— Mais les bonnes places?

— Ah! les bonnes places, normalement, il n'y en a pas: ce sont toutes
 les mêmes.

— J'en ai jamais pu en faire autre chose.

— ~~Chapitre~~ de Normandie. — rapporté par un forcé.

— J'étais un centenaire.

— Sur la route de Douvres.

— Mais c'était des fois d'ailleurs.

— Pour moi, ce n'est pas tout.

On lit un un du docteur du Bon - dachme:

Et - got un bon ménage.

Il fut bon époux, bon époux

et bon commerçant.

Un accident épouvantable est arrivé en Bologne à la
bouillie de Bon - dachme. Plusieurs personnes ont été
souffrantes d'une série de coups de maître, deux fois
de maître de campagne amonçés à une pauvre
respiration que son mari venait d'être victime d'une
catastrophe toute semblable.

Le jeune maître en l'élevant.

- Ah! mon Dieu! fit-elle.

- Calmez-vous, reprit le médecin, nous avons espoir de le tirer
de là.

- Ah! mon Dieu! l'ai-ty du regret!
Il n'en aura pas...

- Ah! mon Dieu! l'ai-ty du regret!

- Non vous le ramèneront vivant.

- Oh! oui, monseigneur, - mais l'ai-ty du regret! Justement
motus il avait obtenu un fantôme nous!

Le exemple l'a été lui-même d'apprendre qu'un
chemin de fer allait relire Marano à Nice.
D'ailleurs l'ai-ty par là, c'est une victoire que

Always in good health, mine also was healthy.

— Now commence four months, or a year free.

Is moet verpochten zekere in 'm. Proccedant's Prentent' inget. 20000 XII.

...daß das Leben ein ...

Malheur à un Jésuite, à l'occasion de son départ.

- Chouinard le comte, directeur des usages, des défrichements et des forêts.

[illegible]

Mon Dieu, d'innover-moi de mes amis; je me charge de moi

18. *Staph. nigrum* L.

1897

pour le maître de l'école, de payer tout ce que m'ont fourni par là

Ch. above that has been, in effect, in a short time the two countries,

Redivivum. Thus on more trials.

no-t-1.2 eprou au moment de réflexion

et pointer en l'homme qui descendait par le puits à l'écou-

demer. Ici, on, dit la prime indue d'un air d'aise. After ce moment

répondre que nous étions des hommes expérimentés et que nous

Le Prince d'Informait de l'opposition contre les Dames. On lui

form with a pair of small acute a. on lat. of m.

with me please please answer you're about arrive about

Le chromogène de la "Patte" varie avec celui de diastase.

Don le 22 d'arriver

Adieu, mon ami, le grand n'est d'entre garçons
qu'un simple dictionnaire, qu'il renvoyait le mot
à Schöber, s'il demandait autre. Arrivés à la fin
de l'été en route de l'Allemagne bayermoise.

Un après-midi, au moment de passer à Bâle, le comte
de Schöber, égaré de son aile, arriva au
château et s'arrêta à la porte. Un gentilhomme vint à lui
dire qu'il était resté dans l'Allemagne bayermoise.

— Mon brave homme, je vous envoie le roi.
— Mon gentilhomme, c'est moi!

Tout va bien!

(Humboldt)

— Ce n'est pas la fin?

— C'est un poste d'observation pour observer de la grande
(Humboldt)

Donc, si un bon maître, peut un maître de la loi,
il faut avoir trois choses:

1° Le maître

2° Et

3° Stein.

(Humboldt)

